

قوانینی در باب محافظت از زنان

در برابر خشونت خانوادگی

فهرست

۲	ترکیه.....
۸	افغانستان.....
۲۱	لبنان.....
۳۳	پاکستان.....
۴۲	هند.....
۵۶	بنگلادش.....
۶۸	مالزی.....
۷۷	اندونزی.....
۸۸	کامبوج.....
۱۰۰	غنا.....
۱۱۳	آفریقای جنوبی.....
۱۱۸	بوسنی و هرزگوین.....
۱۲۵	لهستان.....
۱۲۹	فرانسه.....
۱۳۱	اتریش.....
۱۴۱	نیپال.....
۱۴۹	فیلیپین.....
۱۶۵	تایلند.....
۱۷۲	ایتالیا.....
۱۷۴	اقلیم کردستان عراق.....

ترکیه

برگردان: نیکزاد زنگنه

در نیمه دوم قرن نوزدهم میلادی و پس از نهضت اصلاح طلبی موسوم به «جنبش تنظیمات»، دولت عثمانی گام های مهمی را در جهت تامین حقوق زنان برداشت. در سال ۱۸۴۷، به بردگی کشاندن و استثمار زنان ممنوع شد. در سال ۱۸۶۷ قانونی در خصوص تساوی زن و مرد در سهم الارث به تصویب رسید. در سال ۱۹۱۷ برای اولین بار به زنان اجازه داده شد جهت طلاق در دادگاه اقامه دعوا نمایند. بنابراین می توان گفت بر اساس قانون مدنی ترکیه، زنان و مردان از حقوق مساوی در ازدواج، طلاق، قیمومیت و ارث برخوردارند.

در کشور ترکیه مسئله «خشونت علیه زنان» با قدرت گرفتن جنبش زنان در دهه ۸۰ در دستور کار ملی قرار گرفت و اقدامات دولتی در این زمینه صورت گرفت. در سال ۱۹۹۰ بنیادی برای زنان تحت عنوان "جان پناه بام ارغوانی" تاسیس شد. در سال ۱۹۹۱ بنیاد همبستگی زنان افتتاح شد که این بنیاد اولین سرپناه مستقل خود را برای زنان در سال ۱۹۹۳ تاسیس کرد. در سال ۱۹۹۴ بانک مشورت اطلاع رسانی توسط اداره کل وضعیت و مسائل زنان به منظور ارائه مشاوره و راهنمایی برای حمایت از زنان در برابر خشونت تاسیس شد. در سال ۱۹۹۸ قانون حمایت از خانواده به تصویب رسید و اقداماتی به منظور حمایت از زنان در برابر خشونت و اعمال جنایتکارانه اتخاذ شد. از جمله اقدامات ترکیه در جهت حمایت از قربانیان خشونت، تاسیس سازمانی با عنوان "سازمان خدمات اجتماعی و حمایت از زنان و کودکان بی پناه" می باشد که این سازمان زیر نظر یک وزیر مشاور فعالیت می کند و دارای شش خانه امن در شهرهای آنکارا، ازمیر، بورسا، اسکی شهر، آنتالیا و استانبول است. همچنین شهرداری های ترکیه که به عنوان مهمترین بخش از حکومت های محلی این کشور عمل می کنند، برای رفع معضل اجتماعی خشونت های خانگی در سال های اخیر برنامه ها و اقدامات حمایتی متعددی را آغاز کرده اند.

در زمینه خشونت خانگی هرچند برخورد شدید با متخلفان صورت نمی گیرد اما خانه های امن فراوانی برای زنان آسیب دیده یافت می شود. با آزار جنسی به شدت برخورد می شود اما برخی از موارد خشونت علیه زنان از جمله روسپیگری اصلا مورد توجه قرار نمی گیرد. نگاهی گذرا به میزان خشونت علیه زنان در ترکیه و تدابیر حکومت برای مبارزه با آن نشان می دهد که حکومت ترکیه تنها مواردی خاص از خشونت حاد و وخیم را در نظر می گیرد و تدابیری را برای مقابله با آنها وضع می کند.

بازبینی قانون شماره ۴۳۲۰ در حمایت از خانواده مصوبه ۱۹۹۸ (قانون شماره ۵۶۳۶ در حمایت از خانواده مصوب ۲۰۰۷)

ماده یک:

علاوه بر مقررات پیش بینی شده در قانون مدنی ترکیه، اگر همسر، کودک یا دیگر اعضای خانواده که زیر یک سقف زندگی می کنند یا اعضای خانواده ای که به دستور دادگاه یا بنا بر حق قانونی در قرارگاه های مختلف به طور جداگانه زندگی می کنند - حتی اگر ازدواج کرده باشند- هدف خشونت قرار بگیرند و اطلاع رسانی توسط خود قربانی یا دادرسا صورت گیرد، دادگاه می تواند طبق این قانون هریک از روش های زیر یا هر معیار مناسب دیگری اتخاذ کند:

همسر متهم یا دیگر اعضای خانواده می توانند ملزم به رعایت دستورات زیر شوند:

- عدم استفاده از خشونت یا رفتار و کلام تهدید آمیز در برابر اعضای خانواده

- خروج از مسکن مشترک و نزدیک نشدن به آن (خواه جداگانه یا با هم زندگی کنند) از طریق تعیین سهم مشخص برای دیگر اعضای خانواده و بدون نزدیک شدن به محل کار ایشان

- عدم وارد کردن خسارت به اموال خانواده

- عدم وارد کردن استرس یا ناراحتی به اعضای خانواده از طریق وسایل ارتباطی

- تسلیم کردن سلاح یا هرگونه ابزار مشابهی به پلیس

- عدم ورود به محل زندگی یا کار قربانی در صورت استفاده از الکل یا مواد مخدر و عدم استفاده از این موارد در محل زندگی یا کار قربانی

- گزارش دادن به یک مرکز درمانی برای معاینه و درمان

اقدامات فوق را می توان برای مدتی کمتر از ۶ ماه اعمال کرد و اگر متهم به آنها پایبند نباشد، باید به او هشدار دستگیری و حبس را داد.

در صورتی که خشونت کننده سرپرست خانوار یا تامین کننده معیشت خانواده نیز باشد، باید با رعایت استانداردهای زندگی قربانیان، عدالت ممکن است دستور به تامین هزینه های خانواده دهد - حتی بدون درخواست قربانی - با توجه به اینکه در قوانین موجود در قانون مدنی ترکیه در زمینه نفقه و تامین معاش هیچ تصمیم قبلی وجود ندارد.

درخواست ها و اقدامات اجرایی به هزینه های دادگاه مرتبط نیست.

ماده ۲:

یک کپی از حکم دادگاه باید به دادستان ارجاع شود. دادستان از طریق پلیس به صحت اجرای دستور نظارت می کند. در صورت نیاز، پلیس بدون نیاز به درخواست دادن قربانی موظف است در کوتاهترین زمان ممکن تحقیقات انجام دهد و اسناد و نتایج را به دادستان منتقل کند. دادستان یک پرونده برای فرد مجرم تشکیل داده و به دادرس دادگاه جنایی ارجاع می دهد. حتی اگر جرم و جنایت دیگری صورت گیرد، همسر یا عضو خانواده ای که از مفاد قانون حمایت تجاوز کرده، به حبس از سه تا شش ماه محکوم می شود. مقررات برای اجرای قانون در آیین نامه مشخص شده است.

ماده ۳:

این قانون از زمان انتشار آن سندیت دارد.

ماده ۴:

مفاد این قانون توسط شورای وزیران به اجرا در می آید.

نتایج فرعی بدست این قانون

بند ۱- اولین بند این پیش نویس برای اعضای خانواده ای فراهم شده است که از آزار رنج میبرند که گزارش خشونت توسط خود قربانی یا دادستان اعلام شده است برای بکاربردن یک یا چندتا از مقررات نامبرده شده بعلاوه مفاد قانون مدنی ترکیه. برای مثال، وقتی که شوهری که تحت تأثیر مواد الکلی قرار گرفته است وارد خانه میشود و به همسر و فرزندانش را آزار میدهد، دادگاه میتواند حکم بدهد که وقتی فرد مواد الکلی مصرف کرده اجازه ورود به خانه نداشته باشد و اگر احتیاج است که شوهر دوازده ماهه بماند حکم دهد که به محل زندگی و کار زن نزدیک نشود به متعلقات زن خسارت نزند، به کارفرما یا ریس متهم در محل کار از اتهامات وارده خبر دهد. در شرایط غیرعادی دادگاه میتواند دیگر احکام مشابه بعلاوه آنهایی که برشمرده شد صادر کند.

اگر دادگاه عالی تشخیص دهد که امکان دارد قربانی دوباره مورد خشونت قرار گیرد، میتواند بلافاصله بعد از درخواست بدون شهادت یا شنیدن اظهارات طرف مقابل حکم صادر کند. کسانی که مورد خشونت قرار گرفته اند لازم نیست که ادعایشان را به دادگاه ثابت کنند. دادگاه میتواند برای ۶ ماه حکم دهد و اگر متهم مقررات حکم را اجرا نکرد به او اخطار داده میشود که قابل بازداشت خواهد بود.

قاضی ریس میتواند قرار تعیین نفقه برای جلوگیری از فقیر شدن قربانی صادر کند. برای تعیین مقدار نفقه، کارشناس مربوطه باید تحقیقات لازم را برای تعیین سطح زندگی شاکی و خوانده هردو بعمل آورد. برای اینکه شاکی مجبور به پرداخت هزینه ای نباشد، هیچ هزینه دادرسی برای درخواست به دادگاه از او گرفته نمیشود.

بند ۲- طبق دومین بند این پیش نویس، یک نسخه از قرار تأمین به مدخل العموم توسط دادگاه داده میشود و مسئولیت اینکه دستور قضایی اجرا شده است با پلیس است. در مواردی که قرار تأمین اجرا نمیشود پلیس باید تحقیقات خودش را انجام دهد بدون اینکه احتیاجی به تسلیم درخواست رسمی شاکی باشد. پلیس باید در کوتاهترین زمان ممکن مدارک و اسناد را برای دادستان ارسال کند. دادستان باید در دادگاه عالی به نام دولت علیه متهمی که قرار تأمین را اجرا نکرده است طرح دعوا کند. این پرونده باید طبق معمول و با سرعت تعیین شده در دادگاه جزایی به جریان بیفتد.

در خاتمه رسیدگی اگر همسری که طبق مفاد قرار تأمین رفتار نکرده است متهم به جرم دیگری است، او مستحق زندان از ۳ تا ۶ ماه است. صدور مجازات زندان در این بند منوط به اخطار قبلی توسط دادگاه میباشد. منظور از قرارداد ۶ ماه زندان بازدارنده بودن مجازات است و اینکه این مجازات مشمول بند ۱۱۹ قانون جزای ترکیه نمیشود.

بند ۳- این قانون بعد از انتشار لازم الاجرا میگردد.

بند ۴- اجرای این قانون در مسئولیت مقام صالح می باشد.

قانون مجازات جدید ترکیه؛ مواد مرتبط با خشونت و حقوق جنسی

اهداف قانون مجازات

ماده ۱. هدف از قانون مجازات، حفاظت و جلوگیری از وقوع جرم علیه حقوق شخصی، آزادی، نظم عمومی، امنیت، بهداشت و محیط زیست است. به منظور تحقق این هدف، انواع جرم، مجازات و اقدامات امنیتی و اصول پایه ای رفتار مجرمانه در قانون آمده است.

انگیزش غیرقانونی

ماده ۲۹. مجرمی که تحت فشارهای عاطفی و جسمی مرتکب جرم می شود، به مجازات حبس بین ۱۸ سال تا ۲۴ سال - به جای حبس ابد- محکوم می شود. مجازات در موارد دیگر به یک چهارم یا سه چهارم کاهش می یابد. استناد به قانون: "ضروری است که رنج، نتیجه عمل غیرعادلانه باشد. به همین دلیل این قوانین اضافه شده تا از سوء استعمال در موارد قتل های عرفی و ناموسی ممانعت به عمل آید."

قتل تشدید

ماده ۸۲. زمانی که قتل عمدا صورت گرفته است:

- با برنامه قبلی

- وحشیانه یا از طریق شکنجه

- با انگیزه انتقام گیری

- به سفارش دیگری

اینگونه جرائم مجازات حبس ابد دارند.

بخش دوم

جنایت علیه اشخاص

قسمت ششم

جنایت علیه مصونیت جنسی

تجاوز جنسی

ماده ۱۰۲. بر اساس شکایت قربانی، فردی که حریم جسمانی شخصی را توسط رفتار جنسی خود نقض کند، به حبس بین ۲ تا ۷ سال محکوم می شود. در مواردی که این عمل را با دخول درون بدن توسط یک عضو بدن یا اشیاء دیگر مرتکب شود، به ۷ تا ۱۲ سال محکوم می شود. چنانچه این عمل علیه همسر صورت گیرد، بازجویی و پیگرد قانونی منوط به شکایت قربانی است. در مواردی جرم صورت گرفته است که:

- درمقابل کسی که قادر به دفاع جسمی و روحی از خود نیست.

- شرایطی که اختیارات داده شده توسط افسر یا مرکز خدمات عمومی مورد سوء استفاده قرار گیرد.

- علیه شخص در رابطه خونی سببی یا نسبی؛ از جمله درجه سوم.

- با سلاح یا با همدستی بیشتر از یک نفر

- در موقعیت هایی که در ارتکاب جرم، از نیرویی فراتر از میزان لازم برای غلبه کردن به مقاومت قربانی استفاده شود، مجرم به طور جداگانه برای ایجاد جراحت مورد محاکمه قرار می گیرد.

- در مواردی که به عنوان نتیجه جرم سلامت روحی و جسمی قربانی در خطر می افتد، جریمه حبس بالاتر از ۱۰ سال در نظر گرفته می شود.

- در مواردی که به عنوان نتیجه جرم قربانی دچار زندگی گیاهی می شود یا می میرد، جریمه حبس ابد برای مجرم در نظر گرفته می شود.

ماده ۱۰۳. سوء استفاده جنسی از کودکان

کسی که کودک خود را مورد سوء استفاده جنسی قرار دهد، به حبس بین ۳ تا ۸ سال محکوم خواهد شد. استثماری جنسی می تواند شامل موارد زیر باشد:

- هرگونه رفتار جنسی در مورد کودکانی زیر ۱۶ سال یا کسانی که توانایی درک موقعیت قانونی و شرایط آن را ندارند.

- رفتار جنسی در مورد کودکان دیگر از طریق زور، تهدید یا حيله یا هر اقدام موثر دیگری

- در صورتی که دخول اعضای بدن یا جسم خارجی صورت گیرد، فرد به مجازات حبس بین ۶ تا ۱۵ سال محکوم خواهد شد.

- زمانی که سوء استفاده جنسی توسط جد یا بستگان درجه دوم و سوم، ناپدری، پدرخوانده، مربی، سرپرست، مسئولین حمایت و سلامت صورت گیرد و یا سوء استفاده از طریق روابط خدماتی اعمال شود، مجازات به صورت یک دوم مجازات مورد قبلی افزایش می یابد.

- در مواردی که به عنوان نتیجه جرم سلامت روحی و جسمی قربانی در خطر می افتد، جریمه حبس بالاتر از ۱۵ سال در نظر گرفته می شود.

- در مواردی که به عنوان نتیجه جرم قربانی دچار زندگی گیاهی می شود یا می میرد، جریمه حبس ابد برای مجرم در نظر گرفته می شود.

ماده ۱۰۴. رابطه جنسی با فرد غیربزرگسال

بر اساس شکایت، کسی که با یک فرد ۱۶ ساله رابطه جنسی بدون زور، تهدید یا حيله داشته است به مجازات حبس بین ۶ ماه تا ۲ سال محکوم خواهد شد. اگر مجرم بیشتر از ۵ سال از قربانی بزرگتر باشد، مجازات بدون نیاز به شکایت دو برابر می شود.

ماده ۱۰۵. آزار جنسی

بر اساس شکایت، کسی که مرتکب آزار جنسی شده به مجازات حبس بین ۳ ماه تا ۲ سال یا جریمه نقدی محکوم خواهد شد. اگر آزار جنسی مبتنی بر رابطه سلسله مراتبی یا ناشی از تقسیم کار محیط شغلی فرد باشد، مجرم به مجازات حبس به صورت یک دوم بیشتر از مجازات قبلی محکوم می شود. در صورتی که این آزار باعث شود فرد شغلش را ترک کند، مجازات منظور شده کمتر از یکسال نخواهد بود.

ماده ۲۲۵. اعمال بی شرمانه

شخصی که درگیر روابط جنسی علنی و در ؟ است، به مجازات حبس بین ۶ ماه تا ۱ سال محکوم خواهد شد.

ماده ۲۸۷. معاینه دستگاه تناسلی زنانه

مجرمی که فردی را بدون دستور دادستان و قاضی مجاز برای معاینه دستگاه تناسلی ارجاع دهد یا شرایط اینگونه معاینه را فراهم کند، به مجازات حبس بین ۳ ماه تا ۱ سال محکوم خواهد شد. اینگونه قضاوت ها در معاینات بیماری های عفونی با هدف حفظ سلامت جمعی استفاده نمی شوند و این در همناوبی با قضاوت های ارائه شده در قانون رسمی و قانون اداری است.

افغانستان

قانون منع خشونت علیه زن، مصوبه شماره ۱۶ مورخ ۱۳۸۸ / ۴ / ۱۵

فصل اول

احکام عمومی

مبني

ماده اول:

این قانون در روشنی احکام مواد بیست و چهارم و پنجاه و چهارم قانون اساسی افغانستان وضع گردیده است.

اهداف

ماده دوم:

اهداف این قانون عبارت اند از:

- ۱- تأمین حقوق شرعی و قانونی و حفظ کرامت انسانی زن.
- ۲- حفظ سلامت خانواده و مبارزه علیه رسوم، عرف و عادات مغایر احکام دین مقدس اسلام مسبب خشونت علیه زن.
- ۳- حمایت مجنی علیهای خشونت (زن متضرر) یا معروض به خشونت.
- ۴- جلوگیری از خشونت علیه زن.
- ۵- تأمین آگاهی و آموزش عامه درمورد خشونت علیه زن.
- ۶- تعقیب عدلی مرتکب جرم خشونت علیه زن.

اصطلاحات

ماده سوم:

اصطلاحات آتی در این قانون مفاهیم ذیل را افاده می نماید:

- ۱- زن : عبارت از اناث بالغ ونا بالغ میباشد.
- ۲- خشونت: ارتکاب اعمال مندرج ماده پنجم این قانون است که موجب صدمه به شخصیت، جسم، مال یا روان زن می گردد.

۳- تجاوز جنسی: ارتکاب فعل زنا یا لواط بازن بالغ توام با اجبار و اکراه یا ارتکاب آن با زن نا بالغ و یا تجاوز بر عفت و ناموس زن است.

۴- بد دادن: به شوهر دادن زن است در بدل دیت یا صلح به ارتباط قتل، تجاوز جنسی یا سایر احوال به پیروی از رسوم، عرف و عادات ناپسند.

۵- تحقیر: ارتکاب اعمال و حرکات یا استعمال الفاظ است که موجب اهانت (کوچک ساختن) شخصیت زن گردد.

۶- تخویف: ارتکاب اعمال و حرکات یا استعمال الفاظ است که موجب ایجاد رعب و ترس زن گردد.

۷- آزار واذیت: ارتکاب اعمال و حرکات یا استعمال الفاظ یا به هروسيله یا به هرنحوی است که موجب صدمه به شخصیت، جسم و روان زن گردد.

۸- انزوای اجباری: ممانعت از دید و بازدید زن بامحارم شرعی می باشد.

۹- تدابیر وقایوی: اقدامات عملی است که به منظور امحای عوامل خشونت و جلوگیری از وقوع آن اتخاذ می گردد.

۱۰- تدابیر حمایتی: اقدامات عملی است که به منظور حمایت از مجنی علیها (متضرر خشونت) اتخاذ می گردد.

منع خشونت

ماده چهارم:

خشونت جرم بوده، هیچ کس حق ندارد در محل سکونت، اداره دولتی یا غیر دولتی، مؤسسات، محلات عامه، وسایط نقلیه یا سایر محلات، مرتکب آن گردد، در صورت ارتکاب مطابق احکام این قانون مجازات می گردد.

موارد خشونت

ماده پنجم:

ارتکاب اعمال ذیل علیه زن، خشونت شناخته می شود:

۱- تجاوز جنسی.

۲- مجبور نمودن به فحشاء.

۳- ضبط وثبت هویت مجنی علیها و نشر آن به نحویکه به شخصیت وی صدمه برساند.

۴- آتش زدن یا استعمال مواد کیمیاوی، زهری و یا سایر مواد ضررناک.

۵- مجبور نمودن به خود سوزی یا خود کشی و یا استعمال مواد زهری یا سایر مواد ضررناک.

۶- مجروح یا معلول نمودن.

- ۷- لت وکوب.
- ۸- خرید و فروش به منظور یابھانہ ازدواج.
- ۹- بد دادن.
- ۱۰- نکاح اجباری.
- ۱۱- ممانعت از حق ازدواج و یا حق انتخاب زوج .
- ۱۲- نکاح قبل از اکمال سن قانونی.
- ۱۳- دشنام ، تحقیر و تخویف.
- ۱۴- آزار و اذیت.
- ۱۵- انزوای اجباری.
- ۱۶- اجبار زن به اعتیاد به مواد مخدر.
- ۱۷- منع تصرف در ارث.
- ۱۸- منع تصرف اموال شخصی.
- ۱۹- ممانعت از حق تعلیم، تحصیل، کار و دسترسی به خدمات صحی.
- ۲۰- کار اجباری.
- ۲۱- ازدواج با بیش از یک زن بدون رعایت حکم مندرج ماده (۸۶) قانون مدنی.
- ۲۲- نفی قرابت.
- حقوق مجنی علیہا

مادہ ششم:

مجنی علیہای خشونت دارای حقوق ذیل می باشد:

- ۱- تعقیب عدلی مرتکب خشونت مطابق احکام قانون.
- ۲- دسترسی به مرکز حمایتی یا خانہ امن یا سایر محلات مصون به موافقہ وی.
- ۳- دسترسی به خدمات صحی عاجل طور رایگان.

۴- داشتن وکیل مدافع یا مساعد حقوقی.

۵- جبران خساره ناشی از عمل جرمی.

۶- محرمیت موضوع نسبتی .

۷- سایر حقوق که در اسناد تقنینی پیشبینی گردیده است.

مراجعه به ادارات

ماده هفتم:

(۱) مجنی علیهای خشونت، خود یا اقارب وی می توانند به ادارات پولیس و حقوق ، محاکم یا سایر مراجع ذیربط طور کتبی شکایت نمایند.

(۲) ادارات مندرج فقره (۱) این ماده مکلف اند، شکایت واصله را ثبت و مطابق احکام قانون آنرا رسیدگی نموده و وزارت امور زنان را طور کتبی مطلع سازند.

(۳) وزارت امور زنان مکلف است بعد از کسب اطلاع کتبی یا شکایت مستقیم مجنی علیهای خشونت یا اقارباش جهت تأمین ارتباط با مجنی علیهای خشونت تدابیر لازم را اتخاذ و عملی نماید.

(۴) سارنوالی و محکمه مکلف اند، قضیه خشونت را در اولویت قرار داده و به اسرع وقت رسیدگی نمایند.

(۵) مسئولین مراجع مندرج فقره (۱) این ماده مکلف اند، حین رسیدگی شکایت واصله، طرز العمل سلوک خاص را که بدین منظور از طرف کمیسیون منع خشونت وضع میشود، رعایت نمایند.

فصل دوم

تدابیر وقایوی و حمایتی

مکلفیت وزارت امور زنان

ماده هشتم:

وزارت امور زنان مکلف است به منظور جلوگیری از خشونت علیه زنان، به همکاری سایر وزارت خانه ها و ادارات دولتی و غیردولتی و موسسات ذیربط، تدابیر وقایوی و حمایتی ذیل را اتخاذ کند:

۱- اسنجام فعالیت های ادارات دولتی و غیردولتی و موسسات عرضه کننده خدمات در عرصه جلوگیری از خشونت و تأمین هماهنگ میان آنها.

۲- ارتقاء سطح آگاهی مرد و زن از حقوق و وجایب شرعی و قانونی آنها.

۳- فراهم نمودن زمینه حفاظت و نگهداری مجنی علیهای خشونت یا معروض به آن در مراکز حمایتی و یا در صورت عدم موجودیت در سایر محلات مصون مربوط، نظارت و واریسی از آن.

۴- تدویر سمینارها، ورکشاپ ها، کنفرانس ها و سایر برنامه های آموزشی جهت ارتقاء سطح آگاهی عامه و شناسایی موارد خشونت و عواقب ناشی از آن برای کارکنان ادارات دولتی و غیردولتی، موسسات، ساکنین محلات و روستا ها و دریافت راه حل ها.

۵- توضیح و تشریح عوامل خشونت و عواقب ناشی از آن مستند به احکام شرع و قانون از طریق نشرات مربوط.

۶- حصول اطمینان از تطبیق برنامه های آموزشی و ظرفیت کاری ادارات غیردولتی و موسسات ذیربط.

مکلفیت وزارت ارشاد، حج و اوقاف

ماده نهم:

وزارت ارشاد، حج و اوقاف مکلف است به منظور جلوگیری از خشونت، تدابیر وقایوی ذیل را اتخاذ کند:

۱- ترتیب برنامه های منظم جهت ایراد موعظه ها و خطابه ها در رابطه با حقوق و وجایب شرعی مردان و زنان و اجرای آن توسط ملا امامان، خطباء و واعظان مساجد و تکایا (حسینیه ها) و حصول اطمینان از تطبیق آن.

۲- تدویر سمینارها، ورکشاپ ها و کنفرانس ها برای ملا امامان، خطباء و واعظان.

۳- توضیح و تشریح عوامل خشونت و عواقب ناشی از آن مستند به احکام شرع و قانون از طریق نشرات مربوط.

مکلفیت وزارت های معارف و تحصیلات عالی

ماده دهم:

وزارت های معارف و تحصیلات عالی مکلف اند به منظور جلوگیری از خشونت تدابیر وقایوی ذیل را اتخاذ کنن:

۱- گنجاندن موضوعات مربوط به خشونت و عواقب مربوط به آن و چگونگی جلوگیری از خشونت در نصاب درسی و تحصیلی مربوط.

۲- تدویر سمینارها، ورکشاپ ها و سمینارها بای کارکنان، متعلمین و محصلین مربوط.

۳- اتخاذ دابیر لازم به منظور جلوگیری از وقوع خشونت در محیط تعلیمی و تحصیلی مربوط.

۴- توضیح و تشریح عوامل خشونت و عواقب ناشی از آن مستند به احکام شرع و قانون از طریق نشرات مربوط.

مکلفیت وزارت اطلاعات و فرهنگ

ماده یازدهم:

وزارت اطلاعات و فرهنگ مکلف است به منظور جلوگیری از خشونت تدابیر وقایوی ذیل را اتخاذ نماید:

- ۱- تنظیم و نشر برنامه های رادیویی و تلویزیونی در مورد عوامل خشونت و عواقب ناشی از آن و نشر مطالب مربوط در روزنامه ها، اخبار و جزایید.
- ۲- فراهم نمودن زمینه برای وزارت ها و ادارات دولتی و سایر اشخاص حقیقی یا حکمی جهت پخش و نشر مطالب مربوط به منع خشونت از طریق رسانه های تحت اثر.
- ۳- جلوگیری از نشر و پخش برنامه های ترویج کننده خشونت از طریق رسانه های همگانی.

مکلفیت وزارت عدلیه

ماده دوازدهم:

وزارت عدلیه مکلف است به منظور جلوگیری از خشونت تدابیر وقایوی و حمایتی ذیل را اتخاذ نماید:

- ۱- ارتقاء سطح آگاهی زن و مرد از حقوق و وجایب شرعی و قانونی آ»ها.
- ۲- فراهم نمودن زمینه توضیح و تشریح مطالب مربوط به عوامل خشونت و عواقب ناشی از آن برای مردان و زنان تحت توقیف، حجز و حبس از طریق مسئولین مربوط و سایر سازمان های اجتماعی ذیربط.
- ۳- تدویر سمینارها و ورکشاپ ها جهت آگاهی کارکنان ادارات حقوق و مساعدت های حقوقی از احکام این قانون و فراهم نمودن زمینه تطبیق بهتر آن.
- ۴- توظیف مساعد حقوقی در صورت تقاضای مجنی علیهای خشونت.

مکلفیت وزارت امور داخله

ماده سیزدهم:

وزارت امور داخله مکلف است به منظور جلوگیری از خشونت در تمام محلات عامه تدابیر وقایوی و حمایتی را اتخاذ و عملی نماید.

مکلفیت وزارت صحت عامه

ماده چهاردهم:

وزارت صحت عامه مکلف است به منظور معالجه و تداوی عاجل و رایگان مجنی علیهای خشونت در مراکز صحتی مربوط، تدابیر موثر و عملی را اتخاذ و از چگونگی آن به وزارت امور زنان گزارش دهد.

کمیسیون عالی منبع خشونت

ماده پانزدهم:

به منظور مبارزه موثر علیه جرایم خشونت و تأمین هماهنگی میان ادارات دولتی و غیردولتی و موسسات ذربط در زمینه، کمیسیون عالی منع خشونت علیه زن تحت ریاست وزیر امور زنان به ترکیب ذیل ایجاد می گردد:

- ۱- مرستیال لوی خرنوالی.
- ۲- معین وزارت امور داخله.
- ۳- معین وزارت عدلیه
- ۴- معین وزارت صحت عامه
- ۵- معین وزارت اطلاعات و فرهنگ
- ۶- معین وزارت معارف
- ۷- معین وزارت تحصیلات عالی
- ۸- معین وزارت کار و امور اجتماعی، شهداء و معلولین
- ۹- معین وزارت ارشاد، حج و اوقاف
- ۱۰- عضو کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان
- ۱۱- رئیس محکمه اختصاصی فامیلی ولایت کابل
- ۱۲- رئیس انجمن مستقل وکلای مدافع

وظایف و صلاحیت های کمیسیون

ماده شانزدهم:

- ۱) (کمیسیون عالی منع خشونت علیه زن دارای وظایف و صلاحیت های ذیل می باشد:
  - ۱- مطالعه و ارزیابی عوامل ارتکاب خشونت در کشور و اتخاذ تدابیر وقایوی جهت رفع آن.
  - ۲- طرح پروگرام های تبلیغاتی و آگاهی عامه به منظور جلوگیری از ارتکاب خشونت.
  - ۳- تأمین هماهنگی فعالیت های ادارات دولتی و غیردولتی ذربط در امر مبارزه علیه خشونت
  - ۴- جمع آوری احصائیه و ارقام جرایم خشونت.

۵- ارائه پیشنهاد مبنی بر تعدیل احکام این قانونی.

۶- پیشنهاد مقرر و وضع لوایح و طرز عمل های مربوط به منظور تطبیق بهتر احکام این قانون.

۷- مطالبه معلومات در مورد قضایای خشونت از پلیس، خرنوالی و محکمه.

۸- ترتیب گزارش سالانه اجراءات در مورد خشونت و ارائه آن به شورای وزیران.

۹- سایر وظایفی که از طرف حکومت محول م ی شود.

(۲) طرز فعالیت کمیسیون توسط لایحه ای که از طرف کمیسیون تصویب می شود، تنظیم می گردد.

فصل سوم

احکام جزایی

تجاوز جنسی

ماده هفدهم:

۱(شخصی که مرتکب تجاوز جنسی بر زن بالغ گردد، با نظر داشت حکم مندرج ماده (۴۲۶) قانون جزاء به حبس دوام و در صورت فوت مجنی علیها به اعدام محکوم می شود.

۲(شخصی که مرتکب تجاوز جنسی بر زن نابالغ شود، با توجه به حکم مندرج د رماده (۴۲۶) قانون جزاء به حداکثر حبس دوام و در صورت فوت مجنی علیها به اعدام محکوم می شود.

۳(در حالات مندرج فقره های (۱ و ۲) این ماده مترکب به پرداخت وجه معادل مهر مثل به حیث جبران خساره به مجنی علیها نیز محکوم می گردد.

۴(شخصی که مرتکب تجاوز به عفت و ناموس گردد، ولی تجاوز وی منجر به فعل زنا یا لواط نگردد (تفخیزد، مساحقه، یا امثال آن را مرتکب گردد)، حسب احوال به حبس طویل که از هفت سال بیشتر نباشد، محکوم می گردد.

۵(هرگاه مجنی علیهای جرم مندرج فقره (۴) این ماده به سن (۱۸) سالگی نرسیده یا مرتکب جرم، اقارب تا درجه سوم، مربی، معلم، مستخدم یا طبیب مجنی علیها بوده و یا به نحوی بالای مجنی علیها نفوذ و اختیار داشته باشد، فاعل حسب احوال به حبس طویل که از ده سال بیشتر نباشد، محکوم می گردد.

مجبور نمودن به فحشاء

ماده هجدهم:

۱(شخصی که زن بالغ را مجبور به فحشاء نماید، حسب احوال به حبس طویل که از هفت سال کمتر نباشد محکوم می گردد.

۲) (هرگاه مجنی علیهای جرم مندرج فقره (۱) این ماده زن نابالغ باشد، مرتکب حبس احوال به حبس طویل که از ده سال کمتر نباشد، می گردد.

ضبط و ثبت هویت مجنی علیها و نشر آن

ماده نوزدهم:

شخصی که هویت مجنی علیهای جرایم تجاوز جنسی و اجبار به فحشا را ضبط و ثبت یا بدون حکم قانون افشاء و یا تصاویر آن را نشر نماید، به نحوی که به شخصیت وی صدمه برساند، حسب احوال به حبس متوسط که از سه سال کمتر نباشد، محکوم می گردد.

آتش زدن یا استعمال مواد کیمیایی

ماده بیستم:

۱) (شخصی که زن را آتش بزند یا بر وی مواد کیمیایی یا زهری و یا سایر مواد ضررناک را که موجب جراحت یا معلولیت گردد، استعمال نماید یا مواد زهری را به وی بخوراند و یا در بدن وی زرق نماید، حسب احوال به حبس طویل که از ده سال کمتر نباشد، محکوم می گردد.

۲) (در حالت مندرج فقره (۱) این ماده هرگاه هدف از ارتکاب اعمال مذکور، ایجاد رعب و وحشت در جامعه به منظور حرمان زنان از حقوق مدنی باشد و یا منجر به مرگ مجنی علیها گردد، مرتکب حسب احوال به حبس دوام یا اعدام محکوم می گردد.

خودسوزی و خودکشی

ماده بیست و یکم:

هرگاه زن به اثر خشونت مجبور به خودسوزی و یا استعمال مواد کیمیایی یا زهری و یا سایر مواد ضررناک ب خود گردد، عامل خشونت در صورت مجروحیت و معلولیت مجنی علیها به حبس متوسط و در صورت مرگ مجنی علیها، حسب احوال به حبس طویل که از ده سال بیشتر نباشد، محکوم می گردد.

جراحت و معلولیت

ماده بیست و دوم:

۱) (شخصی که زن را مورد ضرب و جرح قرار دهد، حسب احوال و با نظر داشت شدت و خفت جرم مطابق احکام مندرج مواد (۴۰۷ الی ۴۱۰) قانون جزا مجازات می گردد.

۲) (هرگاه اعمال مندرج فقره (۱) این ماده منجر به مرگ مجنی علیها گردد، مرتکب حسب احوال به جزای پیشبینی شده مندرج مواد (۳۹۵ الی ۳۹۹) قانون جزاء محکوم می گردد.

لت و کوب

ماده بیست و سوم:

شخصی که زن را مورد لت و کوب قرار دهد ولی منجر به جراحت یا معلولیت وی نگردد، حسب احوال به حبس قصیر که از سه ماه بیشتر نباشد، محکوم می گردد.

خرید و فروش زن به منظور یا بهانه ازدواج

ماده بیست و چهارم:

شخصی که زن را به منظور یا بهانه ازدواج به فروش رساند یاریداری یا در آنها وساطت نماید، حسب احوال به حبس طویل که از ده سال بیشتر نباشد، محکوم می گردد.

بد دادن

ماده بیست و پنجم:

۱) (شخصی که زن را به نام بد دادن به نکاح بدهد یا بگیرد، مرتکب حسب احوال به حبس طویل که از ده سال بیشتر نباشد، محکوم می گردد.

۲) (در حالت مندرج فقره (۱) این ماده اشخاص ذیدخل (شاهد، وکیل، مصلح و عاقد)، هر یک حسب احوال به حبس متوسط، محکوم و عقد نکاح در صورت مطالبه زن بد داده شده مطابق احکام قانون فسخ می گردد.

نکاح اجباری

ماده بیست و ششم:

هرگاه شخص، زنی را که سن قانونی ازدواج را تکمیل نموده بدون رضایت وی نامزد یا به عقد نکاح درآورد، حسب احوال به حبس متوسط که از دو سال کمتر نباشد محکوم، نامزدی و نکاح مطابق احکام قانون فسخ می گردد.

ممانعت از حق ازدواج

ماده بیست و هفتم:

هرگاه شخص مانع ازدواج زن گردد یا حق انتخاب زوج را از وی سلب کند، حسب احوال به حبس قصیر محکوم می گردد.

نکاح قبل از رسیدن به سن قانونی

ماده بیست و هشتم:

هرگاه شخص، زن را که سن قانونی ازدواج را تکمیل نکرده و بدون رعایت حکم مندرج ماده ۷۱ قانونی مدنی به عقد نکاح درآورد، حسب احوال به حبس متوسط که از دو سال کمتر نباشد، محکوم و نکاح در صورت مطالبه زن، مطابق احکام قانونی فسخ می گردد.

دشنام، تحقیر یا تخویف

ماده بیست و نهم:

شخصی که زن را دشنام دهد یا تحقیر و یا تخویف نماید، حسب احوال به حبس قصیر که از سه ماه کمتر نباشد، محکوم می گردد.

آزار و اذیت

ماده سی ام:

۱) (شخصی که مرتکب آزار و اذیت زن گردد، حسب احوال به حبس قصیر که از سه ماه کمتر نباشد، محکوم می گردد.

۲) (هرگاه جرم مندرج فقره (۱) این ماده با استفاده از موقف و مقام ارتکاب یابد، مرتکب حسب احوال به حبس قصیر که از شش ماه کمتر نباشد، محکوم می گردد.

انزوای اجباری

ماده سی و یکم:

شخصی که زن را به انزوا مجبور نماید، حسب احوال به حبس قصیر که از سه ماه بیشتر نباشد، محکوم می گردد.

اجبار زن به اعتیاد به مواد مخدر

ماده سی و دوم:

شخصی که زن را مجبور به اعتیاد به مواد مخدر نماید، به حبس قصیر که از سه ماه بیشتر نباشد، محکوم می گردد.

منع تصرف در ارث

ماده سی و سوم:

شخصی که مانع تصرف زن در متروکه مورث وی گردد، بر علاوه واگذاری سهم شرعی وی، حسب احوال به حبس قصیر که از یک ماه بیشتر نباشد، محکوم می گردد.

منع تصرف در اموال

ماده سی و چهارم:

شخصی که اموال شخصی زن را تصرف یا او را از تصرف در آن منع نماید، حسب احوال به حبس قصیر که از سه ماه بیشتر نباشد، محکوم و مال به تصرف زن گذاشته می شود.

ممانعت از حق تعلیم، تحصیل، کار و دسترسی به خدمات صحی

ماده سی پنجم:

شخصی که زن را از حق تعلیم، تحصیل، کار، دسترسی به خدمات صحی یا استفاده از سایر حقوق مندرج قوانین منع کند، حسب احوال به حبس قصیر که از شش ماه بیشتر نباشد، محکوم می گردد.

کار اجباری

ماده سی و ششم:

شخصی که زن را به کار اجباری وادار نماید، علاوه بر جبران خساره، حسب احوال به حبس قصیر که از شش ماه بیشتر نباشد، محکوم می شود.

ازدواج با بیش از یک زن

ماده سی و هفتم:

شخصی که بدون رعایت احکام مندرج مواد (۸۶ و ۸۹) قانون مدنی با بیش از یک زن ازدواج نماید، حسب احوال به حبس قصیر که از سه ماه کمتر نباشد، محکوم می گردد.

نفی قرابت

ماده سی و هشتم:

شخصی که از قرابت زن به مقصد محروم ساختن از حق میراث یا اتلاف سایر حقوق شرعی و قانونی وی انکار، ولی قرابت وی به حکم محکمه ثابت گردد، حسب احوال به حبس قصیر که از شش ماه بیشتر نباشد، محکوم می گردد.

تعقیب عدلی

ماده سی و نهم:

۱) (رسیدگی به دعاوی مربوط و تعقیب عدلی مرتکبین جرایم مندرج مواد (۲۲ الی ۳۹) این قانون به اساس شکایت مجنی علیها یا وکیل وی صورت می گیرد.

۲) (مجنی علیها می تواند در موارد مندرج فقره (۱) این ماده در هر مرحله از تعقیب عدلی (کشف، تحقیق، محاکمه یا محکومیت) از شکایت خویش منصرف گردد، د راین صورت رسیدگی به دعوی و تطبیق جزاء متوقف می گردد.

اشتراک در جرم

ماده چهلیم:

شخصی که در ارتکاب جرایم مندرج این فصل با شخص دیگری اشتراک نماید، حسب احوال مطابق احکام مندرج مواد (۳۹ و ۴۱ الی ۴۸) قانون جزاء مجازات می گردد.

جبران خساره

ماده چهل و یکم:

مرتکبین جرایم مندرج این قانون بر علاوه جزاهای پیش بینی شده، حسب احوال به جبران خساره وارده نیز محکوم می گردند.

فصل چهارم

احکام نهایی

عدم تلیق، عفو و تخفیف مجازات

ماده چهل و دوم:

مجازات محکومین جرایم خشونت تعلیق، عفو یا تخفیف شده نمی تواند.

ارجحیت

ماده چهل و سوم:

هرگاه حکم این قانون با حکمی از احکام سایر قوانین نافذ در مغایرت واقع گردد، حکم این قانون مرجح دانسته می شود.

انفاذ

ماده چهل و چهارم:

این قانون از تاریخ نشر در جریده رسمی نافذ می گردد.

لبنان

برگردان: جوانه جواهری

قانون حمایت از زنان در برابر خشونت خانگی لبنان، مصوب ۲۰۱۰

مقدمه: در تاریخ ۸ آوریل ۲۰۱۰، پس از ماه‌ها بحث پارلمانی، لبنان قانون جدیدی را تصویب کرد که به موضوع خشونت خانگی می‌پردازد. این قانون بر اساس قانون مدنی و نه صرفاً مقررات محاکم شرعی اسلامی، خشونت خانگی را به عنوان یک جرم می‌شناسد. قیدا عنانی^۱، هماهنگ‌کننده برنامه‌های کافا^۲، یک سازمان لبنانی که علیه خشونت و بهره‌کشی از زنان مبارزه می‌کند، تخمین می‌زند که حدود سه چهارم زنان لبنانی در مرحله‌ای از زندگی از آزار جسمی توسط شوهران یا خویشاوندان مذکر خود رنج می‌برند. قانون جدید، خشونت خانگی را از حیطة محاکم شرعی بیرون کشیده و به نظام مدنی واگذار می‌کند و با دادن حقوق یکسان به زنان مسلمان و مسیحی در این قانون، گامی کلیدی به سوی برابری بین زنان و مردان خواهد بود.

به گفته نادیا خلیفه^۳، پژوهشگر حقوق زنان در خاورمیانه و شمال آفریقا در سازمان‌های غیردولتی دیده بان حقوق بشر (HRW) «دادگاه‌های خانواده با زنان و مردان به طور مساوی برخورد نمی‌کنند.» به گفته وی «این قانون گامی در جهت رسیدگی به حق زنان است، اما ما هنوز راه درازی در پیش داریم تا به برابری در لبنان دست یابیم.» از سوی دیگر طبق گفته قیدا عنانی در کافا، «اینکه بگوییم خشونت و تجاوز به حد کافی گزارش نمی‌شود صحیح نیست»، به گفته وی «این مسئله به طور کل گزارش نشده است.» هر ساله بیش از ۵۰۰ زن به دنبال کمک در مراکز زنان لبنان هستند. با این حال، تنها چهار خانه امن - که قادر به گنجایش تنها ۴۰ زن در مجموع هستند - وجود دارد. عنانی می‌گوید که هم بیمارستان و هم پلیس در گزارش موارد خشونت خانگی کوتاهی کرده‌اند. او می‌افزاید: «اغلب پزشکان چیزی در مورد کبودی‌ها نمی‌پرسند و اگر زنان دادخواستی در مورد خشونت خانگی تنظیم کنند، بیمارستان آن را به عنوان «پیشامد خانگی» گزارش می‌دهد و هیچ نوع تحقیقات بیشتری انجام نمی‌شود.» پلیس هم حوادث خشونت علیه زنان را به عنوان «ضرب و شتم» ثبت می‌کند ولی در گزارش قید نمی‌کند که چه کسی مرتکب آن شده است. به گفته عنانی: «تقریباً مثل این است که تا زمانی که حادثه‌ای رخ نداده، مسئله‌ای وجود ندارد.»

بنابراین آنچه در این قانون اهمیت دارد، مسئولیت مقرر برای مراکز حمایتی و درمانی در ارائه گزارش‌های خشونت خانگی به محاکم قضایی است. این مسئله در وظایف افسران پلیس نیز ذکر شده و چنانچه هر یک از افسران پلیس نسبت به خشونت خانگی بی‌توجهی کرده یا حتی سعی کنند شاکی را از پیگیری قضایی خشونت منصرف نمایند، به محاکم انضباطی احضار

^۱ - Ghida Anani

^۲ - کافا لغت عربی «کفی عنف» به معنای «خشونت بس» است

^۳ - Nadya Khalife

خواهند شد. بنابراین یکی از مشکلات مهم مربوط به خشونت های خانگی که مربوط به عدم گزارش آن به خصوص از سوی مراکز درمانی و نیز بی توجهی مقامات انتظامی به آن است، تا حدودی می تواند جبران شود. در واقع شاید بتوان گفت قانون تصویب شده، تلاش دارد تا علاوه بر مجازات مرتکبان خشونت خانگی، نسبت به عمومی کردن موضوع خشونت خانگی اقدام کند.

قانون مصوب حاصل تلاش های کافا از سال ۲۰۰۷ و در قالب تشکیل یک کمیته رهبری شامل وکلا، قضات و کارشناسان است که پیش نویس لایحه جدید در مورد خشونت خانگی، معروف به «لایحه خشونت خانوادگی» را تنظیم کردند. این قانون تصریح می کند که دادگاه های ویژه خانواده تحت یک قانون مدنی عرفی برای همگان^۴ عمل کرده و به موارد خشونت خانگی در جلسات خصوصی متشکل از قضات، مددکاران اجتماعی، پزشکان قانونی و روان پزشکان حکم دهند. قانون جدید هر کسی را که شاهد خشونت خانگی باشد متعهد می کند که مورد را گزارش دهد، راه را برای تعهد قانونی به اقدامات پیشگیری کننده باز می کند، و متهم را به فراهم کردن محل سکونت جایگزین برای شاکی و همچنین پرداخت کمک هزینه معاش و هزینه های پزشکی متقاعد می کند. این قانون همچنین خواستار یگان های ویژه پلیس در نیروهای امنیت داخلی (ISF) در هر شش شیخ نشین^۵ لبنان است، که می تواند شامل افسران پلیس زن که در زمینه برخورد با خشونت خانگی تعلیم دیده اند نیز باشد.

واردی یکی از زنان قربانی خشونت در گفتگو با دیده بان حقوق بشر می گوید: «ای کاش این قانون قبل از اینکه من ۲۰ سال پیش ازدواج کنم به حقیقت می پیوست»، وی می افزاید: «این قانون می توانست خیلی چیزها را برای من تغییر دهد. من به دلیل اینکه مردی به من اهانت کرده بود به زندان نمی افتادم. من به دلیل نظام اعترافی به زندان نمی افتادم. من با عزت و شرافت زندگی می کردم.»^۶

در ادامه متن کامل قانون آمده است.

قانون حمایت از زنان در برابر خشونت خانگی

لایحه حمایت از زنان در برابر خشونت خانگی^۷ که اخیراً به پارلمان لبنان ارسال شده بود، در ماه آوریل مورد تصویب قرار گرفت و به نخست وزیر این کشور ارجاع شد تا جهت ابلاغ و تمهیدات لازم برای اجرای آن اقدام نماید.

^۴ common-to-all civil law
^۵ governorates

^۶ - <https://www.5tjt.com/international-news/۶۷۳۲-lebanon-passes-domestic-violence-law>

^۷ decreed

فصل ۱: کلیات

ماده ۱: مطابق با آرای محاکم شرع^۸ و مفاد قانون شماره ۴۲۲، مورخ ۶ ژوئن ۲۰۰۲ «برای حمایت از نوجوانان در تعارض با قانون و یا در معرض خطر»، مفاد این قانون به موارد استفاده از خشونت علیه اعضای مؤنث خانواده اختصاص می یابد.

ماده ۲: اصطلاحات ذکر شده در ذیل، هر کجا که در این قانون بیان شده باشد، بدین معنی است:

- خانواده: اعضای خانواده، خواه ساکنین یک واحد مسکونی باشند یا خیر، ارتباط خونی داشته باشند و یا قوم و خویش سببی تا درجه چهارم باشند، یا به واسطه فرزند خواندگی، مراقبت، قیمومیت یا حضانت به هم مرتبط باشند را شامل می شود.
- خشونت خانگی: خشونت خانگی به هر عمل خشونت آمیز مبتنی بر جنسیت گفته می شود که توسط یکی از اعضای خانواده اعمال شده و عواقب آن موجب یا احتمالاً موجب صدمه یا درد و رنج زنان، اعم از جسمی، روانی، جنسی و اقتصادی شود. همچنین تهدید به ارتکاب چنین اعمالی یا تهدید به محروم کردن از آزادی زن در داخل یا خارج از خانه را هم در بر می گیرد.

ماده ۳:

الف: محکومیت به ارتکاب جرم خشونت خانوادگی:

۱- هر یک از اعضای خانواده که یکی از اعضای مؤنث خانواده را وادار به تکدی کند، به حبس از سه تا شش ماه و پرداخت جریمه نقدی از پانصد هزار تا یک میلیون پوند لبنان محکوم می شود.

۲- هر یک از اعضای خانواده که یکی از اعضای مؤنث خانواده را به انجام فسق و فجور^۹ وادارد یا انجام چنین اعمالی را برای آنها تسهیل نماید، حداقل به سه سال حبس با اعمال شاقه محکوم می شود.

⁸ rules of jurisdiction of religious courts

۳- هر یک از اعضای خانواده که یکی از اعضای زن خانواده را برای کسب درآمد وادار به روسپیگری بطور کامل یا بطور جزئی کند، حداقل به ۵ سال حبس با اعمال شاقه محکوم می شود.

۴- هر کس همسرش را با خشونت و تهدید مجبور به انجام رابطه جنسی کند، به حبس از ۶ ماه تا ۲ سال محکوم می شود.

۵- هر کس همسرش را در حالیکه به دلیل نقص جسمی یا روانی قادر به مقاومت در برابر وی نیست و یا با استفاده از خدعه و نیرنگ وادار به رابطه جنسی کند، به حبس از یک تا سه سال محکوم می گردد.

۶- هر یک از اعضای خانواده که یکی از اعضای مؤنث خانواده را با قصد قبلی به قتل رسانده باشد، به ۲۰ تا ۲۵ سال حبس با اعمال شاقه محکوم می گردد. حائز اهمیت است که وی از مقررات ماده ۵۶۲ قانون جزائی منتفع نمی شود.

۷- هر یک از اعضای خانواده که یکی از اعضای مؤنث خانواده را با قصد قبلی به قتل رسانده و جنازه وی را پس از کشتن مثله کرده باشد، یا در صورتی که قربانی زیر ۱۵ سال داشته باشد، به حبس ابد با اعمال شاقه محکوم می شود.

۸- هر یک از اعضای خانواده که یکی از اعضای مؤنث خانواده را با قصد قبلی به قتل رسانده یا قبل از کشتن وی سبعیت و خشونت بکار برده باشد، به مجازات اعدام محکوم می شود.

۹- هر یک از اعضای خانواده که یکی از اعضای مؤنث خانواده را با قصد قبلی مجروح کرده باشد، به مجازات های تعیین شده در ماده ۵۵۴ تا ۵۵۹ قانون جزائی محکوم می شود.

۱۰- هر یک از اعضای خانواده که به هر وسیله با تهدید اعضای مؤنث خانواده، به منظور کنترل وی، محدود نمودن آزادی وی و یا وادار نمودن وی به ازدواج از **خشونت اخلاقی**^{۱۰} استفاده کند، به حبس از شش ماه تا یک سال محکوم می شود.

---

^۹ immorality and deprivation acts

^{۱۰} moral violence : نوعی خشونت است که در واقع علیه ارزش های فرد صورت می گیرد.

۱۱ - مجازات های جرائم مندرج در قانون مجازات که در قانون حاضر ارائه نگردیده اند در صورتیکه این جرائم توسط اعضای خانواده علیه اعضای مؤنث خانواده صورت گرفته باشند افزایش می یابند.

۱۲ - مجرم از مقررات مندرج در ماده ۶۷۴ قانون جزائی منتفع نمی شود.

ب- علاوه بر مجازات های مذکور، دادگاه می تواند به فرد محکوم شده یکی از اقدامات موقتی را که در قانون جزائی ارائه شده تحمیل کند و مطابق با میزان آسیب وارده به قربانی، پرداخت خسارت را مقرر نماید.

فصل ۲: تسلیم شکایات و اطلاعیه ها^{۱۱}

ماده ۴: در هر (استان) دادستان کل استیناف^{۱۲} باید مسئول دریافت و پیگیری شکایات مربوط به موارد خشونت خانواده باشد.

ماده ۵: به موجب قوانین و مقررات لازم الاجرا، یک واحد ویژه مسئول خشونت خانوادگی در اداره کل نیروهای امنیت داخلی^{۱۳} (ISF) تشکیل خواهد شد، که وظیفه دریافت و بررسی شکایات، با توجه به مفاد قانون حاضر را خواهد داشت.

ماده ۶: با توجه به آئین دادرسی کیفری که به موجب آن هرکس قابلیت طرح شکایت یا درخواست غرامت را دارد، شکایت مستقیم یا ادعای طرح شده تسلیم حوزه های قضایی مربوطه می گردد. اطلاع رسانی در مورد خشونت خانوادگی توسط هر کس که از وقوع خشونت آگاه باشد، **بویژه نهادهای همیاری**^{۱۴} که به کمک قربانیان خشونت خانگی می شتابند، به دفتر دادستان عمومی استیناف^{۱۵} ارسال می شود.

---

^{۱۱} notifications

^{۱۲} Appellate Attorney General

^{۱۳} the Directorate General of the Internal Security Forces

^{۱۴} moral entities

^{۱۵} Public Prosecutor's Office for Appeal

ماده ۷: قربانی حق انتخاب ارائه شکایت خود به پلیس قضایی یا مستقیماً به حوزه قضایی ذی صلاح را دارد، مشروط بر اینکه حوزه قضایی رسیدگی کننده به جرم موارد ذیل را در نظر گیرد:

- محل اقامت دائم یا موقت قربانی، در صورتی که وی خانه را ترک کرده باشد؛

- محل اقامت متهم؛

- جایی که در آن عمل خشونت انجام گرفته؛

- جایی که متهم دستگیر شده؛

ماده ۸: مرکز بهداشت یا حمایت اجتماعی، چه دولتی و چه خصوصی، که در آن قربانی تحت درمان قرار می گیرد، باید سریعاً دادخواست قربانی را به پلیس قضایی که مرکز مورد نظر در آن حوزه قرار دارد، ارسال کند. در غیر این صورت، این مرکز تحت پیگرد قانونی قرار می گیرد.

ماده ۹: هر یک از حوزه های قضایی باید هر گونه مورد مشکوک به خشونت خانوادگی را که ممکن است هنگام اجرای وظایف قضایی خود از آن آگاه شوند به اطلاع دفتر دادستانی عمومی مربوطه برسانند. همچنین باید نسخه ای از اسناد موجود نشان دهنده خشونت خانوادگی را ارسال نمایند.

ماده ۱۰: در صورتی که یکی از اعضای پلیس قضایی بطور اتفاقی در مکان و زمانی که عمل خشونت انجام پذیرفته باشد، باید بدون اینکه منتظر تسلیم دادخواست یا اخطار باشد، اقدامات مقرر در مورد جرائم مشهود را انجام دهد، مشروط بر اینکه به موجب ماده ۴۱ دستورالعمل قانون مجازات، دادستان عمومی را بلافاصله مطلع گرداند.

ماده ۱۱: در مطابقت با مفاد ماده ۴۱ آئین دادرسی کیفری، در موارد زیر اعضای پلیس قضایی باید پس از مطلع کردن دادستان کل مسئول بررسی موارد خشونت خانوادگی، بدون هیچ درنگی در محل ارتکاب خشونت خانوادگی حاضر شوند:

- از صحت و سقم یک عمل خشونت خانوادگی مطلع شوند؛

- در صورتیکه از نقض دستور حمایتی^{۱۶} در مورد خشونت خانوادگی مطلع گردند.

ماده ۱۲: اعضای پلیس قضایی نباید نسبت به هر گونه دادخواست یا اخطار ارسال شده به آنها بی توجهی نشان دهند، حال فرستنده دادخواست یا اخطار مذکور هرکس که می خواهد باشد. در غیر این صورت، آنها مسئول خواهند بود. هر تلاشی از طرف اعضای پلیس قضایی برای وادار کردن یا تحت فشار قرار دادن یک زن برای پس گرفتن شکایت خود به عنوان خطایی جدی در هنگام خدمت و علیه قانون در نظر گرفته می شود. در چنین موردی، عضو مربوطه به شورای انضباطی فرستاده خواهد شد.

ماده ۱۳: پلیس قضایی پس از دریافت شکایات یا احضاریه ها، و پس از مراجعه به دادستان کل استیناف مسئول موارد خشونت خانوادگی، و تحت نظارت وی، باید پس از آگاه ساختن متهمان از همه حقوق خود که در ماده ۴۷ آئین دادرسی کیفری درج شده از آنها بازجویی به عمل آورد، و مطابق ماده ۳۴ قانون ۴۲۲ مورخ ۶ ژوئن ۲۰۰۲، مربوط به حمایت از نوجوانان در تعارض با قانون یا در معرض خطر، در حضور مددکار اجتماعی به شهادت تمام شاهدان خشونت خانواده از جمله کودکان گوش فرا دهد. پلیس قضایی نیز به محض دریافت تصمیم دادستان کل، در صورت مشاهده هر خطری در زندگی قربانی، کودکان، شهود یا فرد گزارش دهنده اقدامات لازم را برای حمایت از شهود و قربانی، از جمله بازداشت متهم انجام دهد.

ماده ۱۴: پلیس قضایی باید به موجب شروط ماده ۱۶ و مفاد مندرج در قانون حاضر قربانی را از حق خود مبنی بر گرفتن دستور حمایتی آگاه گرداند. او همچنین باید قربانی را از کلیه حقوق دیگر مندرج در ماده ۴۷ دستورالعمل های قانون مجازات آگاه سازد.

ماده ۱۵: پلیس قضایی باید پس از گرفتن موافقت دادستان کل مسئول رسیدگی به موارد خشونت خانوادگی، تمامی اقدامات لازم را برای انتقال قربانی و فرزندان وی، در صورت تمایل قربانی، به محل امن و مشابه انتخاب وی، یا به پناهگاه و یا یک مرکز حمایتی، در صورتیکه وی جای دیگری برای رفتن نداشته باشد، انجام دهند. این یک اقدام موقت است تا زمانی که تصمیم قضایی نهایی یا موقت، به ویژه در مورد قیمومیت و حضانت، یا دور نگهداشتن متهم از خانه برای حصول اطمینان از عدم حمله متهم به قربانی و فرزندان وی، توسط حوزه های قضایی مربوطه ارائه شود. در صورت لزوم، پلیس قضایی نیز باید با

---

^{۱۶} Protection order: این اصطلاح که در قوانین مربوطه به خشونت خانگی به کار می رود، در بسیاری از قوانین حمایت از زنان در برابر خشونت خانگی همانند قانون انگلستان در کنار اصطلاح restraining order استفاده می شود. این نوع قرار، نوعی قرار بازدارنده است که براساس آن فردی که این قرار علیه اش صادر شده از نزدیک شدن به فرد قربانی خشونت، باز داشته میشود. به طوری که حسب مورد فردی که علیه اش قرار صادر شده نمی تواند تا چند کیلومتری فرد خشونت دیده یا چند کیلومتری بر فرض خانه و محل کار او باشد ضمن آنکه قاضی می تواند دستور پرداخت هزینه فرزندان را هم صادر کند. بنابراین این قرار نوعی ایجاد محدودیت بری آزردهنده در جهت حمایت از قربانی خشونت است.

هزینه و مسئولیت متهم قربانی را برای درمان به نزدیک ترین بیمارستان برساند. در صورت قصور متهم از پرداخت، دستورالعمل پیگیری اجرای احکام نفقه برای متهم بکار می رود.

فصل ۳: دستور حمایتی (protection order)

ماده ۱۶: دستورهای حمایتی طبق مفاد قانون حاضر با هدف حمایت از قربانی، فرزندان وی و هرکسی که تحت حضانت یا قیمومیت وی قرار دارد، مددکار اجتماعی، شاهد یا هرکسی که به قربانی کمک برساند صادر می شود، به این منظور که از ادامه خشونت یا تهدید به استفاده از خشونت جلوگیری شود.

ماده ۱۷: درخواست حمایت ممکن است تسلیم دادستان کل مسئول رسیدگی به موارد خشونت خانوادگی در هر استان شود یا در صورت ثبت مستقیم شکایت قبل از آن به حوزه قضایی مربوطه تسلیم گردد. در هر دو مورد، چنین درخواستی باید ظرف ۴۸ ساعت از تاریخ تسلیم رسیدگی گردد.

همانطور که برای موارد اضطراری و استثنایی، دستور حمایتی ظرف ۲۴ ساعت از تاریخ تسلیم صادر می شود.

ماده ۱۸: دستور حمایتی (protection order) شامل اقدامات ذیل است:

- وادار نمودن خواننده به عدم حمله به قربانی، در غیر این صورت وی بازداشت خواهد شد، و در صورت قابل اجرا بودن، فراهم نمودن سرپناه برای قربانی و فرزندان وی در یک جای امن و مناسب با هزینه و مسئولیت وی.
- وادار نمودن خواننده به تسویه کلیه هزینه های درمان و بستری شدن در بیمارستان ناشی از خشونت اعمال شده بر قربانی.
- وادار نمودن خواننده به عدم وارد آوردن صدمه به هر یک از اموال قربانی یا اموال مشترکشان یا عدم استفاده از این اموال، متهم متعهد می شود که به مجرد درخواست قربانی امور شخصی وی را انجام دهد.
- وادار نمودن خواننده به پوشش هزینه های مراقبت از فرزندان خود، علاوه بر هزینه های آموزش و مراقبت های پزشکی، تا زمانی که آرای نهایی یا موقت در خصوص نفقه توسط حوزه قضایی مربوطه صادر شود.
- اجبار خواننده به طی جلسات توانبخشی علیه خشونت در مراکز تخصصی.

ماده ۱۹: تسلیم درخواست دستور حمایتی (protection order)، مانع قربانی برای تسلیم یا ادامه درخواست مجازات کیفری، شرعی یا مدنی^{۱۷} نمی شود.

ماده ۲۰: دستور حمایتی (protection order) برای همه متهمان الزام آور است.

ماده ۲۱: صندوقی برای ارائه خدمات و مراقبت از قربانیان خشونت خانوادگی به موجب قانون ویژه ای که منابع این صندوق را نیز تامین می کند، ایجاد می شود. قوانین و مقررات نحوه عملکرد به موجب حکم و یا احکام صادر شده در شورای وزیران، به مجرد ارسال نظر وزیر دادگستری و امور اجتماعی تنظیم خواهد شد.

ماده ۲۲: الف- دستور حمایتی (protection order) بلافاصله قابل اجرا می باشد.

ب- پس از اجرای دستور حمایتی (protection order)، قربانی و خوانده حق این را دارند که از مقام قضایی صادر کننده قرار یا از دادگاه بررسی کننده اقدامات قانونی، در صورتیکه نامه در این دادگاه باشد و در صورت وقوع شرایط جدید، اصلاح یا لغو حکم را تقاضا نمایند.

ماده ۲۳: در صورتی که خوانده با قصد قبلی دستور حمایتی (protection order) یا هر یک از شروط آن را نقض کند، به حبس تا سقف سه ماه و/ یا پرداخت جریمه نقدی تا سقف یک میلیون و پانصد هزار پوند لبنان محکوم خواهد شد.

اگر تخطی از دستور حمایتی (protection order) با استفاده از خشونت همراه باشد، متهم به حبس تا سقف یک سال و/یا پرداخت جریمه نقدی تا سقف سه میلیون پوند لبنان محکوم می گردد. در صورت تکرار جرم، مجازات افزایش می یابد.

ماده ۲۴: قاضی جنایی و یا دادگاه کیفری^{۱۸}، هر یک فراخور اختیارات قانونی خود، جرائم ناشی از خشونت خانوادگی را بررسی می کند، مشروط بر اینکه آنچه شنیده می شود نزد آنان محرمانه باقی بماند.

---

^{۱۷} a penal, civil or religious lawsuit
^{۱۸} The single penal judge or the Criminal Court

به غیر از موارد فوق الذکر، مفاد آئین دادرسی کیفری، پیش روی این دو حوزه قضایی قرار دارد. به موجب مقررات آئین دادرسی کیفری، آرای اتخاذ شده توسط این دو مقام قضائی می تواند مورد تجدیدنظر قرار بگیرد.

فصل ۴: مفاد پایانی

ماده ۲۵: جزئیات بیشتر برای اجرای قانون حاضر به موجب حکم و یا احکام اتخاذ شده در شورای وزیران تنظیم خواهد شد.

ماده ۲۶: کلیه متون مغایر با مفاد قانون حاضر نسخ می شوند. در صورتیکه مفاد قانون حاضر در برابر مفاد قانون احوال شخصیه^{۱۹} و احکام قضایی محاکم شرع قرار گیرد، مقررات دوم باید در هر موردی مرجح باشد.

ماده ۲۷: قانون حاضر به محض انتشار در روزنامه رسمی به اجرا در می آید.

بیانیه های توضیحی

مطابق با قانون اساسی لبنان که در مقدمه آن تصریح شده که «لبنان موسس و عضو فعال سازمان ملل، به کنوانسیون سازمان ملل و اعلامیه جهانی حقوق بشر متعهد می باشد و دولت این اصول را در کلیه حقوق و زمینه ها بدون استثناء وارد می کند.»

ماده ۷ از قانون اساسی تصریح می کند که «همه لبنانی ها در برابر قانون برابر هستند، به طور برابر از حقوق مدنی و سیاسی برخوردارند و بدون هیچ تبعیضی عهده دار وظایف و تعهدات عمومی می باشند.»

در راستای کنوانسیون رفع همه اشکال تبعیض علیه زنان (CEDAW)، که در سال ۱۹۹۶ و به موجب ماده ۲، بند ۳ و ۶ لبنان آن را تصویب و به آن متعهد شده است:

- تصمیم به حمایت قانونی از حق زنان همپای مردان و تضمین حمایت موثر از زنان، از طریق دادگاه های ملی مربوطه و سایر نهادهای عمومی در برابر هر گونه عمل تبعیض آمیز.

- اتخاذ همه اقدامات مناسب از جمله قانونگذاری ها، برای اصلاح و یا لغو قوانین، مقررات، آداب و رسوم و اعمال تبعیض آمیز علیه زنان.

با در نظر گرفتن این که کمیسیون رفع همه اشکال تبعیض علیه زنان در جلسه یازدهم خود، در سال ۱۹۹۲، دامنه ممنوعیت کلی تبعیض مبتنی بر جنسیت از جمله تبعیض مبتنی بر جنسیت و آنچه در پاراگراف ۶ توصیه شماره ۱۹ شرح داده شده را به طور رسمی بسط داد:

«خشونت علیه یک زن به دلیل زن بودن وی یا این که خشونت آثار نامناسبی را بر زنان به جای می گذارد، شامل اعمالی است که آسیب جسمی، روانی یا جنسی و درد و رنج، تهدید به چنین اعمالی، اجبار و سایر محرومیتها از آزادی را تحمیل کند.»

به موجب توصیه عمومی شماره ۱۹، تصویب شده توسط کمیسیون، مندرج در ماده ۲۴ بند ب: «دولت های متعهد باید قوانینی را علیه خشونت خانگی و آزار، تجاوز به عنف، تجاوز جنسی و سایر خشونت های مبتنی بر جنسیت و حمایت کافی زنان را تضمین کنند، و به تمامیت و کرامت آنها احترام می گذارند.»

کمیسیون، در بند ۲۰ ماده ۲۴، دولت های متعهد را به اتخاذ تمام اقدامات لازم برای جلوگیری از خشونت مبتنی بر جنسیت فرا می خواند. به گفته کمیسیون، این اقدامات شامل مجازات های کیفری، و همچنین اقدامات پیشگیرانه و حمایتی می باشند. این اقدامات پشتیبانی از خدمات ارائه شده به قربانیان خشونت را نیز دربر می گیرند.

به موجب این امر بدیهی که قانون از حقوق بشر حمایت می کند. با در نظر گرفتن اینکه چشم پوشی از پدیده خشونت علیه زنان در خانواده، که عمیقاً تجزیه و تحلیل و بررسی شده، و نمایش آن در رسانه ها دیگر یک تابو نیست، دیگر امکان ندارد.

با این حال، زمان آن رسیده تا به منظور پیدا نمودن راه حلی جدی، موضوع خشونت علیه زنان در خانواده را از مرحله پدیده ای تحت بررسی و تجزیه و تحلیل به مرحله رویارویی واقعی درآوریم.

در حالی که قانونگذار لبنانی با موضوع آسیب ها و فرم های دیگر خشونت سر و کار دارد، با این موضوعات از منظر حقوق عمومی (قانون مجازات)، که مفاد آن صرفاً صمیمیت و حریم شخصی روابط خانوادگی را در نظر نمی گیرد، نیز سر و کار دارد.

در صورت فقدان قانون ویژه حمایت کننده از زنان در برابر خشونت درون خانواده، زنان در مطالبه حق خود برای داشتن یک زندگی شایسته و قابل احترام، بدون بخشش یا ترحم کسی، مردد می شوند، چرا که هیچ ساختار قانونی وجود ندارد که حمایت از زنان و فرزندان آنها را تضمین کند و از تشدید خشونت از یک سیلی به اقدام به قتل، چه به عمد یا غیر عمد، جلوگیری کند.

بنابراین، ضروری است لایحه ای برای حمایت زنان در برابر خشونت خانوادگی به تصویب برسد که ویژگی پیشگیرانه داشته باشد و بواسطه قوانین حمایتی و مراکز بازپروری در زمینه خشونت که راه حل های جایگزین زندان هستند، به زنان در صورتیکه در معرض خشونت قرار گرفته باشند حق دفاع از خود را بدهد.

قانون حاضر اهداف زیر را به دنبال دارد:

- غیر قانونی ساختن خشونت خانگی در کلیه اشکال آن.

- ایجاد واحدی ویژه در زمینه خشونت خانگی در نیروهای امنیت داخلی.

- تسلیم شکایت برای خشونت خانگی با احضاریه.

- صدور دستور حمایتی (protection order)، مستثنی از همه اتهامات.

- دور نگه داشتن خواننده از خانه، در صورتی که حضور او تهدیدی برای زندگی قربانی و فرزندان او باشد و ایجاد صندوق های مالی دولتی یا مشترک برای ارائه کمک به قربانیان خشونت خانگی.

به همین دلیل ، دولت پیش نویس لایحه ای الحاقی را تهیه و برای تصویب به پارلمان می فرستد.

قانون حمایت از زنان در برابر خشونت خانگی - پاکستان - مصوبه ۲۰۰۵

مقدمه: علی دایان حسن پژوهشگر ارشد جنوب آسیا در سازمان دیده بان حقوق بشر، اظهار کرد: " قربانیان خشونت خانگی در معرض ظلم مضاعف هستند. مورد سوء استفاده قرار گرفتن در خانه و عدم حمایت دولتی پس از آن". در این راستا دیده بان حقوق بشر از دولت پاکستان درخواست کرده در کنار نظارت به روند اجرای قانون حمایت از آسیب دیدگاه خشونت خانگی، آمار و ارقام وقوع آزار و خشونت جنسی را به منظور بررسی دقیقتر شکایات ارائه دهد. (۱)

تصویب "لایحه خشونت خانگی" در تاریخ ۴ آگوست ۲۰۰۹ توسط شورای ملی گامی محکم در مسیر مبارزه با خشونت علیه زنان در پاکستان است. این قانون در ۲۸ بند دربرگیرنده کلیه تعاریف و مفاهیم حوزه خشونت، قوانین مرتبط و وظایف دولت و پلیس در این باره است. هدف این قانون "پیشگیری از خشونت علیه زنان و کودکان توسط تشکیل دادگاه کیفری، کمیته و ماموران حفاظت" بیان شده است. همچنین بارها تصریح شده از لحظه تصویب این قانون، دولت های فدرال و استانی موظف به حمایت از طریق کمیته های حفاظت و نصب افسران هستند. با این حال تشکیل کمپین های آگاهی رسانی به مردم در مورد سوء استفاده های خانگی در سطح کلان در کنار پیگیری قوانین سختگیرانه برای دفاع از افراد آسیب دیده ضروری به نظر می رسد. (۲)

قانون حمایت از زنان در برابر خشونت خانگی - پاکستان - مصوبه ۲۰۰۵

متن زیر، سندی برای ارائه قوانین به منظور حفاظت در برابر خشونت خانگی است که توسط شورای ملی تصویب شده است. حفظ این نکته ضروری است که قانون اساسی حقوق افراد را بر اساس منزلت شخصی زنان و مردان به رسمیت می شناسد و مصلحت را در نهادینه کردن اقدامات مرتبط به پیشگیری و محافظت از زنان و کودکان در برابر خشونت خانگی و مسائل مرتبط به آن حتی به صورت اتفاقی می داند.

قانون به شرح زیر تصویب شده است:

۱- عناوین کوتاه و بلند

- ✓ قانون خشونت خانگی (پیشگیری و حفاظت) مصوب ۲۰۰۹
- ✓ لازم الاجرا در تمام پاکستان است.
- ✓ یکباره به صورت همزمان اجرا در می آید.

۲- تعاریف

- ✓ فرد آزار دیده: هر زن، کودک، مرد یا فرد آسیب پذیری که در یک رابطه خانگی با متهم به خشونت بوده یا هست یا هرکسی که ادعا می کند هدف اینگونه آزارها قرار گرفته است.

- ✓ متهم: کسی که در رابطه خانگی با فرد آزار دیده بوده است و در مقابل فرد آزار دیده ای که تحت این قانون به دنبال امداد است، قرار می گیرد.
- ✓ کودک: اشخاص زیر ۱۸ سال در رابطه خانگی به عناوین مختلف از جمله فرزندخواندگی یا فرزند ناتنی
- ✓ نظامنامه: به معنای نظامنامه روش های کیفری، ۱۸۹۸ (قانون پنجم ۱۸۹۸)
- ✓ دادگاه: به معنای دادگاه رسیدگی به دسته اول موارد تعیین شده در نظامنامه
- ✓ رابطه خانگی: افرادی که با هم زندگی می کنند یا در هر نقطه ای از زمان به واسطه زندگی مشترک به هم مرتبط می شوند: خویشی صلبی، ازدواج، خویشاوندی، فرزندخواندگی، اشتغال، کمک خانگی یا اعضای یک خانواده مشترک
- ✓ خشونت خانگی: مترادف با تعریفی است که در بخش چهارم ذکر می شود.
- ✓ کمیته آستی جویی خانواده: کمیته متمرکز تشکیل شده تحت نظر حکومت محلی مربوطه
- ✓ مزاحمت: هر نوع رفتار تداعی کننده ترس از صدمه دیدن برای شخص آزار دیده
- ✓ خانواده: خانواده ای که فرد آزار دیده در آن زندگی می کند یا در مرحله از زندگی خود در آن به تنهایی یا همراه متهم حضور داشته است.
- ✓ فرمان حکومت محلی: شامل موارد چندگانه ای است از جمله: فرمان حکومت محلی بلوچستان (۲۰۰۱)، شمال غربی دولت مرزی- حکم حکومت محلی (۲۰۰۱)، فرمان حکومت محلی پنجاب (۲۰۰۱)، سند حکم دولت محلی (۲۰۰۱)
- ✓ کمک مالی: کمک های مالی که دادگاه ممکن است در بند ۹ دستور دهد.
- ✓ اعلام: درج در روزنامه رسمی
- ✓ مقرر: قانون وضع شده تحت قوانین این لایحه
- ✓ افسر حفاظت: افسر منصوب شده توسط دولت استانی؛ در بند ۱۸.
- ✓ کمیته حمایت: تشکیل کمیته؛ در بند ۱۴.
- ✓ قرار تامین: نظم تعیین شده در بند ۸.
- ✓ قرار اقامت: نظم تعیین شده در بند ۸.
- ✓ ارائه خدمات: هر نوع امکانات از جمله دولتی یا ثبت نام داوطلبانه سازمان خانوار برای حفاظت از فرد آسیب دیده توسط هر ابزار حقوقی، پزشکی، مالی یا هر کمک دیگری.
- ✓ فرد آسیب پذیر: کسی که در معرض آسیب است به دلیل سن زیاد، بیماری روانی، نقص و معلولیت جسمی یا سایر دلایل خاص.

نکته: تعاریف موجود در این قانون که بالا نیامده است در قانون مجازات پاکستان (مصوب ۱۸۹۸) و نظامنامه جنایی (قانون پنجم ۱۸۶۰) تعریف شده است.

۳- وظیفه دولت برای تضمین اجرای موثر قانون

دولت فدرال باید اطمینان حاصل کند که:

- ✓ این قانون و محتویات آن در سطح گسترده توسط رسانه های الکترونیکی و چاپی به زبان اردو و زبان های محلی به دست عموم می رسد.
- ✓ ماموران دولت، پلیس و اعضای خدمات قضایی تحت آموزش و آگاهی رسانی دوره ای درباره مواد مطرح شده در این قانون قرار بگیرند.
- ✓ پروتکل های موثر توسط وزارتخانه ها و بخش های مرتبط با بهداشت، آموزش، اشتغال، حقوق و رفاه اجتماعی تدوین شود و به صورت دوره ای اصلاح گردد.

دولت فدرال باید تضمین کند که کمیسیون ملی وضعیت زنان (NCSW) می تواند انجام دهد:

- ✓ بررسی دوره ای مقررات موجود در قانون درباره خشونت خانگی و پیشنهاد اعمال اصلاحات در آن در صورت نیاز.
- ✓ نیاز به مطالعات و تحقیقات خاص درباره دلایل خاص بروز خشونت خانگی.
- ✓ بازبینی شکایات و دریافت اطلاعات از مسائل مربوط به خشونت خانگی و عدم اجرای قانون در مورد آن.
- ✓ مشارکت و مشاوره در فرآیند برنامه ریزی برای تامین یک محیط امن عاری از خشونت خانگی.

۴- خشونت خانگی

شامل -نه محدودبه- تمام اعمال عمدی مبتنی بر جنسیت، یا سوء استفاده های جسمی و روانی مرتکب شده توسط متهم درمقابل زنان، کودکان و دیگر افراد آسیب پذیر صورت گرفته است. شامل -نه به محدود به- رفتارهای زیر:

- ✓ حمله: تعریف شده در بخش ۳۵۱ قانون مجازات پاکستان
- ✓ تلاش: تعریف شده در بخش ۵۱۱ قانون مجازات برای ارتکاب جرائم.
- ✓ نیروی جنایی: تعریف شده در بخش ۳۵۰ قانون مجازات.
- ✓ ارباب جنایی: تعریف شده در بخش ۵۰۳ قانون مجازات.
- ✓ سوء استفاده اقتصادی: محرومیت از منابع مالی و اقتصادی یا ممنوعیت و محدودیت برای دسترسی پایدار به منابع که فرد آزار دیده در رابطه خانگی حق استفاده یا لذت بردن از آن را دارد.
- ✓ ورود به محل اقامت شخص آزار دیده بدون رضایت وی.
- ✓ آزار و اذیت: تعیین شده در بخش ۲ قانون مجازات.
- ✓ درد: تعریف شده در بخش ۳۳۲ قانون مجازات.
- ✓ فساد: تعریف شده در بخش ۴۲۵ قانون مجازات/علیه اموال شخصی.
- ✓ سوء استفاده فیزیکی: هرگونه عمل یا رفتار که ذاتا موجب ایجاد درد و صدمه یا به خطر افتادن حیات، اندام یا سلامتی فرد است یا موجب مختل شدن سلامت و پیشرفت فرد آزار دیده می شود. شامل: حمله، زور و ارباب جنایی.
- ✓ تعقیب کردن: دنبال کردن یا تحت نظر قرار دادن فردی برخلاف میل شخصی او یا کشیک دادن در کنار محل کار و زندگی فرد آزار دیده به طور مکرر.

✓ سوء استفاده جنسی: شامل هر رفتار جنسی که موجب سوء استفاده، تحقیر و تنزل یا ایجاد نقص در کرامت انسانی افراد است.

✓ سوء استفاده احساسی- کلامی: هر نوع عمل توهین آمیز نسبت به فرد آزار دیده شامل - نه محدود به- توهین و تمسخر، تهدید به ایجاد درد فیزیکی، ترک سهوی یا عمدی فرد آزار دیده.

۵- ارائه درخواست به دادگاه

✓ درخواستی که توسط فرد آزار دیده نوشته شده است ممکن از توسط خود او یا کس دیگر برای کمک گرفتن از مواد قانونی این قانون به دادگاه ارائه شود.

✓ دادگاه باید تاریخ تشکیل اولین جلسه دادرسی را حداقل سه روز پس از وصول درخواست اعلام کند.

✓ در یک مدت سی روزه شاهدان و ناظران باید برای شهادت دادن و مکتوب کردن مشاهدات خویش به دادگاه فراخوانده شوند.

۶- مشاوره

✓ دادگاه در هر مرحله از اجرای این قانون، ممکن است متهم را به مشاوره اجرایی با خدمات مناسب وادار کند.

✓ پس از اقدام به مشاوره در مدت کمتر از ۳۰ روز باید به دادخواست رسیدگی شود.

۷- حق اقامت در اقامتگاه مشترک

✓ مجاز نیست شخص آزار دیده را بدون رضایت وی از محیط خانواده بیرون کرد یا او را از مزایا و حقوقی که در خانواده دارد، محروم نمود.

۸- قرارهای تامین

✓ اگر دادگاه اطمینان حاصل کند که خشونت روی داده می تواند اقداماتی در جهت حفظ فرد آزار دیده و ممنوعیت برای متهم انجام دهد و از مواردی جلوگیری کند. مانند: جلوگیری از ارتکاب خشونت خانگی، شرکت یا معاونت در اعمال خشونت خانگی، ورود به محل کار یا تحصیل فرد آزار دیده برای امداد، برقراری ارتباط با فرد آزار دیده به هر روش ممکن از جمله شخصی، تلفنی، فردی، جمعی، الکترونیکی و... آزار دیدن افراد نزدیک یا بستگانی که به فرد آزار دیده کمک می کنند.

✓ دادگاه ممکن است هر شرط یا وضعیتی را برای حفاظت از زندگی و تامین امنیت فرد آزار دیده یا فرزندانش وضع کند.

✓ دادگاه ممکن است نزدیکترین ایستگاه پلیس را برای حفاظت از فرد آزار دیده در جریان قرار دهد.

✓ انتقال یا معامله هر نوع دارایی و حسابهای بانکی که توسط طرفین استفاده می شده و نیز هر مالی که بین طرفین اشتراکی بوده یا انفراداً صاحب آن بوده اند، بدون اخذ مجوز از قاضی.

✓ دادگاه ممکن است افسر پلیسی برای حفاظت از فرد آسیب دیده به کار گیرد.

✓ دادگاه ممکن است متهم را وادار نماید اموال یا اشیاء ارزشمند مورد نیاز فرد آزار دیده را به او باز گرداند.

✓ دادگاه باید یک رونوشت از حکم خود را به ایستگاه پلیس مستقر در حوزه قضایی و ایستگاه پلیس منطقه و افسر مربوط دهد.

۹- کمک مالی

✓ دادگاه ممکن است در هر مرحله از محاکمه، متهم را به جبران خسارت های وارد شده به فرد آزار دیده محکوم کند. این خسارت ها شامل - نه محدود به- این موارد است: از دست دادن درآمد، هزینه های پزشکی، خارج کردن مالکیت هرگونه اموال توسط تخریب و آسیب و یا حذف، نگهداری از شخص آزار دیده و فرزندانش تحت حکم قانون خانواده.

✓ متهم باید مطابق شرایط وضع شده به فرد آزار دیده کمک مالی برساند.

✓ دادگاه متهم را وادار به پرداخت هزینه های دادرسی می کند.

۱۰- قرار حضانت

دادگاه ممکن است در هر مرحله از درخواست برای حفاظت یا هر کمک دیگری تحت این قانون دستور حفاظت موقت از فرد آزار دیده را صادر کند. اگر کودک باشد زیر نظر بخش هشتم قانون ۱۸۹۰ و اگر بزرگسال باشد تحت نظر یک ارائه دهنده خدمات و با توجه به تمایلات شخصی خود فرد خواهد بود.

اگر موضوع دادگاه سوء استفاده جنسی از کودکان باشد و این ادعا برای دادگاه ثابت شود، مسولیت نگهداری با خود شخص آزار دیده خواهد بود و به هیچ عنوان به متهم سپرده نخواهد شد. همچنین اگر رابطه خانگی مبتنی بر اشتغال یا کمک خانگی است، مفاد این بخش نباید اعمال شود.

۱۱- قدرت اعطای حکم موقت

✓ در هر اقدامی تحت این قانون دادگاه ممکن است موقتا حکم مناسب و عادلانه دهد.

✓ اگر دادگاه اطمینان حاصل کند که متهم در حال انجام جرم است یا زمانی مرتکب خشونت خانگی شده است، ممکن است بر اساس استشهاد های موجود مطابق قوانین مقرر، طبق مواد ۸، ۹ و ۱۰ علیه متهم حکم صادر کند.

۱۲- مدت زمان و تغییر حکم محافظت و اقامت

✓ حکم محافظت طبق بخش ۸ معتبر باقی می ماند تا زمانی که فرد آزار دیده برای لغو آن درخواست دهد.

✓ اگر دادگاه از سوی فرد آزار دیده یا متهم درخواستی مبنی بر تغییر در شرایط یا ابطال آن دریافت کند، در صورت تشخیص تحت این قانون می تواند تصویب حکم را تغییر دهد.

✓ حکم اقامت تا زمان وقوع اینگونه تغییرات باید معتبر بماند.

✓ هیچ موردی در زیربخش ۱ و ۲ نمی تواند فرد آزار دیده را از دادن دادخواست جدید پس از لغو حکم قبلی باز بدارد.

۱۳- مجازات برای نقض دستور حمایتی توسط متهم

✓ نقض دستور حمایت یا دستور موقت حفاظت توسط متهم می تواند مجازات زندان بین ۶ ماه تا یکسال در پی داشته باشد و یا جریمه که کمتر از صد هزار روپیه نیست. دادگاه ممکن است جریمه را به فرد آزار دیده بدهد.

✓ شخصی که از دستور حمایت را برای بار دوم یا سوم یا بیشتر تخطی کرده است، با حکم زندان بین یک تا دو سال و یا جریمه که کمتر از دویست هزار روپیه نیست. دادگاه ممکن است جریمه را به فرد آزار دیده بدهد.

✓ می توان قبل از گذشت ۳۰ روز از حکم صادر شده تجدید نظر خواست و دادگاه موظف است طی دو ماه به آن رسیدگی کند.

۱۴- کمیته حفاظت

✓ دولت استانی با اطلاع رسانی در روزنامه رسمی، باید برای رسیدن به اهداف این قانون تشکیل کمیته حفاظت را اعلام کند.

✓ کمیته حفاظت شامل یک افسر پلیس مرد یا زن، دو زن از شورای **teshil** که باید از عملکرد کمیته حفاظت کنند.

۱۵- وظایف و عملکرد کمیته حفاظت

✓ آگاه سازی فرد آزار دیده از حقوق وی در این قانون یا هر قانون دیگری و کمک هایی که می تواند دریافت کند.

✓ کمک به فرد آزار دیده برای دسترسی به درمان پزشکی ضروری

✓ در صورت لزوم و با موافقت شخص آزار دیده می توان او را به محل امنی منتقل کرد. این محل می تواند خانه دوستان، خویشاوندان یا هر مکان امن دیگری - اگر توسط ارائه دهندگان خدمات ایجاد شده باشد - باشد.

✓ کمک به فرد آزار دیده برای تشکیل پرونده و جمع آوری گزارش تحت این قانون، نظامنامه یا هر قانون دیگری.

✓ درخواست یک حکم حراست در صورت تمایل فرد آزار دیده

✓ هماهنگی با کمیته آستی جویی خانواده

✓ ثبت رسمی حوادث خشونت در منطقه خود براساس اطلاعات دریافت شده یا پرس و جو. این مجموعه ثبت می تواند شامل موارد زیر باشد: دریافت اطلاعات اولیه در مورد حادثه خشونت خانگی، کمک ارائه شده توسط کمیته حفاظت به فرد آزار دیده، زمانی که فرد آزار دیده کمک را رد می کند، اسامی و مشخصات تماس با ارائه دهندگان خدمات، نگهداری سابقه ای از برنامه های کاربردی و دستورهای حفاظت منطقه مربوطه و انجام هرگونه خدمات دیگر مرتبط با کمیته.

۱۶- قدرت، امتیازات و مصونیت های کمیته حفاظت

- ✓ اعضای کمیته حفاظت می توانند در قالب خدمات عمومی فعالیت کنند بر اساس بخش ۲۱ قانون مجازات پاکستان. (مصوب ۱۸۶۰)
- ✓ کمیته حفاظت می تواند بر اساس بخش ۸ از طرف فرد آزار دیده برای تحت حفاظت قرار گرفتن درخواست دهد.
- ✓ کمیته حفاظت می تواند تحت مواد قانونی کمک های مورد نظر را ارائه دهد.
- ✓ حد نصاب تشکیل جلسات کمیته حفاظت، حضور دو سوم اعضا است.

۱۷- نمایندگی وظایف و اختیارات

کمیته حفاظت ممکن است هریک از وظایف یا اختیارات خود را به یک یا چند عضو محول کند.

۱۸- افسر حفاظت

- ✓ دولت استانی با اطلاع رسانی در روزنامه رسمی، باید برای رسیدن به اهداف این قانون یک مامور مخصوص معین کند.
- ✓ مامور مورد نظر باید تجربیات کافی درباره مسائل مقرر شده را داشته باشد.
- ✓ شرایط و موقعیت افسر حفاظت طبق قانون مقرر شده است.

۱۹- وظایف افسر حفاظت

- ✓ تهیه گزارش از حادثه خشونت خانگی با استفاده از جملات و عبارات دقیق و ارجاع چند نسخه از آن به کمیته حفاظت و ارائه دهندگان خدمات منطقه ای
- ✓ تهیه دادخواست با شکل مقرر شده در قانون و ارائه آن به دادگاه اگر فرد آزار دیده تقاضای امداد دارد.
- ✓ حصول اطمینان از وجود کمک های حقوقی برای فرد آسیب دیده
- ✓ تهیه لیست از همه ارائه دهندگان خدمات از جمله کمک حقوقی، مشاوره، سرپناه، امکانات پزشکی در منطقه محلی حوزه قضایی دادگاه
- ✓ داشتن محل امنی برای نگهداری فرد آزار دیده در صورت تمایل وی و ارائه گزارش در این باره به کمیته حفاظت در منطقه ای که خشونت روی داده است
- ✓ مراجعه به پزشک همراه فرد آزار دیده برای ثبت صدمات و آسیب های وی و ارائه گزارش پزشکی به کمیته حفاظت در منطقه ای که خشونت روی داده است.
- ✓ پیگیری اینکه کمک های مالی مقرر در بخش ۱۰ مطابق مقررات به دست فرد آزار دیده رسیده است.
- ✓ انجام هر وظیفه دیگری که ممکن است مقرر شود

۲۰- مساعدت ارائه دهنده خدمات

از تمامی امتیازات و مصونیت هایی که کمیته حفاظت مقرر کرده، بهره مند است. پس در هر اقدامی تحت این قانون دادگاه می تواند برای ارائه دهندگان خدمات مصونیت ایجاد کند.

۲۱- قدرت ارائه دهندگان خدمات

باید در زمینه های زیر دارای قدرت باشند:

- ✓ ثبت حادثه خشونت خانگی در فرم مقرر و در صورت تمایل فرد آزار دیده و ارائه یک کپی از آن به افسر حفاظت در محدوده ای که خشونت روی داده است.
- ✓ بردن فرد آزار دیده برای معاینه پزشکی و ارائه گزارش پزشکی به افسر حفاظت در محدوده ای که خشونت روی داده است.
- ✓ حصول اطمینان از اقامت شخص آزار دیده در یک محل امن و ارائه گزارش از محل سکونت امن وی به کمیته حفاظت در محدوده ای که خشونت روی داده است.
- ✓ فراهم کردن هرگونه کمک برای فرد آزار دیده در صورت نیاز وی.

۲۲- آیین دادرسی

کلیه اقدامات قانونی به خصوص بخش های ۸،۹، ۱۰ و ۱۶ باید طبق قوانین نظامنامه اداره شود.

۲۳- حمایت از اقدامات صورت گرفته

پیگرد های قانونی یا دیگر اقدامات صورت گرفته در این روند توسط کمیته حفاظت، افسر حفاظت و ارائه دهندگان خدمات باید به همراه حسن نیت باشد.

۲۴- ابطال

مقررات این قانون باید در راستای قوانین دیگر و نه در نقض و ابطال همزمان هر قانون دیگری باشد.

۲۵- مجازات برای تشکیل پرونده شکایت دروغ

هرکس شکایت نادرست در مورد خشونت خانگی برای دادگاه طرح کند به حبس تا ۶ ماه و یا جریمه نقدی تا پنجاه هزار روپیه یا هر دو محکوم می شود.

۲۶- تجدید نظر

فصل XXXII نظامنامه باید تحت بخش های ۸، ۹ و ۱۰ درخواست دهند.

۲۷- قدرت قانونگزاری

✓ دولت فدرال ممکن است با استفاده از روزنامه های رسمی کشور به اطلاع رسانی در مورد قوانین برای رسیدن به اهدافش بپردازد.

✓ به طور خاص و بدون پیشداوری اطلاع رسانی می تواند در برای تامین مواردی صورت گیرد از جمله:

۲۸- رفع مشکلات

اگر بر اثر اجرای هر کدام از مفاد این قانون مشکلی پیش بیاید، دولت فدرال ممکن است از اجرای مقررات متناقض با هدف این قانون با هدف رفع مشکلات جلوگیری کند.

❖ بیانیه اهداف و دلایل:

سال هاست موضوع "خشونت خانگی منبع نگرانی افراد زیادی است. حضور در حوزه خصوصی و شدت عمل خشونت در عرصه داخلی اثرات آن را تشدید می کند. با آگاهی از درد و رنج غیرقابل تحملی که بر فرد آزار دیده تحمیل می شود، لزوم برخورد با این موضوع به عنوان جرم بارزتر می شود. توسط این لایحه موضوع "خشونت خانگی" به عرصه عمومی آورده شد و پاسخی به سیاست ملی در زمینه توسعه و توانمندسازی زنان بود و نوعی معرف نقش مثبت قانون در مورد خشونت خانگی بود.

(۱) <http://www.wluml.org/node/5472>

(۲) <http://www.wluml.org/node/5869>

قانون حمایت از زنان در برابر خشونت خانگی هند، مصوبه ۲۰۰۵

قانون «حمایت از زنان در برابر خشونت های خانگی» در کشور هند از ۲۶ اکتبر ۲۰۰۶ پس از تصویب از سوی پارلمان آن کشور (آگوست ۲۰۰۵) و موافقت رئیس جمهور (سپتامبر ۲۰۰۵) به مرحله اجرا درآمد. از آن زمان تا نوامبر ۲۰۰۷، از میان ۲۸ دولت مرکزی هند ۴ دولت آندرا پرادش، تامیل نادو، اتار پرادش، اریسا این قانون را مستقیماً در دستور کار خود قرار دادند و بیش از ۸۰۰۰ مورد قانونی در مناطق راجاستان، کرالا، پنجاب، تحت الشمول این مصوبه قرار گرفتند.

تعریف خشونت خانگی

- اگر مرد به قربانی ایراد صدمه یا جراحت نموده و سلامت، امنیت، حیات یا آرامش روحی یا فیزیکی وی را به مخاطره افکنده و یا قصد آنرا داشته باشد و شامل خشونت فیزیکی، جنسی، کلامی، عاطفی و اقتصادی می شود. - به منظور اجبار وی یا وابستگان وی جهت درخواست غیر قانونی اخذ جهیزیه یا سایر اموال یا تضمینات قابل تقویم به پول، به وی تعرض یا ایراد صدمه یا جرح نموده یا حیات وی را به مخاطره افکند. - به هر نحو دیگر، موجب ایراد صدمه یا آسیبهای جسمانی یا روانی شود.

حدود و قلمرو اجرای قانون

این قانون در اصل برای حمایت از زنانی که تصویب رسیده است که در مکان مشترک با مرد و زیر نظر او زندگی میکنند. یک زن به عنوان همسر، خواهر، مادر و یا حتی بیوه در صورتی که مورد خشونت خانگی قرار گیرد، توانایی آن را دارد که تحت حمایت این مصوبه قرار گیرد.

چند نمونه بارز حمایت از زنان بر علیه خشونت خانگی با ارجاع به این قانون:

- تمامی زنانی که در اقامتگاهی مشترک با مردی که نسبت فامیلی با آنها دارد زندگی می کنند در صورت مورد خشونت واقع شدن، تحت حمایت قانونی قرار می گیرند.

- خشونت خانگی شامل مورد تعرض جسمانی، جنسی، کلامی، احساسی و اقتصادی قرار دادن زن است و اگر چنانچه زن از سوی مرد در رابطه با جهیزیه خود مورد آزار و اذیت قرار گیرد کاملاً اختیار آن را دارد تا براساس این قانون برای استیفای حق خود تلاش کند.

- این قانون به زن این امکان را می دهد تا امنیت سکونت خود را در خانه ای که در آن زندگی می کند- حتی اگر سهمی در خرید یا مالکیت آن را نداشته باشد- تامین کند و با استناد بر حمایت دادگاه از او هیچ مردی حق بیرون راندن زن از خانه را ندارد.

- با استناد بر این قانون موسسات و N.G.O. هایی که قصد کمک به زنان را دارند می توانند به طور قانونی زنان را در زمینه های پزشکی، حقوقی و مسائل مربوط به حق مالکیت خانه و فرزند یاری دهند.

- فردی که مرتکب خشونت خانگی شده است بر اساس رای دادگاه متهم به یک سال حبس و یا پرداخت ۲۰۰۰۰ روپیه و یا در مواردی هر دو با هم، می شود.

برخی انتقادات مخالفان بر این قانون

سازمان های دیگری در هند همچون «حفظ خانواده ها در هند» [۱] و «حفظ بنیاد خانواده» [۲] تصویب این قانون را به شدت مورد انتقاد قرار دادند و مدعی آن هستند که این قانون نوعی تبعیض جنسی قائل است و در مواردی در درگیری های خانوادگی، مردان توسط زنان براساس این قانون مورد سو استفاده قرار می گیرند. خانم رنوکا چادهوری، رئیس سازمان حمایت از زنان و کودکان در هند در مقاله در هندوستان تایمز گفته است: «اگرچه رسیدن به برابری جنسیتی از آمال و آرزوهایست ولیکن شواهد نشان دهنده آن است که زنان بسیار بیش از مردان مورد تهاجم فیزیکی قرار می گیرند.» همچنین سولی سوراجی، یکی از حقوقدانان سابق هندوستان، دامنه تعریف و قلمرو این مصوبه را بسیار وسیع دانسته. با توجه به سخنان رئیس جمهور هندوستان، در برخی موارد، خود زنان باعث افزایش آمار اذیت و آزار به همجنس خودشان بوده و در مواردی خود را سزاوار خشونت می دانند، همانند رفتار برخی زنان بر علیه نامادری و نادختری خود. از این رو برخی عقده ها و کینه توزی ها سبب استفاده و تعبیر نادرست از این قانون شده است، برای نمونه بیش از ۸۰٪ شکایت های در زمینه جهیزیه و اسباب خانه نادرست بوده و پس از بررسی توسط ماموران قانون مشخص شده است که ریشه در غرض ورزی های شخصی داشته است و بسیار نا امید کننده است که از قانون به عنوان ابزاری برای رسیدن به چنین خواسته هایی استفاده شود. [۳]

قانون حمایت از زنان در برابر خشونت خانگی هند، مصوبه ۲۰۰۵

مترجم: زهرا سعیدزاده

هدف این قانون، حمایت مؤثرتر از حقوق زنان است که در قانون اساسی بر حمایت از آن تأکید شده است، زانی که قربانی هر نوع خشونتی در محیط خانواده و مسائل مرتبط می شوند.

این مصوبه که در پنجاه و ششمین سال [استقلال] هند تصویب شده به شرح زیر است.

بخش اول

مقدمه

۱- عنوان، قلمرو و تاریخ لازم الاجرا شدن

۱-۱- عنوان این قانون، قانون [راجع به] حمایت از زنان در برابر خشونت خانگی مصوب ۲۰۰۵ می باشد.

۱-۲- این قانون در قلمرو سرزمین هند، غیر از ایالات جامو و کشمیر لازم الاجرا است.

۱-۳- این قانون، در تاریخ مقرر در روزنامه رسمی از سوی دولت، لازم الاجرا خواهد شد.

۲- تعاریف: در این قانون، چنانچه معنی دیگری به تصریح نرسد:

۱-۲ — قربانی عبارت است از هر زنی که رابطه خانوادگی با متهم داشته یا دارد و مدعی است که از سوی وی، موضوع خشونت خانگی واقع شده است.

۲-۲- کودک فرد زیر ۱۸ سال است که شامل فرزند خوانده، فرزند ناتنی یا پرورشگاهی می شود.

۳-۲- قرار جبران خسارت عبارت است از قراری که مطابق ماده ۲۲ صادر می شود.

۴-۲- قرار حضانت قراری است که مطابق ماده ۲۲ صادر می شود.

۵-۲- گزارش خشونت خانگی گزارشی است که با دریافت شکایت خشونت خانگی از قربانی در فرمهای معین تنظیم می شود.

۶-۲- رابطه خانوادگی عبارت است از رابطه دو نفر که با هم زندگی می کنند و یا در یک مقطع زمانی با هم در ملک واحد سکنی گزیده بوده اند. نسبت آنها با یکدیگر می تواند نسبی، سببی، رابطه ای مشابه ازدواج یا فرزند خواندگی بوده و یا اعضای خانواده ای باشند که در قالب خانواده واحد زندگی می کنند.

۷-۲- خشونت خانگی به معنی مندرج در ماده ۳ می باشد.

۸-۲- جهیزیه به معنی مندرج در ماده ۲ قانون ممنوعیت جهیزیه مصوب ۱۹۶۱ می باشد.

۹-۲- قاضی عبارت است از دادرس بدوی یا حسب مورد، پژوهش که مطابق قانون آیین دادرسی کیفری مصوب ۱۹۷۳ در حوزه قضایی محل اقامت دائم یا موقت قربانی یا متهم یا جاییکه بنا به ادعا، خشونت در آنجا ارتکاب یافته، مبادرت به اعمال صلاحیت می کند.

۱۰-۲- امکانات پزشکی عبارت است از خدمات پزشکی که دولت در اجرای این قانون اختصاص داده است.

۱۱-۲- امتیاز مالی عبارت است از مبلغ خسارتی که قاضی علیه متهم جهت پرداخت به قربانی، در هر مقطع دادرسی و با وصول درخواست قربانی مبنی بر استفاده از امتیازات مقرر در این قانون، در راستای جبران خسارات و هزینه های ناشی از خشونت خانگی تعیین می کند.

۱۲-۲- اعلام عبارت است از درج در روزنامه رسمی کشور و عبارت اعلام کردن نیز در همین راستا معنی می شود.

۱۳-۲- مقرر یعنی وضع شده توسط این قانون.

۱۴-۲- مأمور حمایتی مأموری است که مطابق بند ۱ ماده ۸ توسط دولت تعیین می شود.

۱۵-۲- قرار تأمین قراری است که مطابق ماده ۱۸ صادر می شود.

۱۶-۲- قرار اقامت قراری است که مطابق بند ۱ ماده ۱۹ صادر می شود.

۱۷-۲- متهم عبارت است از هر مرد بالغی که با قربانی رابطه خانوادگی داشته یا دارد و قربانی درصدد استفاده از امتیازات مقرر در این قانون علیه اوست.

ضمناً همسر یا هر زنی که رابطه خانوادگی مشابه ازدواج با متهم دارد می تواند علیه بستگان شوهر یا شریک زندگی مرد خود نیز طرح شکایت کند.

۲-۱۸- مرکز خدماتی بنیادی است که مطابق بند ۱ ماده ۱۰ به ثبت رسیده باشد.

۲-۱۹- اقامتگاه مشترک عبارت است از ملکی که قربانی، اکنون یا در هر مقطعی در زمان بروز خشونت در آن زندگی می کند و انفراداً یا اشتراکاً تحت تملک یا اجاره آنان بوده، بدین معنی که هر یک و یا هر دو در آن، دارای سهم یا حق مالکیت و سایر حقوق بوده و نیز شامل خانه ای هم می شود که متعلق به کل خانواده است، اعم از اینکه قربانی در آن ذی حق باشد یا نباشد.

۲-۲۰- خانه امن پناهگاهی است که توسط دولت، به همین منظور در این قانون اختصاص داده شده است.

بخش دوم

۳- تعریف خشونت خانگی: در اجرای این قانون، رفتار متهم اعم از فعل و ترک فعل، در شرایط زیر خشونت محسوب می شود.

۳-۱- اگر به قربانی ایراد صدمه یا جراحت نموده و سلامت، امنیت، حیات یا آرامش روحی یا فیزیکی وی را به مخاطره افکنده و یا قصد آنرا داشته باشد و شامل خشونت فیزیکی، جنسی، کلامی، عاطفی و اقتصادی می شود.

۳-۲- به منظور اجبار وی یا وابستگان وی جهت درخواست غیر قانونی اخذ جهیزیه یا سایر اموال یا تضمینات قابل تقویم به پول، به وی تعرض یا ایراد صدمه یا جرح نموده یا حیات وی را به مخاطره افکند.

۳-۳- قربانی یا بستگان وی را تهدید به رفتارهای مذکور در بندهای (الف) یا (ب) نماید.

۳-۴- به هر نحو دیگر، موجب ایراد صدمه یا آسیبهای جسمانی یا روانی شود.

تبصره: در اجرای این ماده:

(الف)- خشونت جسمانی عبارت است از هر عملی که بنا به طبع خود، موجب صدمات بدنی و درد و رنج، یا خطر برای حیات و جسم فرد شده و مانع رشد سلامت قربانی می شود که شامل جرائم تعرض، تهدید و اعمال زور می شود.

(ب)- خشونت جنسی شامل هر عمل جنسی می شود که حیثیت زن را تحت تأثیر قرار داده، تحقیر می کند یا بهر نحوی به آن لطمه می زند.

(ج)- خشونت کلامی و عاطفی شامل موارد زیر می شود:

ج-۱- توهین، استهزاء، تحقیر، اعطای لقب نامتعارف و خصوصاً طعنه بدلیل نداشتن فرزند یا فرزند پسر.

ج-۲- تهدیدهای مکرر به ایراد صدمه جسمی به هر شخصی که قربانی نسبت به وی ذی نفع است.

د- خشونت اقتصادی شامل موارد زیر می شود:

د-۱- محرومیت کلی یا جزئی از منابع مالی یا پولی که قربانی، قانوناً یا عرفاً نسبت بدان محق است، اعم از اینکه مبتنی بر رأی دادگاه باشد یا خیر و نیز زن بدان محتاج باشد یا خیر. برخی از این موارد عبارتند از مایحتاج منزل جهت قربانی و فرزندانش در ملک اشتراکی یا انفرادی، نفقه و اجاره بها.

د-۲- انتقال اموال منزل، هر نوع انتقال سرمایه منقول و غیر منقول، اموال با ارزش، سهام، وثایق و امثال آن که زن قربانی به اعتبار رابطه خانوادگی نسبت بدان نفع یا حق دارد و کودکانش بدان احتیاج دارند یا هر دارایی دیگری که اشتراکاً یا استقلالاً صاحب آن است.

د-۳- ایجاد ممنوعیت یا محدودیت در دستیابی زن قربانی به منابع یا امکاناتی که به اعتبار رابطه خانوادگی مستحق آن است از جمله اقامت در ملک مشترک.

توضیح ۲:

به منظور تعیین اینکه آیا فعل، ترک فعل یا رفتار متهم مطابق این ماده «خشونت خانگی» محسوب می شود، تمام شرایط و اوضاع و احوال پرونده باید لحاظ شود.

بخش سوم - حدود اختیارات و وظایف مأموران حمایتی و خدماتی

۴- ارائه اطلاعات به مأمور حمایتی و معافیت اعلام کننده از مسئولیت

۴-۱- هر کس دلیلی مبنی بر تحقق فعلی یا سابق خشونت خانگی یا احتمال وقوع بعدی آن داشته باشد، می تواند اطلاعات خود را به مأمور حمایتی ذی ربط ارائه دهد.

۴-۲- کسیکه مطابق بند ۱، با حسن نیت اطلاعات خود را ارائه می دهد، هیچگونه مسئولیت مدنی و کیفری نخواهد داشت.

۵- وظایف مأموران پلیس، قاضی و مأمور خدماتی

افراد فوق، به محض وصول شکایت خشونت خانگی و حضور در محل یا حین گزارش خشونت خانگی، باید موارد زیر را به قربانی تفهیم کنند:

حق درخواست جهت برخورداری از امتیازات با صدور قرار تأمین، قرار امتیازات مالی، قرار حضانت، قرار اقامت، قرار جبران خسارت یا چند قرار فوق.

امکان برخورداری از خدمات مأموران خدماتی.

امکان برخورداری از خدمات مأموران حمایتی.

حق برخورداری از خدمات رایگان حقوقی مطابق قانون ارائه خدمات حقوقی مصوب ۱۹۸۷.

حق طرح شکایت مطابق ماده الف ۴۹۸ قانون مجازات هندوستان.

معهدا هیچ بخشی از این قانون را نباید طوری تفسیر کرد که موجب سلب تکلیف پلیس در انجام اقدامات قانونی حین گزارش جرم مشهود شود.

۶- وظایف خانه های امن

اگر از زن قربانی یا از جانب او، درخواستی مبنی بر سکونت در خانه امن به مأمور حمایتی یا خدماتی برسد، وی مکلف به تدارک تمهیدات سکونت در خانه امن است.

۷- اگر از زن قربانی یا از جانب او، درخواستی مبنی بر برخورداری از امکانات پزشکی به مأمور حمایتی یا خدماتی برسد، وی مکلف به تدارک آن است.

۸-

۸-۱- دولت در هر بخش، با درج اعلامیه، به تعداد لازم مأمور حمایتی انتخاب نموده و منطقه ای که مأمور در آن مبادرت به اعمال وظایف قانونی می نماید، اعلام می کند.

۸-۲- مأمور حمایتی حتی الامکان باید از میان زنان انتخاب شده و دارای شرایط و تجارب لازم باشد.

۸-۳- قیود و شرایطی که مأمور حمایتی و سایر مأمورین باید از آن تبعیت کنند را قانون معین می کند.

۹- تکالیف و وظایف مأموران حمایتی

۹-۱- وظایف و عملکردهای مأموران حمایتی به شرح زیر است:

کمک به قاضی جهت انجام تکالیفش مطابق قانون.

تهیه گزارش خشونت برای قاضی در شکل و قالب مقرر قانونی، به محض وصول شکوائیه و ارائه نسخه ای از آن به مأمور پلیس مستقر در حوزه قضایی محل وقوع خشونت و نیز به ارائه کنندگان خدمات حمایتی مستقر در آن. در صورت تمایل قربانی و تقاضای وی جهت برخورداری از حق صدور قرار تأمین، تهیه درخواست مربوط در شکل و قالب مقرر قانونی و ارائه آن به قاضی.

اطمینان از اینکه قربانی از خدمات حقوقی موضوع قانون خدمات حقوقی مصوب ۱۹۸۷ برخوردار شده و تدارک رایگان فرم مربوطه جهت طرح درخواست. تهیه و نگهداری فهرستی کامل از ارائه کنندگان خدمات حقوقی، مشاوره، خانه های امن و امکانات پزشکی حوزه قضائی مربوطه.

در صورت درخواست قربانی، فراهم کردن خانه امن و ارائه نسخه ای از گزارش مبنی بر اسکان زن قربانی در خانه امن به ایستگاه پلیس و قاضی که در حوزه قضایی محل وقوع خانه امن، اعمال صلاحیت می کند.

در صورت ایراد صدمات بدنی به زن، انجام معاینه پزشکی و ارائه نسخه ای از گزارش پزشکی به ایستگاه پلیس و قاضی که صلاحیت رسیدگی در محل وقوع خشونت خانگی دارد.

اطمینان از اینکه به درخواست زن مبنی بر استفاده از امتیاز مالی موضوع ماده ۲۰، مطابق آیین نامه مقرر در قانون آیین دادرسی کیفری مصوب ۱۹۷۳ رسیدگی شده است.

انجام سایر تکالیفی که قانون مقرر داشته است.

۹-۲- مأمور حمایتی زیر نظر قاضی بوده، وظایفی را که دولت و قاضی به وی محول می کند، مطابق این قانون انجام می دهند.

۱۰- ارائه کنندگان خدمات

۱۰-۱- هر انجمنی که مطابق قانون ثبت انجمنها مصوب ۱۸۶۰ یا هر مؤسسه ای که مطابق قانون مؤسسات مصوب ۱۹۵۶ ثبت می شود و هدفش حمایت از حقوق و منافع زنان با کلیه ابزارهای قانونی از جمله تأمین خدمات حقوقی، پزشکی، مالی و..... باشد، باید خود را بعنوان ارائه کننده خدمات نزد دولت به ثبت رسانده و ملزم به تبعیت از قوانین مربوطه است.

۱۰-۲- ارائه کنندگان خدمات که مطابق بند (۱) به ثبت رسیده اند، باید در امور زیر صلاحیت داشته باشند: در صورت تمایل قربانی، ثبت گزارش خشونت خانگی در فرمهای خاص و ارسال نسخه ای از آن به قاضی و مأمور حمایتی حوزه قضایی محل وقوع خشونت خانگی.

معاینه پزشکی قربانی و ارسال نسخه ای از گزارش به مأمور حمایتی و پلیس مستقر در حوزه قضایی محل وقوع خشونت.

۱۰-۳- علیه مرکز خدمات رسانی یا هر یک از اعضای آن که مطابق این قانون انجام وظیفه می نمایند، بدلیل اعمالی که با حسن نیت در مقام انجام وظایف محوله این قانون در جهت پیشگیری از وقوع خشونت خانگی انجام می دهند، هیچگونه اقامه دعوا، تعقیب یا سایر رسیدگیهای قانون صورت نمی گیرد.

۱۱- وظایف دولت

دولت مرکزی و دول ایالتی مکلف به تمهید تدابیر لازم در جهت موارد زیر می باشند:

۱۱-۱- اطمینان از اینکه مفاد این قانون در سطح وسیعی به اطلاع عموم رسیده باشد. این امر باید از طریق رسانه ها شامل تلویزیون، رادیو، روزنامه ها در فواصل زمانی مشخص صورت گیرد.

۱۱-۲- مأموران دول ایالتی و دولت مرکزی شامل پلیس و کارکنان مراکز قضایی باید درخصوص موضوع قانون، بصورت دوره ای آموزش دیده و نسبت به موضوع حساسیت یابند.

۱۱-۳- ایجاد هماهنگی میان خدمات بخشها و وزارتخانه های ذی ربط و مسائل مربوط به خانه های امن از جمله مقررات و تنظیم امور، بهداشت و منابع انسانی ذی ربط.

۱۱-۴- تدوین مقررات لازم در خصوص عملکرد بخشهای ذی ربط از جمله دادگاهها.

بخش چهارم

آیین درخواست برخورداری از قرارهای منتهی به حقوق ممتازه (امتيازات)

۱۲- ارائه درخواست به قاضی

۱۲-۱- قربانی یا مأمور حمایتی یا هر شخص دیگری از سوی قربانی می تواند درخواست برخورداری از یک یا چند حق ممتازه مندرج در این قانون را به قاضی بدهد. قاضی مکلف است پیش از صدور قرارهای فوق، گزارشهای واصله از سوی مأمور حمایتی یا خدماتی را ملاحظه نماید.

۱۲-۲- حقی که مطابق بند (۱) تقاضا می شود، می تواند بدون خلل به حق طرح دعوی جبران خسارت ناشی از خشونت علیه مرتکب عبارت از حق صدور قرار جبران خسارت و غرامت باشد.

در صورت صدور قرار جبران خسارت یا غرامت در حق شاکی، مبلغ لازم التأمیه که از سوی قاضی تعیین می شود، باید متناسب با مبلغ قرار فوق باشد و در صورت عدم وجود مقرره مخالف در قانون آئین دادرسی کیفری ۱۹۰۸ یا سایر قوانین لازم الاجرا، باید در راستای این تعادل معین شود.

۱۲-۳- کلیه درخواستهای موضوع بند (۱) باید در شکل خاص تنظیم شده و مشتمل بر موارد مقرر در فوق باشد.

۱۲-۴- قاضی تاریخ اولین جلسه دادرسی را معین می کند که موعد آن حداقل سه روز پس از وصول درخواست به دادگاه می باشد.

۱۲-۵- قاضی باید تلاش نماید به کلیه درخواستهای مطروحه مطابق بند (۱)، طی ۶۰ روز از تاریخ اولین جلسه دادرسی رسیدگی نماید.

۱۳- ابلاغ

۱۳-۱- قاضی موعد دادرسی را که مطابق بند ۱۲ معین کرده به مأمور حمایتی ابلاغ می کند و وی، اختطاریه را مطابق مقررات و به نحوی که قاضی معین می کند، طی ۲ روز یا عندالاقضاء و با اخذ مجوز از قاضی، بیشتر از تاریخ وصول، به متهم و سایرین ابلاغ می کند.

۱۳-۲- اعلام ابلاغ از سوی مأمور حمایتی در شکل مقرر، مستلزم ابلاغ به متهم و سایر افرادی است که قاضی مقرر داشته، مگر خلاف آن ثابت شود.

۱۴- مشاوره

۱۴-۱- قاضی می تواند در هر مقطع دادرسی مذکور در این قانون، متهم یا شاکی را انفراداً یا اشتراكاً دلالت به اخذ مشاوره از مأمور حمایتی واجد شرایط و تجارب قانونی لازم نماید.

۱۴-۲- چنانچه قاضی مطابق بند فوق، دلالت به اخذ مشاوره نماید، باید موعد جلسه را که بیش از دو ماه نیست تعیین نماید.

۱۵- مساعدت متخصص رفاه

در تمام مراحل دادرسی مذکور در این قانون، قاضی باید ترتیب برخورداری از خدمات چنین شخصی را که ترجیحاً باید زن باشد بدهد، اعم از اینکه با قربانی دارای نسبت باشد یا نباشد. وی به منظور کمک به قربانی جهت انجام وظایفش، سعی در بهبود رفاه خانوادگی وی می نماید.

۱۶- در صورت اقتصادی شرایط پرونده و رضایت طرفین، قاضی می تواند دستور ضبط فیلم از امور جاری پرونده را بدهد.

۱۷- حق اقامت در اقامتگاه مشترک

۱۷-۱- هر زنی که با مردی رابطه خانوادگی دارد، حق اقامت در اقامتگاه مشترک دارد، ولو اینکه فاقد هرگونه حق مالکیت یا سهم یا هر حق دیگری باشد. این ماده بر کلیه قوانین لازم الاجرای دیگر حاکم است.

۱۷-۲- زنی که مطابق این ماده از حق سکونت در اقامتگاه مشترک بهره مند شده، تحت هیچ شرایطی نباید از سوی متهم، از خانه اخراج یا محکوم به ترک شود.

۱۸- قرارهای تأمین

قاضی ضمن تدارک فرصت جهت استماع متهم و قربانی و حصول علم به اینکه خشونت روی داده یا قریب الوقوع است، می تواند با صدور قرار تأمین به سود قربانی، متهم را از موارد زیر منع کند:

الف) ارتکاب خشونت خانگی؛

ب) هر نوع معاونت درخشونت خانگی؛

ج) ورود به محل کار قربانی یا اگر وی کودک است، به مدرسه اش یا هر جای دیگری که وی غالباً در آنجا تردد دارد؛

د) برقراری هر نوع ارتباط با قربانی اعم از حضوری، کلامی، نوشتاری، الکترونیکی یا تلفنی

ه) انتقال یا معامله هر نوع دارایی و حسابهای بانکی که توسط طرفین استفاده می شده و نیز هر مالی که بین طرفین اشتراکی بوده یا انفراداً صاحب آن بوده اند، بدون اخذ مجوز از قاضی؛

و) خشونت نسبت به اقارب یا نزدیکان یا هر شخص دیگری که مانع اعمال خشونت به قربانی می شده است.

۱۹- قرار اقامت

۱۹-۱- قاضی می تواند در مقام رسیدگی به درخواست موضوع بند ۱ ماده ۱۲، در صورتیکه علم به وقوع خشونت خانگی یابد، قرار اقامت صادر نماید.

الف- خلع ید یا بهر نحو ایجاد مزاحمت در تصرفات قربانی از سوی متهم در اقامتگاه مشترک، اعم از اینکه وی واجد حقی قانونی و مساوی در اقامتگاه باشد یا خیر؛

ب- دستور خروج متهم از اقامتگاه مشترک؛ ج- منع ورود متهم یا اقاربش به بخشهایی از اقامتگاه مشترک که قربانی در آن سکونت یافته است؛

د- منع از معامله یا انتقال اقامتگاه مشترک از سوی متهم؛

ه- ممنوعیت از اینکه متهم از حق خود در اقامتگاه صرفنظر کند، مگر به اذن قاضی؛

و- عندالاقضاء دستور به متهم مبنی بر اختصاص محلی دیگر به همان ابعاد جهت سکونت قربانی و یا اجاره ملکی دیگر،

هیچگاه نمی توان علیه زن، قرار مندرج در بند (ب) را صادر کرد؛

۱۹-۲- قاضی می تواند عندالاقضاء و به صلاحدید خود، هرگونه شرط یا قرار دیگری را جهت حفظ امنیت قربانی و کودکانش مقرر کند.

۱۹-۳- قاضی می تواند از متهم تعهدی همراه با ضامن یا بدون ضامن جهت جلوگیری از تکرار خشونت بخواهد.

۱۹-۴- قرار صادره مطابق بند (۳)، از نوع قرارهای مندرج در بخش ۲ قانون آئین دادرسی کیفری مصوب ۱۹۷۳ بوده و تابع همان است.

۱۹-۵- دادگاه حین صدور قرارهای موضوع بندهای ۱ و ۲ و ۳، می تواند ضمن صدور قرار، رئیس نزدیکترین مقرر پلیس را مکلف نماید به قربانی کمک نموده و یا از جانب وی، درخواست برخورداری از قرار فوق را نماید.

۱۹-۶- قاضی می تواند حین صدور قرار موضوع بند (۱)، بالحاظ نیازهای مالی طرفین، از متهم تعهد به ادای نفقه و سایر هزینه ها نماید.

۱۹-۷- قاضی می تواند در اجرای قرارهای فوق، از مساعدت مأمور پلیس مستقر در حوزه قضایی خود استفاده کند.

۱۹-۸- قاضی می تواند متهم را مکلف به استرداد اموال قربانی یا هر مال دیگری نماید که زن مستحق آن است.

۲۰- امتیازات (حقوق) مالی

۲۰-۱- قاضی حین رسیدگی به درخواست موضوع بند (۱) ماده ۱۲، می تواند متهم را مکلف به پرداخت حقوق مالی زن جهت جبران خسارات وارده و منافع فوت شده قربانی و کودکش که در نتیجه خشونت خانگی وارد شده نماید که از جمله این موارد، عبارتند از:

الف- منافع فوت شده؛

ب- مخارج پزشکی - درمانی؛

ج- خسارات حاصل از تخریب، صدمه یا بردن مال از تحت سلطه قربانی؛

د- نفقه قربانی و فرزندان که در قالب قرار موضوع ماده ۱۲۵ قانون آئین دادرسی کیفری یا علاوه بر آن، هر قانون لازم الاجرای دیگر صادر می شود.

۲۰-۲- مبالغ موضوع این ماده باید متناسب، منصفانه، متعارف و مطابق معیارهای زندگی قربانی خواهد بود.

۲۰-۳- قاضی می تواند دستور پرداخت نفقه بصورت یکجا یا اقساط را با توجه به نوع و شرایط پرونده بدهد.

۲۰-۴- قاضی نسخه ای از قرار صادره مطابق بند (۱) را به طرفین و پلیس مستقر در حوزه قضائی محل اقامت متهم ارسال می دارد.

۲۰-۵- متهم، مبالغ موضوع مواد فوق را در مدتی که دادگاه طی قرار معین کرده پرداخت می کند.

۲۰-۶- در صورت خودداری متهم از پرداخت موضوع قرار صادره، قاضی می تواند کار فرما یا بدهکار متهم را مکلف به پرداخت دین به قربانی نماید یا مبلغ را به جهت تأمین اعتبار نزد دادگاه به ودیعه گذارد تا صرف حقوق مالی زن شود.

۲۱- قرار حضانت

قاضی در هر مقطع از رسیدگی به درخواست زن مبنی بر برخورداری از قرار تأمین یا سایر قرارهای موضوع این قانون، می تواند حضانت کودک یا کودکان را به قربانی یا شخصی به نمایندگی از وی بسپارد و ترتیب ملاقات کودک را با متهم بدهد. این قانون بر سایر مقررات لازم الاجرا حاکم است. در صورتیکه قاضی ملاقات متهم با کودک یا کودکان را مضر به حال آنان تشخیص دهد، باید از حکم به آن خودداری ورزد.

۲۲- قرار جبران خسارت علاوه بر سایر قرارهای موضوع این قانون، قاضی می تواند در صورت درخواست قربانی، ضمن صدور قرار، متهم را مکلف به جبران خسارات وارده و اعطای غرامت نماید که از جمله شامل شکنجه های روحی و ناراحتیهای روانی ناشی از خشونت خانگی می شود.

۲۳- اختیار صدور قرارهای موقت و یکجانبه

۲۳-۱- قاضی می تواند در مقام رسیدگیهای موضوع این قانون، در صورتیکه عادلانه و صحیح بداند، مبادرت به صدور قرارهای موقت نماید.

۲۳-۲- چنانچه قاضی در رسیدگی اولیه، علم حاصل کند مبنی بر اینکه در سابق خشونت روی داده یا قریب الوقوع است، می تواند به حسب شهادت قربانی به موضوعات مقرر در مواد ۱۸، ۱۹، ۲۰، ۲۱ یا ۲۲ مبادرت به صدور قرار یکجانبه علیه متهم نماید.

۲۴- قاضی در کلیه موارد صدور قرارهای موضوع این قانون، دستور اعطای رایگان نسخه ای از آن را به طرفین، افسر مقر انتظامی واقع در حوزه قضائی دادگاه و نیز مأمور حمایتی صالح در ارتباط با دادگاه و نیز، چنانچه مرکز خدماتی خشونت خانگی را گزارش داده، به وی صادر نماید.

۲۵- مدت و تغییر قرارها

۲۵-۱- قرار تأمینی موضوع ماده ۱۸، تا وقتی قربانی نقض آنرا نخواهد اجرا می شود.

۲۵-۲- چنانچه قاضی با دریافت درخواست قربانی یا متهم بدین نتیجه برسد که به دلیل تغییر شرایط، قرار صادره نیازمند تغییر، اصلاح یا فسخ باشد، می تواند مبادرت به ثبت کتبی آن نماید.

۲۶- امتیازات و تأمین در سایر دعاوی و رسیدگیهای قانونی

۲۶-۱- حقوق مقرر در مواد ۱۸ تا ۲۲ را می توان در همه رسیدگیهای حقوقی، خانواده یا کیفری، اعم از اینکه قبل یا بعد از تاریخ لازم الاجراشدن این قانون طرح شده باشد، مطالبه نمود.

۲۶-۲- قربانی می تواند همراه با سایر حقوق، حقوق مقرر در بند ۱ (را نیز از دادگاه حقوقی یا کیفری مطالبه نماید).

۲۶-۳- چنانچه قربانی از حقوقی غیر از حقوق مندرج در این قانون برخوردار شده باشد، مکلف است قاضی را از آن مطلع نماید.

۲۷- صلاحیت

۲۷-۱- حسب مورد دادگاه بدوی یا استان، که در حوزه قضائی آن:

الف- قربانی بطور موقت یا دائم، در آن اقامت داشته، کار می کرده یا استخدام شده است.

ب- متهم در آن اقامت داشته، کار می کرده یا استخدام شده است.

ج- سبب دعوا در آن است.

مرجع صالح صدور قرار تأمین یا سایر قرارهای موضوع این قانون بوده و مطابق این قانون رسیدگی می نماید.

۲۷-۲- قرارهای صادره موضوع این قانون، در قلمرو هندوستان قابل اجراست.

۲۸- آیین رسیدگی

۲۸-۱- غیر از موارد مصرح، تشریفات رسیدگی به مواد ۱۳، ۱۸، ۱۹، ۲۰، ۲۱، ۲۲ و ۲۳ مشمول مقررات قانون آئین دادرسی کیفری است.

۲۸-۲- بند (۱) نباید مانع از این شود که دادگاه تشریفات خود را در رسیدگی به درخواست موضوع ماده ۱۲ یا بند ۲ ماده ۲۳ رعایت نماید.

۲۹- پژوهش

قرار صادره از سوی قاضی، ظرف ۳۰ روز از تاریخ اجرای اقرار، حسب مورد، از سوی متهم یا قربانی قابل پژوهش خواهی در دادگاه پژوهش است.

بخش هفتم- سایر موارد

۳۰- مأموران حمایتی و اعضای مراکز خدماتی، در مقام انجام مقررات این قانون یا سایر قوانین یا قرارها، مأمور عمومی در مفهوم ماده ۲۱ قانون مجازات هندوستان محسوب می شوند.

۳۱- جزای نقدی به جهت نقض قرار تأمین از سوی قربانی

۳۱-۱- نقض قرار تأمین یا قرار تأمین موقت جرم بوده، مرتکب به حبس تا یکسال یا جزای نقدی تا ۲۰۰۰ روپیه یا هر دو محکوم می شود.

۳۱-۲- به جرم موضوع بند (۱) باید حتی الامکان قاضی صادرکننده قرار رسیدگی نماید.

۳۱-۳- قاضی می تواند علاوه بر رسیدگی به اتهام فوق، حسب مورد و عندالاجتضاء مواد قانون مجازات هند یا سایر مقررات این قانون یا قانون ممنوعیت جهیزیه را نیز مورد نظر قرار دهد.

۳۲- جرم مشهود و اثبات

(۱)- جرم موضوع بند (۱) ماده ۳۱، باید مشهود بوده و قابل ضمانت و کفالت نیست.

(۲)- دادگاه می تواند به صرف اعلام قربانی، جرم موضوع بند (۱) ماده ۳۱ را احراز کند.

۳۳- جزای نقدی عدم انجام وظایف مأمور حمایتی

اگر مأمور حمایتی از انجام وظایف محوله از سوی قاضی در قرار صادره امتناع یا کوتاهی ورزد، محکوم به حبس تا یکسال یا جزای نقدی تا ۱۰۰۰ روپیه یا هر دو می شود.

۳۴- رسیدگی به جرم ارتكابی مأمور حمایتی

تعقیب یا سایر مراحل رسیدگی کیفری منحصراً در صورتی علیه مأمور حمایتی انجام می شود که قبلاً با اخذ مجوز از دولت یا مرجع منتخب وی، شکایتی تنظیم و ارائه شود.

۳۵- چنانچه در نتیجه اعمال مبتنی بر حسن نیت مأمور حمایتی، خسارات فعلی یا قریب الوقوعی محقق شود، هیچگونه تعقیب قانونی یا طرح دعوا، مطابق این قانون یا هر قانون دیگری صورت نمی گیرد.

۳۶- عدم تعارض این قانون با سایر قوانین

مفاد این قانون باید در راستای مقررات قوانین لازم الاجرای دیگر باشد و نه در تعارض با آن.

۳۷- صلاحیت دولت در تدوین مقررات

۳۷-۱- دولت مکلف است مقررات و احکام لازم جهت اجرای این قانون را ضمن ابلاغ، وضع نماید.

۳۷-۲- صرفنظر از عمومیت مقررات، این قانون بویژه باید مشتمل بر یک یا تمامی موارد زیر باشد:

الف- شرایط و تجارب مورد نیاز برای مأمور حمایتی، موضوع بند ۲ ماده ۸

ب- اوصاف و شرایط خدمات مأموران حمایتی و افراد تحت امر وی، موضوع بند ۳ ماده ۸

ج- شکل و نحوه تنظیم گزارش خشونت موضوع مورد ب بند ۱ ماده ۹

د- شکل و نحوه تنظیم درخواست برخورداری از قرارهای تأمین موضوع مورد ج بند ۱ ماده ۹

ه- شکل تنظیم شکوائیه مطابق مورد د بند ۱ ماده ۹

و- سایر وظایف مأمور حمایتی موضوع مورد (ز) بند ۱ ماده ۹

ز- مقررات مربوط به ثبت مأموران حمایتی موضوع بند ۱ ماده ۱۰ ح- نحوه درخواست برخورداری از حقوق مندرج در این قانون، موضوع بند ۱ ماده ۱۲ و موضوعات لازم الرعایه موضوع بند ۳ این ماده

ط- نحوه ابلاغ موضوع بند ۱ ماده ۱۳

ی- نحوه اعلامیه ابلاغ به مأمور حمایتی موضوع بند ۲ ماده ۱۳

ک- شرایط و تجارب مشاوره ای که مأمور خدماتی باید مطابق بند ۱ ماده ۱۴ دارا باشد

ل- نحوه تنظیم اظهارات قربانی موضوع بند ۲ ماده ۲۳

م- سایر مواردی که قانوناً مقرر شده است.

۳۷-۳- مقررات این قانون باید در اسرع وقت به صحن مجلس رود. در زمان شور که شاید این مدت ۳۰ روز و شامل یک یا دو یا چند جلسه باشد و قبل از پایان جلسه یا فوراً در جلسه بعد چنانچه هر دو مجلس در تغییر و اصلاحات این قانون کنند، اثرات این توافقات باید محدود به اصلاحات انجام شده باشد. و کلیه تغییرات باید فارغ از پیشداوری باشد. ر/م/۶

بنگلادش

برگردان: آیدا ابروفراخ

قانون پیشگیری از خشونت خانگی، بنگلادش، سال ۲۰۰۰

شهادت یک قربانی ۳۴ ساله از خشونت: "او گلوی مرا گرفته بود و می فشرد، من را به حیاط پشتی برد و به من گفت «حالا خواهی مُرد». با یک دست گلوی مرا گرفته بود و با دست دیگر با مشت به صورتم ضربه می زد. مستقیم به چشمانم خیره شد و گفت «تو باید بمیری» ... "

گفته های قربانی زنده مانده از حمله با اسید (۱۲ ساله): "اسید یک کالای ارزان و قابل دسترس است، اما زندگی یک شخص ارزان نیست. مجازات شخص مجرم امری ضروری است و همچنین اسید نباید به سهولت در دسترس افراد باشد."

بنگلادش هنوز جزء معدود کشورهایی است که خانواده ها دوستدار فرزندان پسر هستند. در این کشور بیش از ۱۴٪ از مرگ زنان حامله بر اثر آزار و خشونت است و ۶۷٪ از زنان حامله، به علت تبعیض های جنسی موجود از مراقبت های پیش از تولد بهره مند نمی شوند.

در بنگلادش، بیشتر زنان اجازه ی تصمیم گیری برای بارداری را ندارند. نا امنی اجتماعی و فشار خانواده ها دختران را به ازدواج زود هنگام و بارداری های پی در پی سوق می دهد، که اغلب مجبور به ادامه ی بارداری یا سقط جنین های خطرناک می باشند. منابع وزارت بهداشت اعلام کرده اند که به دلیل فقدان مهارت و امکانات برای مواقع ضروری همراه با نگرش منفی خانواده ها در این شرایط زندگی زنان و بقای آن به خطر می اندازد.

۶۰ درصد از زنان در این کشور از فقر غذایی رنج می برند و بنا بر گزارش وزارت بهداشت کم خونی فقر آهن در میان زنان به علت پخش غذای تبعیض آمیز و خشونت های سیستماتیک بر علیه آنها است.

همچنین خشونت جنسی و فحشاء عامل افزایش اچ.آی.وی / ایدز و دیگر بیماری های جنسی شده است. واردات و صادرات و دیگر انواع خشونت که باعث بیماری های جسمی و روانی و بارداری های نا خواسته شده به عنوان یک اثر ویران کننده بر سلامتی زنان (مخصوصاً سلامت زنان جوان و دختران بالغ) تأثیر گذاشته است.

سیاست سلامت عمومی باید تأمین کننده یک حیطة فراگیر از گروههای پر خطر، در بر گیرنده سوابق، آزمایشات سلامتی و مراقبت های پزشکی باشد.

قانون کیفری بنگلادش شامل موادی است که به زنان در شرایط گوناگون خشونت توجه می کند. دولت یک کمیسیون دائمی

- قانون برای بررسی همه ی قوانین حمایتی حقوق زنان ایجاد کرده است. جرائم مربوط به تجاوز، آدم ربایی، ریختن اسید یا سوء قصد برای قتل و آسیب شدید بخاطر جهیزیه به عنوان جرائم مخصوص از نوع بسیار خطرناک مورد بحث قرار گرفته اند.
- قانون کیفری مجازات اعدام را برای آدم ربایی، ریختن اسید و تجاوز تعیین می کند. دولت یک شماره از قانون های تهیه شده از قانون کیفری با اصلاحات ضروری را برای جرایم مخصوص منتشر کرد، که شامل مطالب زیر است:
- قانون ممنوعیت جهیزیه ۱۹۸۰ و ضمیمه آن در ۱۹۸۶، ساخت رسم جهیزیه را یک جرم قابل مجازات با جریمه و زندان اعلام کرد.
  - قانون ممانعت از سرکوب زن و کودک ۲۰۰۰ روش مؤثر برای جلوگیری از داد و ستد با علل خشونت بر علیه زنان به عنوان تجاوز، حمله با اسید، فحشاء اجباری و صادرات و واردات فراهم شد.
  - آیین دادگاه خانواده ۱۹۸۵ تهیه شده برای انحصار حوزه ی قضایی بر مهم بودن شرح برای ازدواج، جهیزیه، نفقه، قیومیت قانونی و مسئولیت نگهداری فرزندان است.
  - قانون منع تجارت غیر اخلاقی ۱۹۳۳ برای توقیف زنان زیر ۱۸ سال تهیه شد که اگر در محلی در حین انجام فحشاء پیدا شوند، قابل اجرا است.
  - آیین نامه ظلم به زنان (مجازات بازدارنده) ۱۹۸۳ متعلق به بخشی از قانون کیفری اصلاح و تهیه شد بطوریکه برای جرم های آدم ربایی، صادرات و واردات زن، ظلم به دلیل جهیزیه، تجاوز و اینچنین جرائمی مجازات حبس ابد در نظر گرفته شد.
  - قانون صادرات و واردات زنان و کودکان ۱۹۹۳ حداکثر مجازات برای مجبور کردن به روسپی گری و حمایت از آن را بیش از ۳ سال تصویب کرد.
  - یک قانون به تازگی در رابطه با آزار جنسی در محل کار تصویب شد.
  - تعدادی از سازمان های غیر دولتی (NGO) راهنمایی برای دانشگاهها در رابطه با محافظت دانشجویان زن از آزار جنسی تهیه کردند.
  - به تازگی دولت یک قانون در رابطه با ممنوعیت واردات و فروش اسید در بازار آزاد و مجازات جرم مرگ با حمله ی اسید را تصویب کرد.
  - دولت همچنین کنوانسیون اس.ای.ای.آر.سی را برای ممانعت و مبارزه با صادرات و واردات زنان و کودک امضاء کرده است.
- بیشترین علل متعارف غفلت برای محافظت از حقوق زنان فقر و فلاکت، کمبود درک صحیح از حقوق زنان، ضعف اجرایی قانون و فساد شایع در داخل سیستم عدالت است.
- بیشتر منابع نشان داده که مکانیسم برای اجرا و انتشار قوانین مربوط غیر کافی و بی فایده است. تعلل غیر معمول در شیوه های دادرسی و اقدامات دادگاه اجازه می دهد شخص متهم با قید ضمانت آزاد شده و به تهدید قربانی ها و یا مداخله در شهادت بپردازد.

تحریف در اجرای نمایندگان قانون یک مانع خطرناک برای حذف جرم و خشونت علیه زنان است. طبق تحقیقاتی که برای شفافیت بین المللی در دادگاه ۱۹۹۷ داکا انجام شده، ۶۳ درصد از ۲،۵۰۰ خانواده که مورد تحقیق قرار گرفته بودند به رشوه پردازی به مقامات رسمی دادگاه و ۱۸٫۷ درصد به اجیر کردن شاهد گزارش کرده اند.

اگر چه خشونت قسمتی از هر جامعه و از قدیم الایام در درجات مختلف وجود داشته، اما در تعدادی از کشورها مانند بنگلادش بخاطر شرایط فقر و فلاکت، حرص و طمع و پدرسالاری خشونت بیشتر به چشم می خورد و اطاعت زنان و نابرابری های شرح داده شده شرایط را برای افزایش جرم مهیا می کند.

برای از بین بردن خشونت علیه زنان در بنگلادش، ابتدا لازم است درباره ی «حقوق» و «نقش» مردان و مکانیسم های کنترل جامعه که مستحکم کننده ریاست مردان و فرمانبرداری زنان می شود اعتراض کرد. در ضمن امکانات و آموزش های لازم باید در اختیار قربانیان خشونت و خانواده هایشان قرار گیرد²⁰.

قانون شماره هشت، پارلمان بنگلادش، داکا، ۱۴ فوریه ۲۰۰۰

قانون مصوب زیر در پارلمان، به امضای رئیس جمهور رسیده و همراه با اطلاعات برای مردم عامه منتشر شد. قانون شماره هشت در ۱۴ فوریه سال ۲۰۰۰ به منظور **پیشگیری از جرم علیه زنان و کودکان** تصویب شد.

۱. **عنوان کوتاه:** این قانون ممکن است به نام «قانون پیشگیری از تعدی و ستم علیه زنان و کودکان، ۲۰۰۰» خوانده شود.

۲. **تعاریف:** توضیحات زیر به منظور جلوگیری از برداشتهای متفاوت از موضوعات این قانون تصویب شده است؛

(الف) **جرم** به معنای هر جرم قابل مجازات طبق این قانون است.

(ب) **آدم ربایی** به معنای گرفتن یک شخص به زور یا با تحریک او و یا گمراه کردن او و انتقال او از یک مکان به مکانی دیگر است.

(پ) **بازداشت** به معنای محبوس کردن یک فرد بر خلاف میل او است.

(ت) **دادگاه** (محکمه) به معنای هر محکمه ای است که تحت این قانون برپا می شود.

(ج) **تجاوز به عنف** (تجاوز جنسی) هر تجاوزی را در بر می گیرد که طبق ماده ۳۷۵ قانون کیفری ۱۸۶۰ صورت گیرد.

(چ) **نوزاد** به معنای هر کودکی است که کمتر از چهل روز سن داشته باشد.

(ح) **زن** منظور هر زنی با سنین متفاوت است.

- Kahn, Salma, [Violence Against Women: Bangladesh Context](#):²⁰

خ) فدیة (خون بها) به معنای جبران مالی یا هر امکان دیگری در مقابل ضرر و زیان وارده است

د) رسیدگی کیفری به معنای قانون دادرسی کیفری مصوب ۱۸۹۸ است.

ذ) جهیزیه به معنای پول یا کالا یا دارائی است که قبل از ازدواج یا هنگام ازدواج یا هر زمان بعد از ازدواج برای سهولت بخشیدن به زندگی زناشویی و ضمانت اجرای عقد به داماد یا پدر داماد یا مادر داماد و یا هر کس از طرف او مستقیم یا غیر مستقیم از طرف عروس داده شود یا قرار به بخشیدن آن و یا در مقابل پول باشد، کالا یا دارایی هایی را در بر می گیرد که از طرف عروس یا پدر عروس و یا مادر عروس و یا هر کسی از طرف عروس توسط داماد یا پدر داماد یا مادر داماد یا هر شخصی از طرف داماد بعنوان ایجاد شرایط ذکر شده در بالا و یا برای ضمانت اجرای عقد درخواست شود.

ر) کودک به معنای هر شخصی که کمتر از چهارده سال سن باشد

ز) شعبه دیوان عالی به بزرگترین دادگاه بنگلادش گفته می شود.

۳. تفوق قانون صرفنظر از هر چیز مندرج در هر قانون دیگری به معنای مقررات این قانون است که در زمان ارتکاب جرم مرجح است.

۴. مجازات جرایم ارتكابی توسط یک فرد مجرم با فشار یا هر عمل دیگری است:

الف) هر کسی مسبب مرگ و یا تلاش برای مرگ یک زن و یا یک کودک با سوزاندن توسط کوره، مشعل یا ... یا با اسید و مواد مشابه شود، به مرگ یا حبس ابد همراه با پرداخت جریمه تا سقف یک لک تاکا محکوم می شود.

ب) هر کسی که مسبب آسیب رساندن به یک کودک یا یک زن شود که در نتیجه آن بینایی یا شنوایی زن یا کودک بطور دائم آسیب ببیند و یا هر عضو دیگر از بدن ناقص شود، طبق مواد زیر مجازات می شود؛

۱. اگر بینایی یا شنوایی زن یا کودک آسیب ببیند و یا صورت، سینه یا اندام جنسی وی ناقص شود، شخص مجرم به مرگ یا حبس ابد همراه با جریمه تا سقف یک لک تاکا محکوم می شود.

۲. اگر دست و پا یا مفاصل و یا دیگر قسمت های دست و پا یا قسمتی از بدن از شکل بیفتد و یا هر قسمتی از بدن آسیب ببیند، شخص مجرم به حبس بین هفت تا چهارده سال با سختترین مجازات همراه با جریمه تا سقف پنجاه هزار تاکا محکوم می شود.

پ) هر شخصی که به کودک یا یک زن بوسیله ی سوزاندن یا اجسام تیز، مواد سمی یا ... آسیب وارد کند یا سوء قصد کند، مجازات می شود. اگر زن یا کودک آسیب فیزیکی، روانی و یا در نتیجه این سوء قصد هر آسیب دیگری ببیند شخص مجرم به زندان بین سه تا هفت سال همراه با جریمه تا سقف پنجاه هزار تاکا محکوم می شود.

ت) مبالغ جرایم ارتكابی در این بند باید از شخص متهم و یا مایملک موجود وی حاصل شده و در صورت مرگ او از مایملک به جا مانده از او و تحت نظارت قانون کسر می گردد و به ارث شخص فوت شده بواسطه ی انجام جرم اضافه شده و یا به شخصی که از نظر جسمی یا روانی آسیب دیده و یا وارث ان شخص در صورت فوت داده می شود.

۵. مجازات برای قاچاق زن:

الف) اگر کسی زنی را به قصد روسپی‌گری از کشور خارج یا به کشور وارد کند و یا برای این کار غیر قانونی استخدام کند و یا زنی را بخرد و یا بفروشد یا به قصد شکنجه دادن او را اجاره دهد و یا او را در مالکیت خود محبوس کند به مرگ یا حبس ابد و یا زندان بین ده تا بیست سال همراه با جریمه محکوم می‌شود.

ب) اگر زنی برای روسپی‌گری به حراج برای اجاره گذاشته شود یا سرپرست فاحشه‌خانه او را واگذار کند و اگر او پنداشته باشد که او را فروخته یا برای هدف روسپی‌گری واگذار کرده اند شخص مجرم تحت ماده (الف) مجازات می‌شود.

پ) اگر سرپرست فاحشه‌خانه یا هر شخصی که در فاحشه‌خانه زنی را به مالکیت خود درآورده و او را امانت دهد یا بفروشد یا اجاره دهد (به قصد روسپی‌گری) تحت ماده (الف) مجازات می‌شود.

۶. مجازات برای قاچاق کودک:

الف) کسی که کودکی را به داخل یا خارج از کشور برای یک هدف غیرقانونی قاچاق کند یا بفروشد و یا کودکی را حبس کند یا به مالکیت خود در آورد، به مرگ یا حبس ابد همراه با جریمه محکوم می‌شود.

ب) اگر کسی نوزادی را از بیمارستان، مهد کودک یا از پرستار یا از ولی کودک بدزدد تحت ماده (الف) مجازات می‌شود.

۷. مجازات برای دزدیدن یک کودک یا یک زن:

کسی که زن یا یک کودک را برای به مالکیت در آوردن خود بدزدد مطابق با قانون ۵ مجرم شناخته می‌شود و به حبس تا سقف چهارده سال همراه با جریمه محکوم می‌شود.

۸. جریمه مالی:

کسی که یک کودک یا یک زن را برای اخاذی حبس کند به مرگ یا حبس ابد همراه با جریمه محکوم می‌شود.

۹. مجازات برای تجاوز یا مرگ بر اثر تجاوز:

الف) هر فردی که به یک کودک یا یک زن تجاوز کند به حبس ابد همراه با جریمه محکوم می‌شود.

توضیحات: هر کسی که با یک زن که کمتر از چهارده سال سن دارد یا هنوز چهارده سالش تمام نشده بدون ازدواج قانونی و بر خلاف میل او با ترساندن و یا فریب او آمیزش جنسی داشته باشد متجاوز تلقی می‌شود و به عمل او تجاوز می‌گویند.

ب) اگر در اثر تجاوز، زن یا کودکی که مورد تجاوز قرار گرفته، بمیرد، مرد به حبس ابد همراه با جریمه تا سقف یک لک تاکا محکوم می‌شود.

پ) اگر بیش از یک مرد به یک زن یا یک کودک تجاوز کنند و آن زن یا کودک در اثر تجاوز آسیب ببیند هر یک از مردان به مرگ یا حبس ابد همراه با جریمه تا سقف یک لک تاکا محکوم می‌شوند.

ت) کسی که به یک زن یا یک کودک سوء قصد کند؛

۱. که باعث مرگ یا آسیب به او بعد از تجاوز شود به حبس ابد همراه با جریمه محکوم می شود.

۲. به او تجاوز کند، به حبس بین پنج تا ده سال همراه با جریمه محکوم می شود.

۳. اگر به زنی که در حبس پلیس است تجاوز شود، شخص متجاوز و همه ی کسانی که مستقیماً مسئول امنیت او بوده اند بدلیل قصور در امر نگهداری به زندان بین پنج تا ده سال همراه با جریمه محکوم می شوند، مگر اینکه اثبات شود که در نگهداری کوتاهی صورت نگرفته است.

۱۰. مجازات آزار جنسی:

الف) کسی که به زور و بطور غیر قانونی و با لمس کردن اندام جنسی یا دیگر اندام یک زن یا یک کودک با اعضاء بدن خود یا هر جسم دیگری، خود را ارضاء کند، آزار دهنده جنسی نامیده می شود و به حبس بین دو تا ده سال همراه با جریمه محکوم می شود.

ب) کسی که به زور و به طور غیرقانونی با تهدید به زدن از لحاظ جنسی و یا با حرکات شرم آور خود را ارضاء کند، آزار دهنده جنسی انگاشته می شود و شخص مجرم به حبس بین دو تا هفت سال همراه با جریمه محکوم می شود.

۱۱. مجازات قتل به خاطر جهیزیه:

اگر شوهر یک زن یا پدر یا مادر یا ولی قانونی یا هر شخص دیگری به نمایندگی از شوهر باعث مرگ یا سوء قصد به جان زن شود یا بر اثر سوء قصد آسیبی به زن وارد کند، شوهر یا مادر شوهر یا پدر شوهر یا اقوام یا هر یک از نزدیکان شوهر؛

الف) که مسبب مرگ یا سوء قصد به جان زن بوده اند، در هر مورد به حبس ابد همراه با جریمه محکوم می شوند.

ب) که سبب آسیب شود و یا به علت سوء قصد برای آسیب رساندن بین پنج تا چهارده سال زندانی شده است در هر مورد محکوم به پرداخت جریمه نیز می باشند.

۱۲. مجازات ایراد آسیب به دست یا پای یک کودک به قصد گدایی:

هر کسی که دست، پا، چشم یا دیگر اعضاء بدن یک کودک را به قصد گدایی یا فروش اعضاء، مورد آسیب قرار دهد به مرگ یا حبس ابد همراه با جریمه محکوم می شود.

۱۳. مقررات مربوط به کودکانی که در اثر تجاوز به دنیا آمده اند. کودکی که در اثر تجاوز بدنیا می آید:

الف) صیانت و نگهداری از کودکی که در اثر تجاوز متولد شده با کسی است که مرتکب تجاوز شده است.

ب) دادگاه می تواند بعد از تولد فرزند برای سرپرستی فرزند حکم صادر کند اما تأمین مالی کودک با شخص متجاوز بوده و وی به عنوان مسئول پرداخت هزینه نگهداری کودک معرفی می شود.

پ) هزینه نگهداری برای مدت زمان مشخصی تعیین می شود. برای پسران تا ۲۱ سالگی و برای دختران تا زمان ازدواج است (البته این شرایط در صورت معلول نبودن فرزند است) و اگر معلول باشد تا زمانی که توانایی تأمین مخارج زندگی خود را

داشته باشد.

۱۴. ممنوعیت انتشار سابقه ی یک زن یا یک کودک ستم دیده در رسانه های گروهی:

الف) اخبار، اطلاعات، نام و آدرس یا هر گونه مشخصات دیگر زن یا کودک قربانی تحت این قانون و یا ارائه ی سابقه ی زن یا کودک در رسانه ها ممنوع می باشد.

ب) اگر ماده ی (الف) نقض شود شخص یا اشخاص مسئول برای تخلف انجام شده به دو تا پنج سال حبس یا جریمه تا سقف یک لک تاکا و یا هر دو محکوم می شود.

۱۵. حصول جریمه از مایملک قابل ارث در آینده:

دادگاه می تواند در صورت نیاز در مورد تخلفاتی که در مورد ماده قوانین ۱ تا ۱۴ ارتکاب افتاده جریمه ای را به نفع قربانی این تخلفات در نظر بگیرد که در صورت عدم امکان کسب آنها از شخص متهم و یا مایملک موجود وی می تواند آن را از مایملکی که وی در آینده بدست خواهد آورد بدست آورد و این جریمه قبل از هر گونه کسر مبلغی و ادعایی بر روی آن مایملک لازم الوصول است.

۱۶. رسیدگی برای جریمه یا جبران خسارت:

وقتی جریمه ای طبق این قانون تعیین می شود دادگاه به مأمور جمع آوری جریمه دستور می دهد تا لیستی از اموال منقول یا غیر منقول و یا هر دو تهیه کند و با توجه به تصمیم دادگاه اموال مجرم توقیف و در مزایده فروخته یا به حراج گذاشته می شود.

۱۷. مجازات برای پرونده سازی اشتباه، شکایت و...:

الف) در صورتی که شخصی شکایت و یا دادخواهی علیه کسی ارائه کند و یا اینکه کاری صورت دهد که منجر به شکایت از فردی طبق این قانون شود تا صرفا به آن فرد خسارت و یا صدمه ای برسد، در حالی که شخص شاکی بداند که شکایت او به هیچ وجه درست نبوده و یا اینکه هیچ مستندات قانونی در این زمینه وجود نداشته باشد، فرد شاکی و خسارت زده به حبس با اشد مجازات تا سقف ۷ سال همراه با جریمه محکوم می شود.

ب) دادگاه می تواند با درخواست کتبی شخص خوانده، اخطار قانونی بدهد و تحت ماده ی (الف) حکم کند.

۱۸. رسیدگی به یک جرم:

الف) رسیدگی به جرایم مندرج در این قانون از زمان تکمیل اطلاعات مربوط به جرم یا رأی قاضی برای آغاز رسیدگی در مدت ۶۰ روز امکان پذیر است. اگر مأمور رسیدگی مدارک لازم را جهت طولانی شدن زمان رسیدگی ارائه کند دادگاه می تواند جهت کامل شدن تجسس، دوره حداکثر ۳۰ روزه را تعیین کند.

ب) زمانی که تحقیقات در زمان از قبل مشخص شده تحت ماده (الف) تکمیل نشده باشد و در صورت رضایت و تائید دادگاه به منظور درخواست یا تأمین عدالت، تحقیقات می تواند ادامه پیدا کند و یا در صورت نیاز به تحقیقات بیشتر، دادگاه می تواند

دستور تکمیل تحقیقات و یا انجام تحقیق تا سقف ۳۰ روز را صادر کند.

پ) اگر مأمور رسیدگی در انجام رسیدگی ها در مدت تعیین شده تحت ماده (ب) قصور کند، دادگاه ممکن است:

۱. مجوز را به بخش دیگری بدهد تا توسط مأمور دیگری در مدت حداکثر ۳۰ روز رسیدگی شود.

۲. دستور دهد تا مأموری که در رسیدگی قصور کرده است در زمان معینی تحت این ماده مرحله ای از رسیدگی را دوباره بررسی کند تا قصور بعنوان عدم صلاحیت نباشد.

ت) اگر بعد ارائه گزارش، دادگاه با ملاحظه مدارک و ادله ای که هر متهم باید به ارائه کند، قانع نشود، می تواند به ارائه ادله و شهود بیشتر حکم دهد.

ج) در صورتیکه پس از اتمام دادگاه، محرز شود که افسر تحقیق جرمی مرتکب شده و گزارش خود را بدون جمع آوری اطلاعات و مدارک ارائه داده و یا مدرکی را که می توانسته در اثبات جرم مؤثر باشد، نادیده گرفته و ارائه نکرده تا شخصی را از اتهام دور نگه دارد و یا آنکه تعدداً قصوری در تحقیق داشته باشد و یا آنکه شخصی را که متهم پرونده بوده بجای شاهد معرفی نموده باشد و یا آنکه از شاهد مهمی در پرونده بازجویی بعمل نیاورده باشد دادگاه می تواند از مقامات مافوق این فرد بخواهد تا اقدامات قانونی مقتضی را علیه افسر نامبرده بواسطه تخلف و یا قصور وی انجام داده و او را فاقد صلاحیت معرفی کرده و از ادامه فعالیت منع کند.

چ) دادگاه ممکن است بر اساس درخواست ها یا اطلاعات با توجه به اهمیت موضوع مأمور دیگری را به محل حضور مأمور فعلی اعزام کند.

۱۹. اخطار قانونی برای جرم و...:

الف) برای همه ی جرم هایی که تحت این قانون قابل مجازات باشند.

ب) برای همه ی جرم هایی که تحت این قانون غیرقابل ضمانت باشند.

پ) طبق این قانون شخص متهم یا شخصی که قابل مجازات است، می تواند با قرار وثیقه آزاد شود؛

۱. شاکی فرصتی برای استماع درخواست آزادی وی به دست نمی آورد.

۲. رضایت دادگاه زمانی تأمین می شود که با توجه به شکایت، مدارک و ادله کافی برای اثبات محکومیت فرد شخص داشته باشد.

۳. هر شخصی که، زن یا کودک و یا معلول جسمی است و دادگاه در زندانی نکردن شخص قانع نشده است اگر او با وثیقه آزاد نشده باشد.

۲۰. دادرسی:

۱. دادگاه (Nari o Shishu Nirjaatan Daman) ایجاد شده تحت ماده ۲۵ این قانون، سعی در رسیدگی به جرائم

تحت این قانون دارد.

۲. اگر دادرسی آغاز شده باشد، دادگاه تا تکمیل شدن دادرسی در هر روز کاری تشکیل خواهد شد.

۳. دادگاه باید رسیدگی را در مدت ۱۸۰ روز از تاریخ ثبت دعوی کامل کند.

۴. اگر قضاوت در مدت زمان تعیین شده تحت ماده (۳) تکمیل نشده باشد، دادگاه می تواند متهم را به قید ضمانت آزاد کند یا این که دلیل عدم آزادی متهم با قرار وثیقه را اعلام کند.

۵. اگر قاضی دادگاه قبل از تکمیل پرونده منتقل شود، نیازی به رسیدگی مجدد شواهد و مدارکی که قاضی قبلی رسیدگی کرده را ندارد.

۶. در پرونده قضایی هر جرمی تحت ماده ۹ صورت گرفته، دادگاه می تواند بر اساس دادخواست زن مورد تجاوز قرار گرفته یا هر شاهدی دستور آزمایش های لازم را پشت درهای صادر کند.

۷. وقتی که یک کودک متهم به جرمی تحت این قانون یا قربانی جرم باشد تا آنجا که امکان دارد مقررات قانون حمایت از کودکان مصوب ۱۹۷۴ قرار می گیرد.

۲۱. دادرسی در صورت عدم وجود متهم

۱. اگر دادگاه دلیل قاطعی داشته باشد که؛

الف) متهم پنهان شده یا فرار کرده، باید دستور تسلیم دادگاه یا معرفی وی به زندان را صادر می کند

ب) در صورتی که شانس برای بازداشت متهم وجود نداشته شود، دادگاه دستور حاضر شدن متهم را در مدت تعیین شده ی حداکثر ۳۰ روز در دو روزنامه کثیرالانتشار کشور هر روز چاپ می کند و در صورت عدم حضور متهم در دادگاه در زمان ذکر شده دادگاه اجازه دارد در غیبت متهم حکم را صادر کند.

۲. اگر متهم بعد از چند جلسه در دادگاه حضور نیابد و یا اگر با قید ضمانت آزاد شده و در دادگاه حاضر نشود ماده (۱) در قبال این متهم قابل اجرا نخواهد بود و دادگاه در غیاب متهم با اطلاع رسانی در مورد ادله و مدارک، دادرسی را به پایان می رساند.

۲۲. اختیار فرستادن ابلاغیه به هر مکانی توسط قاضی دادگاه:

۱. افسر پلیس تجسس یا هر کسی که با این عنوان فعالیت می کند و یا هر پلیسی که در حال توقیف متهم در حال ارتکاب جرم در صحنه جرم طبق این قانون است، درخواست احضار کتبی متهم و یا شاهد جرم را کتبا یا به هر روش دیگری از قاضی پایه یک دادگاه ارائه می کند.

۲. قاضی دادگاه طبق ماده (۱) می تواند برای شخص یا هر مکان مناسب دیگری ابلاغیه صادر کند و آن را برای مأمور تجسس یا شخصی که آن را نزد دادگاه تهیه کرده، همراه با گزارش رسیدگی ارسال کند.

۳. اگر دادرسی یک متهم به جرم نزد دادگاه شروع شود و بنظر برسد که احتیاج به شهادت یک نفر دیگر با دادن ابلاغیه تحت

ماده (۲) باشد اما آن شاهد مرده باشد یا قادر به ادای شهادت نباشد و یا با تأخیر حاضر شود، دادگاه می تواند اظهاریه او را به عنوان شاهد قبول کند.

۲۳. گواهی پزشکی، آسیب شناسی و.....:

هر پزشک، داروساز، دستیار داروساز، آسیب شناس، کارشناس خط، کارشناس انگشت نگاری یا کارشناس اسلحه که گزارشی را با آزمایش و آنالیز هر چیزی در مورد جرم ارائه کند، در صورتی که مدارک وی برای دادرسی مورد نیاز باشد، و نتواند مدرکی را در این زمینه ارائه کند یا حضور شاهد لازم باشد در زمان محاکمه اما نتواند بدون تأخیر و یا به دلیل متقاعد کننده ای طبق برخی شرایط معقول حضور یابد، گزارش آزمایش امضاء شده توسط او ممکن است به عنوان مدرکی برای دادرسی طبق این قانون استفاده می شود.

مقرر است که دادگاه نمی تواند متهم را فقط بر اساس گزارش آزمایشهای انجام شده، مجازات کند.

۲۴. حضور شاهد:

الف) احضارنامه یا حکم قانونی برای احضار یک شاهد برای دادرسی یک جرم تحت این قانون، باید به افسر مسئول فرستاده شود. در این احضاریه که نشانی شاهد درج و مسئولیت درست یا کذب بودن شهادت ارائه شده است، به عهده ی افسر مسئول نزد دادگاه است.

ب) طبق ماده قانونی بند (الف)، یک رونوشت از احضارنامه قانونی شاهد باید به شاهد و به مافوق پلیس بخش یا نماینده پلیس در محل، همراه با اقرارنامه ثبت شده با پست فرستاده شود.

ج) اگر مأمور پلیس از روی مسامحه در ارائه نتیجه احضارنامه قانونی یا حکم قانونی تحت این قانون غفلت کند، دادگاه می تواند دستور دهد مجوز مأمور لغو شود یا به عدم صلاحیت وی اخطار دهد.

۲۵. درخواست اعمال اعمال قانون آیین دادرسی کیفری و...

الف) به جز موارد معقول مقرر طبق این قانون، مقررات آیین دادرسی کیفری در ارتباط با ارائه یک شکایت، رسیدگی، محاکمه و حل و فصل های مربوط به هر جرمی به اجرا در می آید و دادگاه می تواند به عنوان یک دادگاه همه قدرت یک دادگاه را اعمال کند در حالی که طبق این قانون به جرم و هر جرم دیگری در ارتباط با آن رسیدگی می کند.

ب) هر شخصی که درخواست شکایتی را به دادگاه به نمایندگی از شاکی ارائه داده است می تواند به عنوان دادستان عمومی نامیده شود.

۲۶. دادگاه Nari o Shishu Nirjaatan Daman

۱. در هر بخش بایستی دادگاهی برای رسیدگی به جرایم تحت این قانون وجود داشته باشد و دولت ممکن است به منظور ایجاد محاکم بیشتر اقدام کند. چنین دادگاهی بعنوان دادگاه Nari o Shishu Nirjaatan Daman نامیده می شود.

۲. دادگاه شامل یک قاضی است و دولت می تواند قاضی یک بخش را تعیین کند.

۳. دولت می تواند قاضی بخش یا ناحیه را به عنوان قاضی دادگاه علاوه بر مسئولیت های دیگر او تعیین کند.

۲۷. صلاحیت دادگاه:

۱. هیچ دادگاهی حق محاکمه هیچ جرمی را بدون گزارش کتبی افسر پلیس فاقد درجه ی بازرس یا هر شخصی که دولت این حق را به آن داده باشد، ندارد

مقرر است که اگر دادگاه متقاعد شده باشد که شاکی، شکایت خود را به پلیس یا هر کسی که صاحب قدرت می باشد، ارائه کرده اما این فرد در رسیدگی به شکایت قصور ورزیده است، دادگاه می تواند در رابطه با آن بزه بدون در نظر گرفتن هر گونه گزارشی اخطار قانونی دهد.

اگر دادگاه به این نتیجه برسد که لازم است برای برقراری عدالت، به هرگونه جرمی را با اعلان دلایل و مستندات آن رسیدگی کند، اگر هیچگونه شکایتی یا توصیه نامه ای برای اقدام نیز وجود نداشته باشد، می تواند به این امر مبادرت نماید.

۲. زمانی که یک جرم یا بخشی از آن جرم در مکانی که متهم مستقر است، ارتکاب یافته باشد یا زمانیکه بیش از یک متهم وجود داشته باشد و یکی از آنها در حوزه قانونی دادگاه حاضر باشد، دادگاه می تواند متهم را در دادگاه حاضر کند.

۳. اگر جرایم مختلفی که طبق این قانون با یکدیگر در رابطه اند، ارتکاب یافته باشد جرایم باید در یک دادگاه یا دادگاههای متفاوت همراه با هم مورد رسیدگی قرار گیرند. برای اجرای عدالت، بقیه جرایم می توانند در سایر دادگاهها با جرایم دیگر طبق این قانون همراه با هم یا در یک دادگاه مورد بررسی قرار گیرند.

۲۸. استیناف:

مباشر جرم می تواند درخواست تجدیدنظر در دستور قضایی یا مجازات تحمیلی از سوی دادگاه در مدت ۶۰ روز از صدور حکم را ارائه کند.

۲۹. تأیید مجازات مرگ:

وقتی که دادگاه تحت این قانون حکم مرگ را صادر کند فوراً به دادگاه عالی منطقه فرستاده می شود و طبق ماده قانونی ۳۷۴ از قانون مجازات، حکم اعدام اجرا نخواهد شد مگر اینکه توسط دادگاه عالی منطقه تأیید شود.

۳۰. مجازات تحریک یا حمایت از جرم:

هر کسی که برای ارتکاب یک جرم طبق این قانون شخصی را تحریک به ارتکاب جرم یا یک سوء قصد برای انجام جرم نماید، طبق این قانون مجازات خواهد شد.

۳۱. حکم تأمین حفاظت (safe custody)

اگر در هر مرحله از دادرسی یک جرم طبق این قانون دادگاه به این نتیجه برسد که زن یا کودک نیاز به حفاظت در مکانی امن دارند، دادگاه می تواند دستور حفاظت از آنها در مقابل شخص مرتکب جرم در یک محل امن را صادر کند.

۳۲. آزمایش پزشکی یک زن یا کودک قربانی تجاوز:

۱. دستور آزمایش پزشکی یک زن یا کودکی که مورد تجاوز قرار گرفته اند، می تواند از سوی دادگاه صادر شود.
۲. اگر تست پزشکی طبق ماده (۱) فوراً گرفته نشود، دادگاه می تواند دستور به عدم صلاحیت پزشک را در صورت سرپیچی از دستور فوق صادر کند.

۳۳. اختیار تصویب قانون:

دولت می تواند با اعلان آگهی رسمی دولتی، طبق این قانون، هر قانون مناسب دیگری را تصویب نماید

۳۴. نسخ قانون شماره ۱۸ مصوب ۱۹۹۵.

۱. قانون شماره ۱۸ مصوب ۱۹۹۵ به موجب این قانون نسخ می شود.
۲. قبل از اینکه این قانون نسخ شود هر پرونده ای که به نتیجه نرسیده، باید توسط دادگاه مورد نظر و دادگاه تجدید نظر اجرا و حکم صادر شود و مجازات چنین پرونده ای باید به نتیجه برسد.
۳. هر گزارش یا شکایت از جرم یا فرم مشخصات متهم که طبق آن قانون اجرا شده یا پرونده های که مختومه نشده و تمام چنین پرونده هایی باید تحت بند (۲) این ماده مورد بررسی قرار گیرند.
۴. همه محاکمی که Nari o Shishu Nirjaatan Daman نامیده می شوند، طبق این قانون باید طبق ماده (۲) ایجاد شوند.

مالزی

برگردان: بنفشه جمالی

قانون خشونت خانگی مالزی مصوب ۱۹۹۴

در سال ۱۹۸۷، مجمع حرکت زنان مالزی (AWAM) با همکاری انجمن زنان حقوقدان (AWL) پیش نویسی را تحت عنوان قانون مقابله با خشونت خانگی طراحی کرد. سپس این پیش نویس را در روز مادر سال ۱۹۸۸ در مکان های عمومی به رأی عموم گذاشت. بعد از جمع آوری آراء پیش نویس طراحی شده به همراه هزاران امضاء به دفتر وزیرتأمین رفاه وقت ارسال گردید. سرانجام بعد از پنج سال در سال ۱۹۹۴ پارلمان مالزی برای اولین بار به مجموعه قوانین مقابله با خشونت خانگی رأی مثبت داد و این قانون تحت عنوان قانون مقابله با خشونت خانگی ۱۹۹۴ مالزی به تصویب رسید و از زمان تصویب آن لازم الاجرا گردید.

قانون (راجع به) خشونت خانگی مالزی (۵۲۱)، مصوب ۱۹۹۴

قانون برای تأمین حمایت قانونی در مواقع وقوع خشونت خانگی و موارد مربوط به آن طبق موارد زیر با مشورت و رضایت دیوان عالی و مجلس سنا و مجلس عوام و مسئولین ذی ربط به مورد اجرا گذارده شود:

فصل اول - مقدمات

۱- عنوان، مختصر، کاربرد و شروع

۱-۱. این قانون می تواند تحت عنوان قانون "خشونت خانگی سال ۱۹۹۴" ذکر شده و طبق تایید وزیر دادگستری به اجرا درآید.

۱-۲. این قانون کلیه ساکنین مالزی را تحت پوشش قرار می دهد.

۲- تفسیر

تعاریف و مفاهیم مختص این قانون عبارتند از:

«خانه موقت» به معنای خانه یا خوابگاه هایی است که قربانی یا فرد خشونت دیده برای فرار از خشونت خانگی به آن پناه آورده باشد.

در این قانون، «اقامت دیگر» به معنای مکان و اقامتگاه دیگری است که قربانی در نتیجه خشونت خانگی به آنجا پناه آورده باشد.

«کودک» فرد کمتر از ۱۸ سال است که به عنوان عنصری از خانواده متخلف (خاطی) یا خانواده همسر یا همسر سابق وی - حسب مورد- باشد.

منظور از «دادگاه»:»

الف- در مورد رسیدگی های جزایی که شامل ادعاهای مربوط به خشونت خانگی می شود، دادگاه صالح محاکمه متهم را در ارتباط با جرم حقیقی که به دلیل آن دستگیر شده، برعهده دارد.

ب- دادگاه صالحه مطابق بخش ۱۰، مسئول رسیدگی به پرونده های منجر به خسارت نیز می باشد.

«خشونت خانگی» به معنی ارتکاب هریک از اعمال زیر است:

الف- آگاهانه یا عمداً فرد قربانی را در شرایط ترس از جراحت جسمی یا تهدید به جراحت جسمی قرار دادن.

ب- ایراد صدمات جسمی به فرد قربانی به واسطه انجام عملی که موجب جراحت می شود و فرد نسبت به آن آگاهی دارد.

ج- وادار کردن قربانی با اجبار و تهدید به برقراری رابطه جنسی یا هر عمل دیگری که فرد حق امتناع از آن دارد.

د- محدود و محبوس کردن فرد قربانی برخلاف میل او.

ه- فساد یا تخریب یا آسیب به اموال و دارائی با نیت یا علم به اضطراب و اذیت فرد قربانی توسط شخص علیه:

◀ همسر مرد یا زن

◀ همسر سابق مرد یا زن

◀ کودک

◀ فرد بزرگسال ناتوان

◀ هر فرد دیگر از اعضای خانواده.

«مأمور اجرا» یعنی پلیس یا مأمور رفاه ازسوی سازمان تأمین اجتماعی

«بزرگسال ناتوان» به فردی اطلاق می شود که به علت معلولیت جسمی، ذهنی یا کهولت سن کاملاً یا نسبتاً ناتوان و ضعیف بوده و بعنوان عضوی از خانواده فرد خاطی زندگی می کند.

«وزیر» یعنی وزیری که مسئولیت تأمین رفاه اجتماعی را برعهده دارد.

«دیگر اعضای خانواده» یعنی:

◀ پسر و یا دختر بزرگسال؛ یا

◀ مادر یا پدر فرد خاطی؛ یا

◀ برادر یا خواهر؛ یا

◀ هر خویشاوند دیگری که طبق نظر دادگاه به عنوان عضوی از خانواده تلقی شوند.

«فرد حفاظت شده» فردی است که مورد حمایت تحت «دستور حفاظت»، قرار می گیرد.

«دستور حمایتی» [۱] دستوری است که مطابق بخش دوم صادر شود.

«خویشاوند» شخصی است که به صورت تنی، ناتنی یا از طریق ازدواج یا فرزند خواندگی مرتبط باشد.

«خانه امن یا پناهگاه» به خانه یا موسسه ای که از سوی سازمان بهزیستی و یا سایر سازمان های داوطلبانه مصوب وزیر برای این قانون در نظر گرفته شده یا هر مکان مناسب دیگری که پذیرای فرد قربانی است، اطلاق می شود.

«اقامتگاه مشترک» یعنی مکانی که توسط طرفین به طور مشترک استفاده می شود.

«همسر» یعنی زن یا شوهر، به زن و مردی گفته می شود که طبق مراسم قانونی و رسمی کشور و یا حتی مراسم عرفی و مذهبی رایج در آن کشور که به صورت قانونی ثبت نمیگردد، ازدواج کرده باشند.

«قربانی» یعنی فردی که مورد خشونت خانگی قرار گرفته است.

۳- این قانون باید در کنار قانون جزا استنباط شود.

مفادین قانون باید همراه با مفاد قانون جزا تفسیر و استنباط شود.

بخش دوم: دستور حمایتی

۴- دستور حمایتی موقت:

(۱)- دادگاه می تواند در طول انجام بازجویی ها در رابطه با بزه مرتبط با خشونت خانگی، با صدور دستور حمایتی موقت مانع از اعمال خشونت خانگی توسط فرد خاطی علیه همسر یا همسر سابق، کودک یا بزرگسال ناتوان و سایر اعضای خانواده-حسب مورد- گردد.

(۲)- دستور حمایتی پس از پایان تحقیقات (بازجویی و بازپرسی)، باید ملغی شود.

۵- دستور حمایتی:

(۱)- دادگاه می تواند در طول روند بررسی شکایت مرتبط با خشونت خانگی، در ارتباط با یک یا چند مورد از موارد زیر اقدام به صدور دستور حمایتی نماید:

الف - منظور توقیف شخصی که به دلیل اعمال خشونت خانگی علیه خواهان (شاکی)، این دستور علیه وی صادر شده است؛

ب - منظور توقیف شخصی که به علت اعمال خشونت خانگی علیه کودک، این دستور علیه وی صادر شده است؛

ج - به منظور توقیف شخصی که به علت اعمال خشونت خانگی علیه بزرگسال ناتوان، این دستور علیه وی صادر شده است.

(۲)- دادگاهی که طبق ماده ۱ بند (الف) یا (ب) یا (ج) دستور حمایتی صادر کرده است می تواند مقرراتی را تضمین کند در

رابطه با آنکه شخصی که دستور علیه او صادر شده ممکن است افراد دیگری را نیز وادار به ارتکاب خشونت علیه فرد یا افراد حفاظت شده بکند.

۶- احکام دیگری که ممکن است شامل دستور حمایتی شوند:

(۱)- ممکن است دستور حمایتی صادر شده مطابق با بخش ۵ درهنگامی که دادگاه بر اساس تتمه احتمالات و دلایل متقاعد شود، برای حمایت و امنیت شخصی شاکی یا کودک یا بزرگسال ناتوان یا هر عضودیگری از خانواده - حسب مورد- یک یا چند مورد از دستورات زیر را در برگیرد:

الف- مطابق با ماده (۴) اعطاء حق انحصاری تصرف در مسکن شریکی یا قسمت خاصی از آن به هر یک از اشخاص حفاظت شده با اخراج کردن شخصی که دستور حمایتی علیه او صادر شده از خانه شریکی یا قسمت خاصی از آن صرفنظر از اینکه او به تنهایی صاحب خانه شریکی است یا توسط او اجاره داده شده است یا اینکه مشترکا توسط طرفین خریداری شده یا اجاره داده شده باشد؛

ب- ممانعت از ورود فرد خاطی به محل اقامت مشترک با قربانی، محل کار او یا اگر کودک است به مدرسه یا هر جای دیگری که او غالباً در آن جا تردد دارد مگر در حضور مأمور اجرائی یا هر شخص دیگری که در دستور ذکر شده است؛

ج - فرد خاطی می بایست هنگام ورود به محل اقامت قربانی حتی برای جمع کردن وسایل و متعلقات شخصی اش مجوز داشته باشد یا این کار با حضور مأمور اجرایی انجام گیرد؛

د- ممانعت از برقراری هر نوع ارتباط فرد خاطی با قربانی اعم از حضوری، کلامی، نوشتاری، تلفنی یا هر نوع ارتباط دیگر. همچنین شرایط و محدودیت های برقراری ارتباط باید مشخص گردد؛

ه - فرد خاطی نمی تواند قربانی را از استفاده از وسیله نقلیه ای که بطور معمول مورد استفاده اش بوده منع کند؛

ی- ارائه هر گونه دستورالعمل ضروری و لازم برای اجرای به موقع دستورات فوق، برای نفوذ هر چه بیشتر دستور حمایتی، مدت این قرار نباید بیش از ۱۲ ماه از تاریخ شروع مندرج در دستور باشد.

(۲)- همچنین هریک از قرارهای تأمین مطرح شده در ماده (۱) می تواند در شرایط زیر تمدید شود:

الف- نقض دستور حمایتی مطابق با آنچه در بخش ۹ مطرح شده است؛

ب- چنانچه با وجود سپری شدن ۱۲ ماه از زمان صدور حکم اصلی و به سرآمدن مدت آن، دادگاه متقاعد شود که برای امنیت فرد یا افراد تحت حفاظت علیرغم اینکه هیچ نقض قراری صورت نگرفته است، نیاز به تمدید قرار وجود دارد.

با این وجود، تمدید مدت قرار طبق این بند بیشتر از یکبار امکان پذیر نخواهد بود.

(۳)- به جز مواقعی که دستور خروج متهم از اقامتگاه مشترک و اعطای حق انحصاری مسکن به فرد آسیب دیده مطابق با بند ۱- الف یا ب صادر شده است، قرار صادره نباید حقوق و علائق شخصی فرد خاطی را نقض کند.

(۴)- دادگاه نباید قراری صادر کند که شخص خاطی را از تمام خانه اشتراکی یا قسمتی از آن که او به تنهایی یا شراکتا صاحب آن است یا اجاره کرده است محروم کند مگر اینکه متقاعد شود که درحال حاضر هیچ راه دیگری برای حفظ امنیت

شخص حمایت شده وجود ندارد. چنین قراری در جایی که مسکن شریکی به تنهایی یا مشترکا مال شخصی است که قرار علیه او صادر شده و یا به تنهایی یا مشترکا اجاره کرده است، در موارد زیر باید لغو شود:

الف - در صورتیکه مسکن انتخابی دیگری برای قربانی پیدا شود؛

ب - در صورتیکه دادگاه متقاعد شود که دیگر نیازی به حفظ امنیت فرد یا افراد تحت حفاظت نیست؛

(۵) - دربند ۴- ب موارد چگونگی تعدیل قرار اعطای حق انحصاری مسکن اشتراکی به فرد آسیب دیده مشخص شده است.

۷- اختیار بازداشت

(۱) - چنانچه برای دادگاه محرز شود که فرد خاطی ممکن است اقدام به ایجاد صدمات بدنی علیه شخص حمایت شده نماید، می تواند دستور دستگیری و بازداشت متهم را صادر کند.

(۲) - طبق بند (۱) چنانچه دستور بازداشت متهم به دستور حمایتی ضمیمه شده باشد، افسر پلیس می تواند بدون نیاز به اجازه کتبی اقدام به دستگیری فرد متهم که به نقض موارد ذکر شده در بخش ۶ بند (۱) - الف یا ب اقدام نموده است، بنماید.

در صورتیکه طبق قرار بازداشت ضمیمه شده به دستور حمایتی، فرد متهم دستگیر شود می بایست: - (۳)

الف- ظرف ۲۴ ساعت به نزد قاضی برده شود.

ب- ظرف ۲۴ آزاد شود مگر اینکه قاضی دستور دیگری صادر کند.

قرار بازداشت قابل تمدید نیست.

۸- نقض دستور حمایتی

(۱) (چنانچه فرد متهم با آگاهی، اقدام به نقض دستور حمایتی یا هر یک از مفاد آن نماید مجرم شناخته شده و به پرداخت ۲۰۰۰ رینگیت یا شش ماه زندان و یا هر دو آنها محکوم خواهد شد. (۲) - (چنانچه فرد متهم با آگاهی، با اعمال خشونت نسبت به فرد تحت محافظت اقدام به نقض دستور حمایتی نماید مطابق با رای دادگاه به جریمه نقدی تا ۴۰۰۰ رینگیت و یا یک سال زندان یا هر دو آن محکوم خواهد شد. (۳) - (چنانچه فرد متهم برای بار دوم، با اعمال خشونت نسبت به فرد تحت حمایت اقدام به نقض دستور حمایتی نماید مطابق رای دادگاه از ۷۲ ساعت تا ۲ سال زندان و جریمه نقدی تا سقف ۵۰۰۰ رینگیت محکوم خواهد شد (۴) - (موارد مطرح شده در این بخش شامل دستور موقت نیز می شود.

۹- تمدید قرار به دنبال نقض دستور حمایتی

در صورتیکه فرد متهم اقدام به نقض دستور حمایتی که علیه او صادر شده است، بنماید، دادگاه می بایست علاوه بر جریمه

نقدی ذکر شده در بخش ۸، اقدام به صدور دستور حمایتی جدید مطابق با بخش ۶ بند (۱) نماید.

بخش سوم - خسارت و جبران آن

۱۰- جبران خسارت

(۱)- دادگاه باید به صورت منصفانه نسبت به رسیدگی به صدمات بدنی یا مالی که قربانی خشونت خانگی متحمل شده است اقدام نماید.

(۲)- دادگاه رسیدگی کننده به دعوی جبران خسارت باید به موارد زیر توجه داشته باشد:

الف- تعیین درد و رنج وارده به قربانی و میزان و نوع صدمه جسمی و یا روانی وارد شده بر قربانی؛

ب- هزینه درمان برای جراحات وارده به قربانی؛

ج- هرگونه خسارت مالی که در نتیجه صدمات جسمی یا روانی وارد شده است؛

د- تعیین ارزش اموالی که از قربانی گرفته شده است یا به علت ایراد صدمات از بین رفته است؛

ه - هر نوع هزینه ای که فرد قربانی به علت ترک محل اقامت خود مجبور به پرداخت آن شده است از جمله:

(۱)- نقل و انتقال به خانه امن؛

(۲)- اجاره پرداختی به خانه موقت؛

(۳) هزینه لازم برای ایجاد خانه جدا که طبق بند ۳ مقرر شده است که شامل هزینه وام یا اجاره میشود، در مورد خانه مشترک یا مکان انتخابی هر طور که باشد برای مدتی که دادگاه تعیین میکند و لازم است.

(۳)- دادگاه علاوه بر هزینه های مطرح شده تحت ماده ۲ بند (ه) (۳) میتواند موارد زیر را نیز لحاظ کند:

الف- وضعیت اقتصادی قربانی و متهم؛

ب- رابطه ای که بین طرفین وجود دارد و نیاز موجه مدعی علیه (خواننده) به چنین پرداختهایی،

ج- رسیدگی به سایر مسائل اقتصادی مرتبط با زوجین طبق قوانین مرتبط به آنها.

۱۱- مشاوره

(۱) دادگاه می تواند در هر مقطع از دادرسی ضمن صدور دستور حمایتی؛ علاوه بر قرارهای قبلی یا به عنوان جایگزین آنها موارد مطرح شده زیر را نیز صادر کند:

الف- دعوت طرفین به سازش و مصالحه؛

ب- ارجاع متهم یا شاکی -انفراداً یا اشتراکاً- جهت توانبخشی، روان درمانی یا هر نوع مشاوره مورد نیاز دیگر؛

(۲)- دادگاه رسیدگی به جبران خسارت می تواند مطابق با زیربخش ۱۰ ، یک یا هر دو حکم مطرح شده در ماده ۱- بند الف یا ب را صادر نماید.

(۳) - دادگاه در هر مرحله از رسیدگی به پرونده درارتباط با صدور قرار مطابق با ماده ۱، می تواند با همفکری با مأمور تأمین اجتماعی یا هر فرد ذی صلاح دیگری به صدور حکم اقدام نماید.

(۴) - مراکز مشاوره ای که تحت نظارت سازمان تأمین رفاه اجتماعی هستند و یا در کشورهای مذهبی تحت نظر سازمان امور مذهبی قرار دارند.

بخش چهارم: رویه دستور حمایتی

۱۲- صدور قرار تأمین موقت:

صدور دستور حمایتی موقت ممکن است در پی کسب اطلاعات مربوط به کمیسیون جرایم خشونت خانگی در حین تحقیقات پلیس انجام بگیرد.

۱۳- صدور دستور حمایتی:

در صورتیکه متهم در طول رسیدگی جزایی مرتکب جرمی شود که در تعریف خشونت خانگی قرار بگیرد، دستور حمایتی مطابق با قوانین جزایی ذکر شده در ذیل صادر میگردد:

الف- چنانچه متهم به قید وثیقه آزاد شده باشد؛

ب- چنانچه متهم مرتکب به جرمی شود که در بخش ۲۶۰ قانون آیین دادرسی تعریف شده است.

۱۴- طرح شکایت:

طرح دعوی مطابق مقررات این قانون می تواند در این مناطق اقامه شود:

الف- محل اقامت شاکی؛

ب- محل اقامت مجرم؛

ج- محل وقوع جرم؛

د- مکان سکونت موقت قربانی.

رسیدگی به پرونده توسط دادگاه می بایست حتی الامکان در کوتاه ترین زمان ممکن صورت پذیرد.

۱۵- طرح شکایت توسط کودک یا فرد ناتوان

طرح شکایت برای کودک یا فرد ناتوان می تواند توسط قیم یا بستگان یا فردی که مسئولیت نگهداری از او را بعهده دارد، صورت گیرد.

۱۶- ثبت شکایت و دستورات:

دفتر ثبت دادگاه باید مطابق با قانون از تمامی شکایات و احکام حمایتی صادر شده توسط دادگاه مطابق با موارد ذیل رونوشت تهیه کرده و آنها را به صورت پرونده نگهداری کند:

الف- اسامی، جنسیت و نوع رابطه طرفین؛

ب- خشونت خانگی منتسب که با هر نوع اسلحه ای وارد شده باشد خواه منجر به صدمه شده باشد یا خیر و یا آنکه این صدمات نیاز به طول درمان داشته باشند یا نداشته باشد؛

ج- تاریخ صدور آن و شروط مطرح در قرارهای صادره.

۱۷- اجرا و ابلاغ دستور حمایتی

بسیست و چهار ساعت بعد از صدور قرار تأمین یا دستور حمایتی موقت، مدیر دفتر دادگاه می بایست یک نسخه از قرار را به مأمور اجرایی محل سکونت متهم ابلاغ کرده و مأمور اجرایی طی هفت روز می بایست با ارائه مدرک قطعی و ثبت آن در دادگاه اقدام به تشکیل پرونده نماید.

بخش پنجم - ضمائـم

۱۸- سایر اطلاعات مرتبط با خشونت خانگی

الف- فردی که شاهد بروز خشونت خانگی بوده است یا امکان وقوع آن را محتمل می داند، می بایست وقوع آن را با ادله به اطلاع مأمور اجرایی برساند.

ب- فرد اطلاع دهنده نباید مورد توهین یا افترا قرار بگیرد.

۱۹- وظایف مأمور اجرایی

الف- کمک به قربانی برای طرح شکایت؛

ب- کمک به قربانی برای نقل و انتقال به خانه موقت یا پناهگاه انتخابی؛

ج- رساندن قربانی به نزدیکترین بیمارستان جهت درمان جراحات و صدمات وارده به او؛

د- آشنا نمودن قربانی با حقوقی که دارد؛

ه- همراهی با قربانی تا محل اقامتش برای جمع کردن وسایل شخصی اش؛

علاوه بر موارد فوق مأمور اجرایی که باید افسر پلیس باشد می تواند:

الف- اقدام به بازداشت متهم مطابق با این قانون یا سایر قوانین مطرح شده نماید؛

ب- اخراج متهم یا نظارت بر اخراج او از مسکن مشترک با قربانی که دستور خروج از آن صادر شده است.

۲۰- مقررات

- ۱- دولت ممکن است جهت مؤثر ساختن مفاد قوانین مطرح شده مقررات دیگری نیز اتخاذ کند.
- ۲- دولت بدون پیشداوری نسبت به موارد مطرح شده در بخش (۱) میتواند مقرراتی به قرار زیر اتخاذ کند:
  - الف- ثبت و رونوشت از مسائل مربوطه به این قانون در دادگاه؛
  - ب- تعیین فرم دادرسی از هر نوع اطلاعات، گزارش، شکایت، دستور یا مدرک دیگری که طبق قانون لازم بوده است؛
  - ج- تشکیل پرونده از مدارکی که در بخش (ب) ذکر شده است؛
  - د- ارائه کپی برابر اصل از مدارک ذکر شده؛
  - ه- تعیین و ثبت هزینه ای که مطابق با قانون ممکن است گرفته شود؛
  - ی- هر نوع مورد دیگری که مطابق با قانون لازم الاجرامی باشد.

اندونزی

برگردان: زهرا سعیدزاده

قانون حذف خشونت خانگی در اندونزی، مصوب ۲۰۰۴

قانون ضد خشونت خانگی: روزنه ای جدید برای زنان اندونزی

تصویب قانون ضد خشونت خانگی که در ۱۴ سپتامبر سال ۲۰۰۴ صورت گرفت، توانست امید به عدالت برای زنان اندونزی و دیگر گروه های تحت فشار در درون خانواده را به ارمغان بیاورد. تصویب این قانون، قانون دستاورد مهمی برای نمایندگان آن دوره از مجلس، پیش از برگزاری انتخابات دوره بعدی محسوب می شد و همچنین به معنای دستاورد حدود ۶۰ سازمان غیردولتی و زنان بود که همراه با کمیسیون دولتی امحای خشونت علیه زنان برای فشار بر پارلمان اندونزی به منظور تصویب این قانون مبارزه کردند.

مدت ها قبل از تصویب این قانون، وزارت توانمندسازی زنان MOWE [1] ، برنامه ملی اقدام برای حذف خشونت علیه زنان (۲۰۰۵-۲۰۰۱) را به اجرا درآورد. در این برنامه که از نوامبر ۲۰۰۰ پایه گذاری شد، ۱۵۰ سازمان غیردولتی، بسیاری از سازمان های مردمی، دفاتر نمایندگی سازمان ملل و سازمان های حامی درگیر بودند. این برنامه، تحت عنوان «عزم ملی برای حذف خشونت علیه زنان» برای پیگیری بیانیه ای که توسط «خانواده و جامعه برای حذف خشونت علیه زنان» در سال پیش از آن (نوامبر ۱۹۹۹) تهیه شده بود، مطرح شد. بیانیه مذکور، به امضای گروه های مختلف، وزارت خانه های دولتی، نمایندگان مجلس شورای مردمی و پارلمان به علاوه گروه های مردمی از مناطق و نواحی مختلف اندونزی، درآمد. این برنامه در تلاش برای رسیدن به «قدرت تحمل صفر» بود، یعنی شرایطی که در آن هیچ ستمی بر علیه زنان ولو کوچک، قابل تحمل و چشم پوشی نباشد.

نیاز به یک قانون خاص برای خشونت علیه زنان به خصوص در محیط خانه، از سال ها پیش احساس شده بود. قربانیان خشونت های خانگی، به هیچ نهاد حمایت کننده ای برای کمک و مقابله با ستمی که به آنان روا می شد، دسترسی نداشتند و در بسیاری از موارد به دلیل پایبندی به سنت های نادرست فرهنگی و دینی، ناچار بودند این شرایط وخیم را تحمل کنند. اما با تصویب قانون جدید، مرتکبان خشونت های جنسی در مواردی به ۲۰ سال حبس و در صورت اعمال خشونتی که به آسیب جسمی و روحی و یا سقط جنین منجر شود به پرداخت ۵۰۰ میلیون روپیه محکوم می شوند.

یکی از مهمترین دلایل مطالبات زنان برای تدوین این قانون به اتفاقات سال 1998 برمی گردد. در آن زمان، پس از سقوط سوهارتو حملات و تجاوزهای گسترده ای علیه زنان چینی در جاکارتا و چند استان دیگر صورت گرفت، به نوعی که این وقایع به عنوان «تراژدی [ماه] می» مشهور شد. این واقعه بسیاری از سازمان های غیردولتی را بر آن داشت تا از رئیس جمهور جدید بخواهند تا برنامه های پیشگیری از اعمال خشونت علیه زنان را مورد توجه قرار دهد. بنابراین پیش نویس لایحه ای از سوی ۱۵ سازمان غیردولتی تهیه شد و سپس از سوی بسیاری از فعالان زن مورد حمایت قرار گرفت به این دلیل که به نظر آنها قانون مجازات دارای ضعف و کاستی بود.

اکنون قانون جدید به موضوع خشونت علیه زنان از دیدگاه های متفاوتی می نگرد: ۱- حمایت از حقوق بشر ۲- برابری جنسیتی و عدالت ۳- ارتباط اجتماعی مناسب و حمایت از قربانیان. علاوه بر موارد فوق این قانون تمامی تبصره های قانون

قبله را نیز شامل شده و بر این اساس مطرح کرده است که در جوامع کنونی نقش و مسئولیت های زن و مرد تغییر کرده است و از این رو لازم است تا قانون نیز همپای با این تغییرات توسعه یافته و مسائل ناشی از این تغییرات را مورد توجه قرار دهد.

در قانون جدید، همه اشکال خشونت علیه زنان به عنوان نقض حقوق بشر و به عنوان جرمی علیه بشریت و شکلی از تبعیض که باید براساس اعلامیه حقوق بشر، اعلامیه حذف خشونت علیه زنان و دیگر عهدنامه های بین المللی از میان برود، در نظر گرفته شده است. همچنین خشونت خانگی به عنوان یک اقدام کیفری در نظر گرفته شده به این خاطر که اصل برابری جنسیتی لحاظ شده در قانون اساسی اندونزی، قانون منطبق بر کنوانسیون رفع همه اشکال تبعیض علیه زنان (شماره ۱۹۷۸/۷) (و قانون حمایت از کودک (شماره ۲۰۰۳/۳) را نقض می کند. قانون جدید بر اساس اصل *priori adagium lex* به معنای تقدم قانون جدید بر قانون قبلی و اصل *lex specialis derogat legi generalis* به معنای تقدم قانون خاص بر عام، پایه گذاری شده است. این دو اصل فرد قربانی را قادر می سازد تا از حمایت قانونی برخوردار شود و مشکلات خود را مورد توجه و بررسی مراجع قانونی قرار دهد، در حالیکه در قانون قبلی توجهی به خشونت های ناشی از تفکرات پدر سالاری و فتووالیسم - که خود ریشه ی بسیاری از خشونت های وارد بر زنان است و به ویژه در طبقات محروم و پایین جامعه مشهود است - نمی شد.

قانون جدید، خشونت خانگی را این چنین تعریف کرده است: «هر نوع عملی بر علیه زن به طوری که منجر به آزار و آسیب جسمی، جنسی، اقتصادی و روانی او شود و آزادی و آرامش وی را در حیطه خانواده محدود کند» به بیان ترتیب، با استناد به این قانون، خشونت های بسیاری جرم محسوب می شوند از جمله آزارهای جسمی، جنسی، روانی، اقتصادی. تعریف هر کدام از این آزارها به خودی خود وسیع بوده و شامل هر نوع آزار و آسیب به زنان و فرزندان در چارچوب زندگی خانوادگی است. به عنوان مثال خشونت جنسی به هر عملی اطلاق می شود که باعث ایجاد درد، زخم و جرح، سقط جنین، بیهوشی و مرگ شود. آزار روحی نیز اعمالی را شامل می شود که به موجب آنها فرد قربانی متحمل بیماری های روحی، احساس شکست، خود کم بینی، کمبود اعتماد به نفس و ترس بشود. همچنین، تجاوز در رابطه زناشویی (عدم رضایت زن برای داشتن رابطه جنسی)، آزار و اذیت در حین داشتن رابطه، سکس اجباری و وادار نمودن زن به داشتن رابطه جنسی با هدف تجاری و اقتصادی از جمله مثال ها برای خشونت جنسی است. در قانون پیشین خشونت اقتصادی تنها محدود به مسئله نفقه می شد ولیکن در قانون جدید این تعریف گسترش پیدا کرده است؛ هر عملی که به اقتصاد هر نفر از اعضای خانواده آسیب وارد کند و یا ممانعت از داشتن شغل در بیرون از محیط خانه و یا نادیده گرفتن توانایی های هر کدام از افراد خانواده برای انجام کار و کسب درآمد از نمونه های خشونت اقتصادی هستند.

از مطالب فوق اینطور برداشت می شود که قانون «مقابله با خشونت خانگی» بسیار جامع بوده و در صورت اجرای صحیح قادر است تا خشونت خانگی بر علیه زنان اندونزی را به میزان وسیعی کاهش دهد. ولیکن بزرگترین چالش پیش رو، همانند هر قانون جدیدی، اجرای تمام و کمال و مورد پذیرش قرار گرفتن آن از سوی آحاد مردم است. قانونگذاران و دستگاه های قضایی خود را موظف می دانند تا صحت اجرای قانون جدید را تضمین کنند. برای دستیابی به این هدف، آموزش همگانی و تلاش مدافعان این قانون برای پاکسازی ذهن مردم از تفکرات مرتجعانه و سنتی - که برخی از آنها از مسائل دینی و قرآن و احادیث اکتساب شده است - در کنار اقدامات دستگاه های اجرایی، لازم و ضروری است [2].

در ادامه، متن کامل این قانون آمده است.

قانون شماره ۲۳ جمهوری اندونزی درباره حذف خشونت خانگی، ۲۰۰۴

نظر به این‌که: الف- هر شهروندی مطابق فلسفه Pancasila و قانون اساسی جمهوری اندونزی مصوب ۱۹۴۵ باید برخوردار از امنیت و حق رهایی از هر نوع خشونت باشد؛

ب- کلیه اشکال خشونت به ویژه خشونت خانگی، نقض حقوق بشر و جرم علیه کرامت انسانی بوده و شکلی از تبعیض محسوب میشود که باید حذف شود؛

ج- چون قربانیان خشونت خانگی که غالباً زنان هستند باید برخوردار از حمایت دولت/ملت شده، به نحوی که مصون از خشونت یا تهدید به اعمال خشونت، شکنجه و رفتارهای ناقص کرامت و حیثیت انسانی باشند؛ د- چون عملاً آمار خشونت خانگی در سطح بالایی است، اما نظام حقوقی اندونزی فاقد راهکارهای حمایتی لازم جهت حفظ قربانیان است.

ه- نظر به موارد مطروحه در بندهای الف و ب و ج و د، باید قانون راجع به حذف خشونت خانگی تصویب شود.

نظر به: مواد ۲۰، ۲۱، ۲۸ الف، ۲۸ ب، بند اول و دوم ماده ۲۸ د، ماده ۲۸ هـ، ماده ۲۸ و، ۲۸ ز، ۲۸ ح، ۲۸ ط، ۲۸ ی، و ماده ۲۹ قانون اساسی اندونزی مصوب ۱۹۴۵ و با تشریک مساعی مجلس نمایندگان و رئیس‌جمهوری اندونزی، بدین‌وسیله قانون راجع به حذف خشونت خانگی به تصویب میرسد.

بخش ۱- کلیات

ماده ۱- در این قانون

الف) خشونت خانگی عبارت از هرگونه رفتار علیه دیگری به ویژه زن است که منجر به صدمه جسمانی، جنسی و روانی شده و/یا سوءمعاشرت در خانه شامل تهدید به اعمال فوق، اجبار یا سلب آزادی غیرقانونی در خانه میباشد. ب) حذف خشونت خانگی از سوی دولت و در قالب جلوگیری از وقوع آن در خانه، انجام اقدامات لازمه علیه مرتکب خشونت خانگی و حمایت از قربانی آن صورت میگیرد.

ج) قربانی کسی است که در خانه مورد خشونت و/یا تهدید خشونت واقع میشود.

د) حمایت عبارت است از کلیه اقداماتی که به منظور ایجاد احساس امنیت در قربانی و توسط خانواده، وکیل، نهاد اجتماعی، پلیس، دفاتر مشاوره ناحیه، دادگاه یا سایر اشخاص و نهادهای، به‌طور موقت [و رأساً] یا به حکم دادگاه صورت می‌گیرد.

حمایت موقت عبارت است از حمایتی که رأساً توسط پلیس و/یا نهادهای اجتماعی و یا سایر اشخاص و نهادهای، پیش از صدور قرار تأمین از سوی دادگاه صورت می‌گیرد. هـ)

و) قرار تأمین عبارت است از رأی صادره از سوی دادگاه مبنی بر حمایت از قربانی.

ز) منظور از وزیر، وزیری است که رسیدگی به امور توانبخشی زنان، در حوزه تکالیف و مسئولیتهای اوست.

ماده ۲- (۱) در این قانون، خانواده عبارت از اشخاص زیر است:

الف) شوهر- زن و کودکان؛

ب) کسانی که؟؟ با اشخاص فوق، نسبی، سببی، رضاعی از یک پستان، حضانت یا قیومت است؛

ج) شخصی که برای کمک به خانواده در خانه اسکان دارد.

(۲) اشخاصی که مطابق بند ج کار میکنند، در زمان اشتغال به کار عضو خانواده محسوب می‌شوند.

بخش ۲- اصول و اهداف

ماده ۳- حذف خشونت‌خانگی مطابق اصول زیر انجام خواهد شد:

الف) احترام به حقوق بشر؛

ب) عدالت و برابر جنسیتی؛

ج) عدم تبعیض و؛

د) حمایت از قربانی؛

ماده ۴- هدف از خشونت خانگی:

الف) پیشگیری از هر نوع خشونت خانگی؛

ب) حمایت از قربانی خشونت خانگی؛

ج) اقدام علیه مرتکب خشونت خانگی؛

د) حفظ نظم، هماهنگی و سلامت خانواده میباشد.

بخش سوم- ممنوعیت از خشونت خانگی

ماده ۵- اعمال خشونت علیه فرد در خانه به هر نحو از اعم از:

الف) خشونت جسمی (ب) خشونت روانی ج) خشونت جنسی (د) بی‌توجهی به خانه ممنوع است.

ماده ۶- خشونت جسمانی موضوع بند (الف) ماده فوق عملی است که منجر به درد، بیماری یا صدمه شدید میشود.

ماده ۷- خشونت روانی موضوع بند (ب) ماده فوق عملی است که منجر به ترس، کاهش اعتماد به نفس، ضعف توانایی انجام کار، ناامیدی و صدمات روحی شدید به قربانی شود.

ماده ۸- خشونت جنسی موضوع بند (ج) ماده فوق عبارت از موارد زیر است:

الف) مقاربت اجباری با کسی که در اقامتگاه مشترک سکونت دارد.

(ب) مقاربت اجباری با کسی که در اقامتگاه مشترک سکونت دارد با مقاصد تجاری و/یا سایر مقاصد خاص.

ماده ۹- (۱) در مواردی که قانوناً یا مطابق قرارداد، شخص متعهد به تأمین امکانات، مراقبت و درمان برای ساکن خانه است، هرگونه بی‌توجهی در این خصوص جرم است.

(۲) بی‌توجهی موضوع بند (۱) هرگونه ایجاد وابستگی مالی از طریق منع یا ایجاد محدودیت جهت کار در داخل یا خارج است که منجر بودن شود که قربانی تحت امر وی قرار گیرد.

بخش ۴- حقوق قربانی

ماده ۱۰- قربانی خشونت برخوردار از حقوق زیر میباشد:

(الف) حمایت خانواده، پلیس، دفاتر مشاوره ناحیه، دادگاه، وکیل، نهادهای اجتماعی و سایر اشخاص و نهادهای اعم از آن که موقت [و رأساً] صورت گیرند یا به حکم دادگاه مبنی بر حمایت از وی.

(ب) خدمات بهداشتی متناسب با نیازهای وی؛

(ج) برخورد مناسب در ارتباط با اسرار قربانی؛

(د) تعامل با مددکار اجتماعی و مشاور حقوقی، در هر مرحله از روند رسیدگی مطابق شرایط و ضوابط قانونی و؛

(ه) خدمات مشاوره روانی.

بخش ۵- وظایف دولت و مردم

ماده ۱۱- دولت مکلف به تلاش جهت پیشگیری از خشونت خانگی است.

ماده ۱۲- دولت در اجرای تکلیف فوق، مکلف به انجام موارد زیر است:

(الف) سیاستگذاری در خصوص حذف خشونت خانگی؛

(ب) سازماندهی شبکه‌های ارتباطی، اطلاعاتی و آموزشی در ارتباط با خشونت خانگی؛

(ج) سازماندهی نظامات اجتماعی و حقوقی در ارتباط با خشونت خانگی؛

(د) جهتدهی آموزشی و تربیتی در زمینه حساسیتهای جنسیتی و مسئله خشونت خانگی و لزوم تعیین ضوابط و شاخصهای مربوطه.

(۲) وزیر مکلف به اجرای بند (۱) است.

(۳) وزیر در اجرای موضوع بند (۲)، مکلف به هماهنگی با نهادهای ذیربط میباشد.

ماده ۱۳- دولت مرکزی و دول محلی، در مقام اجرای وظایف شان در ارائه خدمات به قربانی، مکلف به انجام موارد زیر میباشند:

(الف) تدارک مکان ویژه ارائه خدمات در اماکن انتظامی؛

(ب) اختصاص مأمور، متخصص بهداشت، مددکار و متخصص روانی؛

(ج) تدوین و گسترش نظام هماهنگی برنامه های خدماتی و سازوکارهایی که قربانی بتواند به سهولت از آن برخوردار شود.

(د) تدارک حمایت‌های لازمه از آشنایان، شهود، خانواده و دوستان قربانی.

ماده ۱۴- دولت مرکزی و دول محلی در مقام اجرای وظایف شان مطابق ماده ۱۳، میتوانند با مردم و سایر نهادهای محلی همکاری نمایند.

ماده ۱۵- هر کس به هر نحو، از وقوع خشونت خانگی مطلع شود، باید حتی الامکان مبادرت به موارد زیر گردد:

(الف) پیشگیری از ادامه جرم؛

(ب) تدارک حمایت از قربانی؛

(ج) تدارک کمک‌های اضطراری برای قربانی و

(د) کمک به وی جهت ارائه درخواست صدور رأی مبنی بر برخورداری از خدمات حمایتی

بخش ششم - حمایت

ماده ۱۶- (۱) پلیس طی ۲۴ ساعت از زمان آگاهی از وقوع خشونت خانگی، مکلف است در اسرع وقت به قربانی خدمات حمایتی ارائه دهد.

(۲) خدمات حمایتی موضوع بند(۱)، حداکثر ظرف ۷ روز از زمان دسترسی به قربانی ارائه میشود.

(۳) پلیس ظرف ۲۴ ساعت از زمان ارائه خدمات موضوع بند (۱)، مکلف است از دادگاه درخواست صدور حکم مبنی بر برخورداری قربانی از خدمات حمایتی نماید.

ماده ۱۷- پلیس در مقام ارائه خدمات حمایتی موقت، می‌تواند با مددکار بهداشتی، مددکار اجتماعی، مددکاران داوطلب و/یا مشاوران روانی جهت ارائه خدمات به قربانی همکاری نماید.

ماده ۱۸- پلیس مکلف به ارائه و اعلام اطلاعات لازم به قربانی در خصوص حق برخورداری از خدمات و حمایت‌های لازم است.

ماده ۱۹- پلیس به محض اطلاع از وقوع خشونت خانگی، در اسرع وقت مکلف به تحقیق و بررسی است.

ماده ۲۰- پلیس مکلف است در اسرع وقت قربانی را از موارد زیر مطلع نماید:

(الف) هویت مأمور رسیدگی کننده به امور قربانی؛

(ب) اینکه خشونت خانگی جرم علیه کرامت انسانی است و

(ج) تکلیف پلیس در ارتباط با حمایت از قربانی.

ماده ۲۱- (۱) مددکار بهداشتی در مقام ارائه خدمات بهداشتی به قربانی، مکلف به موارد زیر است:

(الف) مطابق ضوابط مربوطه، سلامت قربانی را بررسی نماید.

(ب) تهیه گزارش مکتوب از نتایج بررسی سلامت قربانی و یا گواهی پزشکی حائز شرایط قانونی مشابه در جهت اثبات، به درخواست پلیس تحقیق؛

(۲) خدمات بهداشتی موضوع بند ۱ باید در مرکز بهداشتی زیر نظر دولت مرکزی یا محلی یا مراکز عمومی ارائه شود.

ماده ۲۲- (۱) مددکار در مقام ارائه خدمات، مکلف به انجام موارد زیر است:

(الف) مشاوره در جهت توانبخشی و ایجاد احساس امنیت در قربانی؛

(ب) تنظیم اطلاعات راجعه حقوق قربانی برای برخورداری از حمایت پلیس و رأی دادگاه مبنی بر برخورداری از حقوق حمایتی؛

(ج) اعزام قربانی به خانه امن یا اماکن مشابه؛

(د) انجام هماهنگیهای لازم با پلیس، مراکز خدمات اجتماعی و مؤسسات ذیربط جهت ارائه خدمات به قربانی . (۲) خدمات موضوع بند ۱ در نواحی امن متعلق به دولت مرکزی، دول محلی یا اماکن عمومی انجام میشود.

ماده ۲۳- مددکار داوطلب در مقام ارائه خدمات، مکلف به موارد زیر میباشد:

(الف) قربانی را از حق برخورداری از مشاعیت مددکار داوطلب مطلع نماید؛

(ب) مشایعت قربانی در مراحل تحقیق، تعقیب یا رسیدگی دادگاه و کمک به وی جهت بیان کامل و دقیق واقعه خشونت خانگی ارتكابی علیه وی؛

(ج) استماع دقیق اظهارات قربانی جهت ایجاد حس امنیت در وی؛

(د) تقویت و ارتقای روحی و روانی قربانی.

ماده ۲۴- مشاور روانی در مقام ارائه خدمات قانونی، ایمان و وجدان وی را تقویت میکند.

ماده ۲۵- وکیل قربانی در مقام ارائه خدمات مربوطه، مکلف به موارد زیر است:

(الف) ارائه مشاوره حقوقی به قربانی شامل اطلاعات راجعه حقوق وی و روند رسیدگی دادگاه؛

(ب) مشایعت قربانی در مراحل تحقیق، تعقیب و رسیدگی دادگاه و کمک به وی جهت بیان کامل و دقیق واقعه خشونت خانگی ارتكابی علیه وی؛

(ج) هماهنگی با مجریان قانون، مددکاران داوطلب و مددکاران اجتماعی جهت پیشبرد بهتر امور قضائی.

ماده ۲۶- (۱) قربانی میتواند وقوع خشونت خانگی را در محل اقامت خود یا محل وقوع خشونت، مستقیماً به پلیس اعلام نماید.

(۲) قربانی می‌تواند شخص ثالثی را نماینده خود نماید تا خشونت خانگی را به پلیس محل اقامت خود یا محل وقوع خشونت اعلام نماید.

ماده ۲۷- در صورتی که قربانی صغیر است، اعلام خشونت توسط والدین، قیم و یا دارنده حق حضانت، با رعایت ضوابط قانونی صورت می‌گیرد.

ماده ۲۸- رئیس دادگاه طی ۷ روز از تاریخ وصول درخواست، مکلف است دستورات لازم مبنی بر برخورداری قربانی و خانواده‌هاش از خدمات حمایتی صادر نماید، مگر به دلایل موجه.

ماده ۲۹- اشخاص زیر می‌توانند درخواست برخورداری قربانی را از خدمات حمایتی ارائه نمایند:

الف) قربانی و اعضای خانواده وی

ب) دوست قربانی

ج) پلیس

د) مددکاران داوطلب

هـ) مشاور معنوی

ماده ۳۰- (۱) درخواست برخورداری از خدمات حمایتی را میتوان کتبی یا شفاهی ارائه نمود.

(۲) در صورت طرح شفاهی درخواست، منشی دادگاه آنرا صورتجلسه مینماید.

(۳) چنانچه درخواست فوق از سوی خانواده قربانی ارائه شود، وی باید متعاقباً آن را تأیید نماید.

(۴) در موارد خاص، میتوان درخواست را بدون تأیید قربانی به جریان انداخت.

ماده ۳۱- (۱) حسب درخواست قربانی یا سایرین، دادگاه میتواند رأی به موارد زیر دهد:

الف) شرط خاصی را مقرر دارد.

ب) موارد خاصی از قرار را حذف نماید

(۲) می‌توان موضوع بند ۱ را مقارن طرح خشونت‌خانگی ارائه نمود.

ماده ۳۲- (۱) حداکثر زمان قرار تأمین ۱ سال است.

(۲) دادگاه میتواند مدت قرار را تمدید نماید.

(۳) درخواست تمدید قرار تأمین باید ۷ روز پیش از انقضای اعتبار قرار ارائه شود.

ماده ۳۳- (۱) دادگاه میتواند یک یا چند شرط به قرار تأمین صادره اضافه نماید.

(۲) در مورد مذکور در بند فوق، دادگاه مسائل راجع به قربانی، مددکار بهداشتی، مددکار اجتماعی، مددکار داوطلب و/یا مشاور معنوی را در نظر میگیرد.

ماده ۳۵- (۱) چنانچه پلیس قرائن قطعی داشته باشد مبنی بر اینکه مرتکب، شرایط مقرر در قرار تأمین را نقض نموده، میتواند بدون رأی دادگاه، مرتکب را جلب نموده و در بازداشت نگه دارد.

(۲) مرتکب را نمیتوان بیش از ۲۴ ساعت در بازداشت نگه داشت مگر با صدور قرار بازداشت.

(۳) بازداشت موضوع بندهای ۱ و ۲ را نمی‌توان به تأخیر انداخت.

ماده ۳۶- (۱) به منظور حمایت از قربانی، پلیس می‌تواند با احراز ادله کافی مبنی بر نقض شرایط مقرر در قرار، مرتکب را بازداشت نماید.

(۲) بازداشت مقرر در بند ۱ را می‌توان با صدور قرار تأمین، تا ۲۴ ساعت تداوم بخشید.

ماده ۳۷- (۱) قربانی، پلیس یا مددکار داوطلب میتواند گزارش مکتوب خود را در خصوص احتمال نقض شرایط مقرر در قرار تأمین، تسلیم نماید.

(۲) در موارد تسلیم گزارش مکتوب موضوع بند ۱، متهم مکلف است ظرف سه روز در دادگاه حاضر شود تا تحت آزمایش قرار گیرد.

(۳) آزمایش مقرر در بند فوق از سوی دادگاه، در محلی که مرتکب با قربانی سکونت مشترک داشته بوده و ناظر به زمان وقوع احتمالی خشونت باشد.

ماده ۳۸- (۱) چنانچه دادگاه وقوع خشونت را احراز نموده و احتمال وقوع مجدد خشونت دهد، میتواند از مرتکب تعهدی کتبی مبنی بر لزوم اطاعت از قانون و عدم تکرار خشونت بگیرد.

(۲) اگر مرتکب از دادن تعهد کتبی موضوع بند فوق خودداری ورزد، دادگاه میتواند حداکثر تا ۳۰ روز وی را بازداشت نماید.

(۳) بازداشت مقرر در بند ۲ باید در قالب صدور قرار کتبی باشد.

بخش ۷- توانبخشی

ماده ۳۹- به منظور توانبخشی قربانی، وی از خدمات زیر برخوردار می‌شود:

(الف) مددکار بهداشتی

(ب) مددکار اجتماعی (ج) مددکار داوطلب و/یا

(د) مشاور معنوی

ماده ۴۰- (۱) مددکار بهداشتی مطابق ضوابط فنی مربوطه، قربانی را تحت آزمایش قرار می‌دهد:

(۲) در صورت نیاز قربانی به درمان، مددکار بهداشتی مکلف به اقدام جهت بهبود سلامت و توانبخشی به قربانی است.

ماده ۴۱- مددکار اجتماعی، مددکار داوطلب و مشاور معنوی مکلفند مطابق مقررات قانونی به قربانی کمک نموده و حس امنیت را در وی تقویت نمایند.

ماده ۴۲- مددکار بهداشتی و مددکار داوطلب، میتوانند جهت بازتوانی قربانی با یکدیگر همکاری نمایند.

ماده ۴۳- دولت مکلف به تدوین مقررات راجع به سایر شرایط سازماندهی و ارتقای امر بازتوانی قربانی است.

بخش ۸- مقررات کیفری

ماده ۴۴- (۱) هر کس مرتکب خشونت خانگی موضوع ماده ۵ شود، به حبس تا ۵ سال و یا جزای نقدی تا ۱۵ میلیون روپیه می‌شود.

(۲) چنانچه هر یک از اعمال موضوع بند ۲ منجر به بیماری یا صدمات بدنی شدید شوند، مرتکب به حبس تا ۱۰ سال و جزای نقدی تا ۳۰ میلیون روپیه محکوم می‌شود.

(۳) چنانچه موارد مقرر در بند ۲ منجر به مرگ قربانی شود، مرتکب به حبس تا ۱۵ سال و جزای نقدی تا ۴۵ میلیون روپیه محکوم می‌شود.

(۴) چنانچه اعمال مقرر در بند ۱ از سوی شوهر علیه همسر یا بالعکس باشد و منجر به بیماری یا ناتوانی از انجام کارهای معمول یا فعالیتهای روزمره نشود، مرتکب به حبس تا ۴ سال یا جزای نقدی تا ۵ میلیون روپیه محکوم می‌شود.

ماده ۴۵-

(۱) هر کس مرتکب خشونت خانگی از نوع روانی، موضوع بند ۲ ماده ۵ شود، به حبس تا ۳ سال و جزای نقدی تا ۹ میلیون روپیه محکوم میشود.

(۲) چنانچه اعمال موضوع بند ۱ از سوی شوهر علیه زن یا بالعکس بوده، و منجر به بیماری یا ناتوانی از انجام کارهای معمول یا فعالیتهای روزمره نشود، مرتکب به حبس تا ۴ سال و یا جزای نقدی تا ۳۰ میلیون روپیه محکوم می‌شود.

ماده ۴۶- هر کس مرتکب خشونت جنسی موضوع بند ۳ ماده ۵ می‌شود، به حبس تا ۱۲ سال یا جزای نقدی تا ۳۶ میلیون روپیه محکوم می‌شود.

ماده ۴۷- چنانچه فردی، کسی را که در اقامتگاه وی به نحو مشترک ساکن است مجبور به مقاربت جنسی موضوع بند ۲ ماده ۸ نماید، به حبس از ۴ تا ۱۵ سال یا جزای نقدی از ۱۲ تا ۳۰ میلیون روپیه محکوم می‌شود.

ماده ۴۸- چنانچه هر یک از اعمال مقرر در مواد ۴۶ و ۴۷ منجر به جراحات شدید غیرقابل درمان، اختلالات روحی یا روانی در ۴ هفته مستمر یا یک ماه متناوب، زایمان زودرس، وضع حمل یا از کارافتادگی اعضای بدن شود، مرتکب به حبس از ۵ تا ۲۰ سال یا جزای نقدی از ۲۵ تا ۵۰ میلیون روپیه محکوم می‌شود.

ماده ۴۹- افراد زیر به حبس تا ۳ سال یا جزای نقدی تا ۱۵ میلیون روپیه محکوم می‌شود:

الف) نسبت به وضعیت ساکن مشترک خانه مرتکب کوتاهی موضوع بند ۱ ماده ۹ شود.

ب) نسبت به سایر اشخاص، مرتکب کوتاهی موضوع بند ۲ ماده ۹ شود.

ماده ۵۰- قاضی میتواند علاوه بر مجازاتهای مقرر در این بخش، عندالمقتضاء مبادرت به حکم به مجازاتهای تکمیلی زیر نماید:

الف) لزوم دوری مرتکب از قربانی به فاصله خاص و در مقطع زمانی معین یا سلب بعض حقوق مرتکب

ب) الزام مرتکب به شرکت در برنامه‌ها مشاوره تحت نظارت نهاد خاص

ماده ۵۱- [تعقیب] جرم خشونت جسمانی موضوع بند ۴ ماده ۴۴ نیازمند طرح شکایت است.

ماده ۵۲- [تعقیب] جرم خشونت روانی موضوع بند ۲ ماده ۴۴ نیازمند طرح شکایت است.

ماده ۵۳- [تعقیب] جرم خشونت جنسی، چنانچه از سوی مرد علیه همسرش یا بالعکس صورت گیرد، نیازمند طرح شکایت است.

بخش ۱۱- مقررات متفرقه

ماده ۵۴- تحقیق، تعقیب و آزمایش در جریان رسیدگی دادگاه، مگر در موردی که رعایت قانون دیگری به تصریح برسد مطابق قانون آئین دادرسی کیفری صورت می‌گیرد.

ماده ۵۵- اعلام قربانی، چنانچه مقرون به سایر ادله اثبات باشد، دلیل کافی بر وقوع خشونت است. ۳۱۰۰۳۴۰/الف.ص

کامبوج

برگردان: جوانه جواهری

جلوگیری از خشونت خانگی و حمایت از قربانیان، کامبوج، ۲۰۰۵

گام های کوچک، موفقیت بزرگ

زنان در ضرب المثل های کامبوجی مانند تکه ای پارچه سفید هستند- یکبار که آلوده شوند برای همیشه آلوده شده اند. مردان در مقابل با الماس مقایسه می شوند. الماس هرگز خلوص خود را از دست نمی دهد، مهم نیست که چند بار با خاک آلوده شده باشد. کافیس آن را پاک کنی تا از نو بدرخشد. در شعرها و مثل ها زنان پرهیزکارانی توصیف شده اند که ملزم به خدمت کردن هستند. هنوز هم این کلیشه های تعیین جنسی شایع هستند. زنی که جرات کند این قوانین را در یک خانواده سنتی کامبوجی بشکند مجازات خواهد شد. به او توهین خواهد شد، مرعوب شده مورد ضرب و شتم قرار گرفته و تنها گذارده می شود، در نتیجه تبدیل به یک قربانی در خانه خود می شود- جایی که زمانی در آن احساس امنیت می کرد. خشونت خانگی مشکلی جدی برای قربانیان، خانواده ها و جامعه است. نتیجه آن آسیب جسمی و روانی است، با قربانیانی که احساس درماندگی و تحقیر داشته و اغلب در ترس زندگی می کنند.

بعد از گزارش های متعدد در مورد خشونت خانگی، وزارت امور زنان کامبوج موضوع را- با موفقیت به عرصه عمومی کشاند و طی یک نظر سنجی در مورد "خشونت علیه زنان"، که در سال ۲۰۰۵ انجام شد، وزارت پذیرش و شیوع خشونت و همینطور دامنه های اقدام قربانیان را بررسی کرده، خشونت لفظی و فیزیکی را متمایز کرد (از هل دادن ناچیز گرفته تا استفاده از اسید، چاقو و حتی تفنگ). این مطالعه نتایج تلخی را آشکار نمود: ۶۴٪ از کل کامبوجی ها شوهری را می شناختند که همسرش را مورد آزار یا ضرب و شتم قرار می داد. تقریباً ۲۵٪ زنان قربانی بودن خود را فاش می ساختند. بیش از نیمی از پاسخ دهندگان حداقل یک زن را می شناختند که دچار روان پریشی بود. پذیرش خشونت در تمام گروههای اجتماعی- بویژه اگر خشونت توسط شوهر آغاز می شد- بسیار بالا بود 58٪ افراد خشونت مرد در طول مرافعه و حتی کشتن همسرش را توجیه می کردند. در صورت اینکه یک زن برای مبارزه با شوهرش نقش سنتی خویش را رها کرده بود، خشونت شدید توسط تمام پاسخ دهندگان پذیرفته شده بود. در مورد اهمال زنان در ایفای نقش جنسیتی خود- بطور مثال، مراقبت از کودکان- تقریباً یک سوم پاسخ دهندگان خشونت شدید را قابل توجیه می دانستند. بندرت قربانیان درباره چنین تجربه هایی صحبت کرده اند، همانطور که داده ها نشان می دهند: تنها 11٪ پیشنهاد کمک را قبول کرده اند.

همزمان با طرح اهداف توسعه هزاره و تعهدات دولتها، وزیر وقت امور زنان، موسوکوا [1]، موضوع را در اولویت دستور کار ملی قرار داد. از سال ۲۰۰۳ تا کنون، کامبوج اولین کشور روی زمین است که کاهش خشونت علیه زنان را شاخصی در اهداف توسعه هزاره کشور قرار داد. از آن به بعد، دولت موظف به تفصیل مقررات قانونی در این راستا شده است. با تصویب اهداف توسعه هزاره کشور CMDGs، وزارت امور زنان پیش نویس لایحه خشونت خانگی را در پارلمان مطرح ساخت و بدینگونه برقراری مجازاتها و حکم قضایی در مورد حمایت از قربانیان را مرسوم کرد .

در طول اولین مناظره در مجلس ملی، نمایندگان کلیشه های سخت نقش جنسیتی را نشان دادند. مون سفان [2]، از سلطنت طلبان [3]، با صدای بلند آنچه را که دیگران فکر می کردند بیان کرد: "اگر زنان حق گزارش شوهران خود به مقامات

را بدست بیاورند، دیگر زن نیستند. " شاهزاده [4] ، که خود عضوی از مجلس بود، نگران این بود که والدین ممکن است وجهه خود را از دست بدهند و می ترسید که سلسله مراتب خانواده سنتی آسیایی در خطر باشد: "اگر کودکان بتوانند والدین خود را به دادگاه بکشانند- حتی اگر والدین به زندان نیفتند- والدین چطور می توانند این را بپذیرند و دوباره با فرزندان خود روبرو شوند؟" مباحثات در کل دوره قانونگذاری بطول انجامید، با این حال هیچ قانونی تصویب نشد .

در مجلس بعدی، پارلمان پیش نویس تغییر یافته لایحه را که ترجیحا اقدامات قانون مدنی را مد نظر داشت به بحث گذاشت. موضوع اصلی دستور حمایت بود. در صورتیکه همسران آنها یا دیگر اعضای خانواده مورد حمله قرار گرفتند، مرتکبین حکمی مبنی بر دور ماندن از خانه دریافت می کنند. از این رو، در طولانی مدت، مرتکبین از ورود به محل اقامت به منظور جلوگیری از تشدید خشونت منع می شوند. دو سال بعد از اولین مناظره، پارلمان "قانون جلوگیری از خشونت خانگی و حمایت از قربانیان در برابر آزار خانگی" قانون خشونت خانگی" را تصویب کرد.

پس از تصویب قانون کمپین های اطلاع رسانی عمومی با حمایت وزارت امور زنان برای مقابله با پذیرش بالای خشونت به راه افتاد. در سراسر کشور، خیابانها با علامت هایی با این مضمون مسطور شدند: "خشونت در خانواده را متوقف کنید." میان برنامه های تلویزیون و رادیو ارزشهای مثبت خانواده را نمایان و از نزدیک کمک می کردند. از آن پس افسران پلیس و قوه قضائیه همینطور نمایندگان شهرداری- و بیش از ۱۳۰۰۰ نفر از شهرداران و سران روستاها در سراسر کشور- در حال آموزش دیدن هستند. آنها یاد می گیرند که چگونه اشکال مختلف خشونت را از هم تمیز دهند. آنها درباره توازن قدرت بین جنس ها بحث و اطلاعات منسجمی را درباره حقوق و وظایف قانونی جدید دریافت می کنند . قانون خشونت خانگی صلاحیت مداخله را نه تنها به پلیس، بلکه به ماموران اداری محلی نیز واگذار می کند. این به معنی این است که سران روستا و شهرداران شهرداری در حال حاضر باید با این قانون سازگار شوند. بجای توافق اجباری اکنون زمان حمایت از قربانیان است. با این حال، در مورد تجاوز به حریم خصوصی هنوز مقرراتی کاملا متداول نگردیده است. با توجه به نزدیکی جغرافیایی خود، ماموران محلی در هنگام درگیری های اجتماعی نقاط مهمی برای مراجعه شهروندان محسوب می شوند- با این وجود کاستی هایی چند هنوز وجود دارد.

سابق بر این، دستگاه قضایی و پلیس از حوزه خصوصی دور نگه داشته می شدند. فعالیتهای مقامات محلی در مقابل درب جلویی خانه ها به پایان می رسید. در سال ۲۰۰۵، اکثر کامبوجی ها هنوز هم احساس می کردند که خشونت خانگی صرفا یک مسئله خانوادگی است. علاوه بر این، انتظار می رفت که حقوق یک مرد بیشتر از حقوق یک زن باشد. او زندگی خانواده را کنترل می کرد. اما قانون خشونت خانگی یک تغییر پارادایم [5] است که درگیری های خصوصی را کانون توجه عموم قرار می دهد. اگرچه تاکنون، قانونی که جلوگیری از خشونت خانگی و حمایت از قربانیان را اجرا می کند اثری محدود بر واقعیت حقوقی زنان داشته است. با این حال، قانون خشونت خانگی تغییر ارزشها را شتاب بخشیده است. امروزه، ۹۶٪ مردان و ۹۸٪ زنان کامبوج قانون علیه خشونت خانگی را مفید می دانند.

با گذشت ۵ سال از تصویب این قانون مطالعه انجام یافته تحت عنوان "خشونت خانگی علیه زنان" در سال ۲۰۱۰، که توسط GTZ و صندوق جمعیت ملل متحد (UNFPA) تامین شده، تغییرات بیشتری را نشان می دهد. در مقایسه با داده های مربوط به مطالعه سال ۲۰۰۵، این مطالعه نشان می دهد که هم اکنون خشونت کمتر از پنج سال قبل قابل قبول است. درصد مردان کامبوجی که پرتاب اشیا را موجه می دانستند ۳۰٪ کاهش یافته است. تعداد مردانی که موافق ضرب و شتم و استفاده

از زنجیر بودند ۱۶٪ و زنان ۲۹٪ کاهش پیدا کرده است. تمایل به استفاده از چاقو به عنوان وسیله ای برای حل و فصل اختلافات کمتر و کمتر شده، ولی هنوز ۲۱٪ مردان و ۲۷٪ زنان استفاده از آن را موجه می دانند.

نهایتاً این که وزارت امور زنان هنوز راه درازی در پیش دارد: فاصله زیادی بین آنچه شهروندان می پذیرند و آنچه آنها به عنوان عمل مجرمانه در نظر می گیرند وجود دارد. بیش از ۹۶٪ مردان تهدید کردن فردی با چاقو یا خفه کردن فردی دیگر را عمل مجرمانه می دانند. در عین حال، ۱۲٪ آن را قابل قبول دانستند. چنین تناقض هایی در درک اجتماعی و فرهنگی - نه تنها در کامبوج - چالشی باقی می گذارند. [6]

در ادامه متن کامل قانون جلوگیری از خشونت خانگی و حمایت از قربانیان کامبوج مصوبه ۲۰۰۵ را می توانید مطالعه کنید.

بدین وسیله اعلام می شود

محتوای کلی قانون جلوگیری از خشونت خانگی و حمایت از قربانیان که در ۱۶ سپتامبر ۲۰۰۵ توسط مجلس ملی در جلسه سوم از سومین مجلس آن تصویب شد و در ۲۹ سپتامبر ۲۰۰۵ از نظر فرم و مفاهیم حقوقی آن طی جلسه دهم از اولین مجلس به تصویب مجلس سنا رسید به شرح ذیل می باشد:

قانون جلوگیری از خشونت خانگی و حمایت از قربانیان

فصل ۱

مفاد کلی

ماده ۱ هدف این قانون جلوگیری از خشونت خانگی، حمایت از قربانیان و تقویت فرهنگ عاری از خشونت و همسازی در درون خانواده ها در جامعه پادشاهی کامبوج است.

این قانون به منظور ایجاد مکانیزمی حقوقی برای جلوگیری از خشونت خانگی، حمایت از قربانیان و حفظ همسازی درون خانواده ها در راستای رسوم و سنن خوب کشور و بر طبق ماده ۴۵ قانون اساسی پادشاهی کامبوج، علاوه بر مقررات لازم الاجرای موجود است.

فصل ۲

محدوده اجرا

ماده ۲

خشونت خانگی به خشونتهایی نسبت داده می شود که نسبت به:

۱. زن یا شوهر

۲. فرزندان تحت تکفل

۳. افرادی که زیر یک سقف زندگی می کنند و تحت تکفل خانواده ها هستند، اتفاق می افتد و یا می تواند اتفاق بیفتد.

ماده ۳

از خشونت خانگی باید به موقع و بطور مؤثر و کارآمد جلوگیری شود و باید برای حمایت از قربانیان یا افرادی که ممکن است آسیب پذیر باشند مناسبترین اقدامات صورت گیرد.

خشونت شامل:

- اعمالی که بر زندگی اثر می گذارند
- اعمالی که بر تمامیت جسمانی فرد اثر می گذارند
- شکنجه ها یا اعمال بی رحمانه
- تعرض جنسی .

ماده ۴

اعمالی که بر زندگی اثر می گذارند شامل:

- قتل از قبل طراحی شده
- قتل عمدی
- قتل غیر عمدی در نتیجه اعمال عمدی مرتکبین
- قتل غیر عمد.

ماده ۵

اعمالی که بر وضعیت جسمانی اثر می گذارند شامل:

- آزار جسمی با یا بدون استفاده از سلاح، با یا بدون ایجاد زخم
- شکنجه ها یا اعمال بی رحمانه.

ماده ۶

شکنجه ها یا اعمال بی رحمانه شامل:

- آزارهایی که سبب آسیب های روحی/ روانی، احساسی، فکری و فیزیکی افراد درون خانواده ها می شوند.
- آسیب های روحی/ روانی که از اخلاق و حد و مرزهای قانون تجاوز می کند.

ماده ۷

تعرض جنسی شامل:

- سکس خشن

- آزار جنسی

- کشف عورت

ماده ۸

همچنین باید از تهدیدهایی که به منظور ترساندن، شوک دادن به قربانیان انجام می شود و اعمالی که بر استقلال فردی و اموال افرادی که زیر یک سقف زندگی می کنند و تحت تکفل یک خانواده هستند تاثیر می گذارد جلوگیری شود.

هرگونه روش تربیتی که با نصیحت کردن یا یادآوری یا اقدامات مناسب برقرار شود و به همسران یا کودکان یا افراد تحت تکفل اجازه دهد راههای خوب زندگی با عزت و رسوم و سنن خوب ملی را دنبال کنند، در صورتیکه تنبیه و آموزش با طبیعت شریف انسان (متشکل از محبت، ترحم، شریک شدن در شادی دیگران، و صداقت) انجام شود و مطابق اصول کنوانسیون های سازمان ملل در مورد حقوق بشر و حقوق کودکان که توسط پادشاهی کامبوج به رسمیت شناخته شده باشد، نباید همراه با استفاده از خشونت یا خشونت خانگی باشد.

فصل ۳

مقامات و روش ها

ماده ۹

به منظور جلوگیری از خشونت و حمایت از قربانیان، نزدیکترین مقامات مسئول، موظف به دخالت فوری در موارد خشونت خانگی هستند که اتفاق می افتد یا احتمال وقوع آنها وجود دارد.

مقامات مسئول، در هنگام مداخله بهتر است واقعه را به وضوح ثبت و سپس فوراً آن را به دادستان مسئول گزارش دهند.

ماده ۱۰

به منظور جلوگیری از خشونت خانگی و حمایت از قربانیان، مقامات وزارت امور زنان که در زمینه هایی که تحت این قانون تنظیم شده کار می کنند باید صلاحیت قانونی را به عنوان پلیس قضایی کسب کنند و بتوانند مطابق روشهای کیفری موجود به عنوان طرف شاکی به جای قربانیان عمل کنند.

ماده ۱۱

در صورت نبودن مقاماتی که شرایط قانونی را به عنوان پلیس قضایی کسب کرده اند، مقامات مسئول دیگر مثل مقامات پلیس، ماموران پلیس، ژاندارمری سلطنتی، مقامات محلی در بخش/سانکات (sangkat)، مقامات وزارت امور زنان و همچنین رؤسای دهکده که برای جلوگیری از خشونت خانگی و حمایت از قربانیان مداخله کرده اند باید برای ثبت وقایع برای دادگاه تحت این قانون توانمند شوند.

این ثبت وقایع نیز همان ارزشی را دارد که توسط مقامات پلیس قضایی ثبت می شود.

ماده ۱۲

همانطور که در ماده ۹، ۱۰ و ۱۱ اشاره شده در بالا بیان شد، مقامات مسئول در اجرای وظایفشان باید با روشهای مشخص شده در مفاد این قانون و روش های قانون کیفری موجود مطابقت داشته باشند.

فصل ۴

جلوگیری و حمایت از قربانیان

ماده ۱۳

به منظور جلوگیری از خشونت خانگی که اتفاق می افتد یا اعتقاد بر این است که رخ خواهد داد، مقامات مسئول باید فوراً مداخله کنند با :

- توقیف سلاح ها یا اشیاء سختی که استفاده شده یا می توانند توسط مرتکبین مورد استفاده قرار گیرند.
- انتقال مرتکبین از صحنه یا در صورت درخواست از جانب قربانیان، انتقال قربانیان. در موارد خاص در صورتیکه دلیلی ضروری وجود داشته باشد می توان قربانی را بدون درخواست وی منتقل کرد.
- ارائه کمک های مناسب به قربانیان مطابق شرایط آنها، بویژه ارائه پناهگاه های موقت که در آنها ایمنی و کمک های فوری پزشکی را بتوان تضمین کرد.
- توضیح، آموزش و میانجی گری بین طرفین برای توقف خشونت و اطلاع رسانی به قربانیان درباره حقوقشان به منظور جلوگیری از خشونت، همانطور که در ماده ۲۰ و ۲۶ این قانون بیان شده است.
- مرتکبین در این قانون به کسانی گفته می شود که مرتکب خشونت خانگی شده اند، در حال ارتکاب و یا آماده ارتکاب به خشونت خانگی هستند.

ماده ۱۴

به منظور حفظ امنیت قربانیان، مقامات مسئول می توانند تصمیمات اجرایی را در راستای ماده ۴۳، ماده ۴۸ و ماده ۴۹ قانون مدیریت اداری بخش صادر کنند و اقدامات موقتی را مطابق قوانین موجود بصورت ذیل صورت دهند:

- ممانعت از ارتکاب خشونت خانگی توسط خودشان یا دیگران

- ممانعت از تخریب اموال یا دستور عدم حراج گذاشتن اموال قربانیان، منسوبین یا ملحقات قربانیان.

- ممانعت از نزدیک شدن یا ورود به خانه ی مشترک یا مکانهایی که قربانیان در آنها اقامت دارند یا کار می کنند بدون اجازه قربانیان و مقامات مسئول.

- انجام اقدامات قانونی دیگر که برای حفظ امنیت قربانیان و اعضای خانواده یا افراد درگیر لازم است.

ماده ۱۵

در صورتیکه تقاضای مداخله در حین ارتکاب جرم باشد، مقامات مسئول حق دسترسی به محل واقعه را دارند، حتی اگر هیچ حکمی از دادگاه نداشته باشند. در تمامی مواردی که مقامات و ماموران مسئول بر اساس زمینه های مستدل بر این باور باشند که خشونت خانگی در ۴۸ ساعت گذشته رخ داده، یا ممکن است در 24 ساعت آینده رخ دهد.

مقامات مسئول حین مداخله باید ثبت دقیقی از حادثه داشته باشند و آن را فوراً به دادستان مسئول گزارش دهند.

ماده ۱۶

هنگام مداخله مقامات مسئول، قربانیان می توانند دادخواستی برای دادگاه استانی/شهری تنظیم و درخواست ارسال حکم حمایت نمایند.

قضات تعیین شده باید با حضور یا بدون حضور مرتکبین حکم حمایت را صادر کنند.

ماده ۱۷

جهت شرکت در اجرای روشهای کیفری موجود، مقامات مسئول نمی توانند برای آشتی یا میانجی گری ارتکاب جرمی مداخله کنند که به عنوان شرارتهای یا بزه های شدید شناخته می شوند.

ماده ۱۸

مقامات مسئول می توانند بدون حکم قانونی از طرف دادگاه، مرتکبین حین ارتکاب جرم یا مرتکبین خاطی از حکم حمایت دادگاه را طبق آنچه در ماده ۲۴ و 25 این قانون بیان شده بازداشت نمایند. اما به غیر از این دو مورد از هر بازداشت بدون حکم قانونی از طرف دادگاه توسط مقامات مسئول باید ممانعت بعمل آید.

در صورت رعایت مقررات بالا که در بخش ۱ به آن اشاره شد، مقامات مسئول باید در حداقل زمان مشخص شده در قانون روشهای کیفری واقعه را دقیقاً ثبت کرده، تشکیل پرونده داده و مرتکبین بازداشت شده را برای اقدامات قانونی بعدی فوراً به دادگاه بیاورند.

ماده ۱۹

هر گونه خشونت خانگی که در آن ارتکاب جرائم به عنوان شرارت یا بزه شدید تشخیص داده شود باید تابع کیفر خواست باشد، حتی اگر خشونت دیگر تمام شده باشد.

تعقیب کیفری باید به شکلی که در این قانون بیان شده و مطابق قانون روشهای کیفری موجود تهیه شود.

فصل ۵

مقامات دادگاه

ماده ۲۰

حکم حمایت قدرت این را دارد که دستوراتی را در مورد مرتکبین، مقامات مسئول و افراد درگیر قضیه اعمال کند. حکم حمایت یک اقدام مدنی است.

حکم حمایت می تواند به همه موضوعات، حالتها، فعالیتها یا رفتارهایی گفته شود که در ارتباط با لزوم حمایت از قربانیان یا هر فردی که تهدید به خشونت خانگی شده است انجام کاری را تحمیل یا از انجام آن ممانعت بعمل می آورد.

دستور حمایتی می تواند:

۱- برای مدتی تاثیر گذار باشد

۲- مطابق روشهای بیان شده در ماده ۲۳ این قانون موقتا تاثیر گذار باشد.

قضات مسئول، مطابق با موقعیتهای سخت حق صدور دستور حمایت جدید یا هر حکمی به روش مناسب را دارند .

ماده ۲۱

تنها دادگاه استانی/شهری قدرت صدور حکم حمایت به نفع قربانیان خشونت خانگی در همه موارد را دارد، حتی اگر خشونت خانگی بطور مکرر، مثل موارد مدنی، اجرایی یا جنایی اتفاق افتد.

ماده ۲۲

دادخواهی با درخواست حکم حمایت از دادگاه می تواند توسط افراد ذیل فراهم گردد:

۱- قربانیان یا نماینده قربانیان یا مقامات مسئول درون حوزه اقامت قربانیان یا مقامات، مامورانی که به کار آنها در محل حادثه رسیدگی می کنند

۲- هر فردی که در زمینه حادثه خشونت خانگی آموزش دیده باشد در صورتیکه قربانیان کودکان، افراد عقب مانده ذهنی، یا افرادی باشند که دادگاه تشخیص دهد به تنهایی قادر به تنظیم دادخواست نیستند.

ماده ۲۳

حکم حمایت شامل دو مرحله است:

۱- مرحله ۱: به آن حکم حمایت موقت گفته می شود که در یک دوره زمانی دو ماهه مؤثر است، زمانی صادر می شود که در آن زمان وقوع سریع خشونت خانگی حتمی است.

۲- مرحله ۲: به دستوری، حکم حمایت گفته می شود که در یک دوره زمانی شش ماهه مؤثر است، زمانی صادر می شود که در طول آن دادگاه در مورد قضیه تحقیق بعمل آورده، محاکمه هنوز انجام نشده یا قبل از آنکه رای نهایی اعلام شود.

ماده ۲۴

دادگاه می تواند با دریافت دادخواست حمایت بدون الزام بازجویی مرتکبین حکم حمایت موقت را صادر کند، در صورتیکه این اقدام موقت برای ایمنی و آسایش قربانیان یا حفظ اموال قربانیان موقتا قبل از صدور رای نهایی لازم باشد.

ماده ۲۵

برای صدور حکم حمایت، دادگاهها حق دارند به منظور حمایت از قربانیان حکم را بر اساس فعالیتهای مرتکبین چنانچه در ذیل آمده مشخص و اعمال کنند:

- ممانعت از ارتکاب خشونت خانگی توسط خودشان یا دیگران
- ممانعت از نزدیک شدن یا ورود به محل زندگی مشترک یا مکانهایی که قربانیان در آنها اقامت دارند یا کار می کنند بدون اجازه قربانیان و مقامات مسئول
- ممانعت مرتکبین از تماس با قربانیان به هر وسیله ای
- ممانعت از تخریب اموال یا به حراج گذاردن اموال قربانیان یا منسوبین آنها
- جداکردن مرتکبین یا قربانیان، در صورت درخواست، از خانه مشترک. در هر مورد خاصی قربانی می تواند بدون درخواست جابجا شود در صورتیکه دلیل ضروری برای آن موجود باشد.
- در صورتیکه دادگاهها محافظت یا ایجاد ایمنی، سلامت و آسایش را برای قربانیان ضروری بدانند، اقدامات دیگر در ذیل می تواند صورت گیرد:
- دستور به پلیس یا ژاندارمری سلطنتی برای حفظ اموال شخصی قربانیان
- تصمیم گیری در مورد حضانت کودکان و حق دیدار کودکان با بیشترین توجه به حقوق و منافع کودکان
- متوقف کردن وظیفه قربانیان در مورد حمایت مالی مرتکبین
- وادار کردن مرتکبین به فراهم نمودن کمک مالی برای قربانیان بر اساس منابع مالی مرتکبین

ماده ۲۶

در مورد متخلفینی که مشکلات روحی روانی یا اقتصادی باعث اعمال خشونت آمیز و بزه های خفیف اثر شده، مصالحه یا میانجی گری می تواند با توافق طرفین صورت گیرد. اعضای خانواده می توانند با درخواست از والدین، منسوبین، راهبان بودایی، ریش سفیدان، رؤسای دهکده، و مشاوران بخش به عنوان میانجی هر راهی را در حل مشکلات به منظور حفظ هماهنگی درون خانواده در راستای رسوم و سنن خوب ملی مطابق با ماده ۴۵ قانون اساسی پادشاهی کامبوج انتخاب کنند.

ماده ۲۷

طبق محتوای ماده ۲۵ که در بالا به آن اشاره شد، دادگاهها باید سعی در آشتی دادن طرفینی کنند که مجادله ای با خشونت داشته اند تحت شرایطی که این کار در پاسخ به خواسته اعضای خانواده باشد. هنگام مصالحه و میانجی گری، دادگاهها باید از تحت فشار قرار دادن طرفی که از بودن با هم خودداری می کند یا مجبور کردن هر یک از طرفین به آشتی، یا به توافق رساندن اجباری بدون به توافق رسیدن طرفین اجتناب کنند.

ماده ۲۸

در صورتیکه خشونت مربوط به کودکان باشد، مقامات مسئولی که در فراهم کردن منافع و حفظ آسایش کودکان نقش دارند باید این موضوع را پیگیری کنند. در موارد شدید، مقامات مسئول باید برای دادگاه پرونده تشکیل دهند. هر فرد مسئولی که از طرف دادگاه تعیین شود از جمله دادستان باید مسئولیت پیگیری وضعیت کودکان را به عهده گرفته و گزارشی درباره این وضعیت برای دادگاه تنظیم کند.

دادگاهها می توانند در زمانی که در حال بررسی دادخواهی ها هستند به مؤسسه های مسئول برای کمک رسانی و حمایت قربانیان خشونت خانگی و همچنین برای حفظ ایمنی و آسایش قربانیان وکالت دهند.

ماده ۲۹

به غیر از مواقع ضروری که در ماده ۲۳ بیان شد، دادگاهها باید مرتکبین را از درخواست حکم حمایت در مدتی که نباید متجاوز از ۵ روز قبل از بررسی این موضوع باشد آگاه نمایند. در صورتیکه مرتکبین خود را در دادگاه برای روشن ساختن دلایلشان نشان ندهند، دادگاهها می توانند این موضوع را بدون حضور مرتکبین بررسی کنند یا در صورت لزوم، دادگاه می تواند مطابق روشهای موجود علیه مرتکبینی که تصمیمات دادگاه را نادیده می گیرند اقدام کند.

در صورت عدم حضور مرتکبین یا نادیده گرفتن تصمیمات دادگاه، مقامات مسئول مربوطه باید از دادگاهها در خواست کنند تا مطابق روشهای کیفی موجود اقدام کنند.

ماده ۳۰

اگر از طرف هر یک از طرفین درخواستی صورت پذیرد، دادگاهها می توانند بعد از اطلاع دادن به طرف مقابل در دوره زمانی ۵ روزه قبل از تصمیم گیری حکم حمایت را اصلاح یا بار آن را کم یا زیاد کنند. طرفین می توانند با در خواست از دادگاهها برای بازبینی تصمیماتشان حداکثر طی ۲ ماه از روزی که دادگاه حکم حمایت را صادر کرده اعتراض کنند.

ماده ۳۱

قربانیان و مرتکبین حق این را دارند که نماینده قانونی داشته باشند یا نماینده ای انتخاب کنند که به او در تمامی مراحل دادخواهی اعتماد دارند.

ماده ۳۲

پس از صدور حکم حمایت، دادستان ها یا مقامات مسئولی که قانونا تعیین شده اند باید مطابق روشهای مشخص شده همه اقدامات را برای اجرای دستور حمایت بعمل آورند.

فصل ۶

آموزش، اشاعه و پرورش

ماده ۳۳

دولت باید آموزش و اشاعه این قانون را برای آگاهی شهروندان سراسر کشور از مفاد این قانون، بویژه در مورد مسئولیت های درون خانواده ها و احترام به حقوق یکدیگر به منظور ارتقا و ترویج ارزش خانواده های khmer، اخلاق، آداب، روشهای زندگی، روشهای حفظ و آموزش خانواده ها، روشهای حل اختلافات بدون خشونت و بطور صلح آمیز، همچنین برای آگاهی آنها از اقداماتی که برای جلوگیری از خشونت خانگی و حمایت از قربانیان بعمل می آید، مورد توجه قرار دهد.

دولت طرفین را وادار به روبرو شدن با بحران خشونت خانگی می کند تا به جلسات مشاوره توجه کنند و روشهای حل مشکلات و فرهنگ عاری از خشونت را بیاموزند.

ماده ۳۴

وزارتخانه ها و نهادهای دولتی باید همکاری با مقامات مسئول، مقامات محلی، سازمانها و بخش های خصوصی را در ارتقای برنامه های اشاعه و آموزش شهروندان در مورد قانون جلوگیری از خشونت خانگی و حمایت از قربانیان تقویت کنند.

برای مقامات و ماموران مربوطه سازمانها باید جلسات تربیتی در مورد موضوع خشونت خانگی و اقداماتی که در این قانون بیان شده برگزار شود تا آنها را از دلایل اصلی که موجب خشونت خانگی می شود و دیگر تخلف های مربوط به این موضوع آگاه کنند.

فصل ۷

کیفرها

ماده ۳۵

هر گونه اعمال خشونت خانگی که به عنوان ارتکاب جرم در نظر گرفته شود باید تحت قانون کیفری موجود مجازات شود.

ماده ۳۶

پیگرد قانونی مجرمان در صورتیکه تخلف ها بزه های خفیف یا جرائم جزئی باشند و درخواست آن از جانب قربانی بالغ صورت گرفته باشد نباید میسر باشد.

در صورتی که خشونت خانگی با تخطی از قانون کیفری مجددا تکرار شده باشد، دادگاهها باید متخلفین را مطابق روشهای کیفری مجازات کنند، حتی اگر درخواست مجددی از جانب قربانیان وجود داشته باشد.

فصل ۸

ماده پایانی

ماده ۳۷

این قانون باید سریعا ابلاغ شود.

غنا

برگردان: بنفشه جمالی

قانون منع خشونت خانگی غنا، مصوب ۲۰۰۷

مقدمه: پیش از تصویب قانون منع خشونت خانگی در غنا، موارد گزارش شده از خشونت خانگی بسیاری اندک بود چون بسیاری از مردم مطرح کردن آن را تهدیدی بر حریم خصوصی خود می دانستند. در سال ۱۹۹۹، مرکز مطالعات حقوق بشری در غنا که یک سازمان غیردولتی ست تحقیقی را در ارتباط با خشونت خانگی انجام داد. طبق این تحقیق از هر سه زن در غنا یک نفر انواع خشونت را که شامل خشونت فیزیکی، جنسی و... در طول زندگی خود تجربه می کند. ۲۰ درصد از زنان اظهار داشتند که اولین تجربه جنسی آنها بدون رضایت و با اعمال زور بوده است. این تحقیقات موجب شد تا توجه نهادهای دولتی و سازمان های مدنی به مسئله خشونت خانگی در غنا جلب شود و لایحه ای تحت عنوان منع خشونت خانگی به پارلمان آن کشور ارائه گردد. نهایتاً در ۲۱ فوریه ۲۰۰۷ قانون منع خشونت خانگی در پارلمان غنا به تصویب رسید.

قانون ۷۳۲ پارلمان ملی غنا تحت عنوان قانون منع خشونت خانگی مصوب سال ۲۰۰۷

این قانون جهت حفاظت زنان و کودکان در مقابل خشونت خانگی و به منظور رسیدن به اهداف مرتبط با آن وضع گردیده است (تاریخ تصویب: سوم ماه می ۲۰۰۷، مصوب توسط رئیس جمهور و پارلمان غنا).

خشونت خانوادگی

تعریف خشونت خانوادگی

۱- خشونت خانگی شامل تمامی موارد ذکر شده در ذیل و یا اعمال خشونت در روابط خانوادگی می باشد. این موارد عبارت است از:

أ. مطابق با قانون ۲۹ از قوانین جزایی؛ تهدید یا آزار رساندن به فرد، یا انجام رفتارهایی که وقوع آسیب و صدمه را محتمل می سازد و منجر به آسیب های ذیل گردد؛ در دسته خشونت های خانگی قرار می گیرد:

i. آسیب جسمی، اعمال زور فیزیکی علیه فرد، حبس و زندانی کردن او، محروم کردن فرد از دستیابی به غذا، آب، پوشاک و پناهگاه. شکنجه کردن فرد و یا اعمال هر رفتار غیرانسانی و توهین آمیز دیگر.

ii. سوء استفاده جنسی؛ یعنی قربانی را مجبور به برقراری ارتباط جنسی نمودند. تحقیر کردن فرد- برقرای رابطه جنسی با قربانی درحالی که فرد آگاهی دارد از اینکه ناقل ویروس ایدز و یا هر بیماری مسری دیگری ست که از طریق ارتباط جنسی به فرد مقابل انتقال می یابد بدون آنکه شریک جنسی را از آن مطلع سازد.

iii. سوء استفاده اقتصادی یعنی محرومیت فرد یا تهدید به محروم کردن او از منابع اقتصادی و مالی که قانوناً به فرد قربانی تعلق دارد- غصب کردن یا تهدید به غصب کردن اموال منقول و غیرمنقول قربانی یا اموالی که فرد برای جلوگیری از صدمه پنهان کرده است.

iv. صدمات عاطفی، خشونت کلامی، روانی یا هر رفتاری که در قربانی ایجاد احساس ترس، وحشت، حقارت، تمسخر، افسردگی بنماید.

- ب. آزار و اذیت؛ از جمله آزار و اذیت جنسی، ارباب بوسیله ایجاد وحشت در فرد دیگر.
- ت. هرگونه رفتار یا تماس که منجر به:
- i. آسیب رساندن به فرد دیگر شود.
  - ii. سلامت فرد را به مخاطره بیندازد.
  - iii. تجاوز به حریم خصوصی و امنیت افراد باشد.
  - iv. تحقیر کردن فرد و زیر پا گذاشتن کرامات انسانی فرد مقابل

تعریف رابطه خانوادگی

- ۲- رابطه خانوادگی یعنی ارتباط درون خانواده یا هرگونه ارتباط نزدیکی که بین شاکی و متهم وجود داشته باشد مانند:
- أ. ازدواج کرده یا در شرف ازدواج باشند.
  - ب. نامزد بوده و یا هرگونه رابطه عاطفی یا صمیمی که لزوماً منجر به برقراری رابطه جنسی نمی گردد.
  - ت. طرفین، والدین یک کودک هستند یا در انتظار به دنیا آمدن کودک هستند یا کودکی را به فرزندگی قبول کرده اند.

ممنوعیت های مرتبط با خشونت خانگی

- ۳-
- أ. هیچ فردی در خانواده حق ندارد نسبت به افراد دیگر خانواده خشونت اعمال کند.
  - ب. هر فرد که به خشونت خانگی اقدام نماید به لحاظ قانونی مجرم است و مطابق با قانون به جریمه نقدی ۵۰۰ واحد پول یا به بیش از دو سال زندان محکوم خواهد شد.
  - ت. دادگاه می تواند علاوه بر جریمه نقدی و یا زندان، فرد خاطی را به پرداخت غرامت به فرد قربانی نیز محکوم نماید.
  - ث. چنانچه دلیل بر خشونت خانگی از طرف فرد شاکی وجود داشته باشد و بین فرد قربانی و متهم رابطه ای از نوع رابطه جنسی وجود نداشته باشد، مطابق با نظر دادگاه هیچ کدام از طرفین اجازه وارد شدن به محل سکونت فرد مقابل را ندارد مگر با اجازه آن فرد.

خشونت خانگی با رضایت نیز غیرقابل قبول است

- ۴- خشونت خانگی توافقی هم غیرقابل قبول می باشد.

برخی اعمال که در دسته خشونت خانگی قرار می گیرند:

- ۵-
- أ. عمل و رفتار خشونت آمیز
  - ب. رفتارهایی که از منظر الگوی رفتاری در دسته اعمال پرخشونت قرار می گیرند. حتی اگر یک یا چندین مورد آن اعمال شده باشد.

تنظیم شکایتنامه توسط پلیس

-۶

- ا. کسی که مورد خشونت خانگی قرار گرفته است یا شاهد خشونت خانگی بوده است باید در حضور پلیس شکایت نامه را پر نماید.
- ب. کودک باید توسط کمک و یا توسط قیم و سرپرستش به تنظیم شکایت نامه بپردازد.
- ت. مطابق با بخش (۱) مددکار اجتماعی، مأمور ناظر و یا بهیار پزشکی در صورت رضایت و خواست قربانی می توانند در تنظیم شکایت نامه به او کمک نمایند.
- ث. در صورتیکه قربانی به هر دلیل قادر به تنظیم شکایت نامه نباشد هریک از اعضای خانواده می تواند این درخواست را ارائه نماید.
- ج. وکیل فردی که فوت شده است یا یکی از اعضای خانواده او می توانند برای طرح شکایت درخواست ارائه نمایند.
- ح. تنظیم شکایتنامه توسط پلیس می تواند در محل های زیر صورت پذیرد:
- i. محل سکونت مجرم
  - ii. محل سکونت قربانی
  - iii. محل وقوع جرم
  - iv. محل زندگی قربانی که مجبور به ترک آن شده است.

مأمور پلیس:

- ۷ افسر پلیس باید به درخواست فردی که مورد خشونت خانگی قرار گرفته است پاسخ مثبت بدهد و از او یا فردی که از وقوع خشونت خانگی اطلاع داده است، مراقبت کند. حتی اگر فرد اطلاع دهنده قربانی خشونت نبوده باشد.

ارائه شکایتنامه به مأمور پلیس و مراقبت های پزشکی رایگان

-۸

- ا. هنگامیکه مأمور پلیس دادخواستی را مبنی بر خشونت خانگی مطابق با بخش ۶(۶) دریافت می کند، می بایست:
- i. بازجویی از شریک و شاهدین خشونت خانگی حتی اگر کودک خانواده باشد.
  - ii. ثبت شکایت با جزئیات مطرح شده توسط قربانی و تنظیم دادخواست بر اساس موارد ذکر شده به زبانی که مورد تفهیم قربانی باشد.
  - iii. کمک به قربانی در صورت نیاز به مراقبت های پزشکی
  - iv. در صورت درخواست قربانی، کمک به او جهت پیدا کردن محل امن که متهم از آن اطلاعی نداشته باشد.
  - v. کمک به قربانی جهت پس گرفتن وسایل شخصی اش
  - vi. کمک و مشاوره دادن به قربانی جهت راضی کردن شهود برای شهادت
  - vii. مشاوره دادن به قربانی و مطلع کردن او از حق و حقوقی که دارد.
- ب. مطابق با بند ج از بخش (۱) مأمور پلیس باید فرم درخواست مراقبت های پزشکی رایگان را به قربانی ارائه دهد.

ت. قربانی خشونت خانگی مورد حمایت پلیس مطابق با بند ج از بخش (۱) باید از خدمات پزشکی رایگان برخوردار باشد.

ث. در شرایط اضطراری و در شرایطی که جان قربانی در خطر باشد خدمات پزشکی رایگان قبل از تنظیم شکایتنامه باید به قربانی ارائه شود.

توقیف و بازداشت فرد متهم توسط پلیس:

-۹

أ. مأمور پلیس می تواند فردی که مرتکب خشونت خانگی شده است را با حکم صادر شده و یا حتی بدون حکم بازداشت نماید.

ب. مأمور پلیس در موارد ذیل می تواند بدون حکم اقدام به بازداشت مجرم نماید:

أ. در صورت وقوع جرم در حضور پلیس

ii. فردی که مانع فعالیت های پلیس شود.

iii. فردی که از دست قانون فرار کرده یا قصد فرار داشته است.

ت. مأمور پلیس در موارد ذیل می تواند اقدام به بازداشت فردی که نسبت به او ظنن دارد، نماید:

أ. مشارکت در خشونت خانگی

ii. بروز رفتاری که در دسته خشونت های خانگی قرار می گیرد و هیچ راهی برای مانع شدن فرد وجود نداشته باشد.

ث. مأمور پلیس می تواند بدون حکم اقدام به دستگیری فرد مجرم نماید در صورتیکه دلیل قانع کننده ای داشته باشد که فرد دستور حفاظتی مندرج در بخش ۱۳ یا ۱۴ را نقض کرده است.

توقیف و بازداشت توسط فردی غیر از مأمور پلیس:

-۱۰

أ. در صورتیکه خشونت خانگی در مقابل فردی غیر از مأمور پلیس رخ دهد، فرد می تواند بدون حکم اقدام به دستگیری مجرم نماید.

ب. چنانچه فردی دلیل قانع کننده ای داشته باشد که فرد مرتکب خشونت خانگی شده است می تواند بدون حکم اقدام به دستگیری فرد مجرم نماید.

ت. هر فرد که مطابق با بند (۱) و (۲) اقدام به دستگیری فرد مجرم نموده است باید در اسرع وقت فرد خاطی را به اداره پلیس تحویل دهد.

دستور حفاظتی^{۲۱}

²¹ - Protection order:

در بسیاری از نظام ای قضایی، قانون گزار به نوعی حکم دادگاهی اشاره کرده است که حکم یا دستور یا امریه حمایتی نامیده می شود. این حکم معمولاً بر طبق موازین و معیارهای حقوقی برای حمایت از قربانی در مقابل آزارهای خانگی صادر می شود. در بسیاری از موارد، نقض چنین حکمی جرم کیفری محسوب شده و به طور کلی به پلیس اختیار داده شده است که بدون دستور کتبی شخصی را که چنین حکمی را نقض کرده است بازداشت نماید. این اصطلاح که در قوانین مربوطه به خشونت خانگی به کار می رود، در بسیاری از قوانین حمایت از زنان در برابر خشونت خانگی در کنار

صلاحیت دادگاه

۱۱-

- ا. دادگاه با صلاحیت، دادگاهی ست که مطابق با این قانون به موارد مطرح شده توسط شاکی و متهم گوش دهد و نسبت به موارد ذکر شده تصمیم بگیرد.
- ب. دادگاه می تواند از این صلاحیت در صدور دستور حفاظتی استفاده نماید.

صدور قرار تأمین

۱۲-

- ا. قربانی می تواند از دادگاه درخواست قرار تأمین نماید در مقابل:
- i. الف- فردی که مطابق با این قانون گناهکار میباشد.
- ii. ب- فردی که در ارتکاب جرم همکاری داشته است.
- iii. ج- مجرم و همدست او و یا هر دو

صدور قرار تأمین می تواند از زمان وقوع خشونت خانگی یا جهت جلوگیری از آن در مقابل خاطی یا همدستش و یا هر دو آن ها صادر گردد.

ب. دادگاه ثبت این قرار می تواند در:

- i. الف- محل سکونت شاکی و یا محل کار او
- ii. ب- محل سکونت متهم و یا محل کار او

ج- محل وقوع خشونت خانگی

ت. دادخواست می تواند یک جانبه و از سوی شاکی تنظیم گردد مگر در مواقعی که دادگاه تشخیص دیگری دهد.

ث. دادگاه با توجه به شرایط پرونده و دادخواست قربانی می تواند قبل از بررسی موارد مطرح شده در پرونده های مرتبط به خشونت خانگی، دستور صدور قرار تأمین نماید.

مراحل رسیدگی به دادخواست:

۱۳-

- ا. مراحل صدور قرار تأمین می تواند به صورت خصوصی و تنها با حضور وکلا، شاکی و متهم و یا هر فردی که دادگاه اجازه حضور به او داده است، برگزار گردد.
- ب. علیرغم توضیحات ارائه شده در بند (۱)، چنانچه حضور متهم بتواند بر روی قربانی و یا شهود تأثیر بگذارد دادگاه می تواند مراحل حضور آنها را به صورت جداگانه برگزار نماید.

اصطلاح restraining order استفاده می شود. این نوع حکم، نوعی قرار بازدارنده است که براساس آن فردی که این حکم علیه اش صادر شده از نزدیک شدن به فرد قربانی خشونت، باز داشته میشود. به طوری که حسب مورد فردی که علیه اش قرار صادر شده نمی تواند تا چند کیلومتری فرد خشونت دیده یا چند کیلومتری برفرض خانه و محل کار او باشد ضمن آنکه قاضی می تواند دستور پرداخت هزینه فرزندان را هم صادر کند. بنابراین این قرار نوعی ایجاد محدودیت بری آزاردهنده در جهت حمایت از قربانی خشونت است.

- ت. مطابق با بند (۳) از بخش ۱۲ مراحل صدور قرار تأمین توسط دادگاه می تواند تا ۱۴ روز بعد از ارائه دادخواست صورت پذیرد.
- ث. دادگاه می تواند از مددکار اجتماعی و یا روانشناس مرتبط به عنوان بخشی از مراحل رسیدگی به دادخواست، در خواست گزارش نماید. تهیه این گزارش ها می تواند توسط مأمور تأمین اجتماعی و یا روانشناس بالینی صورت بگیرد.
- ج. گزارش می تواند شامل جزئیات مرتبط با بروز خشونت خانگی، ارزیابی تأثیرات آن و همچنین دیگر اطلاعاتی که توسط روانشناس بالینی و یا مأمور تأمین اجتماعی ارائه گردیده است، باشد.

قرار تأمین موقت:

۱۴-

- أ. چنانچه دادخواست صدور قرار تأمین در دادگاه تنظیم شده باشد، دادگاه می تواند قرار تأمین موقت صادر نماید چنانچه تشخیص دهد که این کار به نفع شاکی می باشد.
- ب. در بحث صدور قرار تأمین موقت به عنوان بهترین گزینه دادگاه باید به موارد زیر توجه نماید:
- أ. چنانچه اگر صدور قرار تأمین در اسرع وقت صادر نگردد امکان آسیب رسیدن به قربانی، خانواده و یا دوستانش وجود دارد.
- ii. چنانچه احتمال آن وجود داشته باشد که شاکی توسط متهم از ادامه روند پیگیری دادخواست خود منصرف گردد و امکان صدور حکم نهایی در اسرع وقت وجود نداشته باشد.
- iii. چنانچه شاکی عمداً اجتناب کند از پذیرفتن دریافت خدماتی که حین بررسی پرونده ارائه می گردد.
- ت. صدور قرار تأمین موقت می تواند تنها برای سه ماه باشد.
- ث. دادگاه می تواند اقدام به صدور قرار تأمین موقت نماید چنانچه امکان احضار خوانده تا ظرف مدت سه ماه بنا به دلایلی که برای دادگاه محرز باشد، وجود نداشته باشد.
- ج. هنگامیکه خوانده بدون دلیل موجه در دادگاه حضور پیدا نکند، دادگاه می تواند اقدام به صدور رأی نهایی نماید.
- ح. صدور قرار تأمین در موارد ذیل براساس اطلاعاتی که در دسترس دادگاه می باشد، صادر می گردد:
- أ. خوانده مرتکب جرم، یا در حال ارتکاب جرم و یا قصد انجام عمل خشونت زا را داشته است.
- ii. دادخواست می تواند خطراتی را برای شاهد به همراه داشته باشد.

۱۵-

- أ. صدور دستور حمایتی جهت جلوگیری از تهدید متهم به انجام رفتار خشونت آمیز علیه قربانی
- ب. حکم قرار تأمین می تواند جهت جلوگیری از موارد ذیل باشد:
- أ. آزار و اذیت جسمی فرد قربانی
- ii. آزار رساندن به نزدیکان و یا دوستان قربانی
- iii. محرومیت از محل زندگی، دسترسی به آب، غذا و یا پوشاک
- iv. تجاوز

صدور حکم نهایی قرار تأمین:

۱۶- صدور قرار تأمین نمی تواند برای بیش از ۱۲ ماه باشد اما چنانچه دلیل موجهی وجود داشته باشد دادگاه می تواند آن را تمدید نماید.

شرایط صدور قرار تأمین:

۱۷-

- أ. مطابق با بند ۱۴، قرار تأمین می تواند:
- i. جهت وادار کردن متهم به رفتار مناسب
  - ii. جهت مشاوره و یا روان درمانی
  - iii. جهت وادار کردن متهم به پرداخت اجاره بهای محل سکونت
- ب. بعلاوه موارد مطرح شده در بخش ۱، دادگاه می تواند شرایط دیگر مورد نیاز جهت حفظ سلامتی، امنیت، دارایی های فرد قربانی اتخاذ نماید.

مراجعه به دادگاه خانواده

۱۸-

- أ. هنگامیکه صدور قرار تأمین ویژه جهت مراقبت از کودک مورد نیاز باشد، دادگاه می تواند دستور دور کردن کودک از محل وقوع خشونت خانگی را نماید.
- ب. هرگونه پرونده ای مرتبط با خشونت علیه کودکان می تواند به دادگاه ویژه کودکان و نوجوانان ارجاع داده شود.

تمدید صدور قرار تأمین:

- ۱۹- در موارد ذیل دادگاه می توان دستور تمدید قرار تأمین را صادر نماید:
- أ. ادامه رفتار همراه با خشونت متهم با قربانی
  - ب. آزار و اذیت اطرافیان نزدیکان و یا دوستان فرد قربانی توسط متهم
  - ت. زمانیکه دادگاه تشخیص دهد که تمدید قرار تأمین جهت مراقبت از قربانی الزامی است.

مراحل رسیدگی به دادخواست:

دستور تخلیه و خروج از محل اقامت شاکی:

۲۰-

- أ. دادگاه می بایست باتوجه به شرایط در هنگام صدور قرار تأمین دستور تخلیه محل سکونت توسط متهم را نیز صادر نماید.
- ب. صدور حکم می بایست بعد از ملاحظات اجتماعی و روانشناسی که در گزارش مأمور تأمین اجتماعی و یا روانشناس بالینی ارائه شده است، انجام پذیرد.
- ت. دادگاه در صدور حکم چنانچه خوانده و شاکی زن و شوهر باشند، می بایست تأثیر حکم را بر بهداشت، تعلیم و تربیت خانواده در نظر بگیرد.

- ث. صاحبخانه نمی تواند متقاضی را به خاطر صرفاً عدم پرداخت اجاره بها از محل اقامتش اخراج کند، چنانچه دادگاه حق تصرف انحصاری مسکن را صادر کرده باشد.
- ج. جهت پیشرفت در پرونده صاحبخانه می بایست جزئیات اجاره بها را به متقاضی ارائه نماید.

فسخ قرار تأمین:

- ۲۱-
- أ. دادگاه می تواند قرار تأمین را بنا به درخواست و ارائه اطلاعات توسط متقاضی و یا متهم فسخ نماید.
- ب. دادگاه می تواند قرار تأمین را فسخ نماید چنانچه:
- أ. به نفع فردی غیر از متقاضی
- أ. علیه همدست و شریک جرم
- ت. فسخ قرار تأمین مطابق با موارد مطرح شده در زیربخش ۲ چنانچه بر روی زندگی فرد دیگری غیر از متقاضی تأثیر داشته باشد، می تواند صورت پذیرد.
- ث. در صورتیکه دادگاه بتواند ظرف کمتر از سی روز بعد از ارائه درخواست توسط شاکی، به پرونده رسیدگی نماید، متقاضی می تواند از دادگاه درخواست فسخ قرار تأمین موقت را داشته باشد.

تشدید دستور حمایتی:

- ۲۲-
- أ. چنانچه خوانده از حکم قرار تأمین صادر شده تخطی نماید به جریمه نقدی مضاعف و یا حبس از یک ماه تا دو سال محکوم می گردد.
- ب. چنانچه فردی که مطابق با حکم دادگاه مجرم شناخته شده است از حکم قرار تأمین صادر شده تخطی نماید به جریمه نقدی و یا حبس بیش از سه سال یا هر دو آن محکوم می گردد.

قوانین جزایی مرتبط با خشونت خانگی:

- ۲۳- قوانین تنبیهی مرتبط با این جرائم تنها در قانون جزائی ۱۹۶۰ ماده ۲۹ جرائم مطرح شده است و در حداکثر مورد تنبیهی که در ماده ۳۰ آئین دادرسی قوانین جزائی مطرح گردیده است نمی تواند بیش از ۳ سال حبس در پی داشته باشد و تنها در موارد ویژه و خاص مفاد ذکر شده در قانون ۳۰ می تواند اعمال گردد.

مصالحه و آشتی طرفین:

- ۲۴-
- أ. مطابق با بخش ۲۲، چنانچه پرونده مرتبط با خشونت خانگی حاد نباشد لزومی ندارد که بیش از دو سال زندان حکم داده شود.
- أ. چنانچه شاکی تمایل به حل و فصل موضوع در دادگاه داشته باشد، دادگاه می تواند پرونده را جهت رسیدگی به مراجع جایگزین پیش بینی شده ارجاع دهد.

- ii. چنانچه مطابق با نظر دادگاه، پرونده بتواند در داخل دادگاه حل و فصل دوستانه شود؛ می تواند با گرفتن رضایت از شاکی پرونده ره به مراجع جایگزین ارجاع دهد.
- ب. هنگام ارجاع پرونده به مراجع جایگزین، دادگاه می تواند موارد ذیل را نیز اضافه نماید:
  - أ. ارجاع شاکی و متهم به مشاور
  - ii. در صورت لزوم، معرفی طرفین به روانشناس
  - iii. در صورت ارجاع پرونده به مددکار اجتماعی، مددکار می بایست موارد مرتبط با پرونده را به دادگاه گزارش دهد.

انتشار اقدامات صورت گرفته در دادگاه:

- ۲۵-
  - أ. هیچ فردی اجازه انتشار روند بررسی پرونده را ندارد مگر به اذن دادگاه.
  - ب. در انتشار گزارش پرونده باید هویت قربانی محفوظ بماند.
  - ت. فرد خاطی از موارد مطرح شده در بخش ۱ و ۲ مجرم می باشد و به جریمه نقدی و یا حبس از یک تا ۱۲ ماه محکوم خواهد شد.

اتهام و قرار تأمین:

- ۲۶- سازمان رسیدگی به جرائم کیفری مرتبط با خشونت خانگی نمی تواند بر روی حقوق قانونی قربانی جهت پیگیری و مطالبه دستور حفاظتی تأثیر بگذارد.

پرداخت غرامت:

- ۲۷- روند و موارد ذکر شده تحت این قانون می تواند به عنوان مکمل مطرح شود اما نمی تواند بر مطالبه غرامت و خسارت فرد که به طور قانونی برای او در نظر گرفته شده است تأثیر بگذارد.

آئین رسیدگی به قوانین خشونت خانگی:

- ۲۸- قوانین دادگاه ویژه باید به قوانین مندرج و ثبت شده تحت این قانون، اضافه گردد.

تأسیس صندوق ویژه:

- ۲۹- صندوقی جهت حمایت افراد قربانی تحت عنوان "حمایت از قربانیان خشونت خانگی" تأسیس شده است.

موارد مصرفی این صندوق:

- ۳۰- سرمایه این صندوق می تواند در مواد زیر مورد استفاده قرار گیرد:
  - أ. جهت حمایت های اولیه از فرد خشونت دیده
  - ب. جهت آموزش خانواده فرد قربانی
  - ت. جهت نجات، توانبخشی، اسکان قربانیان خشونت خانگی

- ث. جهت ساخت سرپناه
ج. آموزش افراد جهت ساختن سرپناه، یا کمک به توانبخشی و اسکان افراد قربانی

منابع مالی این صندوق:

- ۳۱- منابع مالی این صندوق شامل:
أ. افراد داوطلب و سازمان ها و موسسات خصوصی
ب. بودجه دریافتی از پارلمان
ت. منابع مالی مورد تأیید دیگر که توسط وزیر مرتبط با آن

مدیریت صندوق:

- ۳۲-
أ. مطابق با موارد ذکر شده در ماده ۳۵
ب. افتتاح حساب جهت استفاده در اهداف مشخص شده

حساب، عملکرد و گزارش عملکرد سالیانه:

- ۳۳-
أ. گردش حساب و مخارج انجام شده می بایست به صورت سوابق توسط حسابرس کل ارائه گردد.
ب. حسابرس کل می باید هر سه ماه گردشی از فعالیت های حساب بانکی را جهت ممیزی ارائه دهد.
ت. گردش حساب حتماً باید هر سه ماه توسط حسابرس کل به وزیر ارائه گردد.

گزارش سالیانه:

- ۳۴-
أ. وزیر باید ظرف مدت یکماه پس از دریافت گزارش ممیزی گزارشی را از چگونگی فعالیت ها و عملکرد صندوق به پارلمان ارائه دهد.
ب. گزارش سالیانه می تواند:
i. حسابرسی حساب های صندوق و گزارش حسابرس کل
ii. سایر اطلاعات مورد نیاز وزیر
۳۵- براساس این قانون، باید هیأت هایی جهت رسیدگی به قربانیان خشونت خانگی تشکیل گردد.

ترکیب هیأت مدیره:

- ۳۶-
أ. هیات مدیره متشکل است از:
i. رییس که می تواند وزیر مسئول امور زنان و کودکان و یا نماینده انتخابی از سوی او باشد.
ii. نماینده دادستان کل

- iii. نماینده به عنوان معاون
  - iv. نماینده جهت رسیدگی به مسائل بهداشتی
  - v. نماینده جهت رسیدگی به مسائل آموزشی
  - vi. نماینده جهت رسیدگی به مسائل انتظامی
  - vii. مددکار اجتماعی
  - viii. دو نماینده انتخابی از سوی سازمان گسترش جامعه مدنی
  - ix. چهار نماینده انتخابی از سوی رئیس جمهور
- ب. نماینده ارشد رئیس جمهور می تواند به عنوان منشی سازمان انتخاب شود.

عملکرد سازمان:

۳۷- وظایف مدیریت سازمان:

- ا. ارائه پیشنهادهای عمومی جهت مبارزه با خشونت خانگی و نظارت و ارائه گزارش از پیشرفت آن
  - ب. توصیه های ارائه شده توسط رئیس جمهور در ارتباط با این قانون را به مجمع ارائه دهد.
  - ت. پیشنهاد و ترویج استراتژی برای جلوگیری و مبارزه با خشونت خانگی
  - ث. ارتباط با سازمان های دولتی جهت بازپروری قربانیان خشونت های خانگی
  - ج. ارائه دستورالعمل جهت استفاده از بودجه
  - ح. مدیریت استفاده از بودجه
  - خ. تحقیقات
- i. جهت گسترش های بین المللی یا داخلی
  - ii. تحقیقات مرتبط با خشونتهای داخلی
  - د. برخورد با هر نوع خشونت خانگی

نشست های مدیران سازمان:

- ۳۸- برگزاری نشست ها می تواند حداقل هر سه ماه یکبار صورت پذیرد و نشست ها با حضور حداقل پنج تن از افراد هیأت مدیره رسمیت می یابد.
- i. تصمیمات قبل از مدیریت اصلی می تواند توسط اکثریت هیأت مدیره اتخاذ گردد. و چنانچه آراء مساوی گردید ریاست اصلی می تواند تصمیم نهایی را بگیرد.
  - ii. مدیر می تواند نماینده ای را جهت نظارت بر جلسات تعیین کند اما آن نماینده حق شرکت در رأی گیری ها را ندارد.
  - iii. رئیس هیأت مدیره می تواند موضوع نشست را تعیین نماید.

کمک هزینه:

- ۳۹- اعضای هیأت مدیره می توانند اجازه پرداخت کمک هزینه تعیین شده توسط رئیس جمهور را صادر نمایند.

دبیرخانه هیأت مدیره:

۴۰-

- ا. هیأت مدیره می تواند دبیرخانه داشته باشد.
ب. دبیرخانه می تواند در داخل وزارتخانه و یا محلی که در دسترس هیأت اجرایی باشد، واقع گردد.

آیین نامه ها:

۴۱- رئیس جمهور مسئول ارائه قوانین پیشنهادی جهت رسیدگی به وضعیت زنان و کودکان به نماینده خود می باشد:

- ا. تهیه فرم های لازم برای اهداف مشخص شده در این قانون
ب. ارائه قوانینی جهت آموزش به مأموران پلیس و مأموران دادگاه مرتبط با خشونت های خانگی
ت. ارائه خدمات آموزشی به قربانیان و افراد مرتبط با او
ث. تهیه سرپناه برای قربانی
ج. ارائه خدمات جهت بهبود رفاه اجتماعی قربانیان
ح. ارائه کمک مالی به قربانیان نیازمند

شرح:

۴۲- نکات قابل ذکر در ارتباط با این قانون:

آزار و اذیت: به هرگونه رفتاری که منجر به آسیب رساندن به فرد و یا احتمال آسیب رساندن به سلامت، ایمنی او را داشته باشد اطلاق می شود.

شاک: فردی که درخواست قرار تأمین نماید.

شریک جرم: فردی که با متهم در آزار و اذیت به فرد قربانی همکاری داشته باشد.

کودک: به فرد زیر هجده سال اطلاق می شود.

شاک: فردی است که در معرض خشونت خانگی قرار داشته یا قرار داشته است و به همین خاطر به اداره پلیس شکایت کرده است.

دادگاه: شامل دیوان عالی، حوزه دادگاه و دادگاه منطقه ای

آزار و اذیت: برقراری رابطه جنسی با فرد بدون رضایت او و تکرار آن که موجب صدمه رساندن به فرد گردد و یا ایجاد رابطه و تداوم آن در صورتیکه فرد راضی به آن نباشد:

الف- نگاه کردن، پائیدن در اطراف محل زندگی و یا کار او

ب- مزاحمت تلفنی و یا اینکه شخص سومی را تشویق به این کار نمودن

ج- ارسال مداوم نامه و بسته و پیغام برای فرد

د- سایر رفتارهای مشابه

دارایی های منقول: شامل جواهرات، لباس ها، مبلمان و اثاث خانه

دستور حمایتی موقت: قرار می که توسط دادگاه مطابق با بند ۱۳ تا زمان صدور حکم نهایی صادر گردد.

ازدواج: ازدواج تحت قوانین و عرف هر دین و مذهب

وزیر: وزیر مرتبط با امور زنان و کودکان

حکم: منظور دستور حفاظتی می باشد.

سازمان: سازمان های غیر دولتی

آزار و اذیت های جسمی:

الف- آزار جسمی و یا هرگونه رفتاری که منجر به آسیب جسمی گردد.

ب- محبوس کردن فرد

ج- محدود کردن دسترسی فرد به غذا، پوشاک و یا محل زندگی

قرار تأمین: حکمی است که دادگاه مطابق با ماده ۱۴ و ۱۵ و ۱۶ در تصمیم نهایی صادر می گردد.

متهم: فردی است که دست به خشونت خانگی زده است یا قصد آن را داشته است.

آفریقای جنوبی

آیین‌نامه‌های تحت قانون خشونت خانگی ۱۹۹۸ (قانون ۱۱۶ مصوب ۱۹۹۸) منتشر شده در ۵ نوامبر ۱۹۹۹

تعاریف

۱. در این آیین‌نامه هر کلمه یا عبارتی که به آن در قانون معنایی اختصاص داده شده است به همان معنی است، مگر اینکه متن غیر از آن ادعا کند-

قانون (the Act) یعنی قانون خشونت خانگی، ۱۹۹۸ (قانون شماره ۱۶۶ مصوبه ۱۹۹۸).

آگهی شامل اطلاعات

۲. آگهی ارائه شده در بخش ۲(ب) از قانون باید شامل اطلاعات لازم در فرم شماره ۱ پیوست باشد.

توضیحات آگهی

۳. برای اهداف بخش ۲(پ) از قانون یک عضو خدمات پلیس آفریقای جنوبی باید:

الف) به شاکی توضیح دهد:

(۱) که یک عضو از خدمات پلیس آفریقای جنوبی کمک‌هایی شامل کمک و هماهنگی برای یافتن یک سرپناه مناسب و تأمین معالجه پزشکی را برحسب نیاز ارائه می‌دهد؛

(۲) حق وی برای درخواست دستور حفاظتی برای منع مدعی علیه از ارتکاب خشونت خانگی بیشتر، حتی اگر هیچ شکایت کیفری تنظیم نشده است، برای تضمین امنیت، سلامت و تندرستی وی.

(۳) حق وی برای تنظیم شکایت؛ و

(۴) هدف آگهی

ب) اگر شاکی قادر به خواندن آگهی نیست، آگهی را برای وی طبق آیین‌نامه ۲ بخواند، یا مراحل لازم برای اینکه آگهی برای شاکی خوانده شود را طی کند؛

پ) پرسیدن از شاکی که آیا او-

(۱) مفاد آیین‌نامه را فهمیده است؛ و

(۲) نیاز به اطلاعات بیشتر در زمینه راه‌حل‌های موجود در قانون و حق وی برای تنظیم شکایت کیفری دارد؛

ت) در حد توان خود، به شاکی (در صورت درخواست) توضیح دهد-

(۱) هر قسمتی از آگهی که شاکی متوجه نمی‌شود؛ و

۲) راه‌حل‌های موجود برای وی در قانون و حق وی برای تنظیم شکایت کیفری؛ و

ث) مطلع کردن شاکی برای به دست آوردن اطلاعات بیشتر از منشی دادگاه دادرسی و اینکه سؤالات شاکی نباید بی‌جواب بماند.

راه درخواست دستور حفاظتی

۴. (۱) شاکی می‌تواند به وسیله فرم ۲ در ضمیمه به دادگاه درخواست صدور دستور حفاظتی دهد.

(۲) درخواست اشاره شده در زیربند (۱) باید به وسیله یک استشهاد انجام گیرد که در آن اشاره شده است به-

الف) حقایقی که درخواست مبنی بر آن‌هاست؛

ب) طبیعت دستور درخواست شده؛ و

پ) نام ایستگاه پلیسی که شاکی تمایل دارد درخواست دستور را به آن‌جا گزارش دهد.

(۳) زمانی که درخواست برای شاکی توسط فرد دیگری آورده شود، استشهاد مذکور در زیربند (۲) باید شامل موارد زیر نیز باشد-

الف) زمینه‌هایی که همچنین فردی در آن‌ها سهم اساسی در تندرستی شاکی دارد؛

ب) شغل آن فرد و صلاحیتی که فرد بر مبنای آن درخواست داده است؛

پ) به جز مواردی که در قسمت (الف) تا (ت) بخش (۳) ۴ از قانون مستثنی شده است، رضایت کتبی شاکی.

اطلاعاتی که باید توسط منشی دادگاه دادرسی ارائه شود

۵. (۱) در جهت اهداف بخش (۲) ۴ از قانون، منشی دادگاه، در صورت عدم حضور نماینده قانونی به جای شاکی، موظف است به-

الف) ارائه یک اطلاعیه کتبی به شاکی شامل اطلاعات لازم در فرم ۳ از ضمیمه، که در صورت امکان باید به زبان موردنظر شاکی باشد.

ب) خواندن اطلاعیه یا توضیح دلیل نیاز به اطلاعیه برای شاکی، در صورتی که شاکی توانایی خواندن اطلاعیه را ندارد.

پ) پرسیدن از شاکی در مورد این‌که آیا او-

(۱) مفاد اطلاعیه را فهمیده است؛ و

(۲) نیاز به اطلاعات بیشتر در زمینه کمک‌های موجود طبق قانون و حق تنظیم شکایت کیفری؛ و

ت) در صورت درخواست شاکی، توضیحات بیشتر در حد توان در زمینه

۱) هر قسمتی از اطلاعیه که شاکی متوجه نمی‌شود؛ و

۲) کمک‌های موجود طبق قانون و حق تنظیم شکایت کیفری

صدور دستور حفاظتی موقت

۶. دستور حفاظتی موقت ارائه شده در بخش ۵(۲) قانون باید به شکل فرم ۴ ضمیمه باشد.

اطلاعیه برای نشان دادن علت

۷. اطلاعیه‌ای که از مدعی علیه درخواست می‌کند در یک زمان مشخص دلیل اینکه دستور حفاظتی نباید اجرا شود را نشان دهد، در بخش ۵(۴) قانون ارائه شده است و باید مطابق فرم ۵ ضمیمه باشد.

صدور دستور حفاظتی

۸. دستور حفاظتی ارائه شده در بخش ۶(۱) قانون باید -

الف) مطابق فرم ۶ ضمیمه تنظیم شود اگر در خصوص روی‌دادی باشد که دستور حفاظتی موقت در آن مورد صادر شده است؛ یا

ب) مطابق فرم ۷ ضمیمه تنظیم شود اگر در خصوص روی‌دادی نباشد که دستور حفاظتی موقت در آن مورد صادر شده است.

صدور حکم بازداشت

۹. حکم بازداشت ارائه شده در بخش الف(۱) ۸ قانون باید طبق فرم ۸ ضمیمه تنظیم و صادر شود.

استشهاد برای حکم بازداشت مجدد

۱۰. استشهاد شرح داده شده در بخش ۸(۳) قانون به منظور گرفتن حکم بازداشت دوم یا مجدد باید به شکل فرم ۹ ضمیمه تنظیم شود.

استشهاد راجع به نقض دستور حفاظتی

۱۱. استشهاد شرح داده شده در بخش الف(۴) ۸ قانون، که در آن گفته می‌شود که مدعی علیه هر منع، شرط، الزام یا دستوری را که در دستور حفاظتی بوده نقض کرده است، باید طبق فرم ۱۰ ضمیمه تنظیم شود.

اطلاعیه کتبی به مدعی علیه برای حاضر شدن قبل از دادگاه

۱۲. (۱) اطلاعیه کتبی در بخش (پ) (۴) ۸ قانون که از مدعی علیه می‌خواهد که به دلیل ارتکاب جرم طبق بخش (الف) ۱۷ قانون قبل از دادگاه حاضر شود، باید مطابق با فرم ۱۱ ضمیمه تنظیم شود.

(۲) هر مدعی علیه که از او به وسیله اطلاعیه کتبی اشاره شده در زیربند (۱) درخواست شده که قبل از دادگاه حاضر شود و او نتوانسته است -

(الف) در محل و در تاریخ و ساعت تعیین شده در اطلاعیه حاضر شود؛ یا

(ب) در طول روند جلسه حاضر بماند،

متهم به ارتکاب جرم و مسئول جریمه تعیین شده در زیربند ۳ (ب) است.

(۳) (الف) در صورتی که به وسیله کپی اصلی اطلاعیه ذکر شده در بخش (ت) (۴) ۸ قانون ثابت شود که اطلاعیه به دست مدعی علیه رسیده است و او از حضور قبل از دادگاه در مکان و تاریخ و زمان مشخص شده خودداری کرده است، یا اثبات شود که مدعی علیه از ماندن در جلسه خودداری کرده است، حکم بازداشت مدعی علیه صادر می‌شود.

(ب) دادگاه بعد از آوردن مدعی علیه باید از او به صورت خلاصه دلیل خودداری از حضور یا ماندن در جلسه را بپرسد و در صورتی که مدعی علیه توانست دادگاه را قانع کند که خودداری او به دلیل قصور شخصی نبوده است، طبق زیربند (۲) مجرم خوانده می‌شود و محکوم به پرداخت جریمه یا زندان برای مدتی کمتر از ۶ ماه می‌شود.

درخواست تغییر یا کناره‌گیری از دستور حفاظتی

۱۳. درخواست تغییر یا کناره‌گیری از دستور حفاظتی مشروحه در بخش ۱۰ (۱) قانون باید مطابق فرم ۱۲ ضمیمه تنظیم شود.

اطلاعیه تغییر یا کناره‌گیری از دستور حفاظتی

۱۴. (۱) اطلاعیه تغییر یا کناره‌گیری از دستور حفاظتی مشروحه در بخش ۱۰ (۳) قانون باید مطابق فرم ۱۳ ضمیمه تنظیم شود.

(۲) اطلاعیه مذکور در بند (۱) باید توسط منشی دادگاه به شاکی و مدعی علیه به صورت تحویل شخصی یا ایمیل فرستاده شود.

خدمات اسناد

۱۵. (۱) خدمت‌رسانی در زمینه هر پرونده‌ای طبق قانون یا این آیین‌نامه‌ها، به جز مواردی که قانون یا آیین‌نامه غیر از این بگوید، باید بدون معطلی توسط افراد زیر ترتیب اثر داده شود-

الف) منشی دادگاه، به وسیله تحویل یک کپی معتبر از مدرک به فردی که مدرک متعلق به اوست یا فرستادن یک کپی از مدرک به آن فرد به وسیله ایمیل و امضای مدرک اصلی؛

ب) کلانتر طبق مواد قانون قضات دادگاه ۱۹۹۴ (قانون شماره ۳۲ مصوبه ۱۹۹۴)، و قوانین منتشر شده طبق بخش ۶ از "قوانین انجمن برای دادگاه ۱۹۸۵" (قانون شماره ۱۰۷، ۱۹۸۵)؛ یا

پ) یک افسر امنیت طبق مواد قانون آیین دادرسی کیفری، ۱۹۹۷ (قانون شماره ۵۱، ۱۹۹۷) مرتبط با خدمات صدور احضاریه

(۲) منشی دادگاه یک کپی از مدرک را طبق زیربند (۱) الف) به فردی که مدرک با او مرتبط است می‌فرستد و از برگشت رسید به او به وسیله متصدی پست مربوطه مطمئن شود.

(۳) فرد متصدی ارائه خدمت طبق زیربند (۱) که عضو سرویس پلیس آفریقای جنوبی نیست، در مورد مواجهه با مدرک، از یک عضو سرویس پلیس آفریقای جنوبی درخواست می‌کند تا در زمینه هر مدرکی که در قانون و این آیین‌نامه تهیه می‌شود به او کمک کند.

(۴) شاکی یا مدعی علی‌هی که نیاز به استفاده از خدمات اسناد طبق قانون یا این آیین‌نامه دارد باید هزینه این خدمات را پرداخت کند: منشی دادگاه برحسب وظیفه‌اش و اگر قانع شود که شاکی یا مدعی علیه یا هردو در زمان ارائه خدمات قادر به پرداخت هزینه نیست، می‌تواند ادعا کند که دولت موظف به پرداخت هزینه خدمات است.

عنوان کوتاه

۱۶. این آیین‌نامه‌ها به عنوان "آیین‌نامه خشونت خانگی، ۱۹۹۹" خوانده می‌شود و در ۱۵ دسامبر ۱۹۹۹ به اجرا درخواهد آمد.

بوسنی و هرزگوین

برگردان: معصومه زمانی

قانون حمایت درمقابل خشونت خانگی / بوسنی و هرزگوین

قانون شماره‌ی ۰۱-۱۰۹/۰۵ موسوم به قانون حمایت در مقابل خشونت خانگی توسط پارلمان فدرال بوسنی و هرزگوین در جلسه مجلس نمایندگان، در تاریخ ۹ فوریه ۲۰۰۵ تصویب شد و توسط رئیس جمهور این کشور در مارس سال ۲۰۰۵ مورد تأیید قرار گرفت. مفاد این قانون به شرح زیر است:

قانون حمایت درمقابل خشونت خانگی

۱- کلیات

ماده‌ی ۱: گستره قانون

این قانون ناظر است بر: حمایت در مقابل خشونت خانگی، مفهوم خشونت خانگی، افرادی که طبق این قانون اعضای خانواده محسوب می‌شوند، راه‌های حمایت از اعضای خانواده، و انواع و اهداف مجازات‌های تعیین شده برای فرد خاطی.

ماده‌ی ۲: آیین دادرسی حمایتی

اصول و قوانین کلی مطرح شده در این قانون و سایر قوانین ناظر بر حوزه‌ی خشونت خانگی، باید تضمین کننده‌ی پیشگیری و ممانعت از این نوع خشونت؛ اقدامات مناسب در جهت ترغیب فرد مجرم و دیگر افراد برای عدم ارتکاب خشونت باشند؛ و از میان بردن آثار خشونت‌های اعمال شده با تجویز اقدامات حمایتی باشد.

رویه‌های حمایتی باید مطابق با مقررات جنبه به اجرا درآیند، مگر آن‌که این قانون به نحو دیگری حکم کند.

دادگاه رسیدگی کننده به جنبه مربوطه باید بلافاصله و حداکثر تا هشت روز حکم خود را در خصوص اقدامات حمایتی مقرر شده صادر کند.

ماده‌ی ۳: فوریت تصمیم‌گیری

طبق این قانون، پلیس، نهاد مسئول بازداشت‌ها و دادگاه رسیدگی کننده به جنبه وظیفه‌ی تأمین حفاظت در مقابل رفتار خشونت‌آمیز را برعهده دارند.

افراد مسئول در قبال خشونت خانوادگی و دادگاه‌ها باید تصمیم‌گیری فوری در خصوص این‌گونه پرونده‌ها را تضمین کنند.

ماده‌ی ۴: دسترسی به دادگاه رسیدگی کننده به جنبه

این قانون دسترسی آزاد و شفاف تمام افراد نیازمند حمایت را به دادگاه رسیدگی کننده به جنبه تضمین خواهد کرد؛ پیوستگی کامل و ارتباط زمانی حمایت باید تضمین شود.

۲- مفهوم خانواده و خشونت خانوادگی

ماده ۵: تعریف خانواده

طبق این قانون، خانواده شامل این افراد می‌شود:

(۱) زوج‌های متاهل یا عرفی؛

(۲) بستگانی که در یک خانه زندگی می‌کنند؛ بستگان خونی و اقوام ناشی از فرزند خواندگی در نسبت مستقیم خویشاوندی /linea recta/ بدون در نظر گرفتن درجه‌ی نسبتشان تا درجه‌ی چهارم؛ مادرخوانده و پدرخوانده و فرزندخوانده در صورت فرزندخواندگی نسبی؛ خویشاوندان سببی تا درجه‌ی دوم؛

(۳) قیم و فرد تحت‌الحمایه؛ والدین رضاعی و فرزند رضاعی؛

(۴) زوج‌های سابقاً ازدواج کرده یا ازدواج نکرده.

روابط میان اعضای خانواده باید بر پایه‌ی اصول انسانی قرار گیرد، از جمله احترام متقابل، حمایت، و پابندی، حفظ روابط دوستانه درعین شکوفایی و بروز بهترین خصوصیات افراد همراه با تاکید ویژه بر حمایت از فرزندان، برابری جنسیتی و ورود خودخواسته (اختیاری) به ازدواج یا ازدواج عرفی.

اعضای خانواده باید در روابط خود به حقوق، آزادی‌ها و سلامت/امنیت دیگر اعضای خانواده احترام بگذارند به گونه‌ای که محدودکننده نباشد و در اعمال حقوق و آزادی‌هایی که بر اساس قوانین موجود به اعضای خانواده اعطا شده محدودیت یا مانعی ایجاد نکند.

اعضای خانواده باید از رساندن آسیب فیزیکی و روانی به حیثیت سایر اعضای خانواده؛ اهانت و تبعیض بر مبنای جنسیت یا سن فرد؛ و تحت فرمان قرار دادن او به هر دلیلی پرهیز کنند.

ماده ۶: تعریف خشونت خانگی

خشونت خانگی عبارت است از هر گونه عمل آسیب‌رسانی یا آزار جسمانی، روانی، جنسی یا اقتصادی، همچنین تهدید به موارد یاد شده و فقدان مراقبت و توجه مناسب که می‌تواند به شدت مانع برخورداری اعضای خانواده از حقوق و آزادی‌های مبتنی بر برابری در تمام حوزه‌های زندگی عمومی و خصوصی شود.

مطابق با پاراگراف ۱ بالا مصادیق افعال خشونت خانگی عبارتند از:

(۱) استفاده از قدرت جسمانی یا فشار روانی بر ضد تمامیت روانی یا جسمانی یکی از اعضای خانواده؛

(۲) رفتار یکی از اعضای خانواده که منجر به صدمات جسمانی، روانی یا اقتصادی شود؛

(۳) ارباب، تهدید یا توهین به شرافت یکی از اعضای خانواده از طریق اخاذی یا اشکال دیگر فشار؛

۴) حمله‌ی فیزیکی یکی از اعضای خانواده به فرد دیگری از اعضای خانواده قطع‌نظر از این‌که جراحت جسمانی ایجاد شده باشد یا خیر؛

۵) تحقیر کلامی، توهین، فحاشی، ناسزاگویی و سایر آزارهای خشونت‌آمیز که توسط یکی از اعضای خانواده نسبت به فرد دیگری از اعضای خانواده صورت بگیرد؛

۶) آزار جنسی و یا آزار یکی از اعضای خانواده طبق تعریف قانون برابری جنسیتی بوسنی و هرزگوین (روزنامه‌ی رسمی بوسنی و هرزگوین شماره‌ی ۱۶/۰۳)؛

۷) محصور کردن یکی از اعضای خانواده و اشکال دیگر آزارهای مربوط [به آن]؛

۸) تخریب یا ویران کردن اموال و دارایی‌های مشترک یا شروع به انجام آن؛

۹) عدم مراقبت مناسب از یکی از اعضای خانواده یا قصور از یاری و حمایت یکی از اعضای خانواده، زمانی‌که [فرد] قانوناً و اخلاقاً مقید به انجام چنین کاری است و زمانی‌که این بی‌عملی منجر به قرارگرفتن آن عضو خانواده در معرض خطرات جسمانی، روانی یا اجتماعی-اقتصادی شود.

ماده‌ی ۷: گزارش خشونت خانگی

ارائه‌کنندگان خدمات بهداشتی و مددکاران اجتماعی، مربیان، موسسات پزشکی، موسسات آموزشی، سایر موسسات و گروه‌ها و همچنین سازمان‌های غیردولتی که در حین انجام وظایف خود از وقوع خشونت خانگی آگاه می‌شوند، موظف هستند بلافاصله چنین مواردی را به پلیس گزارش دهند.

عضو خانواده یا هر شخصی که از وقوع خشونت خانگی آگاه می‌شود نیز موظف است همان‌گونه که در پاراگراف بالا ذکر شد [به پلیس] گزارش دهد به‌ویژه زمانی که قربانی طفل باشد.

هر فرد ذکرشده در پاراگراف ۱ و ۲، می‌تواند قانوناً خواهان آغاز روند رسیدگی به جنحه است.

امتناع از گزارش خشونت خانگی جرم محسوب می‌شود.

۳- ضمانت اجرایی حمایت در مقابل خشونت خانگی

ماده‌ی ۸: انواع و اهداف ضمانت‌های اجرایی جنحه

قرارهای تأمین حفظ، ضمانت اجرایی برای حمایت در مقابل خشونت خانگی محسوب می‌شوند.

هدف از تصریح، اعلام و اجرای ضمانت‌های اجرایی این جنحه تأمین حمایت خاص از یک خانواده و اعضایش - قربانیان خشونت - به‌منظور تضمین یک زندگی خانوادگی سالم و متوازن و پیروی از نظام قانونی است.

۴- اقدامات حمایتی

ماده‌ی ۹: انواع اقدامات حمایتی

قرارهای حمایتی ذکر شده در زیر علیه شخص خاطی صورت خواهد گرفت:

۱) ترک آپارتمان، خانه یا هر سکونت‌گاه دیگر و ممانعت از بازگشت به آپارتمان، خانه یا سکونت‌گاه مذکور؛

۲) قرار منع (موقت)؛

۳) محافظت از قربانی خشونت خانوادگی؛

۴) منع آزار و تعقیب؛

۵) درمانهای روانی-اجتماعی اجباری؛

۶) بازپروری اجباری.

ماده ۱۰: اهداف قرارهای حمایتی

هدف قرارهای حمایتی ممانعت و جلوگیری از خشونت خانگی، دگرگون ساختن پیامدهای خشونت و انجام اقدامات مناسب در جهت بازپروری فرد خشونت‌طلب و از میان بردن شرایطی است که بروز خشونت‌های خانگی جدید را زمینه‌ساز می‌کنند و به آن دامن می‌زنند.

ماده ۱۱: ترک آپارتمان، خانه یا هر سکونت‌گاه دیگر و ممانعت از بازگشت به آپارتمان، خانه یا سکونت‌گاه مذکور

دستور حمایتی ترک آپارتمان، خانه یا هر سکونت‌گاه دیگر و ممانعت از بازگشت به مکان‌های مذکور، برای کسی صادر خواهد شد که نسبت به یکی از اعضای خانواده که با هم در یک آپارتمان، خانه یا هر سکونت‌گاه دیگری زندگی می‌کنند، مرتکب خشونت شده باشد. در صورتی که نظر دادگاه رسیدگی‌کننده به جنبه این باشد که چنانچه قرار اجرا نشود، ممکن است فرد خاطی دوباره مرتکب عملی خشونت‌آمیز شود.

فردی که برای او دستور حمایتی شرح داده شده در پاراگراف ۱ این ماده صادر شده است، بایستی بلافاصله و در صورت لزوم در حضور یک افسر پلیس آپارتمان، خانه یا هر سکونت‌گاه دیگری را تخلیه کند.

قرار شرح داده شده در پاراگراف ۱ این ماده باید در مدت حداقل یک ماه و حداکثر شش ماه در طول زمان مقرر شود. آیین‌نامه‌ی اجرایی قرار مذکور در پاراگراف ۱ این ماده باید توسط وزیر امور داخلی فدرال ظرف ۶۰ روز پس از اعتبار یافتن این قانون تصویب شود.

ماده ۱۲: قرار منع (موقت)

چنانچه احتمال داشته باشد فردی که مرتکب خشونت خانگی شده است، خشونت‌ی را دوباره تکرار کند، باید قرار منع (موقت) برای او صادر شود.

دادگاه باید ضمن [صدور] حکم مکان‌ها و نواحی و فاصله‌ای را که شخص خشونت‌طلب نباید [از آن حد] به قربانی خشونت خانگی نزدیک‌تر شود، تعیین کند.

قرار شرح داده شده در پاراگراف ۱ این ماده باید برای مدت حداقل یک ماه و حداکثر یک سال مقرر شود.

آیین نامه‌ی اجرایی قرار یاد شده در پاراگراف ۱ این ماده باید توسط وزیر امور داخلی فدرال ظرف ۶۰ روز پس از اعتبار یافتن این قانون، تصویب شود.

ماده ی ۱۳: تضمین محافظت از فرد در معرض خشونت

کسی که در معرض خشونت قرار دارد و زندگی او در خطر است از دستور حمایتی تضمین محافظت از فرد در معرض خشونت با در نظر گرفتن محافظت جسمانی فرد و تضمین استفاده از حقوق و علایق بدون هیچ گونه ترس و ایجاد خطری نسبت به زندگی او، بهره مند خواهد شد.

دستور حمایتی آمده در پاراگراف ۱ این ماده موارد حمایت های زیر را در اختیار کسی که در معرض خشونت است، قرار خواهد داد:

(۱) سرپناه موقت در مراکز اجتماعی یا خانه های امن، با سایر خانواده ها یا در مکان های مناسب دیگر؛

(۲) حق [برخورداری] از حمایت مالی موقت از محل نفقه.

همزمان با صدور این قرار، دادگاه رسیدگی کننده به جنحه باید به نهاد یا مرکز مربوطه نیز حکمی ابلاغ کند که تا زمان اجرای قرار ذکر شده در ماده ۱۲ قربانی خشونت خانگی را برای تامین سرپناه و مراقبت بپذیرند.

ماده ی ۱۴: منع از آزار و تعقیب

منع آزار و تعقیب به عنوان یک دستور حمایتی علیه شخصی صادر می شود که شخص دیگری را مورد آزار یا تعقیب قرار دهد. در صورتی که این احتمال وجود داشته باشد که شخص به طور دائم افراد مذکور در پاراگراف ۱ ماده ی ۵ این قانون را مورد آزار و تعقیب قرار می دهد.

قرار شرح داده شده در پاراگراف ۱ این ماده باید برای مدت حداقل یک ماه و حداکثر یک سال در طول زمان مقرر شود.

آیین نامه‌ی اجرایی قرار مذکور در پاراگراف ۱ این ماده باید توسط وزیر امور داخلی فدرال ظرف ۶۰ روز پس از اعتبار یافتن این قانون تصویب شود.

ماده ی ۱۵: درمان روانی-اجتماعی اجباری

درمان روانی-اجتماعی اجباری به عنوان یک دستور حمایتی به منظور از بین بردن رفتار خشونت آمیز یا در صورت خطر تکرار خشونت، به افراد خشونت طلب داده می شود.

قرار شرح داده شده در پاراگراف ۱ این ماده باید برای مدت زمانی که دلیل اولیه ی [اعطای این قرار] هنوز زائل نشده، صادر شود. این مدت نباید از دو سال بیش تر بشود.

آیین‌نامه مربوط به چگونگی و محل اجرای قرار ذکرشده در پاراگراف ۱ این ماده باید توسط وزیر کار و سیاست‌های اجتماعی فدرال و با موافقت وزارت بهداشت فدرال بوسنی و هرزگوین، ظرف ۶۰ روز پس از اعتبار این قانون تصویب شود.

ماده ۱۶: بازپروری اجباری

دادگاه رسیدگی‌کننده به جنحه باید برای فردی که تحت تاثیر الکل، مواد مخدر یا سایر مواد روان‌گردان مرتکب خشونت خانگی شده است، بازپروری اجباری را به‌عنوان یک دستور حمایتی وضع کند. در صورتی که احتمال این وجود داشته باشد که فرد دوباره مرتکب آن عمل خشونت‌آمیز شود.

قرار شرح‌داده‌شده در پاراگراف ۱ این ماده باید در مدت حداقل یک‌ماه و حداکثر دو سال در طول زمان صادر شود.

آیین‌نامه‌ی اجرایی قرار مذکور در پاراگراف ۱ این ماده باید توسط وزارت بهداشت فدرال ظرف ۶۰ روز پس از اعتبار یافتن این قانون تصویب شود.

ماده ۱۷: وضع قرارهای حمایتی

قرارهای حمایتی باید در زمان درخواست قرار یا درخواست برای آغاز رسیدگی به جنحه و بر اساس اقامتگاه قربانی خشونت خانگی توسط دادگاه رسیدگی‌کننده به جنحه وضع شود.

ماده ۱۸: درخواست دستور حمایتی

قرارهای حمایتی می‌توانند به درخواست فرد خشونت دیده یا نماینده‌ی واجد صلاحیت او یا به درخواست پلیس، دفتر دادستانی، اداره‌ی سرپرستی، سازمان‌های دولتی یا غیردولتی یا به اعتبار سمت و مقام صادر شوند.

دستور حمایتی آمده در ماده‌ی ۱۲ این قانون به اعتبار سمت و مقام صادر خواهد شد.

قرارهای حمایتی آمده در ماده‌ی ۱۱ تا ۱۶ این قانون باید به مدت حداقل یک‌ماه و حداکثر دو سال از زمان صدور حکم صادر شوند، مگر آن‌که خلاف آن در این قانون ذکر شده باشد.

ماده ۱۹: وظایف دادگاه رسیدگی‌کننده به جنحه و ادارات سرپرستی

دادگاه رسیدگی‌کننده به جنحه باید هنگام صدور قرارهای حمایتی دلیل و اعتبار قرار و تاثیرگذاری آن را مدنظر داشته باشد و در صورت لزوم دستور حمایتی دیگری را جایگزین آن کند.

طبق قانون برابری جنسیتی بوسنی و هرزگوین، اداره‌ی سرپرستی باید قرارهای حمایتی صادرشده را ثبت کند، بر اجرای آن‌ها نظارت داشته باشد، دادگاه رسیدگی‌کننده به جنحه را از اجرای آن‌ها مطلع سازد و پیشنهاد متوقف ساختن یک قرار یا جایگزین کردن آن با قرار دیگری را مطرح کند.

اداره‌ی سرپرستی باید گزارشی از اهداف دستور حمایتی را حداکثر تا مدت شش ماه یا به درخواست دادگاه در مدتی کمتر از آن به دادگاه رسیدگی‌کننده به جنحه ارائه دهد.

اگر دادگاه بر این باور باشد که قربانی خشونت خانگی نیاز به حمایت فوری دارد، دادگاه رسیدگی کننده به جنبه باید پس از استماع شخص خشونت طلب بدون این که منتظر نتیجه روندهای جنایی یا رسیدگی به جنبه بماند دستور حمایتی مناسب را به عنوان ضمانت اجرایی مستقل صادر کند.

درخواست تجدید نظر برای حکم ذکر شده در پارگراف ۱ بالا باید حداکثر تا سه روز از زمان ابلاغ صورت گیرد؛ درخواست تجدیدنظر باعث تعلیق اجرا نخواهد شد.

مدت زمان دستور حمایتی مقرر شده برای شخص خشونت طلب در حکم [داده شده] مشخص می شود که شروع آن از زمان اعتبار یافتن حکم خواهد بود؛ چنانچه قرار فوری مقرر شده باشد، این مدت زمان باید در یک قرار جدید بررسی شود.

۵- مفاد کیفری

ماده ۲۰: تخلف

ماموری که از گزارش خشونت های خانگی ذکر شده در پارگراف ۲ ماده ۶ این قانون به پلیس کوتاهی کند، محکوم به [پرداخت] ۱۰۰۰ تا ۵۰۰۰ KM جریمه ی نقدی یا حداکثر ۵۰ روز حبس خواهد شد.

ماده ۲۱: اقدام نکردن در خصوص قرارهای حمایتی

شخصی که مرتکب خشونت خانگی می شود موظف است طبق قرار وضع شده رفتار کند.

شخصی که از رفتار کردن طبق قرار وضع شده خودداری کند ۲۰۰۰ تا ۱۰.۰۰۰ KM جریمه خواهد شد.

درخواست تجدید نظر برای حکم ذکر شده در پارگراف ۲ بالا حداکثر تا سه روز از زمان ابلاغ آن می تواند صورت گیرد؛ درخواست تجدیدنظر باعث تعلیق اجرا نخواهد شد.

ماده ۲۲: اعتبار یافتن

این قانون یک روز پس از انتشار در «روزنامه ی رسمی فدرال بوسنی و هرزگوین» اعتبار خواهد یافت و شش ماه پس از اعتبار به اجرا در خواهد آمد.

سخنگوی مجلس عوام پارلمان فدرال بوسنی و هرزگوین، اسلاوکو ماتیچه (امضا)

نماینده ی مجلس نمایندگان پارلمان فدرال بوسنی و هرزگوین، محمد ابراهیمویچ (امضا)

قانون مصوب ۲۹ جولای ۲۰۰۵
در زمینه مقابله با خشونت خانگی

به منظور افزایش تأثیرگذاری مقابله با خشونت خانگی در کنار حمایت از اقداماتی که با هدف بالابردن آگاهی جامعه از دلایل و آثار خشونت خانگی انجام می‌شود، قوانین زیر تشکیل شده است:

ماده ۱

این قانون موارد زیر را تعیین می‌کند:
۱) وظایفی که در حوزه مقابله با خشونت خانگی است،
۲) قوانین سروکار داشتن با افرادی که متأثر از خشونت خانگی هستند،
۳) قوانین سروکار داشتن با افرادی که مرتکب خشونت خانگی می‌شوند.

ماده ۲

هرزمانی که قانون اشاره می‌کند به:
۱) عضو خانواده- این به معنی نزدیک‌ترین فرد طبق تعریف ماده ۱۱۵، بخش ۱۱ از قانون مصوب ۶ جولای ۱۹۹۷-قانون کیفری (مجله قانون، نشریه ۸۸، مورد ۵۵۳، با تغییرات اخیر)، و همچنین فرد دیگری است که زندگی مشترک دارد یا نقش مشابهی را در خانه ایفا می‌کند.
۲) خشونت خانگی- این به معنی یک اقدام یا سلسله اقدامات عمدی یا قصور در انجام کاری است که حقوق یا اموال شخصی افراد مذکور در ماده ۱ را نقض می‌کند و آن افراد را در خطر از دست دادن زندگی یا سلامتی، از بین رفتن شأن، مصونیت شخصی و آزادی، شامل آزادی جنسی قرار می‌دهد و به سلامتی جسمی و روحی صدمه می‌زند، مشابه آزار و اذیت روحی ایجاد شده برای افرادی که مورد خشونت قرار گرفته‌اند.

ماده ۳

به فردی که مورد خشونت خانگی قرار گیرد به صورت زیر کمک می‌شود:
۱) مشاوره درمانی، روان‌شناسی، حقوقی و اجتماعی،
۲) مداخله و حمایت در مواقع بحرانی،
۳) جلوگیری از آسیب بیشتر از طریق جلوگیری از زندگی کردن فرد مرتکب خشونت خانگی با سایر اعضای خانواده، و همچنین ممنوعیت تماس فرد مرتکب خشونت خانگی و فرد ستم‌دیده،
۴) در صورت درخواست، تهیه مکان امن در مرکز برای قربانی خشونت خانگی.

ماده ۴

در مقابل افرادی که مرتکب خشونت خانگی می‌شوند، تصمیم گرفته شده که به نحوی از تماس آن‌ها با فرد ستم‌دیده جلوگیری شود و همچنین زمینه شرکت در برنامه‌های اصلاحی و فرهنگی برای آن‌ها فراهم شود.

ماده ۵

وزیر کار و امور اجتماعی طبق یک آیین نامه مشخص، راجع به استاندارد خدمات اولیه مراکز مخصوص حمایت از قربانیان خشونت خانگی تصمیم می‌گیرد، و همچنین دستورالعمل جزئی اقدامات فرهنگی و اصلاح رفتار، با توجه به لزوم هماهنگی محدوده کمک‌رسانی با نیازهای قربانیان خشونت خانگی تعیین می‌شود.

ماده ۶

- ۱) اقدامات در حوزه مقابله با خشونت خانگی توسط افراد دولت ملی و بخش‌های دولت محلی و بر مبنای آیین نامه منتهی از قانون ۱۲ مارس ۲۰۰۴ در زمینه مددکاری اجتماعی (مجله قانون، نشریه ۶۴، مورد ۵۹۳، با تغییرات اخیر) یا بر مبنای قانون ۲۶ اکتبر ۱۹۸۲ در زمینه آموزش هشیار و مقابله با الکل (مجله قانون ۲۰۰۲، نشریه ۱۴۷، مورد ۱۲۳۴، با تغییرات اخیر) انجام می‌شود، مگر اینکه آیین نامه قانون جدید به شکل دیگری تصمیم‌گیری کند.
- ۲) اقدامات متعددی باید توسط حوزه‌ها صورت گیرد مانند:
  - الف) تشکیل سیستم محلی مقابله با خشونت خانگی،
  - ب) فراهم کردن مشاوره و مداخله در حوزه مقابله با خشونت خانگی،
  - پ) طرح و اجرای برنامه‌های محافظت از قربانیان خشونت خانگی،
  - ت) راه‌اندازی مراکز محلی حمایت.
- ۳) اقدامات متعددی باید توسط استان‌ها صورت گیرد مانند:
  - الف) ایجاد و راه‌اندازی مراکز حمایت از قربانیان خشونت خانگی،
  - ب) راه‌اندازی مراکز بحران،
- ۴) تعدادی اقدامات دولتی باید توسط استان‌ها اجرا شود مانند:
  - الف) ایجاد و راه‌اندازی مراکز اختصاصی حمایت از قربانیان خشونت خانگی،
  - ب) طرح و اجرای برنامه‌های فرهنگی و اصلاح رفتاری مختص افرادی که مرتکب خشونت خانگی می‌شوند.
- ۵) بودجه انجام اقدامات اشاره شده در مورد ۴ توسط بودجه ایالتی تأمین می‌شود.
- ۶) اقدامات متعددی باید توسط ایالت صورت گیرد مانند:
  - الف) ایجاد و ترویج راه‌حل‌های جدید در حوزه مقابله با خشونت خانگی،
  - ب) طراحی برنامه‌های حمایت از قربانیان خشونت خانوادگی و همچنین برنامه‌های فرهنگی و اصلاح رفتاری برای افراد مرتکب خشونت خانگی،
  - پ) آموزش افرادی که وظایف مرتبط با مقابله با خشونت خانگی دارند.

ماده ۷

voivode منحصرًا موظف است:

۱) اصول آموزشی، توصیه‌ها و روند مداخله بحرانی در موارد خشونت خانگی را برای افرادی که وظیفه‌ی انجام این اقدامات را دارند، تنظیم کند.

۲) نظارت بر پدیده خشونت خانگی

ماده ۸

وزیر کار و امور اجتماعی منحصرًا مسئول موارد زیر است:

- ۱) هدایت و سرمایه‌گذاری تحقیق، نظریه‌ها و آنالیزهای مربوط به پدیده خشونت خانگی،
- ۲) تنظیم اقداماتی که آگاهی جامعه را در مورد دلایل و آثار خشونت خانگی افزایش می‌دهد،

۳) نظارت بر اجرای "برنامه ملی جلوگیری و مقابله با خشونت خانگی" اشاره شده در ماده ۱۰

ماده ۹

۱) افراد دولت ملی و محلی با NGOها، کلیساها و انجمن‌های مذهبی در حوزه کمک به قربانیان خشونت خانگی، تأثیر بر افرادی که مرتکب خشونت می‌شوند و همچنین افزایش آگاهی جامعه در رابطه با دلایل و آثار خشونت خانگی، همکاری کنند.
۲) افراد دولت ملی و محلی می‌توانند اجرای اقدامات منتج از قانون حاضر که در ادامه قانون ۱۲ مارس ۲۰۰۴ در رابطه با مددکاری اجتماعی یا قانون ۲۴ مارس ۲۰۰۴ در رابطه با فعالیت‌های داوطلبانه و منافع عمومی ارائه شده‌اند را هدایت کنند.

ماده ۱۰

به منظور ایجاد شرایط لازم برای تأثیر بیشتر مقابله با خشونت خانگی، هیئت وزیران "برنامه ملی جلوگیری و مقابله با خشونت خانگی" را با وظایف جزئی به شرح زیر را قبول کند:
۱) ماده‌های حمایتی برای کمک به افراد متأثر از خشونت،
۲) انجام اقدامات در جهت مقابله با افرادی که مرتکب خشونت می‌شوند،
۳) افزایش آگاهی جامعه در رابطه با دلایل و آثار خشونت خانگی.

ماده ۱۱

از ۳۰ ژوئن هیئت وزیران سالانه در مورد اجرای "برنامه ملی جلوگیری و مقابله با خشونت خانگی" به مجلس لهستان گزارش می‌دهد.

ماده ۱۲

افرادی که، مکلف بر اساس وظایف اداری خود، مشکوک شدند که جرم خشونت خانگی رخ داده است باید فوراً این مسئله را به پلیس یا پیگردکننده گزارش دهد.

ماده ۱۳

برای معافیت مشروط از روند کیفری علیه فرد مرتکب خشونت خانگی یا هر آزار غیرقانونی علیه عضو خانواده، یا تعلیق حکم این جرم، دادگاه یک التزام اشاره شده در ماده ۷۲، بخش ۱، مورد 7a و 7b از قانون ۶ ژوئن ۱۹۹۷ قانون کیفری را تعیین می‌کند، که در آن نحوه‌ی تماس فرد محکوم و فرد ستم‌دیده با یکدیگر مشخص شده و یا در موارد خاص، می‌تواند محکوم را از نزدیک شدن به فرد ستم‌دیده منع کند.

ماده ۱۴

اگر مدارک در زمان بازداشت فرد متهم به ارتکاب جرم اشاره شده در ماده ۱۳ مشاهده شود، دادگاه می‌تواند، در زمان بازداشت، متهم را به جای بازداشت تحت نظر پلیس قرار دهد، با اطلاع از اینکه متهم خانه مشترک با قربانی را در زمان مشخص ترک می‌کند و تأیید مکانی که متهم به آن جا می‌رود.
۲) در صورتی که متهم مکان مذکور در بند ۱ را ترک می‌کند، محدودیت ارائه شده در ماده ۲۷۵، بخش ۲ از قانون ۶ ژوئن ۱۹۹۷-قانون کیفری (مجله قانون، نشریه ۸۹، مورد ۵۵۵، با تغییرات اخیر) نیز اعمال می‌شود تا از ارتباط متهم با فرد ستم‌دیده از طرق خاص را منع کند.

ماده ۱۵

تغییرات در قانون ۷ ژوئن ۱۹۹۷-قانون کیفری(مجله قانون ، نشریه ۸۸، مورد ۵۵۳، با تغییرات اخیر) به شرح زیر تعریف شده است:

۱) در ماده 41a، مورد ۱، بعد از کلمات "در ضرر به نوجوان" عبارت "و در صورت وجود حکم برای جرم خشونت عمدی، شامل خشونت علیه نزدیکترین فرد" اضافه شود.

۲) ماده ۶۷، بخش ۳، به صورت زیر خوانده می‌شود: "برای معافیت مشروط از روند کیفری، دادگاه مجرم را مجبور می‌کند که خسارت را به طور کامل یا تا حدی جبران کند، و می‌تواند متهم را مجبور به انجام الزامات موجود در ماده ۷۲، بخش ۱، مورد ۱-۳، ۵ یا 7a کند، و به علاوه می‌تواند متهم را طبق ماده ۳۹، مورد ۷ جریمه کند، همچنین طبق ماده ۳۹، مورد ۳ متهم را ۲ سال از رانندگی منع کند.

۳) ماده ۷۲، بخش ۱:

الف) مورد ۶ به شکل زیر خوانده می‌شود: "گذراندن درمان، به ویژه رفع مسمومیت یا توان بخشی، معالجه، یا شرکت در برنامه-های فرهنگی و اصلاح رفتاری"،

ب) مورد ۷ به شکل زیر خوانده می‌شود: "دور نگه داشتن از فرد ستم‌دیده یا افراد دیگر به طرق خاص"،

پ) مورد 7b به شکل زیر خوانده می‌شود: "ترک مکان زندگی مشترک با فرد ستم‌دیده"، اضافه شده است.

ماده ۱۶

تغییرات زیر در قانون ۱۲ مارس ۲۰۰۴ در رابطه با مددکاری اجتماعی(مجله قانون ، نشریه ۶۴، مورد ۵۹۳؛ نشریه ۹۹، مورد ۱۰۰۱؛ نشریه ۲۷۳، مورد ۲۷۰۳؛ و ۲۰۰۵-نشریه ۶۴، مورد ۹۴؛ نشریه ۹۴، مورد ۷۷۸):

۱) ماده ۴۷:

الف) مورد ۱ به صورت زیر خوانده می‌شود: "مداخله بحرانی به معنی یک مجموعه اقدامات میان‌رشته‌ای نسبت به افراد و خانواده‌ها در مواقع بحرانی است. هدف مداخله بحرانی بازیابی توان ذهنی و قدرت مدیریت [در برابر مشکلات]، و در نتیجه آن، مقابله با گذار از عکس‌العمل بحرانی به حالت ناکارآمدی دائمی روانی و اجتماعی است.

ب) مورد ۳ به این صورت است: "به عنوان بخشی از مداخله بحرانی، کمک فوری یک روان‌شناس متخصص ارائه می‌شود، و بسته به نیاز-مشاوره اجتماعی و حقوقی، و در موارد معین-محافظت تا ۳ ماه"،

۲) بعد از ماده ۸۷، ماده 87a اضافه شده است: "۱) بر اساس قانون مربی استخدام شده در مؤسسه اجتماعی و فرهنگی، که متهم به ارتکاب جرم خشونت، شامل جرم خشونت خانگی است، در شغل اداری خود تا زمانی که تحقیقات انجام شود تعلیق می‌شود. ۲) مدیر مؤسسه اجتماعی و فرهنگی باید کارمندانی را که به صورت معتبر محکوم به انجام خشونت هستند اخراج کند".

۳) ماده ۹۷، مورد ۱ به این صورت خوانده می‌شود: "هزینه اقامت در مراکز حمایتی و همچنین پناهگاه‌ها، با تأیید فرد ناظر تعیین می‌شود و خدمات استاندارد ارائه شده را حساب می‌کند. فرد در صورتی که حقوقش به تنهایی برای یک خانواده است یا حقوق به ازای هر فرد خانواده از شرایط حقوق تعیین شده بیشتر نیست، از پرداخت هزینه معاف می‌شود".

ماده ۱۷

قانون حاضر ۲ ماه بعد از اعلام آن اجرا می‌شود، به جز ماده ۶، موارد ۴ و ۵ که از ۱ ژانویه ۲۰۰۶ اجرا خواهد شد.

فرانسه

قانون شماره ۷۶۹-۲۰۱۰ مصوبه ۹ ژوئیه ۲۰۱۰ شامل قوانین جدیدی برای محافظت در برابر خشونت خانگی به خصوص برای زنان و کودکان می‌شود. هرچند این قانون برای هر دو جنس است ولی به طور خاص برای مصونیت زنان و کودکان است.

دستورهای حفاظتی:

این قانون ابزار جدیدی (دستور حمایتی) تعریف می‌کند که به وسیله دادگاه خانواده ارائه می‌شود و اجازه محافظت از قربانی از راه‌های زیر را می‌دهد:

(۱) اخراج همسر، شریک یا هم‌خانه‌خشن و ارائه تصمیمی که مبنی بر آن، طرف مقابل مسئول مالی تهیه خانه برای خانواده است.

(۲) ممنوعیت همسر، شریک یا هم‌خانه‌خشن از دیدن افرادی خاص و از داشتن اسلحه گرم یا هر نوع سلاح دیگر؛

(۳) مجاز بودن قربانی برای پنهان کردن محل زندگی خود؛

(۴) ممانعت از خروج کودک بدون اجازه هر دو سرپرست (پدر و مادر)؛ و

(۵) دادن کمک قانونی به قربانی

نقض هر کدام از قوانین و معیارهای تعیین شده توسط دادگاه خانواده مجازات تا حداکثر ۲ سال زندان و ۱۵۰۰۰ یورو جریمه نقدی را به همراه دارد. معیارها برای ۴ ماه معتبر هستند و در صورت دادخواست طلاق می‌تواند تمدید شود. صدور حکم پوشیدن دستبند آهنی هم در مواردی که خشونت یا تهدید مجازات معادل حداقل ۵ سال زندان دارد امکان‌پذیر است! به علاوه قربانیان خشونت خانگی در صورت تمایل می‌توانند از حفاظت از راه دور هم بهره ببرند.

جرم خشونت روانی و افزایش جریمه برای ازدواج اجباری:

قانون همچنین شامل مواد کیفری با هدف تقویت بیشتر مبارزه با خشونت خانگی می‌شود؛ از جمله خشونت روانی. این قانون آزار همسر، شریک یا هم‌خانه با تکرار رفتاری که کیفیت زندگی فرد را کاهش می‌دهد و در سلامت فیزیکی و روانی فرد تغییر ایجاد می‌کند را ممنوع کرده است و مجازات آن را تا حداکثر ۳ سال زندان و ۴۵۰۰۰ یورو جریمه نقدی تعیین کرده است اگر آزار باعث عدم توانایی کار کردن در کمتر از ۸ روز شود یا اصلاً باعث عدم توانایی کار کردن نشود. این مجازات به ۵ سال زندان و ۷۵۰۰۰ یورو افزایش می‌یابد، اگر آزار باعث بیش از ۸ روز ناتوانی در کار کردن شود.

قانون همچنین مبارزه با ازدواج اجباری را تقویت می‌کند. جریمه‌های مربوط به خشونت، شکنجه، اقدام وحشیگرانه، یا قتل، وقتی جنایتکار آن‌ها را برای مجبور کردن فردی برای ازدواج یا علیه کسی که ازدواج را نمی‌پذیرد انجام می‌دهد افزایش می‌یابد. قوانین فرانسه برای وقتی که جریمه خارج از کشور داده می‌شود و قربانی به طور دائم در فرانسه زندگی می‌کند هم قابل استفاده است.

اصلاح قوانین آموزشی برای ایجاد دستورالعمل‌های ضد خشونت:

در آخر این قانون قوانین آموزشی را اصلاح می‌کند به طوری که قوانین شامل بندی باشد که مدارس را مجبور به دادن دستورالعمل در هر سطح آموزشی، مبتنی بر برابری جنسیتی و در مقابله با خشونت خانگی و تبعیض می‌کند. برای ارائه این نوع از تحصیلات مدارس می‌توانند از مؤسسات مخصوص حمایت از حقوق زنان و ترویج برابری جنسیتی یا هر فردی که در زمینه جلوگیری و مبارزه با خشونت می‌تواند مفید باشد کمک بگیرند.

http://www.loc.gov/lawweb/servlet/lloc_news?disp0_l205402253_searchD&24906042&2

قانون جنایی فرانسه مقرر کرده است که برای بعضی از بزه‌های خشونت‌آمیز جنایتکار با افزایش مجازات مواجه می‌شود وقتی موقعیت تشدید یافته ای وجود داشته باشد، مثلاً بزه انجام شده "علیه مادر یا پدر طبیعی یا قانونی" یا "به وسیله همسر یا هم-خانه قربانی" یا اقدام خشونت‌آمیز که باعث: "قتل غیر عمد" (بند ۷-۲۲۲ و ۸-۲۲۲)، "قطع عضو یا معلولیت دائم" (بند ۹-۲۲۲ و ۱۰-۲۲۲)، "عدم توانایی کار کردن برای بیشتر از ۸ روز" (۱۱-۲۲۲ و ۱۲-۲۲۲)، "عدم توانایی کار کردن ۸ روز یا کمتر یا ایجاد نکردن عدم توانایی" (۱۳-۲۲۲)، یا اقدامی که باعث شود قربانی "شکنجه" شود یا "اقدام وحشیانه" (۱-۲۲۲). مجازات این اقدامات بیشتر می‌شود اگر بزه علیه خردسال زیر ۱۵ سال به وسیله سرپرست طبیعی یا قانونی کودک انجام شود. (۱-۲۲۲، ۸-۲۲۲، ۱۰-۲۲۲، ۱۲-۲۲۲ و ۱۳-۲۲۲)

قتل عمد هر فردی (۱-۲۲۱) جریمه ۳۰ سال زندان دارد و اگر قتل پدر یا مادر طبیعی یا قانونی باشد (۴-۲۲۱) به حبس ابد تغییر می‌کند.

در ۲۰۱۰ مجلس فرانسه قانونی را تصویب کرد که طبق آن خشونت روانی در محیط خانگی جرم محسوب می‌شود. این قانون آزار همسر، شریک یا هم‌خانه با تکرار رفتاری که کیفیت زندگی فرد را کاهش می‌دهد و در سلامت فیزیکی و روانی فرد تغییر ایجاد می‌کند را ممنوع کرده است و مجازات آن را تا حداکثر ۳ سال زندان و ۴۵۰۰۰ یورو جریمه نقدی تعیین کرده است اگر آزار باعث عدم توانایی کار کردن در کمتر از ۸ روز شود یا اصلاً باعث عدم توانایی کار کردن نشود. این مجازات به ۵ سال زندان و ۷۵۰۰۰ یورو افزایش می‌یابد اگر آزار باعث بیش از ۸ روز ناتوانی در کار کردن شود.

طبق بند ۲۲ قانون ۲۰۰۴ در طلاق، همسر خشن ممکن است از خانه مشترک اخراج شود وقتی خشونت همسر یا کودکی را در معرض خطر قرار می‌دهد. به علاوه، قانون ۱۲ دسامبر ۲۰۰۵ اخراج همسر خشن را قبل از برگزاری دادگاه و صدور حکم قضایی وقتی جرم تکرار می‌شود آسان می‌کند.

<http://www.impowr.org/content/current-legal-framework-domestic-violence-france>

اتریش

قوانین حمایت در برابر خشونت خانوادگی، اتریش، ۲۰۰۹

در تاریخ اول ماه می سال ۱۹۹۷ در اتریش قانون سراسری حمایت در برابر خشونت در خانواده به اجرا گذاشته شد. بخش هایی از این قانون در سال های ۱۹۹۹ و ۲۰۰۴ به نفع قربانیان اصلاح شد. از روز نخست ماه ژوئن ۲۰۰۹ دومین قانون حمایت در برابر خشونت در خانواده با جنبه هایی بهتر برای پشتیبانی و کمک به قربانیان خشونت به اجرا گذاشته شده است.

این قوانین، حمایت قانونی پلیس، حقوق مدنی، تدابیر جزایی و هم چنین حقوق قربانیان خشونت را (Opferrechte) شامل می شوند.

همه کسانی که در کشور اتریش زندگی می کنند از حمایت قانون در برابر خشونت خانوادگی برخوردارند. تابعیت، نژاد و نوع ویزا در این رابطه نقشی بازی نمی کند.

حمایت پلیس در برابر خشونت خانوادگی

◀ اخراج موقت از محل سکونت و عدم اجازه ورود بر اساس ماده 38a قانون تامین امنیت (SPG)
◀ در صورتی که شما یا فرزند شما در محیط خانوادگی مورد آزار بدنی، روحی یا جنسی قرار گرفته یا اینکه به تکرار مورد تعقیب (Stalking) بوده یا برایتان ایجاد مزاحمت شود، می توانید به یکی از سازمان های مددکاری مراجعه کنید .
◀ به هنگام مواجهه با خطر جدی بلافاصله با پلیس تماس بگیرید. وظیفه پلیس است که بی درنگ مداخله کرده، عامل خشونت را از خانه بیرون کند تا قربانی خشونت بتواند در خانه از امنیت برخوردار باشد.

به هنگام مداخله و اعلام حکم بیرون راندن شخص از خانه، پلیس چه کسی را مورد حمایت قرار می دهد؟

کسی که به او خشونت شده مورد حمایت قرار می گیرد. هر کسی حق دارد که در محل زندگی خود به دور از خشونت زندگی کند و در این رابطه از حمایت قانونی برخوردار است.

عدم اجازه ورود تا چه مدت اعتبار دارد؟

عدم اجازه ورود و یا بازگشت به محل سکونت (که از جانب پلیس به شخص خاطی اعلام می شود) به مدت دو هفته اعتبار دارد. اگر پس از سپری شدن این مدت هم چنان به حمایت نیاز داشته باشید می توانید از دادگاه منطقه محل سکونت خود درخواست صدور حکم موقت ممنوعیت ورود خاطی به خانه را نمایید و به این ترتیب اعتبار عدم اجازه ورود به چهار هفته افزایش می یابد. در ادامه می توانید از دادگاه تمدید زمان اعتبار حکم را تا مدت شش ماه درخواست کنید.

آیا مالکیت بر خانه، در بیرون راندن (خاطی) نقشی دارد؟

نه، این که آپارتمان و یا خانه به چه کس تعلق دارد، نقشی بازی نمی کند. پلیس می تواند هر آن کس را که خشونت از جانب او اعلام شده است حتی اگر مالک خانه باشد (از خانه) بیرون کند.

عدم اجازه ورود برای کدام محدوده معتبر است؟

عدم اجازه ورود محدوده آپارتمان خانه و محیط اطراف محل زندگی را در بر می گیرد. پلیس باید محدوده حمایتی را در هر مورد مشخص نموده و به شخص بیرون رانده شده ابلاغ نماید.

گرفتن کلید خانه:

پلیس باید از شخصی که خشونت از جانب او اعمال شده بی درنگ کلیدهای خانه را بگیرد. اگر که از دادگاه درخواست صدور دستور موقت ممنوعیت ورود به محل شود، پلیس کلیدها را به دادگاه منطقه واگذار خواهد کرد.

شخص بیرون رانده شده چه چیزهایی را اجازه دارد که از خانه با خود ببرد؟

شخص بیرون رانده شده از خانه اجازه دارد تنها وسایل ضروری مورد نیاز شخصی خود (از قبیل اوراق شناسایی، وسایل شخصی و لباس) را به همراه ببرد.

چه خواهد شد اگر شخص عامل خشونت نخواهد از خانه بیرون رود؟

در این حالت پلیس می تواند به زور او را از خانه بیرون کند.

آیا شخص بیرون رانده شده حق دارد پس از اینکه آرام گرفت به خانه برگردد؟

نه. تا پایان زمان عدم اجازه ورود، شخص بیرون رانده شده اجازه بازگشت به خانه را ندارد در غیر اینصورت او قابل مجازات خواهد بود و به این دلیل توصیه می شود که دو طرف دعوا حکم صادره را رعایت نمایند.

چه خواهد شد اگر عدم اجازه ورود نادیده گرفته شود؟

نادیده گرفتن عدم اجازه ورود به خانه یا محدوده مشخص شده را باید بی درنگ به پلیس اطلاع داد. نادیده گرفتن عدم اجازه ورود جرم است و جریمه (برای هر بار تخطی تا ۳۶۰ یورو) دارد. در صورت تکرار، شخص خاطی حتی به زندان هم کشیده خواهد شد.

آیا دستور پلیس دال بر عدم اجازه ورود می تواند پیش از به سر شدن دو هفته ملغی شود؟

حکم عدم اجازه ورود فقط می تواند توسط مسئولینی که آن را اعلام کرده اند در موارد نادری لغو گردد. در این صورت باید قربانی را بلافاصله از لغو آن مطلع کرد.

آیا رعایت عدم اجازه ورود کنترل می شود؟

بله. پلیس دست کم یکبار عدم اجازه ورود را کنترل خواهد کرد.

آیا صدور احکام بیرون رانده شدن و اعلام عدم اجازه ورود بستگی مستقیم به مداخله پلیس در محل دارد؟

نه. این تدابیر می توانند در مراجعه مستقیم قربانی به پلیس پس از وقوع پیشامد و ترس از تکرار خشونت مقرر گردند.

اطلاعات و مدارکی که پلیس موظف است در اختیار قربانی بگذارد:

پلیس موظف است که برگه ای حاوی اطلاعات مورد نیاز برای درخواست حکم ممنوعیت ورود از دادگاه را در اختیار قربانی بگذارد. خاطی نیز برگه ای شامل اطلاعات لازم دریافت می کند. این برگه به خاطی هشدار می دهد که نادیده گرفتن عدم اجازه ورود جریمه در پی خواهد داشت. برگه واگذار شده به خاطی همچنین حاوی اطلاعاتی در رابطه با امکانات سکونتی است.

پلیس باید گزارش دقیق از ماموریت خود به هنگام مداخله در خشونت های خانوادگی تهیه و در صورت درخواست صدور حکم موقت ممنوعیت ورود توسط قربانی، به دادگاه منطقه بفرستد.

مشاوره و همراهی مجانی توسط مراکز پشتیبانی و حمایت در برابر خشونت خانوادگی:

در زمان صدور حکم بیرون راندن شخص عامل خشونت از خانه، مرکز حمایت در برابر خشونت خانوادگی ایالت محل سکونت شما، با شما تماس گرفته و مشاوره و همراهی مجانی خود را به شما عرضه خواهد کرد.

حمایت درازمدت از طریق حکم موقت ممنوعیت ورود

عدم اجازه ورود اعلام شده توسط پلیس فقط به مدت دو هفته معتبر است. چنانچه به زمان حمایت درازمدت تری نیاز دارید باید در ظرف این دو هفته، صدور حکم موقت ممنوعیت ورود را از دادگاه درخواست نمایید. این حکم می تواند حتی بدون دخالت اولیه پلیس درخواست گردد.

بسیار مهم است که پیش از درخواست چنین حکمی با آگاهان امور مشورت نمایید.

مراکز پشتیبانی و حمایت در برابر خشونت در خانواده، شما را راهنمایی کرده و به شما کمک می کنند تا بتوانید درخواست های لازم را از مراجع مختلف بنمایید. همراهی در دادگاه و مراجعه به پلیس از جمله خدمات این سازمانهاست. همچنین خانه های زنان و دفاتر مشاوره زنان می توانند شما را در رابطه با درخواست صدور حکم موقت حمایت کنند.

کجا و چگونه می توان صدور دستور موقت ممنوعیت ورود را درخواست کرد؟

صدور حکم ممنوعیت ورود را می توانید از دادگاه منطقه مسکونی خود درخواست نمایید. در خواست می تواند کتبی و یا زبانی باشد. در موارد فوری باید درخواست در خارج از وقت اداری هم پذیرفته گردد.

در کدام موارد می توان صدور دستور موقت ممنوعیت ورود را درخواست کرد؟

در شرایطی که اعمال خشونت بدنی و یا تهدید به اعمال خشونت، زندگی مشترک و یا رویارویی با شخص عامل خشونت را دشوار و غیر قابل قبول (تصور) کند، همچنین در موارد اعمال خشونت روحی و آسیب رسانی به سلامت روحی شما، می توانید صدور حکم موقت ممنوعیت ورود را درخواست کنید.

چه کس از طریق حکم موقت ممنوعیت ورود حمایت می شود؟

همه کسانی که در خانه و یا در محدوده زندگی شخصی خود از خشونت همسر، شریک زندگی، همسر و یا شریک زندگی پیشین، پدر و یا توسط هر شخص دیگری، آسیب می بینند از طریق این دستور حمایت می شوند. در این میان رابطه خانوادگی با شخص خاطی شرط نیست و اهمیتی ندارد.

حمایت از کودکان و نوجوانان:

آشکار است که قانون از کودکان و نوجوانان چه آن‌ها که مستقیماً مورد خشونت واقع می‌گردند و چه آن‌ها که غیرمستقیم به دلیل اعمال خشونت به مادر (خشونت روانی) آنرا تجربه کرده‌اند، حمایت می‌کند. در چنین مواردی مادر می‌تواند به مثابه نماینده قانونی کودک، صدور حکم موقت را درخواست کند. اداره کودکان و نوجوانان هم می‌تواند در حمایت از کودکان و نوجوانان صدور حکم موقت ممنوعیت ورود را به گونه‌ای که حق ماندن در خانه برای قربانی تضمین باشد در خواست نماید.

برای کدام محدوده می‌توان درخواست حمایت کرد؟

حمایت، محدوده‌هایی چند را در بر می‌گیرد:

1- پشتیبانی در محدوده خانه بر اساس بند 328b قانون Exekutionsordnung

آنگاه که من در محدوده خانه ام از کسی که با او زندگی مشترک می‌کنم (از جمله همسر، شریک زندگی، پدر، هم‌خانه و ...) متحمل خشونت شوم می‌توانم از دادگاه محل سکونت خود درخواست نمایم که عامل خشونت را وادار به ترک آپارتمان یا خانه کند و به او اجازه بازگشت به محیط خانه را ندهد.

آیا مالکیت و یا قرارداد اجاره خانه در این میان نقشی دارند؟

به این موارد در صدور حکم موقت ممنوعیت ورود نقشی ندارند. عامل تعیین‌کننده فقط اعمال خشونت است. شخص عامل خشونت از خانه بیرون رانده می‌شود حتی اگر مالک خانه باشد.

حکم موقت ممنوعیت ورود در محدوده خانه‌ها تا چه مدت معتبر است؟

حکم موقت ممنوعیت اجازه ورود در جهت حمایت در برابر خشونت در محدوده خانه برای شش ماه صادر می‌گردد. در این فاصله اگر درخواست طلاق شده باشد و یا دادرسی دیگری مثلاً دادرسی برای روشن شدن حق استفاده از خانه در جریان باشد، حکم موقت ممنوعیت ورود تا پایان این دادرسی معتبر خواهد بود.

2- حمایت کلی در برابر خشونت بر اساس بند 382 e قانون Exekutionsordnung

همزمان با حمایت در محدوده خانه می‌توان صدور حکم موقت ممنوعیت به اماکن مشخص را درخواست کرد. این حکم شخص خاطی را وادار می‌کند که از ورود به اماکنی مشخص (از جمله کار قربانی، مدرسه و یا کودکانستان) خودداری کرده و از هرگونه برقراری تماس با قربانی خشونت (از جمله تماس شخصی، تلفنی، با واسطه ایمیل و ...) پرهیز کند.

حکم موقت ممنوعیت ورود به اماکن مشخص و ممنوعیت برقراری تماس می‌توانند مستقل از حکم موقت ممنوعیت ورود به محدوده خانه درخواست گردند حتی آنگاه که خاطی و قربانی خانه مشترکی نداشته باشند.

حکم موقت ورود به اماکن مشخص تا چه زمان معتبر است؟

حکم موقت ممنوعیت ورود برای حمایت در برابر خشونت در اماکن مختلف می‌تواند برای یکسال صادر گردد. چنانچه اعمال خشونت ادامه یابد می‌توان درخواست تمدید حکم را داد.

چگونه می توان خشونت را ثابت کرد؟

برای اثبات خشونت (خشونت بدنی، تهدید به خشونت و خشونت روحی به گونه ای که تندرستی قربانی را آسیب رساند) باید مدارکی (Bescheinigungsmittel) به دادگاه ارائه گردد. برخی از مدارک عبارتند از: گفته های قربانی، گزارش پلیس، گفته های شاهدان، گواهی بیمارستان، گواهی پزشک، تشخیص پزشکی قانونی، گزارش های روانشناس، درمان گران و کارکنان سازمانهای امدادی، عکس و .... گزارش پلیس مستقیماً به دادگاه ارسال می شود.

ظرف چه مدت دادگاه در مورد درخواست تصمیم می گیرد؟

دادگاه باید در مورد درخواست حکم موقت ممنوعیت ورود به سرعت تصمیم بگیرد. چنانچه پلیس حکم عدم اجازه ورود را که بطور عادی دو هفته معبر است اعلام کرده باشد، مدت اعتبار حکم پلیس به چهار هفته افزایش می یابد، اگر که در حین دو هفته نخست حکم ممنوعیت ورود بر اساس ماده 382 b قانون Exekutionsordnung از دادگاه درخواست شود. برای پیشگیری از وقفه در حمایت، دادگاه باید ظرف این چهار هفته تصمیم گیرد.

آیا درخواست حکم ممنوعیت ورود به شخص خاطی اطلاع داده شده و وی مورد بازجویی قرار می گیرد؟

نه. از آنجا که حکم ممنوعیت ورود یک حکم موقت است، صدور آن می تواند بدون بازجویی از عامل خشونت انجام گردد. در حالت معمول دادگاه به خاطی نیز این امکان را میدهد که از خود دفاع کرده و نظراتش را بیان کند. مهم! برای حکم موقت ممنوعیت ورود بی درنگ قابل اجرا باشد باید به اجرا گذاشتن فوری آنرا تقاضا کرده و به اجرا گذاشتن حکم دادگاه به پلیس ابلاغ شود. همچنین درخواست کنید که شما را از زمان به اجرا گذاشتن حکم مطلع نمایند.

اجرای حکم ممنوعیت ورود چگونه پی گرفته می شود؟

پس از صدور حکم موقت ممنوعیت ورود، دادگاه موظف است که زمان اجرای آنرا به شما به عنوان درخواست کننده اطلاع دهد. اگر در حکم آمده باشد که شخص خاطی از خانه بیرون رانده شود شما می توانید به عنوان درخواست کننده حکم، تصمیم بگیرید که به هنگام اجرای حکم حضور داشته باشید یا نه. حکم توسط مامور اجرایی دادگاه به اجرا گذاشته می شود. در موارد اضطراری و یا خطرناک، دادگاه می تواند به اجرا گذاردن حکم را به پلیس محول کند. در این حالت، حکم بیرون کردن شخص منشا خشونت از خانه، توسط پلیس به اجرا گذاشته می شود.

هنگام به اجرا گذاشتن حکم چه خواهد شد؟

مامور اجرایی دادگاه و یا پلیس رای دادگاه را به خاطی اطلاع داده از او می خواهند که بی درنگ خانه را ترک کند. شخص خاطی بایستی همه کلیدهای خانه را به پلیس و یا مامور اجرایی دادگاه تحویل دهد. کلیدها به دادگاه سپرده خواهد شد.

اگر که عامل خشونت بیشتر توسط پلیس از خانه بیرون رانده شده باشد، حکم موقت ممنوعیت ورود به خانه به نشانی که پلیس از او دارد فرستاده خواهد شد. چنانچه عامل خشونت نشانی خود را به پلیس اطلاع نداده باشد، حکم موقت ممنوعیت ورود به دادگاه سپرده می شود. این نکته در اعتبار حکم تأثیری ندارد.

وسایلی که شخص خاطی هنگام ترک محل سکونت می تواند با خود ببرد چه چیزهایی را شامل می شود؟

شخص عامل خشونت این حق را دارد که وسایل شخصی و ضروری خود را تحت نظارت پلیس و یا مامور اجرایی دادگاه با خود ببرد. مدارک و پوشاک شخصی و ابزار کار از این جمله اند. شخص عامل خشونت اجازه بردن وسایل خانه، پس انداز و اشیاء قیمتی را ندارد. تقسیم این دارایی ها در صورت اختلاف به عهده دادگاه است.

اگر شخص عامل خشونت، حکم ممنوعیت ورود را نادیده گرفت من چه باید بکنم؟

در این حالت بایستی بی درنگ به پلیس اطلاع دهید. پلیس وظیفه دارد از شخص عامل خشونت بخواهد تا اماکنی را که اجازه ورود به آنها را ندارد ترک کند. پلیس در این موارد می تواند شخص خاطی را مجبور به ترک محل کند. پلیس باید پس از مداخله در امر، گزارشی دال بر نقض ممنوعیت ورود به دادگاه بفرستد.

هر بار، نقض حکم موقت ممنوعیت ورود به آگاهی دادگاه رسانده، درخواست کنید تا شخص خاطی مجازات شود. مراکز حمایت در مقابل خشونت به شما در چنین مواردی کمک می کنند.

در صورتی که حکم موقت ممنوعیت ورود به تکرار نقض شود دادگاه می تواند حتی حکم حبس صادر نماید.

هزینه کمک در جریان دادرسی

در صورت پایین بودن میزان درآمد، می توان از دادگاه درخواست کمک مالی برای تامین هزینه های دادگاه و همچنین وکیل مدافع کرد. برگه این درخواست در دادگاه موجود است. این کمک شامل بخشیدن هزینه دادگاه تامین وکیل و پرداخت هزینه مترجم (از دادگاه باید خواسته شود تا در موارد اعمال خشونت، زنان مترجم را فراخواند) می باشد. به علاوه از اول ژوئن سال ۲۰۰۹ قربانیان خشونت حق همراهی و حمایت روحی در حین جریان دادرسی مدنی را دارند.

تعریف خشونت در قانون جزایی

مواردی از خشونت که توسط قانون جزایی اتریش قابل مجازات است عبارتند از:

- ◀ آسیب بدنی و آسیب شدید بدنی
- ◀ آسیب شدید بدنی به عمد
- ◀ سلب آزادی
- ◀ داد و ستد (معامله) انسانها
- ◀ اعمال اجبار و اعمال زور
- ◀ تهدید خطرناک
- ◀ تعقیب مداوم
- ◀ اعمال خشونت دایمی
- ◀ تجاوز
- ◀ اجبار جنسی
- ◀ سو استفاده جنسی به ویژ سو استفاده جنسی از افراد نابالغ

اعمال هر گونه خشونت، جرم آشکار شناخته شده و مجازات دارد. به محض آگاهی یافتن پلیس و یا دادگاه، مرتکبین این جرایم تحت پیگرد قرار گرفته و مجازات می شوند. نظر قربانی و یا شکایت او در این موارد شرط نیست.

از اول ژوئن ۲۰۰۹ تکرار اعمال خشونت نیز طبق ماده ۱۰۷ قانون جزایی جرم محسوب می شود. تکرار اعمال خشونت علیه هر شخص مجازات دارد و جزای آن بیشتر از اعمال خشونت مرتبه اول است.

حمایت در برابر تعقیب مکرر:

از اول ژوئیه ۲۰۰۶ تعقیب مکرر در اتریش جرم محسوب می شود.

تعقیب مکرر به چه معناست؟

زمانی که یک فرد، شخص دیگری را علیرغم خواست وی در طولانی مدت به گونه ای تعقیب کند که آزادی او را سلب کرده و امکان زندگی به دلخواه را از وی بگیرد، این عمل شخص نخست تعقیب مکرر محسوب می شود.

تعقیب، مزاحمت تلفنی و ای-میلی و نمونه هایی از این دست تعقیب مکرر را شامل می شوند. همچنین استفاده از نام و آدرس و سایر اطلاعات شخصی برای سفارش کالا و یا به خدمت گرفتن شخص سوم برای برقراری ارتباط با قربانی، تعقیب مکرر و بنابراین جرم محسوب می شود.

علیه تعقیب مکرر چه بکنم؟

شما باید در هر حال به پلیس مراجعه و شکایت نمایید. در مواقع اضطراری باید بی درنگ به پلیس تلفن شود. پلیس در این موارد می تواند علیه مزاحم، حکم عدم اجازه ورود صادر نماید.

حکم موقت ممنوعیت علیه تعقیب مکرر بر اساس ماده 382 g Exekutionsordnung

برای حمایت فوری در برابر تعقیب مکرر، می توانید حکم موقت ممنوعیت علیه شخص خاطی را درخواست نمایید. برگ درخواست در دادگاه محل سکونت در دسترس است. اقدامات زیر می توانند درخواست شوند:

- ◀ ممنوعیت تماس و تعقیب
- ◀ ممنوعیت نامه نگاری و تماس تلفنی موارد نظیر آن
- ◀ ممنوعیت توقف در اماکن مشخص
- ◀ ممنوعیت واگذاری و پخش اطلاعات و عکس های خصوصی
- ◀ ممنوعیت سفارش کالا و خدمت رسانی با استفاده از اطلاعات شخصی قربانی
- ◀ ممنوعیت به کار گماشتن شخص سوم برای ارتباط با قربانی

حکم موقت ممنوعیت در مورد تعقیب مکرر می تواند توسط پلیس به اجرا گذاشته شود. برای این کار بایستی به طور مشخص از پلیس درخواست شود. نقض ممنوعیت را بی درنگ به پلیس اطلاع داده از دادگاه درخواست مجازات شخص خاطی را بنمایید.

حقوق قربانی خشونت

بر اساس قانون دادرسی جزایی، قربانیان خشونت از حقوق مشخصی برخوردارند، از این جمله حق:

- ◀ اطلاع از جریان دادرسی
- ◀ اطلاع یافتن از آزاد شدن عامل خشونت از زندان موقت
- ◀ امکان دسترسی به پرونده و بازبینی محتویات پرونده
- ◀ برخورد محترمانه و ملایم در جریان دادرسی
- ◀ مشارکت در جریان دادرسی
- ◀ دریافت غرامت و جبران خسارت
- ◀ همراهی در جریان دادرسی

حق برخورداری از بازجویی ملایم تضمین می کند که قربانی مجبور نباشد در جریان دادگاه با شخص عامل خشونت روبرو شود و این امکان را فراهم می کند تا قربانی در اتاق دیگری به سوالات پاسخ داده و سخنان از طریق ویدئو در دادگاه پخش شود.

کودکان بایستی همیشه به این شکل ملایم و توسط کارشناسان بازپرسی شوند. حق بازجویی ملایم همچنین شامل کسانی می شود که سلامت جنسی آنها آسیب دیده است.

سایر قربانیان خشونت نیز می توانند اینگونه بازجویی را درخواست کنند. برای قربانیان خشونت بسیار دشوار است که رودر روی عامل خشونت بازجویی شوند. به این دلیل آنها می توانند درخواست کنند که بازجویی در چنین مواردی بیشتر انجام گیرد.

از اول ژوئن ۲۰۰۹ در موارد ویژه قربانی حق بازجویی ملایم را دارد. قربانی همچنین این حق را دارد که نشانی او از عامل خشونت مخفی نگه داشته شود.

حق همراهی در جریان دادرسی

قربانی خشونت حق برخورداری مجانی از همراهی روانی و حقوقی در جریان محاکمه را دارد.

چگونه می توان حق همراهی در جریان محاکمه را مطالبه کرد؟

این حق، فوری و بدون مشکلات اداری تضمین می شود: وزارت دادگستری در تمامی ایالت ها، دفترهای حمایت از قربانیان را موظف به تضمین همراهی در جریان محاکمه کرده است. به عنوان قربانی، شما می توانید به یکی از این دفترها مراجعه و از آنها تقاضا کنید که در جریان محاکمه شما را همراهی کنند.

همراهی در حین مدت محاکمه، از جمله خدمات مراکز حمایت در برابر خشونت در تمامی ایالت ها در اتریش است.

همراهی در جریان دادرسی شامل چه مراحل است؟

همراهی در جریان دادرسی شامل همراهی برای مراجعه به پلیس، تهیه گزارش و آماده کردن شکایت و اطلاعات و ایجاد آمادگی برای دادرسی است.

همراهی حقوقی شامل نمایندگی حقوقی از طریق وکیل در جریان دادرسی و برای حفاظت کلیه حقوق و مطالبات قربانی است.

از اول ژوئن ۲۰۰۹، قربانیانی که همراهی روانی در جریان دادرسی و محاکمه را دریافت می کنند، می توانند این همراهی را در جریان دادرسی های مدنی هم مطالبه کنند. شرط لازم برای این مطالبه، ارتباط این دو دادرسی با هم است، برای مثال: جریان دادرسی طلاق، جریان صدور حکم ممنوعیت ورود و ... در جریان دادرسی مدنی نمی توان همراهی مجانی حقوقی را مطالبه کرد. اما در چارچوب درخواست کمک مالی *Verfahrenshilfe* از دادگاه می توان همراهی یک وکیل را درخواست کرد.

توجه! به ایمنی خود توجه داشته باشید

حکم بیرون راندن منشا خشونت از خانه که توسط پلیس و یا دادگاه صادر می شود به قربانیان خشونت امکان می دهد تا در مکان آشنا و خانه خود بمانند. اما این تدابیر، حراست صد درصد در برابر خشونت را تضمین نمی کند. در موارد خطرناک (حتی اگر عامل خشونت از خانه بیرون رانده شده است) بهتر است که به همراه کودکان خود خانه را ترک کرده و به مکان امنی مانند خانه زنان بروید.

در زمان جدایی و یا طلاق خطر اعمال خشونت بسیار زیاد می شود. از جمله عواملی که خطرناک بودن شرایط را تشدید می کنند تکرار خشونت از طرف شخص خاطی، در اختیار داشتن اسلحه، تهدید خطرناک، مصرف الکل و یا مواد مخدر، حسادت بیمارگونه و احساس تملک، درک غلط از آبرو، بیکاری، اعمال خشونت علیه کودکان بخصوص علیه کودکان همسر است.

مهم است که شما به امنیت خود کاملاً توجه کنید بخصوص اگر که تصمیم به جدایی گرفته اید.

در این شرایط همیشه بهتر است که با مشاوران متخصص تماس بگیرید و حلقه ای امن از سازمان ها و امکانات حرفه ای در این رابطه به دور خود درست کنید.

توضیح: از آنجا که لغات زیر معادل فارسی ندارند ضمن اشاره به این نکته درخواست می کنیم که به کلمه آلمانی متن قوانین توجه فرمایید. ترجمه این گونه لغات هرگز نمی تواند برگردان صریح کلمه ها در متن قانون باشد.

= *Wegweisung* حکم بیرون راندن

= *Betretungsverbot* عدم اجازه ورود

= *Einstweilige Verfügung* حکم موقت ممنوعیت

= *Stalking* تعقیب مکرر

منبع:

<http://www.interventionsstelle-wien...>

متن حاضر، محتوای بروشوری است که برای آگاهی زنان فارسی زبان در اتریش منتشر شده است. این بروشور متعلق به مرکز زیر است.

Wiener Interventionsstelle gegen Gewalt in der Familie - Österreich Domestic Abuse
Intervention Centre Vienna Austria

نیپال

برگردان: بنفشه جمالی

قانون منع خشونت خانگی (جرم و مجازات) ۲۰۰۸، نیپال

در ۱۹ آوریل سال ۲۰۰۸ قانون «منع خشونت خانگی علیه زنان» توسط مجلس موسسان نیپال که تصویب قوانین مرتبط با خشونت خانگی و خشونت در سازمانهای بهداشتی و تعیین مجازات متناسب با آنها را به عهده دارد، به پیروی از ماده ۸۱ (۱) قانون اساسی موقت نیپال به تصویب رسید. در این قانون، انواع خشونت ها و مجازات های متناسب با آن مطرح شده است. به عنوان مثال، برای مجازات سیلی زدن ۴ ماه زندان و ۶۰۰۰ روپیه جریمه نقدی برای متهم و نصف این مجازات برای فرد تحریک کننده مقرر شده است. مطابق با این قانون، فرد قربانی باید شکایت خود را به اداره پلیس یا کمیسیون زنان تا ۹۰ روز پس از مواجهه با خشونت خانگی ارائه دهد. دادرسی به این موارد، می بایست در جلسات محرمانه صورت بگیرد. همچنین به موجب این قانون، دولت نیپال موظف است که مراکز خدماتی را جهت تأمین امنیت، مراقبت و توانبخشی قربانی تأسیس کند.

قانون منع خشونت خانگی (جرم و مجازات) ۲۰۰۸، نیپال

(ترجمه غیررسمی بوسیله FWLD)

این لایحه جهت کنترل و ارائه اقدامات لازم در راستای محدود ساختن «خشونت خانگی» تنظیم و ارائه گردیده است.

مقدمه:

قانون منع خشونت خانگی نیپال، با توجه به اینکه زندگی همراه با امنیت حق طبیعی هر انسان است و در راستای جلوگیری و مهار خشونت های خانگی و حوادث مرتبط با آن که مستحق مجازات هستند و همچنین در راستای محافظت از قربانی، به تصویب مجلس موسسان نیپال در پیروی از ماده ۸۱ (۱) قانون اساسی موقت مصوب ۲۰۰۷ این کشور رسید که متن کامل این قانون به شرح زیر است:

۱- عناوین کوتاه و ضمائیم

- این قانون تحت عنوان «قانون منع خشونت خانگی (جرم و مجازات)» در سال ۲۰۰۸ تصویب شده است.
- این قانون از زمان تصویب آن لازم الاجرا است.

۲- توضیحات

- **خشونت خانگی:** هرگونه آزار و اذیت فیزیکی، روانی، جنسی و اقتصادی که توسط یک عضو از اعضای خانواده علیه عضو دیگر از خانواده اعمال شود، خشونت خانگی تلقی می شود. این تعریف سرزنش، توهین و صدمات احساسی را نیز شامل می شود.

- **رابطه خانوادگی:** عبارت است از رابطه دو نفر که با هم زندگی می کنند و یا در یک مقطعی از زمان در یک خانوار به صورت مشترک زندگی می کنند که این رابطه می تواند توسط قرابت نسبی، سببی (ازدواج)، فرزند خواندگی باشد یا آنها اعضای خانواده ای باشند که در قالب یک خانواده مشترک با هم زندگی می کنند.
- **خشونت جسمی:** هر عمل یا برخوردی که منجر به آسیب جسمی، درد و رنج و یا جراحت گردد به استثنای نقص عضو یا ایجاد شکستگی و یا هر عملی که تهدیدی بر حیات و جسم فرد تلقی شود نظیر زندانی کردن قربانی.
- **خشونت روانی:** هر عمل شامل تهدید به آسیب جسمی، تهدید به قتل، سرزنش کردن، تهمت زدن، وادار ساختن قربانی به ترک خانه خشونت روانی تلقی می گردد. همچنین تبعیض و تحقیر کردن فرد به علت مذهب، فکر و اندیشه، فرهنگ، سنت نیز در دسته خشونت های روانی قرار می گیرد.
- **خشونت جنسی:** هرگونه سوء استفاده جنسی، تحقیر، وادار کردن فرد به برقراری رابطه جنسی.
- **خشونت اقتصادی:** محرومیت فرد از اموال مشترک یا اموال شخصی که قانوناً یا عرفاً نسبت بدان محق است یا محروم کردن فرد از فرصت های شغلی، اقتصادی و ... نیز در دسته خشونت های اقتصادی قرار می گیرد.
- **قربانی:** قربانی عبارت است از فردی که رابطه خانوادگی با متهم داشته یا دارد و مدعی است که از سوی وی، مورد خشونت خانگی قرار گرفته است.
- **متهم:** هر فردی که با قربانی رابطه خانوادگی داشته یا دارد و قربانی مدعی است از سوی او مورد خشونت قرار گرفته، متهم نامیده می شود. این تعریف شامل هر فرد که همدست و شریک جرم متهم بوده نیز می گردد.
- **مأمور پلیس:** مأمور پلیس به مأمور اداره پلیس یا مراکز حمایت از زنان و کودکان نزدیک محل سکونت قربانی یا متهم گفته می شود.
- **دادگاه:** دادگاه های نامبرده شده در روزنامه رسمی کشور.
- **حکم:** دستورات مقرر شده تحت این قانون.

۳- ارتکاب خشونت خانگی، همدستی و یا تحریک کردن فرد به آن

الف- هیچ کس حق ندارد مرتکب خشونت خانگی شود یا در آن همدستی داشته یا فردی را به انجام آن تشویق یا تحریک کند.

ب- هر فردی که مطابق با زیربخش الف همدستی در عملی مجرمانه داشته باشد، مطابق با این قانون به عنوان همدست و شریک جرم تلقی خواهد شد.

۴- دادخواست یا پرونده شکایت:

۱- هر فرد که مدعی است مورد خشونت خانگی قرار گرفته است یا وقوع آن را محتمل می داند، باید در اسرع وقت شکایتی را کتیباً یا شفاهاً به افسر پلیس، کمیسیون ملی زنان یا شورای محلی ارائه دهد.

۲- بعد از طرح شکایت مطابق با زیربخش ۱، شکایت کتبی فرد شاکی می بایست در اسرع وقت ثبت و در صورت ارائه آن به صورت شفاهی باید به صورت کتبی تنظیم و به تأیید و امضای فرد شاکی برسد.

۳- در صورت ارائه دادخواست به کمیسیون ملی زنان، می بایست اقدامات لازم مطابق با قوانین دولتی مرتبط با این کمیسیون اتخاذ شود.

۴- در صورت ارائه دادخواست به اداره پلیس، متهم می بایست ۲۴ ساعت بعد از ارائه شکایت، خود را به اداره پلیس معرفی کند در غیر این صورت قراربازداشت برای وی صادر خواهد شد.

۵- در صورت ارائه دادخواست به شورای محلی، متهم می بایست ظرف ۲۴ ساعت پس از ارائه شکایت خود را معرفی نماید در غیر این صورت قراربازداشت برای وی صادر خواهد شد.

۶- در صورتیکه فرد قربانی خشونت خانگی، دچار جراحات فیزیکی و یا آسیب های روانی شده باشد باید به نزدیک ترین بیمارستان منتقل گردد و معاینات و درمان های لازم انجام گرفته، و ثبت شود. چنانچه گزارش پزشکی توسط شورای محلی تنظیم گردد، می بایست یک نسخه از آن به اداره پلیس فرستاده شود.

۷- در صورت لزوم، در مراحل اولیه تحقیقات، مطابق با زیربخش ۱ از بخش ۴ فرد قربانی و افراد وابسته به او می توانند از اداره پلیس در خواست محافظت کنند.

۸- پس از تنظیم گزارش مطابق با زیربخش ۴ یا ۵ از بخش ۸، چنانچه دلیل قابل قبولی بر وقوع خشونت خانگی موجود باشد و در صورت تمایل فرد قربانی، مأمور پلیس و یا مأمور شورای محلی می تواند ظرف ۳۰ روز پس از تنظیم و ثبت شکایت در خواست مصالحه بین طرفین نماید.

۹- در صورت انجام مصالحه مطابق با زیربخش ۸، ضروری ست که از روان شناس، جامعه شناس، مددکار اجتماعی و یا عضوی از خانواده که مورد اطمینان فرد قربانی ست مشاوره و کمک گرفته شود. تأثیرات روانی و اجتماعی این مصالحه و حق محرمانه بودن آن می بایست حتماً لحاظ گردد.

۱۰- مأمور پلیس و یا نماینده شورای محلی در طول تحقیقات و یا صدور حکم نهائی می بایست از حضور متهم در موعد مقرر دادگاه اطمینان حاصل کند.

۱۱- چنانچه فرد متهم مطابق با زیربخش ۴ و ۵ نتواند در دادگاه حضور پیدا کند یا از حاضر شدن در دادگاه سرباز زند و یا چنانچه قربانی در طول مدت مصالحه نتواند نزاع و مشاجره را حل و فصل نماید؛ مأمور پلیس و یا نماینده شورای محلی باید پس از اتمام ۱۵ روز از تنظیم گزارش مطابق با بخش ۸ و همچنین ۱۵ روز پس از آن، شکایت تنظیم شده و تمامی اطلاعات مرتبط با آن را به همراه شهود و سایر مدارک قانونی و جزایی را به دادگاه ارجاع دهد.

۱۲- مفاد مطرح شده در زیربخش ۵ و ۷ از وظایف مأمور پلیس است.

۵- وظایف دادگاه:

۱- پس از دریافت دادخواست مطابق با زیربخش ۱۱ بخش ۴، دادگاه باید نسبت به پیگیری مراحل قانونی و صدور حکم بر اساس واقعیت و اطلاعات مندرج در شکایت اقدام کند.

۲- علیرغم تمامی موارد مطرح شده در زیربخش ۱، قربانی می تواند دادخواست خود را مستقیماً به دادگاه تسلیم کند.

۶- اختیار صدور «دستور حمایتی»^{۲۲} موقت:

^{۲۲} Protection order : در بسیاری از نظام های قضایی، قانون گذار به نوعی حکم دادگاهی اشاره کرده است که حکم یا دستور یا امریه حمایتی نامیده می شود. این حکم معمولاً بر طبق موازین و معیارهای حقوقی برای حمایت از قربانی در مقابل آزارهای خانگی صادر می شود. در بسیاری از موارد، نقض چنین حکمی جرم کیفری محسوب شده و به طور کلی به پلیس اختیار داده شده است که بدون دستور کتبی شخصی را که چنین حکمی را نقض کرده است بازداشت نماید. این اصطلاح که در قوانین مربوطه به خشونت خانگی به کار می رود، در بسیاری از قوانین حمایت از زنان در برابر خشونت خانگی در کنار اصطلاح restraining order استفاده می شود. این نوع حکم، نوعی قرار بازدارنده است که براساس آن فردی که این حکم علیه اش صادر شده از نزدیک شدن به فرد قربانی خشونت، باز داشته می شود. به طوری که حسب

۱- چنانچه دادگاه دلایل مندرج و مدارک ارائه شده در تحقیقات اولیه را بپذیرد می بایست در اسرع وقت برای قربانی قرار تأمین (دستور حمایتی) موقت صادر کند. این قرار می تواند تا صدور حکم نهائی علیه متهم ادامه یابد.

الف- چنانچه به متهم اجازه سکونت در مسکن اشتراکی با قربانی داده شود، متهم باید متعهد شود که مایحتاج زندگی قربانی از جمله غذا و لباس وی را تهیه کرده، هیچگونه آسیب جسمی به قربانی وارد نکرده و رفتاری انسانی و شایسته با او داشته باشد.

ب- چنانچه قربانی دچار آسیب های جسمی شده است، هزینه های معالجه و درمان او باید توسط متهم پرداخت شود.

ج- یافتن محل زندگی جداگانه، در صورتی که زندگی با فرد متهم امکان پذیر نباشد و یا چنانچه حمایت از فرد قربانی در مقابل متهم ضرورت داشته باشد.

د- در صورت توهین، تهدید یا داشتن رفتار وحشیانه با قربانی و یا مشارکت و کمک در ایجاد خشونت خانگی

ه- آزار و اذیت رساندن به قربانی در محل سکونت انتخابی او، اماکن عمومی، محل کار قربانی یا از طریق رسانه ها و یا از هر مجرای دیگر.

ی- انجام تمامی اقدامات لازم جهت حمایت و ایجاد آسایش قربانی

۲- در مراحل اولیه رسیدگی به شکایت، چنانچه دادگاه دلایل کافی داشته باشد مطابق با زیربخش ۱ یا دستورات مناسب دیگر جهت حمایت از کودک صغیر و یا افراد وابسته به او که مورد خشونت قرار گرفته اند، می تواند قرار تأمین (دستور حمایتی) صادر کند.

۷- برگزاری دادرسی در مقابل دوربین:

الف- در صورت دریافت شکایت در حوزه خشونت خانگی تمامی مراحل رسیدگی یا بخشی از آن که مورد توافق قربانی است می بایست در جلوی دوربین صورت گیرد.

مورد فردی که علیه اش قرار صادر شده نمی تواند تا چند کیلومتری فرد خشونت دیده یا چند کیلومتری خانه و محل کار او باشد ضمن آنکه قاضی می تواند دستور پرداخت هزینه فرزندان را هم صادر کند. بنابراین این قرار، نوعی ایجاد محدودیت بری آزاردهنده در جهت حمایت از قربانی خشونت است.

ب- مطابق با زیربخش الف طی مراحل اولیه و دادرسی باید درجولوی دوربین باشد. همچنین وکیل مدافع، پزشکان قانونی مربوطه و هر فرد دیگر مرتبط، با کسب اجازه از دادگاه، میتوانند در دادگاه حضور پیدا کنند.

۸- تهیه خلاصه از مراحل رسیدگی به دادگاه:

هنگام بررسی و رسیدگی مراحل قانونی و تصمیم گیری در ارتباط با پرونده؛ از قوانین آیین دادرسی (قوانین دادگاه) ۲۰۲۸ (۱۹۷۱) نیز می توان تبعیت کرد.

۹- پرداخت هزینه های درمان قربانی:

الف- چنانچه فرد قربانی دچار صدمه جسمی یا روانی شده باشد، متهم موظف به پرداخت کل هزینه های درمانی او است.
ب- علیرغم موارد مطرح شده در زیربخش الف، چنانچه دادگاه دلایل کافی داشته باشد مبنی بر اینکه فرد متهم بی بضاعت است، می تواند از مرکز خدمات درمانی برای فرد قربانی پذیرش مخارج وی را درخواست نماید.

۱۰- قرار جبران خسارت:

دادگاه باید مطابق با نوع خشونت، درجه انجام آن، میزان درد و رنج وارده به قربانی، همچنین با توجه به توانایی مالی متهم و موقعیت اجتماعی او و قربانی، دستور جبران خسارت به فرد قربانی را توسط متهم صادر کند.

۱۱- مرکز خدمات :

الف- دولت نپال، موظف است جهت تأمین امنیت فرد قربانی و همچنین یافتن محل سکونت مجزا برای وی مراکز خدماتی مورد نیاز را دایر کند.

ب- جهت رسیدن به موارد مطرح شده در زیر بخش الف، هر سازمان که مجوز های لازم را کسب نموده باشد می تواند دایر و به عنوان مرکز خدمات فعالیت نماید.

ج- مراکز خدماتی اجرایی مطابق با زیربخش ب می توانند کمک های مالی یا سایر خدمات را مطابق با بودجه معین شده در بخش ۱۲ دریافت نمایند.

د- مراکز خدماتی می بایست طبق ضرورت کمک های قانونی، خدمات روانی- اجتماعی و کمک های مالی را به فرد قربانی ارائه دهند.

۵- قوانین و مقررات مدیریتی این مراکز و عملکرد آنها باید تحت نظارت مرکز خدمات اصلی تعیین شود.

۱۲- بودجه جهت ارائه خدمات

الف- دولت نپال جهت ارائه خدمات توسط مراکز خدماتی به قربانیان خشونت مطابق با زیربخش الف از بخش ۱۱ بودجه ای را تخصیص داده است.

ب- مطابق بودجه معین شده در زیربخش الف، وجوه مطرح شده در ذیل لحاظ خواهد شد:

(۱)- وجوه دریافتی از طریق دولت نپال

(۲)- وجوه دریافتی از طریق هر سازمان خارجی یا داخلی یا موسسات خصوصی

(۳)- وجوه دریافتی از هر منبع دیگری.

ج- مدیریت و بهره برداری از وجوه داخل صندوق نیازمند کسب مجوز است.

۱۳- مجازات:

الف- هر فرد که مرتکب خشونت خانگی شود به پرداخت جریمه نقدی از ۳۰۰۰ تا ۲۵۰۰۰ روپیه و یا شش ماه حبس و یا هردو آنها محکوم خواهد شد.

ب- هر فرد که قصد خشونت خانگی داشته و یا فرد متهم را تشویق یا تحریک به آن کرده باشد، باید نصف مبلغ مجازات مطرح شده را بپردازد.

ج- هر فرد که برای باردوم اقدام به خشونت خانگی کند باید دوبرابر جریمه مطرح شده را بپردازد. این جریمه در هر تکرار جرم دوبرابر می شود.

د- چنانچه فرد متهم کارمند دولت باشد، مستحق جریمه مازاد بیش از ۱۰ درصد و بالاتر از آن خواهد بود.

ه- چنانچه فرد به حکم صادره از سوی دادگاه احترام نگذارد به پرداخت ۲۰۰۰ تا ۵۰۰۰ هزار روپیه و یا ۴ ماه زندان یا هردو آنها محکوم خواهد شد.

۱۳- محدوده زمانی:

شکایت طرح شده از سوی قربانی باید ظرف مدت ۱۹ روز بعد از ارائه آن در کمیسیون بررسی جرم بررسی شود.

۱۴- ثبت شکایت مطابق با قانون موجود:

هیچ چیز نباید جلوی رسیدگی به شکایت، تشکیل دادگاه و صدور حکم مطابق با آنچه در قانون مقرر شده است را بگیرد.

۱۵- بررسی شکایت مطابق با قانون موجود:

این بررسی باید مطابق با مفاد و موارد مطرح شده در قانون و قوانین مرتبط در این زمینه انجام بگیرد.

۱۶- وضع قوانین مناسب توسط دولت:

دولت نیال موظف است قوانین مناسب برای رسیدن به آنچه مورد هدف این قانون است را وضع نماید.

فیلیپین

برگردان: معصومه زمانی

قانون ضد خشونت علیه زنان و کودکان، ۲۰۰۴، فیلیپین

توضیح کوتاه:

قانون خشونت علیه زنان و کودکان آن‌ها حاصل یک دهه حمایت قربانیان بازمانده‌ی [خشونت]، سازمان‌ها و مدافعین حقوق زنان، قانون‌گذاران و نمایندگان دولت ملی بود. تصویب این قانون نشان داد که دولت از کنوانسیون رفع همه‌ی اشکال تبعیض علیه زنان (CEDAW) تبعیت می‌کند. تعریف گسترده‌ی خشونت علیه زنان در این قانون پیرو اعلامیه‌ی رفع خشونت علیه زنان شکل گرفت. این قانون در مورد جنسیت صراحت دارد و تنها در صورتی که زنان و کودکان مورد خشونت واقع شوند، از حقوق [افراد] حمایت می‌کند. ذیل قانون ضد خشونت علیه زنان و کودکان آن‌ها (VAWC)، تنها زنان می‌توانند اقامه‌ی دعوی کنند درحالی‌که مجرم ممکن است مرد یا زنی باشد که قربانی با او رابطه‌ی نزدیک داشته یا دارد.

قانون شماره‌ی ۹۲۶۲

ضد خشونت علیه زنان و کودکان آن‌ها

قانون ۲۰۰۴

(اعلام رسمی ۸ مارس، ۲۰۰۴)

ماده ۱. عنوان - این قانون تحت عنوان "قانون منع خشونت علیه زنان و کودکان آن‌ها سال ۲۰۰۴" شناخته می‌شود.

ماده ۲. سیاست دولت - دولت اعلام می‌کند که خود را ملزم به حفظ کرامت زنان و کودکان و تضمین کلیه حقوق انسانی آن‌ها می‌داند. دولت همچنین حمایت از خانواده و اعضای آن، به ویژه زنان و کودکان را در مقابل خشونت و تهدیدهایی که امنیت شخصی آن‌ها را به مخاطره می‌اندازد، ضروری می‌داند.

از این رو، دولت برای رفع خشونت اعمال شده بر زنان و کودکان در راستای آزادی‌های تضمین شده در قانون اساسی، مفاد اعلامیه جهانی حقوق بشر، کنوانسیون رفع همه اشکال تبعیض علیه زنان، کنوانسیون حقوق کودک و سایر اسناد بین‌المللی حقوق بشر، تلاش می‌کند.

ماده ۳. تعاریف اصطلاحات استفاده شده در این قانون،

(۱) "خشونت علیه زنان و کودکان آن‌ها" به عمل یا مجموعه‌ای از اعمال اطلاق می‌شود که شخص علیه همسر، همسر سابق، زنی که با او رابطه دوستی یا جنسی دارد، زنی که مادر فرزند اوست و یا کودکی که فرزند قانونی یا غیرقانونی اوست، مرتکب می‌شود. این اعمال ممکن است در داخل یا بیرون از حریم خانه صورت گیرد و آسیب‌ها و صدمات فیزیکی، جنسی و روانی یا ضررهای مادی را محقق یا محتمل سازد که شامل خطرات احتمالی اعمالی از این دست، ایراد ضرب و جرح، اعمال زور، آزار و اذیت و محروم ساختن خودسرانه از آزادی است. خشونت شامل موارد زیر است، اما منحصر به آن‌ها نیست:

۱. "خشونت فیزیکی" به اعمالی اطلاق می‌شود که شامل آسیب‌های جسمی و فیزیکی هستند؛

۲. "خشونت جنسی" به عملی اطلاق می‌شود که نوعاً جنسی است و علیه زن و کودک او اعمال می‌شود و شامل موارد زیر است، اما به آن‌ها محدود نمی‌شود:

(الف) تجاوز، آزار جنسی، هرزگی، استفاده ابزاری از زن و کودک او، استفاده از الفاظ تحقیرآمیز و جنسی، تعرض به اندام‌های جنسی بدن قربانی، وادار کردن او به دیدن مجلات و فیلم‌های جنسی غیراخلاقی یا انجام اعمال شنیع جنسی و/یا فیلم‌برداری از آن‌ها، وادار کردن همسر و معشوقه به زندگی در یک خانه و خوابیدن در یک مکان مشترک با شخص متعرض؛

(ب) اعمال یا شروع به اعمالی که مسبب وادار کردن قربانی به انجام یک عمل جنسی از طریق اعمال زور یا تهدید به آن و صدمات جسمی و سایر صدمات یا تهدید به آن‌هاست؛

(ج) وادار کردن زن و کودک به تن‌فروشی؛

۳. "خشونت روانی" به فعل یا ترک فعلی اطلاق می‌شود که آسیب روانی یا عاطفی قربانی را محتمل یا محقق می‌سازد؛ مانند ارعاب، آزار و اذیت، تعقیب، تعرض به اموال، تحقیر و تمسخر در معرض عموم، خشونت زبانی مکرر و خیانت است، اما منحصر به این موارد نیست. خشونت روانی عبارت است از روا داشتن یا وادار کردن قربانی به مشاهده خشونت فیزیکی، جنسی و روانی علیه یکی از اعضای خانواده او، دیدن هر گونه هرزه‌نگاری، مشاهده اعمال خشونت جسمی بر حیوانات خانگی و محرومیت غیرقانونی یا ناخواسته از حق حضانت و/یا دیدن فرزند مشترک.

۴. "خشونت اقتصادی" به اعمالی اطلاق می‌شود که سبب می‌شود یا در صدد است استقلال اقتصادی زن را از بین ببرد و شامل موارد زیر است، اما منحصر به آن‌ها نیست:

(الف) اجتناب از حمایت مالی یا ممانعت از اشتغال قربانی به هرگونه کار، حرفه، دادوستد یا فعالیت قانونی، به جز در مواردی که اعتراض زوج/شریک دیگر مبتنی بر دلایل مستند، مستدل و اخلاقی مذکور در ماده ۷۳ قانون خانواده^۱ باشد؛

(ب) محرومیت یا تهدید به محرومیت از منابع مالی و حق استفاده و برخورداری از اموال مشترک زن و شوهر؛

(ج) تخریب وسایل خانه؛

(د) در اختیار گرفتن مال و دارایی‌های شخصی قربانی یا مداخله مستقل در مال و دارایی‌های مشترک زن و شوهر^۱؛

(۲) "ضرب و جرح" به رساندن آسیب جسمی به زن یا کودک او اطلاق می‌شود که ناراحتی‌های جسمی، روانی یا عاطفی به دنبال داشته باشد؛

(۳) "سندروم زنان آسیب‌دیده" به عوارض رفتاری و روانی اطلاق می‌شود که از لحاظ علمی الگوی تعریف‌شده‌ای دارند و در زنانی مشاهده می‌شود که به دلیل افزایش خشونت، در رابطه‌ای پر زد و خورد زندگی می‌کنند.

(۴) "تعقیب" به عمل فردی اطلاق می‌شود که عامدانه، آگاهانه و بدون توجیه قانونی زن یا کودک او را دنبال می‌کند یا به صورت مستقیم، غیر مستقیم یا هر دو صورت آن‌ها را زیر نظر می‌گیرد.

(۵) "رابطه دوستانه" به موقعیتی اطلاق می‌شود که در آن طرفین بدون مزایای ازدواج، به‌عنوان زن و شوهر با یکدیگر زندگی می‌کنند یا به‌صورت مداوم و به‌مرور زمان در طول رابطه به یکدیگر وابستگی عاطفی پیدا کرده‌اند. آشنایی‌های زودگذر یا معاشرت‌های معمول در محیط کاری و اجتماعی، رابطه دوستانه محسوب نمی‌شوند.

(۶) "رابطه‌ی جنسی" به عمل جنسی واحدی اطلاق می‌شود که ممکن است منجر به به‌دنیا آمدن فرزند مشترک شود یا منجر نشود؛

(۷) "مکان یا خانه امن" به هر خانه یا موسسه‌ای گفته می‌شود که اداره آن برعهده سازمان تامین و بهبود اجتماعی^{۲۳} یا ادارات و سازمان‌های دیگری است که برای اهداف این قانون، مورد تأیید DSWD هستند و یا هر مکان مناسبی که ساکن آن حاضر است موقتاً پذیرای قربانی باشد.

(۸) "کودک" به افراد کمتر از ۱۸ سال یا [حتی] بیشتر اطلاق می‌شود که طبق قانون شماره ۷۶۱۰، توانایی مراقبت از خود را ندارند و چنان که در این قانون ذکر شده، شامل فرزندان طبیعی قربانی و بچه‌هایی می‌شود که تحت مراقبت او هستند.

ماده ۴. تفسیر- به‌منظور ارتقاء امنیت و حفاظت از قربانیان خشونت علیه زنان و کودکان آن‌ها، این قانون باید به صورت موسّع تفسیر شود.

ماده ۵. قوانین خشونت علیه زنان و کودکان آن‌ها- هر کدام از اعمال زیر، از مصادیق جرم خشونت علیه زنان و کودکان آن‌ها محسوب می‌شوند:

(۱) رساندن آسیب جسمی به زن یا کودک او؛

(۲) تهدید به رساندن آسیب جسمی به زن یا کودک او؛

(۳) شروع به رساندن آسیب جسمی به زن یا کودک او؛

(۴) ایجاد ترس از قریب‌الوقوع بودن آسیب جسمی در زن یا کودک او؛

(۵) اجبار یا شروع به اجبار زن یا کودک او به انجام کاری که آن‌ها حق انصراف از آن را دارند، جلوگیری از انجام کاری که زن یا کودک حق انجام آن را دارند، محدود کردن یا شروع به محدود کردن رفت‌وآمدهای زن یا کودک او، رساندن آسیب جسمی و دیگر آسیب‌ها یا تهدید به آسیب جسمی و دیگر آسیب‌ها با توسل به زور یا تهدید به اعمال زور و ارعاب زن و کودک او که این موارد مشتمل بر اعمال زیر هستند؛ این اعمال به منظور یا برای اعمال کنترل یا محدود کردن اعمال و حرکات زن و کودک او صورت می‌گیرند:

(الف) تهدید به محرومیت یا به‌واقع محروم کردن زن یا کودک او از سرپرستی خانواده‌اش؛

(ب) محروم ساختن یا تهدید به محروم ساختن زن و کودکان او از حمایت مالی که قانوناً استحقاق آن را دارند یا عدم حمایت مالی کافی از فرزندان او؛

(ج) محروم ساختن یا تهدید به محروم ساختن زن یا کودک او از حق قانونی؛

(د) ممانعت از اشتغال زن به هرگونه کار، حرفه یا فعالیت قانونی^{۱۷} یا در اختیار گرفتن مال و دارایی‌های شخصی قربانی یا مداخله مستقل در مال و دارایی‌های مشترک ازدواج؛

(۶) آسیب رساندن به خود یا تهدید به آن، به منظور کنترل اعمال و تصمیمات زن؛

(۷) اجبار یا شروع به اجبار زن یا کودک او به انجام هرگونه عمل جنسی که تجاوز محسوب نمی‌شود با توسل به زور یا تهدید به اعمال زور، آسیب جسمی یا ارباب زن، فرزند یا خانواده‌ی درجه یک او؛

(۸) انجام دادن عملی که مسبب یا برانگیزاننده‌ی ناراحتی‌های روانی و عاطفی شدید زن یا فرزند اوست، به صورت عامدانه، آگاهانه یا در اثر بی احتیاطی، شخصا یا از طریق فرد دیگری، که شامل اعمال زیر است ولی به آن‌ها محدود نمی‌شود:

(الف) تعقیب یا تحت نظر گرفتن زن یا کودک او در مکان‌های عمومی و خصوصی؛

(ب) زیر نظر گرفتن زن یا کودک او از پنجره یا پرده زدن در محل زندگی آن‌ها؛

(ج) وارد شدن یا ماندن در محل زندگی یا املاک زن یا کودک او برخلاف خواسته‌اش؛

(د) تخریب اموال و دارایی‌های شخصی یا آسیب رساندن به حیوان یا حیوان خانگی زن یا کودک او؛ و

(ه) آزار رساندن یا اعمال خشونت به هر طریق ممکن؛

(۹) برانگیختن هر گونه ناراحتی روانی یا عاطفی، تحقیر و تمسخر زن یا کودک او در معرض عموم که شامل خشونت زبانی یا عاطفی مکرر، امتناع از حمایت مالی یا سرپرستی فرزندان صغیر یا دسترسی زن به فرزند/فرزندان است اما منحصر به این موارد نیست؛

ماده ۶. مجازات- مجازات جرائم خشونت علیه زنان و کودکان آن‌ها که ذیل ماده ۵ آمده است، بر مبنای قوانین زیر خواهد بود:

(۱) اعمال مذکور در ماده ۵ (۱)، از جمله شروع به خویشتن‌دکشی، قتل یا قتل نفس یا ارتکاب آن به صورت کامل یا ناتمام، مطابق با اصلاحیه قانون جزا، مجازات می‌شوند.

اگر این اعمال منجر به نقص عضو شوند، مطابق با اصلاحیه قانون جزا مجازات خواهند شد؛ مجازات آسیب‌های جسمی وخیم، از ۶ سال و یک روز تا دوازده سال زندان (Prision mayor)، آسیب‌های جسمی با وخامت کمتر، از ۶ ماه و یک روز تا ۶ سال زندان (Prision correccional)، آسیب‌های جسمی جزئی، از یک ماه و یک روز تا ۶ ماه زندان (arresto mayor) است.

برای اعمال مذکور در ماده ۵ (۲)، طول دوره زندان دو درجه سبک‌تر از مجازات‌های تعیین‌شده برای جرائم منجر به نتیجه است که در پاراگراف قبل تصریح شده است. مجازات‌ها تحت هیچ شرایطی کمتر از یک ماه و یک روز تا ۶ ماه (arresto mayor) نخواهند بود.

(۲) مجازات اعمال ذکرشده در ماده ۵ (۳) و ۵ (۴) از یک ماه و یک روز تا ۶ ماه زندان (arresto mayor) است؛

(۳) مجازات اعمال ذکرشده در ماده ۵ (۵) از ۶ ماه و یک روز تا ۶ سال زندان (Prision correccional) است؛

۴) مجازات اعمال ذکرشده در ماده ۵ (۶) از یک ماه و یک روز تا ۶ ماه زندان (arresto mayor) است؛

۵) مجازات اعمال ذکرشده در ماده ۵ (۷) از ۶ سال و یک روز تا دوازده سال زندان (Prision mayor) است؛

۶) مجازات اعمال ذکرشده در ماده ۵ (۸) و ۵ (۹) از ۶ سال و یک روز تا دوازده سال زندان (Prision mayor) است.

اگر این اعمال زمانی صورت گیرند که زن یا فرزند باردار باشد یا در حضور کودک باشد، طولانی‌ترین دوره‌ی مجازات‌های تعیین‌شده در این ماده، برای آن‌ها اعمال خواهد شد.

علاوه بر زندان، مجرم باید (الف) حداقل صد هزار پزو (P. ۱۰۰۰۰۰۰۰) و حداکثر سیصد هزار پزو (۳۰۰۰۰۰۰۰) جریمه پرداخت کند؛ (ب) دوره‌های اجباری مشاوره روانی و روان‌درمانی را بگذراند و نتیجه را به دادگاه گزارش دهد.

ماده ۷. حوزه صلاحیت دادگاه- در پرونده‌های خشونت علیه زنان و کودکان آن‌ها، دادگاه بدوی محلی موسوم به دادگاه خانواده، حق اصلی و انحصاری قضاوت را دارد^۷. در صورت عدم وجود چنین دادگاهی در محل ارتکاب جرم، باید به اختیار شاکي در دادگاه محلی دیگری که جرم یا هر کدام از عوامل آن صورت گرفته‌اند، به پرونده رسیدگی شود.

ماده ۸. احکام حمایتی- دستور حمایتی، حکمی است که به منظور جلوگیری از اعمال خشونت‌آمیز بیشتر علیه زنان و کودکان آن‌ها که در ماده‌ی ۵ همین قانون ذکر شد و صدور قرارهای دیگر، ذیل این قانون آمده است. قرارهای صادر شده مذکور در دستور حمایتی، در راستای محافظت قربانی در برابر آسیب‌های بیشتر، به حداقل رساندن ناآرامی در زندگی روزمره‌ی قربانی و توانمندسازی او برای تسلط یافتن بر زندگی خود به صورت مستقل است. مفاد دستور حمایتی را مجریان قانون اجرا می‌کنند. احکام حمایتی ذیل این قانون شامل دستور حمایتی بارانگی (BPO^{۲۴})، حکم موقت (TPO^{۲۵}) و حکم دائم (PPO^{۲۶}) هستند. این احکام دربرگیرنده‌ی هریک، بعضی یا همه‌ی قرارهای زیر است:

(۱) منع فرد خاطی از تهدید به ارتکاب یا ارتکاب هر یک از اعمال ذکرشده در ماده‌ی ۵ این قانون، چه شخصا و چه از طریق فرد دیگر؛

(۲) منع فرد خاطی از آزار رساندن، ایجاد مزاحمت، تلفن زدن، برقراری تماس یا ارتباط مستقیم یا غیرمستقیم با شاکي از هر طریق دیگر؛

(۳) دور نگه داشتن یا اخراج فرد خاطی از محل سکونت شاکي، صرف‌نظر از مالکیت محل سکونت، چه به صورت موقت به منظور محافظت از شاکي و چه به صورت دائمی به طوری که حقوق مالکیت زیر پا گذاشته نشود. اگر لازم است فرد خاطی دارایی‌های شخصی خود را از محل سکونت بردارد، دادگاه باید مامور اجرایی را قرار دهد که فرد خاطی را تا محل سکونت همراهی کند و تا زمانی که فرد خاطی وسایلش را جمع می‌کند، آن‌جا بماند و او را به بیرون از محل سکونت همراهی کند؛

---

^{۲۴} barangay protection order
^{۲۵} temporary protection order
^{۲۶} permanent protection order

(۴) ملزم کردن فرد خاطی به حفظ فاصله از شاکی، خانواده‌ی او و اهالی خانه در محدوده‌ای که دادگاه معین کرده است و دوری از محل سکونت، مدرسه، محل کار یا هر مکان دیگری که مشخصاً محل رفت‌وآمد شاکی یا هر کدام از افراد خانواده‌ی او و اهالی خانه است؛

(۵) مجاز داشتن شاکی، برای تصرف قانونی یا استفاده از اتوموبیل و دارایی‌های شخصی دیگر، صرف‌نظر از مالکیت و صدور دستور مبنی بر همراهی یک مامور اجرایی با شاکی تا محل اقامت طرفین برای کسب اطمینان از بازپس گرفتن اتوموبیل و سایر دارایی‌های شخصی ضروری دیگر بدون دردرسر یا نظارت بر جابه‌جایی دارایی‌های شخصی شاکی یا فرد خاطی؛

(۶) اعطاء حق حضانت موقت یا دائم فرزند/فرزندان به شاکی؛

(۷) ملزم کردن فرد خاطی به تامین زندگی زن و/یا کودک او در صورتی که قانوناً استحقاق آن را داشته باشند. به رغم قوانین دیگری که برخلاف این موضوع وجود دارند، دادگاه درصد متناسبی را مقرر می‌کند که به‌طور منظم توسط کارفرمای خاطی از درآمد یا حقوق او کسر شود و مستقیماً به زن ارسال گردد. در صورت امتناع از ارسال یا کسر کردن یا هرگونه تأخیر در ارسال وجه حمایتی به زن و/یا کودک او بدون دلیل موجه، فرد خاطی یا کارفرمای او به دلیل بی‌توجهی به [حکم] دادگاه باید پاسخگو باشند؛

(۸) منع فرد خاطی از تملک هرگونه سلاح گرم یا کشنده و الزام او به تحویل دادن آنها به دادگاه به منظور اعمال نظارت‌های لازم، از جمله ابطال مجوز و سلب صلاحیت از فرد خاطی برای درخواست مجوز استفاده یا تملک اسلحه. در صورتی که متخلف خود از مأمورین اجرایی باشد، دادگاه باید متخلف را ملزم به بازگرداندن اسلحه به دادگاه کند و برای بررسی موقعیت او و انجام اقدامات لازم، مرجع صالح را تعیین کند؛

(۹) جبران خسارات واقعی ناشی از اعمال خشونت که شامل خسارت به اموال، هزینه‌های پزشکی، هزینه‌های مراقبت از فرزندان و اتلاف درآمد (عدم‌النتفع) است اما منحصر به آنها نیست؛

(۱۰) مامور کردن سازمان تامین و بهبود اجتماعی (DSWD) یا ادارات دیگر برای رسیدگی به نیازهای احتمالی شاکی؛ و

(۱۱) مفاد قرارهای دیگری از این دست که دادگاه آنها را برای حفظ امنیت و محافظت از شاکی، خانواده‌ی او یا اهالی خانه در نظر می‌گیرد، مشروط است به توافق شاکی، خانواده‌ی او یا اهالی خانه با تسهیلات مذکور.

هریک از قرارهای ذیل این ماده حتی در صورت عدم صدور حکم متارکه قانونی^{vi} یا ابطال یا فسخ قطعی ازدواج^{vii}، صادر می‌شوند.

صدور یا اجرای دستور حمایتی بارانگی (BPO)، مانع از آن نمی‌شود که شاکی تقاضای حکم موقت (TPO) یا حکم دائم (PPO) نماید یا دادگاه رأساً او را مشمول این احکام قرار بدهد.

ماده ۹. اشخاصی که می‌توانند درخواست احکام حمایتی کنند - هر کدام از افراد زیر می‌توانند برای تقاضای دستور حمایتی اقدام نمایند:

(۱) مجنی‌علیه؛

(۲) والدین یا سرپرستان مجنی علیه؛

(۳) والدین و اجداد، فرزندان یا اقوام دور، که به لحاظ عرفی تا مرتبه‌ی چهارم خویشاوندی قرار دارند؛

(۴) مسئولین یا کارمندان اجتماعی سازمان تامین و بهبود اجتماعی (DSWD) یا کارمندان اجتماعی واحدهای دولتی محلی (LGU)²⁷؛

(۵) مأمورین پلیس، ترجیحاً مأمورینی که مسئولیت بخش زنان و کودکان را برعهده دارند؛

(۶) رئیس یا مشاوران بارانگی²⁸؛

(۷) وکیل، مشاور، درمان‌گر یا کسی که مسئولیت سلامت شاکی را برعهده دارد؛

(۸) حداقل دو تن از شهروندان آگاه و مسئول شهر یا [حوزه‌ی] شهرداری که خشونت علیه زن یا کودک او در آن‌جا صورت گرفته‌است و از جرم صورت‌گرفته شخصاً اطلاع دارند.

ماده ۱۰. محل درخواست دستور حمایتی - درخواست دستور حمایتی بارانگی BPO باید پیرو قوانین حوزه‌ی نظارتی مندرج در ماده‌ی ۴۰۹ قانون ۱۹۹۱ دولت محلی و اجرای قوانین و قواعد آن باشد. درخواست حکم موقت TPO و حکم دائم PPO باید در دادگاه‌های محلی، دادگاه‌های مرکزی، دادگاه‌های داخلی یا دادگاه‌های درون منطقه‌ای رسیدگی شود که باتوجه به محل سکونت شاکی صلاحیت محلی دارند: مع‌ذک در صورتی که در محل سکونت شاکی دادگاه خانواده وجود داشته باشد، درخواست در آن دادگاه بررسی خواهد شد.

ماده ۱۱. نحوه‌ی درخواست دستور حمایتی - درخواست دستور حمایتی باید به صورت مکتوب باشد و متقاضی باید آن را امضا و به قید سوگند تصدیق کند. در هر پرونده‌ی مدنی یا کیفری که موضوع یا مسائل آن طبق این قانون، خشونت محسوب می‌شود، [درخواست دستور حمایتی] یا به عنوان یک دعوی مستقل یا به عنوان یک قرار جانبی مطرح خواهد شد. برای تسهیل درخواست دستور حمایتی، یک فرم درخواست استاندارد به زبان انگلیسی همراه با ترجمه‌ی زبان‌های محلی اصلی باید در دسترس قرار داشته باشد. درخواست دستور حمایتی باید حاوی اطلاعات زیر باشد:

(۱) اسم و نشانی شاکی و فرد خاطی؛

(۲) شرح رابطه میان شاکی و فرد خاطی؛

(۳) بیان شرایط [بروز] خشونت؛

(۴) شرح قرارهای مطالبه‌شده توسط شاکی طبق ماده‌ی ۸ همین قانون؛

(۵) درخواست داشتن وکیل و دلایل آن؛

(۶) تقاضای عدم پرداخت هزینه‌های دادرسی تا زمان رسیدگی؛

(۷) تعهد به این که درخواست دیگری برای دستور حمایتی در دادگاه های دیگر در جریان نیست.

در صورتی که درخواست کننده فرد قربانی نباشد، می بایست همراه با درخواست خود طی شهادتنامه ای درباره ی الف) شرایط خشونت اعمال شده به قربانی و ب) موافقت قربانی با پرکردن فرم دادخواست توسط درخواست کننده، شهادت بدهد. در صورتی که افشا نشانی خطری را متوجه قربانی کند، این مسئله باید در فرم دادخواست ذکر شود. در چنین حالتی، درخواست کننده باید شهادت بدهد که قربانی در منطقه شهرداری یا شهری اقامت دارد که دادگاه نسبت به آن صلاحیت محلی دارد و باید یک نشانی پستی را برای دریافت ابلاغیه در اختیار دادگاه قرار دهد.

درخواستی که در دادگاه به آن رسیدگی می شود، درخواستی برای هردو حکم موقت TPO و دائم PPO محسوب خواهد شد. مقامات بارانگی و کارکنان دادگاه ها باید در آماده کردن درخواست دستور حمایتی، به درخواست کننده گان کمک کنند. مجریان قانون نیز باید در مواردی که درخواست دستور حمایتی نزد آن ها برده می شود همکاری بیشتری نشان دهند.

ماده ۱۲. لازم الاجرا بودن احکام حمایتی - کلیه ی احکام موقت و دائمی ذیل این قانون در تمام کشور لازم الاجراست و نقض آن ها حداقل پنج هزار پزو (P ۵۰۰۰۰۰) و حداکثر پنجاه هزار پزو (P ۵۰۰۰۰۰۰) جریمه ی نقدی و/یا شش (۶) ماه حبس دارد.

ماده ۱۳. نمایندگی قانونی شاکی در احکام حمایتی - اگر زن یا کودک او در فرم دادخواست دستور حمایتی، به دلیل اعصار از استخدام وکیل شخصی تقاضای تعیین وکیل کنند، دادگاه باید فوراً دفتر وکالت عمومی^{۲۹} را مامور سازد تا نمایندگی شاکی را در جلسه دادرسی برعهده گیرد. چنانچه PAO تشخیص دهد که متقاضی توانایی برخورداری از خدمات وکیل شخصی را دارد، موظف است [شرایط] نمایندگی قانونی شاکی توسط یک وکیل شخصی را تسهیل کند. در صورتی که متقاضی به دارایی های زناشویی یا خانوادگی دسترسی نداشته باشد، مانند زمانی که دارایی ها در اختیار مجرم هستند، شاکی صلاحیت برخورداری از نمایندگی قانونی PAO را خواهد داشت.

با این حال، برای وکیل خصوصی که خدمات رایگان قانونی ارائه می دهد، منعی وجود ندارد که نمایندگی شاکی را برعهده گیرد.

ماده ۱۴. افرادی که دستور حمایتی بارانگی (BPO) را صادر می کنند و نحوه ی صدور - دستور حمایتی بارانگی به احکام حمایتی اطلاق می شود که توسط ریاست بارانگی صادر می شوند و مجرم را از ارتکاب به اعمال ذکر شده در ماده ۵ (۱) و ۵ (۲) ^{viii} باز می دارند. ریاستی که درخواست های BPO را دریافت می کند باید در زمان بررسی درخواست و پس از تصمیم گیری درباره محتوای اصلی آن با حضور تنها یکی از طرفین (شاکی)، دستور حمایتی را صادر کند. چنانچه برای اقدامات لازم در مورد درخواست BPO ریاست بارانگی در دسترس نباشد، یکی از مشاوران حاضر این اقدامات را در آن مورد انجام می دهد؛ در این صورت حکم باید همراه با گواهی به این که در زمان صدور BPO امکان دسترسی به ریاست بارانگی نبوده، صادر شود. دستور حمایتی بارانگی پانزده (۱۵) روز اعتبار دارد. به مجرد صدور یک طرفه BPO، ریاست یا مشاوران بارانگی موظفاند شخصاً رونوشتی از آن را به خاطی ابلاغ کنند یا یکی از مسئولین بارانگی را مامور ابلاغ واقعی آن کنند.

در تمام مراحل دادرسی، یک مشاور غیروکیل طرفین را در مقابل ریاست بارانگی همراهی خواهد کرد.

ماده ۱۵. دستور حمایتی موقت - دستور حمایتی موقت (TPO) به احکام حمایتی اطلاق می‌شود که دادگاه در زمان بررسی درخواست و پس از تصمیم‌گیری درباره محتوای اصلی آن با حضور یکی از طرفین (شاکی)، صادر می‌کند. دادگاه می‌تواند در حکم موقت هر یک، بعضی یا همه‌ی قرارهای ذکرشده در این قانون را صادر کند. این حکم سی (۳۰) روز اعتبار دارد. دادگاه باید در تاریخ سرآمدن موعد TPO یا پیش از آن، به‌منظور صدور حکم دائم (PPO) جلسه‌ی دادرسی را تشکیل دهد. نماینده دادگاه، از طرف دادگاه مامور خواهد شد TPO را به فرد خاطی ابلاغ واقعی کند. چند مامور اجرایی نیز به‌این منظور او را همراهی خواهند کرد. ابلاغ تاریخ رسیدگی ماهوی به‌منظور صدور PPO، ضمیمه حکم موقت خواهد شد.

ماده ۱۶. دستور حمایتی دائم - دستور حمایتی دائم (PPO) به دستور حمایتی اطلاق می‌شود که دادگاه پس از ابلاغ و دادرسی، آن را صادر می‌کند.

نداشتن وکیل یا عدم دسترسی فرد خاطی به وکیل یا عدم حضور او [در جلسه دادرسی] به‌رغم ابلاغ قانونی توجیهی برای تجدید یا تأخیر رسیدگی ماهوی به‌منظور صدور PPO نیست. چنانچه فرد خاطی در روز جلسه رسیدگی به حکم دائم، بدون وکیل خود حاضر شود، دادگاه موظف است برای او وکیل تعیین کند و بلافاصله جریان دادرسی را از سر گیرد. در صورتی که فرد خاطی به‌رغم ابلاغ قانونی از حضور در جلسه دادرسی سرباز زند، شاکی مجاز است شواهد خود را بدون حضور دیگری ارائه دهد و دادگاه براساس شواهد ارائه شده حکم خواهد کرد. ارائه هرگونه سوءسابقه خاطی در ارتکاب اعمال خشونت‌آمیز به دادگاه مجاز است؛ حتی اگر هدف این اعمال خود درخواست‌کننده یا شخصی که درخواست برای او انجام گرفته نباشد.

دادگاه باید حتی‌الامکان جلسه دادرسی به‌منظور صدور PPO را در یک (۱) روز به پایان برساند. در صورتی که دادگاه نتواند جلسه دادرسی را در یک (۱) روز به پایان برساند و موعد TPO صادرشده رو به اتمام باشد، دادگاه باید تا زمان صدور حکم نهایی، به‌طور مداوم هر بار به مدت سی (۳۰) روز TPO را تجدید یا تمدید کند. دادگاه می‌تواند TPO تجدید یا تمدیدشده را به ضرورت یا به‌منظور اجرای آن، به‌گونه‌ای که متناسب با نیازهای متقاضی باشد، اصلاح کند.

دادگاه می‌تواند در دستور حمایتی دائم هر یک، بعضی یا همه قرارهای ذکرشده در ماده ۸ این قانون را صادر کند. حکم دائم تا زمانی معتبر است که دادگاه آن را پیرو درخواست شخصی که حکم به نفع او صادر شده است، لغو کند. دادگاه باید ابلاغ واقعی PPO را به فرد خاطی، تضمین کند.

دادگاه نباید با استناد به فاصله زمانی میان عمل خشونت‌آمیز و درخواست [دستور حمایتی]، از صدور دستور حمایتی امتناع کند.

صرف‌نظر از محکومیت یا تبرئه‌ی فرد خاطی، دادگاه درمورد اتمام یا ادامه PPO تصمیم خواهد گرفت. تا زمانی که شواهد محکمی مبنی بر توقف عملی که حکم براساس آن صادر شده، وجود نداشته باشد، حتی در صورت مختومه شدن دعوی، PPO قابل اجرا خواهد بود.

ماده ۱۷. ابلاغ مجازات در احکام حمایتی - عبارت زیر باید با حروف برجسته یا حروف بزرگ در حکم صادرشده توسط ریاست بارانگی یا دادگاه چاپ شود:

"تخلف از این حکم پیگرد قانونی دارد."

ماده ۱۸. مدت زمان لازم‌الرعایه برای رسیدگی به درخواست دستور حمایتی - قاضی یا مسئول ذی‌ربط در صورت امتناع از رسیدگی به درخواست دستور حمایتی ظرف مدت قانونی تعیین شده در ماده‌ی قبل، بدون دلیل موجه، به لحاظ اجرایی مسئول خواهند بود.

ماده ۱۹. پرونده‌های متارکه‌ی قانونی - ماده‌ی ۵۸ قانون خانواده^x در پرونده‌های متارکه‌ی قانونی که شامل اتهام خشونت مصرح در این قانون‌اند، اجرا نخواهد شد. دادگاه باید در اسرع وقت به دعوای اصلی و فرعی پرونده رسیدگی کند. جلسه رسیدگی به هر گونه دستور حمایتی که شاکی درخواست کرده باشد، باید ظرف مدت زمان تعیین شده در این قانون تشکیل شود.

ماده ۲۰. اولویت درخواست دستور حمایتی - جلسات دادرسی توافقی با حضور طرف شاکی به منظور تصمیم‌گیری در مورد محتوای اصلی درخواست برای احکام حمایتی ذیل این قانون، بر تمام دادرسی‌های دیگر اولویت دارد. مقامات بارانگی یا دادگاه‌ها پیش از هر کار دیگری، موظفند رسیدگی به درخواست‌های احکام حمایتی ذیل این قانون را در برنامه‌ی خود قرار دهند و به آن‌ها بپردازند و در صورت لزوم برای رسیدگی به درخواست‌های احکام حمایتی، سایر دادرسی‌های خود را به تاخیر بیندازند.

ماده ۲۱. تخلف از احکام حمایتی - شکایت از نقض احکام بارانگی ذیل این قانون، در دادگاه‌های داخلی، دادگاه‌های مرکزی یا دادگاه‌های درون منطقه‌ای رسیدگی خواهد شد که نسبت به [دفتر] بارانگی که آن را صادر کرده صلاحیت محلی داشته باشند. مجازات نقض دستور حمایتی بارانگی سی (۳۰) روز حبس، علی‌رغم هر گونه محکومیت در دعاوی کیفری یا مدنی خواهد بود که مجنی‌علیه، علیه هریک از اعمال مرتکب شده [توسط جانی] اقامه کرده است.

طبق قوانین دادگاه، [متهم] می‌تواند از تصمیم دادگاه مبنی بر نقض حکم بارانگی درخواست تجدیدنظر کند. طی مدت محاکمه و زمان صدور حکم، دادگاه در صورت لزوم اختیار صدور دستور حمایتی بدون درخواست را دارد.

تخلف از مفاد احکام حمایتی موقت و دائم ذیل این قانون، اهانت به دادگاه محسوب می‌شود و مطابق ماده ۷۲ قوانین دادگاه قابل مجازات است. این مجازات علی‌رغم هر گونه محکومیت در دعاوی کیفری یا مدنی خواهد بود که مجنی‌علیه، علیه هریک از اعمال مرتکب شده [توسط جانی] اقامه کرده است.

ماده ۲۲. مصادیق احکام حمایتی در پرونده‌های کیفری - مفاد احکام حمایتی یادشده در بالا، شامل پرونده‌های کیفری و/یا دعاوی مدنی نیز می‌شوند که به صورت غیرمستقیم با دعوی‌های کیفری که در آن‌ها خشونت علیه زنان و کودکان آن‌ها صورت گرفته، مرتبط است.

ماده ۲۳. تعهد به حفظ آرامش^x - طبق دستور دادگاه، فردی که دستور حمایتی علیه او صادر می‌شود، ملزم خواهد بود که تعهدی مبتنی بر حفظ آرامش بدهد و دو نفر ضامن صالح را معرفی کند که تضمین کنند شخص مذکور مرتکب خشونت‌های منع شده نخواهد شد.

چنانچه فرد خاطی تعهد مقرر شده را زیر پا بگذارد، محکوم به زندان خواهد شد؛ اگر برای اعمال ذکر شده در ماده‌ی ۵ (۱) تا ۵ (۶) تحت تعقیب باشد، مجازات او تحت هیچ شرایطی بیش از شش (۶) ماه و اگر برای اعمال ذکر شده در ماده ۵ (۷) تا ۵ (۹) [تحت تعقیب باشد]، بیش از سی (۳۰) روز نخواهد بود.

منظور از احکام حمایتی یاد شده در این ماده، تنها احکام موقت و دائمی هستند که توسط دادگاه صادر شده باشند.

ماده‌ی ۲۴. مرور زمان - قوانین ذیل ماده ۵ (۱) تا ۵ (۶) پس از بیست (۲۰) سال شامل مرور زمان خواهند شد و قوانین ذیل ماده ۵ (۷) تا ۵ (۹) پس از ده (۱۰) سال شامل مرور زمان خواهند شد.

ماده‌ی ۲۵. جرم عمومی - خشونت علیه زنان و کودکان آن‌ها جرم عمومی محسوب می‌شود و با شکایت هر یک از شهروندانی که شخصا از شرایط ارتکاب جرم مطلع است، قابل پیگرد است.

ماده‌ی ۲۶. سندروم زنان آسیب‌دیده به‌عنوان دفاع - در صورتی که دادگاه تشخیص دهد که بازمانده‌ی خشونت از سندروم زنان آسیب‌دیده رنج می‌برد، علی‌رغم فقدان عوامل موجهه دفاع از خود، چنان‌که در اصلاحیه قانون جزا آمده، هیچ‌گونه مسئولیت کیفری یا مدنی متوجه قربانی نخواهد بود.

دادگاه باید به‌منظور تشخیص وضعیت روانی زنی که از سندروم زنان آسیب‌دیده رنج می‌برد، در زمان ارتکاب جرم، از یک متخصص روان‌شناس/روان‌پزشک کمک بگیرد.

ماده‌ی ۲۷. دفاعیات منع‌شده - ارتکاب جرم تحت تاثیر مشروبات الکلی، داروهای غیرقانونی یا هر ماده روان‌گردان دیگر طبق این قانون قابل دفاع نیست.

ماده‌ی ۲۸. سرپرستی فرزندان - زنی که قربانی خشونت است، حق سرپرستی و حمایت از فرزند/فرزندان خود را دارد. کودکان زیر هفت (۷) سال یا کودکان بالای هفت سالی که معلولیت ذهنی یا جسمی دارند، خودبه‌خود تحت حمایت مادر قرار می‌گیرند مگر آنکه دادگاه دلایل موجهی پیدا کند که حکمی برخلاف آن بدهد.

فرد قربانی که از سندروم زنان آسیب‌دیده رنج می‌برد، صلاحیت سرپرستی فرزندان خود از دست نخواهد داد. تحت هیچ شرایطی سرپرستی فرزندان صغیر زنی که از سندروم زنان آسیب‌دیده رنج می‌برد به فرد مجرم داده نخواهد شد.

ماده‌ی ۲۹. وظایف دادستان/کارکنان دادگاه - دادستان و کارکنان دادگاه در برخورد با قربانیان مذکور در این قانون، باید به وظایف زیر عمل کنند:

(۱) هنگام گفتگو با زن یا کودک او از زبانی استفاده کنند که برای آن‌ها قابل فهم باشد؛ و

(۲) قربانی را از حقوق خود مطلع کنند، از جمله روند و راه‌حل‌های موجود قانونی و امتیازات ویژه‌ی شاکسانی که بضاعت مالی ندارند.

ماده‌ی ۳۰. وظایف مقامات بارانگی و مأمورین اجرایی - مقامات بارانگی و مأمورین اجرایی وظایف زیر را برعهده دارند:

- (۱) فوراً به تقاضای کمک، درخواست مساعدت یا حمایت قربانی پاسخ دهند و در صورت لزوم، به منظور تامین امنیت قربانی/ها، وارد به محل زندگی او/آنها شوند، صرف نظر از این که دستور حمایتی صادر شده باشد یا نه؛
- (۲) هرگونه سلاح مرگباری را که در تملک مجرم است یا در معرض دید قرار دارد، توقیف کنند؛
- (۳) قربانی را به مکان امنی به انتخاب خودش، کلینیک یا بیمارستان منتقل کرده یا تا آنجا همراهی کنند؛
- (۴) قربانی را در جمع آوری دارایی‌های شخصی از خانه یاری کنند؛
- (۵) با مقامات بارانگی و سایر مأمورین و کارکنان دولتی که مسئول پاسخگویی به تقاضای کمک هستند، مساعدت کنند؛
- (۶) اجرای احکام حمایتی صادر شده توسط ریاست بارانگی یا دادگاه را تضمین کنند؛
- (۷) در صورت رخ دادن هر یک از اعمال خشونت‌آمیز مذکور در این قانون یا چنانچه شخصاً مطلع شوند که [مجرم] به تازگی مرتکب هر یک از این اعمال شده است و جان قربانی چنانچه در این قانون تصریح شده، در معرض خطر قریب‌الوقوع قرار دارد، فرد مظنون را بدون مجوز دستگیر کنند؛ و
- (۸) تقاضای مساعدت و تشخیص میزان خسارت از DSWD، تامین اجتماعی واحدهای دولتی محلی (LGU) یا هر سازمان غیر دولتی (NGO) معتبر را فوراً گزارش دهند.
- هر یک از مقامات بارانگی یا مأمورین اجرایی که از گزارش حادثه امتناع موظف است تا سقف ده هزار پزو (P100000) جریمه‌ی نقدی پرداخت کند یا در صورت اقتضا مسئولیت کیفری، مدنی یا اداری خواهد داشت.
- بند ۳۱.** مسئولیت تامین کننده ی سلامت [قربانی] در مقابل خشونت - پزشک مراقب، پرستار، پزشک معالج، کارمند بهداشت بارانگی، وکیل که قربانی او را از وقوع خشونت مطلع کرده یا در وقوع خشونت تردید دارد و سایر کسانی که مسئولیت سلامت [قربانی] را برعهده دارند، موظف‌اند:
- (۱) تمام آسیب‌های جسمی، عاطفی یا روانی وارد شده به قربانی را به‌درستی مستند کنند؛
- (۲) تمام حدس و گمان‌ها، مشاهدات قربانی و شرایط معاینه و ملاقات [با پزشک] را به‌درستی ثبت کنند؛
- (۳) به‌رایگان یک گواهی پزشکی مبنی بر معاینه و ملاقات [با پزشک] را در اختیار قربانی قرار دهند؛
- (۴) از مدارک نگه‌داری کنند و در صورت درخواست، آنها را به‌قیمت واقعی در دسترس قربانی قرار دهند؛
- (۵) قربانی را فوراً و به قدر کفایت از حقوق و راه‌های جبران خسارت ارائه شده در این قانون و خدمات موجود برای آنها، مطلع کنند.
- بند ۳۲.** وظایف سایر مؤسسات دولتی و واحدهای دولتی محلی (LGU) - سایر مؤسسات دولتی و واحدهای دولتی محلی وظیفه دارند برنامه‌هایی از جمله کمپین‌ها یا سمینارهای آموزشی و اطلاعاتی یا همایش‌هایی در مورد کیفیت، دلایل، دامنه شیوع و عواقب چنین خشونت‌هایی، به‌طور خاص در جهت آگاه کردن مردم از پیامدهای اجتماعی [خشونت]، برگزار کنند.

این وظیفه‌ی مؤسسات دولتی و واحدهای دولتی محلی مسئول است که آموزش و تعلیم مستمر مأموران و کارکنان خود را در زمینه‌ی جلوگیری از خشونت علیه زنان کودکان آن‌ها چنان‌که ذیل این قانون آمده است، تضمین کنند.

بند ۳۳. اعمال ممنوع - رئیس یا مشاوران بارانگی یا دادگاه مسئول رسیدگی به درخواست دستور حمایتی نباید دستور بدهند یا درخواست کننده را هدایت یا الزام کنند و یا از هر طریقی بی‌دلیل او را وادار کنند که از قرارهای مطالبه‌شده در درخواست دستور حمایتی ذیل این قانون صرف‌نظر کند یا بر سر آن‌ها سازش کند. هنگامی که قرارها ذیل این قانون مطالبه شوند، ماده‌ی ۷ قانون دادگاه خانواده‌ی سال ۱۹۹۷^{xi} و مواد ۴۱۰، ۴۱۱، ۴۱۲ و ۴۱۳ قانون دولتی محلی سال ۱۹۹۱، مصدق نخواهند داشت.

در صورت عدم رعایت این ماده، فرد مسئول یا قاضی به لحاظ اداری پاسخگو خواهد بود.

ماده‌ی ۳۴. سلب مسئولیت از کسانی که مداخله می‌کنند - در هر یک از پرونده‌های خشونت علیه زنان و کودکان آن‌ها، چنان‌که در این قانون ذکر شد، هر فرد، شخص غیردولتی، مسئولین پلیس یا مقامات بارانگی که طبق قانون بدون استفاده از خشونت یا فشار بیش از اندازه، به‌منظور تضمین امنیت قربانی واکنش نشان دهند یا مداخله کنند، هیچ مسئولیت کیفری، مدنی یا اداری نخواهند داشت.

ماده‌ی ۳۵. حقوق قربانیان - قربانیان خشونت علیه زنان و کودکان آن‌ها علاوه بر حقوقی که ذیل قوانین موجود آمده، از حقوق زیر نیز برخوردار هستند:

(۱) با احترام و به شایستگی با آن‌ها رفتار شود؛

(۲) برخورداری از مساعدت دفتر وکالت عمومی (PAO) وزارت دادگستری^{۳۰} یا هر دفتر همکاری قانونی [دیگر]؛

(۳) حق برخورداری از خدمات حمایتی سازمان تأمین و بهبود اجتماعی (DSWD) یا واحدهای دولتی محلی (LGU)؛

(۴) حق برخورداری از تمام راه‌های جبران خسارت و حمایت‌های ارائه‌شده برای آن‌ها ذیل قانون خانواده، و

(۵) آگاه شدن از حقوق و خدمات موجود برای آن‌ها، از جمله حق درخواست دستور حمایتی.

ماده‌ی ۳۶. خسارت - هر یک از قربانیان خشونت ذیل این قانون استحقاق خسارت واقعی، خسارت معادل زیان، خسارت معنوی و خسارت تنبیهی را دارند.

ماده‌ی ۳۷. حکم ممنوعیت خروج از کشور - دادگاه باید روند صدور حکم ممنوعیت خروج از کشور را در پرونده‌هایی که ذیل این قانون دادرسی می‌شوند، تسریع کند.

ماده‌ی ۳۸. معافیت از پرداخت هزینه‌های دادرسی و سایر هزینه‌ها - در صورتی که قربانی بضاعت مالی نداشته باشد یا به‌دلیل قریب‌الوقوع بودن خطر یا تهدید به آن، ضرورت فوری وجود داشته باشد که به درخواست دستور حمایتی [او] رسیدگی شود، دادگاه درخواست را بدون دریافت هزینه‌های دادرسی، نوشتن صورت‌جلسه و سایر هزینه‌ها، خواهد پذیرفت.

ماده ۳۹. شورای میان سازمانی خشونت علیه زنان و کودکان آن‌ها^{۳۱} - پیرو سیاست‌های ذکر شده در بالا، یک شورای میان سازمانی خشونت علیه زنان و کودکان، تشکیل شده است که در سطور بعدی با نام *شورا* از آن یاد خواهد شد. این شورا متشکل از سازمان‌های زیر است:

(۱) سازمان تأمین و بهبود اجتماعی (DSWD)؛

(۲) کمیسیون ملی جایگاه زنان فیلیپینی (NCRFW^{۳۲})؛

(۳) کمیسیون خدمات مدنی (CSC^{۳۳})؛

(۴) کمیسیون حقوق بشر (CHR^{۳۴})؛

(۵) شورای سلامت کودکان (CWD^{۳۵})؛

(۶) وزارت دادگستری (DOJ)؛

(۷) وزارت کشور و دولت محلی (DILG^{۳۶})؛

(۸) پلیس ملی فیلیپین (PNP^{۳۷})؛

(۹) وزارت بهداشت (DOH^{۳۸})؛

(۱۰) وزارت آموزش (DepEd^{۳۹})؛

(۱۱) وزارت کار و اشتغال (DOLE^{۴۰})؛ و

(۱۲) دفتر ملی تحقیق (NBI^{۴۱}).

این سازمان‌ها وظیفه دارند باتوجه به اختیارات خود، برنامه‌ها و پروژه‌هایی را برای رفع خشونت علیه زنان طراحی کنند و همچنین به منظور افزایش میزان حساسیت کارمندان نسبت به مراجعان، برنامه‌های توانمندسازی را گسترش دهند.

اعضای شورا می‌توانند نماینده‌ای را که به نحو مقتضی اختیار به او اعطا شده، معرفی کنند. فرد نماینده نباید مقامی کمتر از معاون دبیر یا همتای آن داشته باشد. این نمایندگان به نیابت از اعضای شورا در جلسات شرکت خواهند کرد و شورا براساس بودجه‌ی موجود و قوانین و مقررات محاسبات، حق الزحمه آن‌ها را پرداخت خواهد کرد.

---

^{۳۱} Inter-Agency Council on Violence Against Women and Their Children (IAC-VAWC)

^{۳۲} National Commission on the Role of Filipino Women

^{۳۳} Civil Service Commission

^{۳۴} Commission on Human rights

^{۳۵} Council for the Welfare of Children

^{۳۶} Department of the Interior and Local Government

^{۳۷} Philippine National Police

^{۳۸} Department of Health

^{۳۹} Department of Education

^{۴۰} Department of Labor and Employment

^{۴۱} National Bureau of Investigation

ماده ۴۰. برنامه‌ها و خدمات اجباری برای قربانیان - سازمان تأمین و بهبود اجتماعی (DSWD) و واحدهای دولتی محلی (LGU) موظفاند برای قربانیان پناهگاه‌های موقتی فراهم کنند، به آن‌ها مشاوره و خدمات روانی-اجتماعی ارائه دهند و/یا برنامه‌های بهبود و توانمندسازی [برگزار کنند] و برای امرار معاش به آن‌ها کمک کنند.

وزارت بهداشت (DOH) باید کمک‌های پزشکی در اختیار قربانیان قرار دهد.

ماده ۴۱. مشاوره و درمان مجرمین - سازمان تأمین و بهبود اجتماعی باید در راستای آموزش راه‌های سازنده‌ی غلبه بر عصبانیت و فوران احساسات و اصلاح رفتار، برای مجرمین جلسات مشاوره و درمان ترمیمی برگزار کند. در صورت لزوم، مجرم باید به دستور دادگاه روان‌درمانی یا حبس شود.

ماده ۴۲. آموزش افراد مسئول در مقابل خشونت علیه زنان و کودکان آن‌ها - تمام سازمان‌هایی که مسئول پرونده‌های خشونت علیه زنان و کودکان آن‌ها هستند، ملزم اند به منظور آشنایی با [موارد زیر] آموزش و تعلیم ببینند:

۱. کیفیت، میزان و دلایل خشونت علیه زنان و کودکان آن‌ها؛

۲. حقوق قانونی و راه‌های جبران خسارت موجود برای قربانیان خشونت علیه زنان و کودکان آن‌ها؛

۳. خدمات و تسهیلات موجود برای قربانیان یا بازماندگان؛

۴. وظایف قانونی مأمور پلیس برای بازداشت و پیشنهاد کمک و حمایت؛ و

۵. شیوه‌های برخورد با حوادث خشونت‌آمیز علیه زنان و کودکان آن‌ها، به‌گونه‌ای که احتمال صدمه دیدن مأمور به حداقل برسد و امنیت قربانی یا بازمانده بیشتر شود.

پلیس ملی فیلیپین (PNP) موظف است با همکاری واحدهای دولتی محلی برای مأموران پلیس و مقامات بارانگی، برنامه‌های آموزشی و تعلیمی برگزار کند که آن‌ها را قادر سازند در مواجهه با موارد خشونت علیه زنان و کودکان‌ها عملکرد مناسب داشته باشند.

ماده ۴۳. استحقاق مرخصی - قربانیان ذیل این قانون حق دارند تا سقف ده (۱۰) روز مرخصی با حقوق داشته باشند و این علاوه بر مرخصی با حقوق ذیل قانون کار و قوانین خدمات مدنی است. در صورتی که فوریتی به‌وجود آید که در دستور حمایتی تصریح شده باشد، مرخصی قابل تمدید است.

هر کارفرمایی که حقوق اشخاص ذکرشده در این ماده را تضييع کند، طبق مفاد قانون کار و قوانین خدمات مدنی مجازات خواهد شد. مسئولیت تبعیض به همین ترتیب بر عهده کارفرمایی است که [حق] کارمندی را برای کمک به همکاری که از قربانیان ذیل این قانون است، تضييع کند.

ماده ۴۴. محرمانه بودن - تمام اسناد مربوط به پرونده‌های خشونت علیه زنان و کودکان آن‌ها از جمله پرونده‌های موجود در بارانگی، محرمانه هستند و همه‌ی مأمورین و کارمندان دولتی و بیمارستان‌ها و کلینیک‌های دولتی یا خصوصی باید به حریم شخصی قربانی احترام بگذارند. هر کس که نام، نشانی، شماره‌ی تلفن، محل تحصیل، محل کار، کارفرما یا سایر

مشخصات قربانی یا خانواده‌ی درجه یک او را بدون اجازه‌ی آن‌ها، به هر نحوی منتشر کند یا مسبب انتشار آن شود، مسئولیت اهانت به دادگاه را برعهده خواهد داشت.

چنانچه کسی این ماده را رعایت نکند به یک (۱) سال حبس و پرداخت حداکثر پانصد هزار پزو (P۵۰۰۰۰۰۰۰) جریمه نقدی محکوم خواهد شد.

بند ۴۵. [تخصیص] اعتبار - مبلغ لازم برای اجرای مفاد این قانون مشمول قانون سالانه‌ی تخصیص عمومی (GAA) ^{۴۲} خواهد شد.

بودجه‌ی جنسیت و پیشرفت (GAD) ^{۴۳} سازمان‌های ذی ربط و واحدهای دولتی محلی برای اجرای خدمات به قربانیان خشونت علیه زنان و کودکان‌ها به مصرف خواهد رسید.

بند ۴۶. اجرای قوانین و مقررات - شش (۶) ماه پس از تصویب این قانون، وزارت دادگستری، کمیسیون ملی جایگاه زنان فیلیپینی، سازمان تأمین و بهبود اجتماعی، وزارت بهداشت، پلیس ملی فیلیپین و سه (۳) نفر به نمایندگی از سازمان‌های غیردولتی (NGO) به رسمیت شناخته شده توسط کمیسیون ملی جایگاه زنان فیلیپینی، اجرای قوانین و مقررات (IRR) را اعلام خواهند کرد.

ماده‌ی ۴۷. کاربرد تکمیلی - اصلاحیه قانون جزا و قوانین جاری دیگر برای اهداف این قانون، کاربرد تکمیلی دارند.

ماده‌ی ۴۸. شرط استثناء - اگر هر یک از مفاد یا بندهای این قانون مغایر با قانون اساسی یا فاقد اعتبار قلمداد شود، سایر مفاد و بندها به اعتبار خود باقی خواهند ماند.

ماده‌ی ۴۹. شرط الغاء - تمام قوانین، فرمان‌های رئیس‌جمهوری، احکام و قوانین و مقررات اجرایی یا بخش‌هایی از آن‌ها که با مفاد این قانون مغایرت داشته باشد، مطابق با آن لغو یا اصلاح خواهند شد.

ماده‌ی ۵۰. قابلیت اجرا - این قانون پانزده (۱۵) روز پس از انتشار کامل در حداقل دو (۲) روزنامه کثیرالانتشار، قابل اجرا خواهد بود.

تایلند

برگردان: لیلا اسدی

قانون حمایت از قربانیان خشونت خانگی تایلند

بعد از تصویب قانون حمایت از قربانیان خشونت خانگی تایلند در سال ۲۰۰۷، ۱۳ نوامبر همان سال یعنی ۳ ماه پس از تصویب در تاریخ ۱۴ آگوست این تاریخ لازم الاجرا شد.

در اعلامیه مربوط به تصویب این قانون درج شده که خشونت خانگی یک پدیده منحصر به فرد است به این خاطر که در درون خانواده و میان اعضاء و نزدیکان در این نهاد صورت می گیرد. این خشونت متفاوت از سایر خشونت هاست که در میان افراد جامعه و یا غیر وابسته ها اتفاق می افتد. به منظور حل مسائل و مشکلات ناشی از خشونت استفاده از قوانین ومقررات موجود متناسب نیست به این دلیل که این قوانین برای مجازات مجرمینی طراحی شده که توانبخشی آنها یا حمایت از قربانیان خشونت همانند قربانیان خشونت خانگی در نظر گرفته نشده است.

قانون جدید با دیدگاه های متفاوت، روشها و رویه های قانونی تصویب شده که با دیدگاه ها و رویه های در نظر گرفته شده برای قوانین کیفری متفاوت هستند، بنابراین مجرمان طبق این قانون فرصت بهبود رفتار خشن خود، توقف ارتکاب اعمال خشن نسبت به بستگان خویش و از سر گیری رفتار مناسب با اعضای خانواده شان را دارند. کودکان و اطفال نیز در خانواده ها از حقوق خویش برای حمایت در مقابل خشونت و رفتار غیرمنصفانه برخوردارند.

بخش ۱

این قانون موسوم به قانون حمایت از قربانیان خشونت خانگی مصوب ۲۰۰۷ است.

بخش ۲

این قانون بعد از ۱۹ روز از زمان تصویب با تأیید دولت لازم الاجرا می شود.

بخش ۳

در این پیمان: خشونت خانگی به معنای هر عمل ارتكابی به قصد ایراد آسیب جسمی، روانی یا صدمه بر سلامت فرد یا هر عمل عمدی به شیوه ای است که بتواند منجر به آسیب جسمی، روحی بر سلامت یک عضو خانواده یا هر نوع اجبار یا تأثیرگذاری بی مورد برای وادار کردن یک فرد خانواده به انجام یا خودداری از انجام کاری یا پذیرفتن هر عمل غیرقانونی می شود. اما این تعریف اعمال ارتكاب یافته غیر عمد را در بر نمی گیرد؛

عضو خانواده به معنای زوجه، زن سابق، شخصی که به طور مشترک زندگی می کند یا می کرده همینطور شوهر و زنی است که ازدواج آنها ثبت نشده است، نیز شامل فرزند مشروع، فرزند خوانده و هر عضو خانواده از جمله اشخاصی است که به طور مشترک در یک خانوار زندگی می کنند؛

منظور از دادگاه، دادگاه خانواده یا اطفال است که طبق قانون مربوط به این دادگاه ها ایجاد شده اند و آئین دادرسی خود را دارند؛

معاذت مالی به معنای خسارتی است که به دلیل از دست رفتن پول یا اموال قربانی خشونت خانگی ناشی از ارتکاب این خشونت از جمله اتلاف دارایی، هزینه های درمانی، هزینه هایی که برای یافتن اقامتگاه جدید و سایر هزینه های ضروری وارد می شود؛

منظور از روانشناس، روانشناس ذیل قانون دادرسی کیفری است؛

مددکار اجتماعی به معنای مددکار اجتماعی ذیل قانون دادرسی کیفری است؛

منظور از افسر تحقیق مأمور صالح منصوب از سوی وزیر است که به تحقیق ذیل قانون آئین دادرسی کیفری می پردازد. در هر ناحیه ای که مأمور صالحی در این خصوص انتخاب نشده، مأمور تحقیق طبق قانون آئین دادرسی کیفری می تواند افسر تعیین شده ذیل این قانون باشد.

وزیر به معنای وزیری است که مسئولیت انجام و کنترل اجرای این قانون را دارد.

بخش ۴

هر کسی که مرتکب یک عمل خشونت خانگی می شود، مسئولیت دارد و می تواند به حبس به مدت زمانی که کمتر از ۶ ماه یا جریمه ای که کمتر از ۶ هزار بَت نیست یا هر دو نوع مجازات محکوم شود.

جرم طبق پاراگراف اول می تواند یک جرم ترکیبی باشد اما تأثیری بر جرم ذیل قانون مجازات یا دیگر مقررات مرتبط ندارد. همچنین اگر جرم ذیل پاراگراف اول جرمی در ارتباط با آسیب بدنی طبق بخش ۲۹۵ قانون مجازات باشد این جرم می تواند یک جرم ترکیبی نیز باشد.

بخش ۵

یک قربانی خشونت خانگی یا شخصی که از خشونت اطلاع یا آگاهی یافته است، وظیفه دارد تا مقام صالح را برای اجرای این قانون مطلع کند.

شخصی که ذیل پاراگراف اول با حسن نیت در مورد وقوع خشونت یا قربانی خشونت خانگی به مقامات قانونی اطلاع داده است، نمی تواند از نظر مدنی، کیفری یا اداری به هیچ عنوان مسئول شناخته شود.

بخش ۶

طبق بخش ۵ اطلاع در مورد ارتکاب خشونت خانگی می تواند شفاهی یا به صورت کتبی یا با هر وسیله دیگری شامل تلفن، پست الکترونیک یا دیگر ابزار به سمع و نظر مسئولین رسانیده شود.

اگر یک مقام صالح طبق بخش ۵ از ارتکاب خشونت خانگی مطلع شود یا آگاهی یافته باشد، قدرت ورود به منزل یا محلی که خشونت واقع شده را دارد تا فرد مرتکب خشونت، قربانی یا هر شخص دیگر ساکن در محل مذکور مرتبط با عمل خشونت آمیز را بازداشت نماید و نیز این مقام صالح اختیار فراهم کردن امکانات لازم برای معالجه جسمی قربانی، مشاوره روان درمانی و روانشناسی یا مددکاری اجتماعی را دارد. در موردی که قربانی خشونت خانگی قصد اقامه دعوی داشته باشد، آن شخص می تواند شرایط طرح درخواست و شکایت طبق آئین دادرسی کیفری را تسهیل کند مگر این که آن فرد در شرایطی باشد که قادر به طرح شکایت مبتنی به اراده خود نبوده یا فرصتی را برای انجام این امر نداشته باشد، در این شرایط مقام صالح می تواند شکایت را به نمایندگی از وی طرح کند.

بخش ۷

در طول ۳ ماه از تاریخی که قربانی خشونت در شرایطی است که می تواند یا فرصت دارد تا اطلاع دهد یا شکایت کند، اگر اطلاع ذیل بخش ۵ یا شکایت طبق بخش ۶ ارائه یا طرح نشده باشد، دادخواهی می تواند با دستور دادگاه مورد ممانعت قرار بگیرد اما این ممانعت متضمن این نیست که حق قربانی خشونت خانگی یا شخص ذیتفع برای درخواست حمایت رفاهی طبق قانون موجد دادگاه خانواده یا اطفال و آئین دادرسی آنها نمی شود.

بخش ۸

در صورتی که شکایت در طول دوره زمانی مقرر طبق بخش ۷ تنظیم شده باشد، افسر تحقیق می تواند زمینه تحقیق را به موجب آن و بدون تأخیر فراهم کند و می تواند در طول ۴۸ ساعت بعد از تحویل شخص مرتکب خشونت خانگی، وی را همراه با پرونده تحقیق و نظرات وی برای دادستان عمومی بفرستد تا دعوی در دادگاه اقامه شود. اگر افسر تحقیق در دوره زمانی موردنظر بر مبنای یک دلیل معقول قادر به طرح دعوا نباشد، برای تمدید دوره ای که نباید بیشتر از ۶ روز باشد به دادگاه درخواست می دهد اما این تمدید مدت زمان نباید بیشتر از ۳ بار صورت بگیرد. در این صورت مقررات قانون ناظر بر ایجاد دادگاه ناحیه و آئین دادرسی ناحیه می تواند به صورت همزمان اعمال شود.

در صورتی که ارتکاب جرم ذیل پاراگراف اول بخش ۴، طبق مقررات دیگر نیز جرم محسوب شود، دادخواهی برای هر دو جرم می تواند همراه با هم انجام شود، مقرر است که اگر جرم ارتکاب یافته طبق سایر مقررات مجازات بالاتری را داشته باشد، دادخواهی باید در دادگاهی انجام شود که صلاحیت رسیدگی به آن جرم را دارد، در این صورت مقررات این قانون هم می تواند به طور همزمان به اجرا درآید.

افسر تحقیق می تواند موجباتی را فراهم آورد که روانشناس، روانپزشک یا مددکار اجتماعی یا هر شخص مقرر دیگر طبق قانون خشونت خانگی به فرایند تحقیق و بازپرسی در ارتباط با قربانی خشونت خانگی ملحق شود تا مشورت های لازم را در این خصوص ارائه نماید.

در هر وضعیت اضطراری که مبنای معقولی برای این امر وجود داشته باشد که نیازی به روانشناس، روانپزشک یا مددکار اجتماعی یا یک شخص مقرر دیگر نیست، افسر تحقیق می تواند بازپرسی و تحقیق را بدون حضور این افراد انجام دهد اما مبنای معقول این اقدام باید در پرونده تحقیق ثبت شود.

بخش ۹

اگر پلیس طبق بخش ۵ در مورد ارتکاب خشونت اطلاع یافته باشد یا طبق بخش ۶ شکایت ارائه شده باشد، هیچ کس نمی تواند اطلاعات مربوط به جرم یا قربانی را به هر صورتی اعم از تصویر، داستان یا هر نوع دیگر اطلاع رسانی منتشر کند یا به اطلاع عموم برساند به این دلیل که انتشار اطلاعات می تواند منجر به آسیب فرد مرتکب جرم خشونت خانگی یا قربانی آن شود.

کسی که مقررات ذیل پاراگراف اول را نقض کند، مستحق زندان نه بیشتر از ۶ ماه یا مجبور به پرداخت جریمه نه بیشتر از ۶ هزار یا هر دو می شود.

بخش ۱۰

در اجرای بخش ۸، مقام صالح که درجه اش نباید پائین تر از افسر پلیس یا مقام ارشد اداری باشد طبق آئین دادرسی کیفری، کسی است که از سوی وزیر منصوب شده و اختیار تحمیل اقدامات جبرانی مقرر یا ابزارهایی به نفع قربانی خشونت را دارد، خواه این که درخواست رسیدگی توسط این فرد داده شده باشد یا نه، مقام صالح می تواند هر دستور مناسب و ضروری را در این خصوص صادر کند از جمله دستور الزام فرد مرتکب خشونت خانگی به پرداخت جریمه مالی مطابق با وضعیت مالی اش در زندگی، عدم ورود به محل زندگی خانوادگی یا عدم اقامت در نزدیکی محل اقامت خانواده هممیتور هر دستور دیگری در ارتباط با مراقبت از فرزند یا فرزندان.

بعد از تحمیل یک یا چند اقدام جبرانی مقرر یا روش های دیگر ذیل پاراگراف اول مقام صالح می تواند در طول مدت ۴۸ ساعت از زمان به کار گیری اقدامات و روش ها، گزارش انجام آنها را به دادگاه ارائه کند. اگر دادگاه با اقدامات جبرانی تحمیل شده موافق باشد، دستور تداوم این اقدامات می تواند صادر شود.

در صورتی که دادگاه با تمام یا بخشی از اقدامات اتخاذ شده مخالف باشد یا یافته ها و شرایط تغییر کرده باشد، دادگاه می تواند دستور بررسی بیشتر را بدهد. اگر یافته ها یا شرایط برای صدور این دستور کافی باشد، دادگاه می تواند اقدامات جبرانی را اصلاح کند، تغییر یا مورد بررسی مجدد قرار دهد یا می تواند دستور دیگری دهد یا شرایط اضافی دیگری را تحمیل کند.

شخص ذینفع با دستور مقام صالح یا دادگاه ذیل این بخش می تواند به طور کتبی درخواست تجدیدنظر علیه این دستورات را در طول ۳۰ روز از تاریخ صدور آن را ارائه کند. رأی یا دستور دادگاه می تواند مختومه محسوب شود.

هر کسی که ناقض اجرای دستور مقام صالح یا دادگاه باشد یا در اجرای آن قصور ورزد، مستحق زندان به مدت زمانی است که نباید از ۳ ماه تجاوز کند یا پرداخت جریمه ای است که نباید متجاوز از ۳ هزار بت باشد.

بخش ۱۱

در طول تحقیق یا محاکمه دادگاه می تواند اختیار تحمیل اقدامات جبرانی یا ابزارهای ذیل بخش ۱۰ را داشته باشد یا هر دستور مناسب دیگری را در این خصوص صادر کند.

اگر وضعیت یا شرایط مرتبط با شخصی که مرتکب خشونت خانگی یا قربانی آن است، تغییر کرده باشد، دادگاه می تواند اقدامات جبرانی را اصلاح نماید یا تغییر دهد یا می تواند هر دستور دیگری و هر شرایط اضافی دیگری را صادر کند.

هر کسی که ناقض اجرای دستور دادگاه باشد یا در اجرای آن قصور ورزد، مستحق زندان به مدت زمانی است که نباید از ۳ ماه تجاوز کند یا پرداخت جریمه ای است که نباید متجاوز از ۳ هزار بت باشد.

بخش ۱۲

در صورتی که دادگاه رأی داده باشد که شخص مرتکب خشونت خانگی طبق بخش ۴ مجرم است، این اختیار را خواهد داشت که اقداماتی را برای بازتوانی، معالجه یا کارآموزی فرد مذکور در نظر بگیرد یا دستور پرداخت جریمه مالی برای خدمات عمومی یا خودداری از انجام عملی که می تواند خشونت را افزایش دهد، صادر کند یا آزادی مشروط مطابق با رویه های قانونی و مدت زمان تعیین شده توسط دادگاه به جای مجازات را حکم کند.

اگر بین طرفین سازش ایجاد شود یا قربانی از شکایت یا دادخواهی صرفنظر کند طبق بخش ۴، افسر تحقیق یا دادگاه می تواند توافق های اولیه ای را مسبوق به سازش یا صرفنظر کردن از شکایت و دادخواهی ترتیب دهد یا می تواند اقداماتی را ذیل پاراگراف اول متناسب با شرایط اجرای اجرای آن ترتیبات به طور همزمان اتخاذ نماید. در این صورت نظرات قربانی یا عضو خانواده باید مورد استماع قرار بگیرد. سازش یا کناره گیری از شکایت یا دادخواهی در ارتباط با جرم ذیل بخش ۴ می تواند بر انجام الزامات این ترتیبات و تکمیل شرایط تحمیلی مبتنی شود. در موردی که مجرم یا متهم شرایط تحمیلی را نقض کند یا در اجرای آنها قصور ورزد، افسر تحقیق یا دادگاه این اختیار را دارند که دادخواهی را ادامه دهند.

قواعد و رویه های قانونی برای اجرای پاراگراف اول و پاراگراف دوم می تواند مطابق با مقررات تعیین شده از سوی رئیس دادگاه مرکزی اطفال و دادگاه خانواده یا وزیر در روزنامه رسمی دولت باشد.

بخش ۱۳

وزیر توسعه اجتماعی و امنیت انسانی می تواند با مقررات وزارتی، یک سیستم کاری را مقرر کند که از اجرای مجازات، یا لازم الاجرا شدن بخش های ۱۰، ۱۱ و ۱۲ پشتیبانی نماید.

بخش ۱۴

دادرسی قانونی، ارجاع شکایت و استماع شکایت می تواند مطابق با قانون موجد دادگاه اطفال و دادگاه خانواده و رویه های قانونی این نهادها به طور همزمان باشد که توسط قانون فعلی نیز با عبارت با دیگر مقررات مقرر شده است.

بخش ۱۵

دادگاه می تواند بدون ارتباط با مراحل رسیدگی به پرونده خشونت خانگی، از طرفین حل و فصل دعوا برای همزیستی آرام خانواده را بخواهد. در انجام این امر اصول زیر بایستی به اجرا در آید:

- ۱- حمایت از حقوق قربانی خشونت خانگی
- ۲- حفاظت و حمایت از زناشویی به عنوان اصل محوری زن و مردی که به طور داوطلبانه اقدام به زندگی مشترک به عنوان زن و شوهر نموده اند. اگر حفاظت از وضعیت زناشویی امکانپذیر نباشد، طلاق باید مبتنی بر یک مبنای برابر انجام شود که در واقع موجب زیان و خسارت حداقلی به رفاه و آینده یک کودک خواهد بود.
- ۳- حمایت و مشاوره خانواده به خصوص در حالی که خانواده مسئول فراهم کردن آموزش افراد صغیر خانواده است،
- ۴- هر اقدامی برای ارائه مشاوره به شوهر، زن و اعضای خانواده باید به منظور تحقق یک زندگی مشترک هماهنگ و بهبود ارتباط میان زوجین و نیز ارتباط میان زن و شوهر و فرزند انجام شود.

بخش ۱۶

با هدف حل و فصل پرونده خشونت خانگی، مقام صالح یا دادگاه می تواند میانجی - یک نفر یا گروهی از افراد- را انتخاب کند که می تواند شامل پدران، مادران، سرپرست یا اقوام طرفین یا دیگر افرادی باش که به نظر مقام قانونی می توانند مشاوره های مناسب یا تسهیلات لازم را به طرفین با توجه به حل و فصل دعوی ارائه کنند یا این که دادگاه مددکار اجتماعی را منصوب کند یا توصیه به دریافت مشاوره از یک آژانس رفاه اجتماعی نماید یا این که هر شخص دیگری را برای سازش میان طرفین معرفی کند.

میانجی یا هر شخص منصوب شده ذیل پاراگراف اول می تواند بعد از میانجی گری، نتیجه را به مقام صالح یا دادگاه ارائه کند. در صورتی که طرفین سازش نکنند، فرد میانجی می تواند ترتیبات حل و فصل دعوا را فراهم کرده یا می تواند درخواست پیشنهاد را برای طرفین به منظور منعقد کردن ترتیبات سازش به مقام صالح یا دادگاه ارائه کند.

در صورتی که مقام صالح یا دادگاه بر این عقیده باشد که ترتیبات حل و فصل ناقض مقررات و نظم عمومی یا اخلاق حسنه نیست، مقام صالح یا دادگاه ترتیبات سازش را عملی سازد.

بخش ۱۷

وزیر توسعه اجتماعی و امنیت انسانی می تواند گزارشی را برای بیان تعداد پرونده های خشونت خانگی، میزان اقدامات یا روش های جبرانی مقرر، تعداد نقض این اقدامات یا ابزارهای تحمیل شده توسط مقام صالح یا دادگاه و تعداد پرونده های حل و فصل دعاوی خشونت خانگی تهیه کند و به سالی یک بار به شورای وزیران یا مجمع عمومی ارائه کند.

بخش ۱۸

وزیر توسعه اجتماعی و امنیت انسانی مسئولیت کنترل و اجرای این قانون را دارد و اختیار انتخاب مأموران صالح و تنظیم آئین نامه های لازم و مقررات اجرای این قانون را خواهد داشت.

چنین مقررات و آئین نامه هایی می تواند با انتشار آنها در روزنامه رسمی دولت به اجرا درآید.

تأیید شده توسط ژنرال سواریود قولانونت

نخست وزیر تایلند

ایتالیا

لایحه قانون مقابله با زن کُشی و خشونت علیه زنان

برگردان: صبری نجفی

لایحه قانون مقابله با زن کُشی و خشونت علیه زنان که با ۱۴۳ رأی موافق مجلس سنای ایتالیا به تصویب رسید، سه هدف پیش‌گیری از خشونت جنسیتی، حفظ امنیت قربانیان خشونت و تنبیه جدی جنایتکاران را در نظر دارد. طبق اظهارات آقای داریو فرانچسکینی، وزیر اطلاع‌رسانی و روابط عمومی پارلمان ایتالیا: «این قانون خوبی است و اولین قدم برای مقابله با پدیده ای نفرت‌انگیز و غیر قابل‌گذشت می‌باشد. از امروز مجموعه قوانین و مقررات کشورمان از حکمی برخوردار است که تضمین بیشتری در راستای حمایت از زنان خواهد کرد».

مفاد حائز اهمیت این قانون به شرح زیر می‌باشد:

حکم سنگین‌تر – بر اساس این لایحه اگر به هنگام خشونت طفلی حضور داشته باشد یا زن باردار باشد یا خشونت از جانب همسر (حتی اگر تقاضای طلاق انجام گرفته شده باشد) یا شریک زندگی (حتی اگر با همدیگر در یک مکان زندگی نمی‌کنند) صورت بگیرد. محکومیت جنایت ۳۳٪ بیشتر خواهد بود.

بازداشت اجباری – در صورتیکه اتهام به دلیل جرم بدرفتاری خانوادگی و آزار کلامی باشد، بازداشت اجباری است. بدین معنی که نیروهای انتظامی موظف به بازداشت مردی که در حین اعمال خشونت خانگی یا آزار کلامی دیده شده می‌باشند. **دور کردن همسر خشن از مکان سکونت** – اگر احتمال خطر بدنی برای زن باشد به نیروهای انتظامی امکان بیرون کردن همسر یا شریکی که اعمال خشونت می‌کند داده می‌شود و از نزدیک شدن اعمال‌کنندگان خشونت خانگی به مکان‌های زندگی ممانعت می‌گردد و این افراد از طریق دستبند الکترونیکی تحت نظارت خواهند بود.

شکایت غیر قابل استرداد – شکایت از خشونت و بدرفتاری پس از ارائه غیر قابل استرداد خواهد بود. این گزینه امکان ارباب بر قربانی برای بازپس‌گیری شکایت را کاهش می‌دهد.

مسیرهای قضایی جداگانه – با این حکم قانون دادگاه‌ها می‌توانند اقدامات جداگانه قضایی برای جرائم زن‌کُشی و بد رفتاری با زنان اتخاذ کنند.

خدمات رایگان – برای قربانیان آزار کلامی و بدرفتاری که امکان تقبل مخارج وکیل را ندارند، خدمات قضایی رایگان پیش‌بینی شده است.

اجازه اقامت برای قربانیان خارجی – به گفته آقای آلفانو، نماینده ... پارلمان، به دلایل حقوق بشری به خارجی هایی که مورد اعمال خشونت قرار می گیرند اجازه اقامت صادر خواهد شد.

آگاه سازی قربانیان درباره روند قضایی – قربانی خشونت و بدرفتاری مکرراً در مورد وضعیت مجرم آگاه خواهد شد (در زندان است یا خارج از زندان، محکوم شده است یا نه و غیره).

کردستان عراق

قانون منع خشونت علیه زنان، اقلیم کردستان عراق، قانون شماره ۸ سال ۲۰۱۱

ماده یک:

تعریف اصطلاحات این قانون عبارت است از:

اول- حکومت: حکومت کردستان- عراق

دوم- خانواده: مجموعه ای افراد، که رابطه زناشویی یا خویشاوندی تا ۴ نسل دارند و آنهایی هم که بصورت قانونی عضوی از خانواده شده اند.(فرزند خوانده)

سوم- آزار و اذیت خانواده: هر گونه رفتار و عمل ناپسند و آزار و اذیت علیه خانواده

چهارم- آزار و اذیت همسران: هر گونه رفتار یا حرف ناپسند علیه همسران

ماده دوم:

اول- هر کسی که نیاز دارد ازدواج کند، آزار و اذیت دادن همسرانشان قدغن می شود از جمله آزار و اذیت بدنی و جنسی و درونی و اینها هم نمونه ای از آزار و اذیت علیه همسران به شمار می آید:

۱- شو دادن به اجبار (شوهر دادن دختران به اجبار)

۲- زن به زن دادن (رسوم قدیم که پدران دخترانشان را درقبال گرفتن عروس از خانواده دیگر برای پسرانشان می گرفتند) و همچنین شوهر دادن دختران در سنین پایین.

۳- شوهر دادن دختران در عوض خون یا قتل (رسومی که در قدیم به جای قتل که صورت گرفته بود دخترانشان را به خانواده مقتول می دادند).

۴- طلاق گرفتن به زور

۵- قدغن کردن از اجتماع (صله رحم)

۶- مردانی که زنانشان را به زور وادار به کارهای ناپسند می کنند.

۷- ختنه کردن دختران برای ناکامل کردن آنها

۸- مجبور ساختن هر یک از اعضای خانواده به ترک محل کار خود برای نشان دادن ناراضی خود.

۹- اجبار کار کردن برای کودکان و همچنین گدایی

۱۰- خودکشی همسران به خاطر آزار و اذیت همسرانشان

۱۱- مردن نوزادان در شکم مادران بر اثر آزار و اذیت همسران

۱۲- آزار و اذیت کودکان (بیش تر تک فرزندان) خانواده به هر بهانه ای

۱۳- فحش دادن نارکیک و آزار و اذیت دادن همسران جلو مردم برای آزار درونی همسران

دوم: برای زبانی که در اثر آزار و اذیت پیش میاید باید ضمانت و حمایتی برای آنان وجود داشته باشد.

سوم:

۱- به خاطر ناچاری آزار و اذیت دادن خانواده و زبانی که به خانواده ها وارد می شود، براساس قانون دادگاه ها و پلیس و همچنین ملت را برای تلاش در این زمینه ها مطلع می کند که باید هوشیار بود.

۲- تقاضا می شود سازمان های بهزیستی و بهداشت و درمان برای همکاری بیش تر در این زمینه کارمندانشان را برای تندرستی و آسایش بیش تر خانواده ها آموزش بدهند.

چهارم: راهکارهای حل اختلاف از سوی دادگاه ها در زمینه آزار و اذیت خانواده ها قابل ارزش و احترام است.

ماده ی سوم:

اول: دادسرای ویژه برای مقابله با آزار و اذیت خانواده ها ساخته شود (براساس قانون دادرسی دولت) قانون شماره ۲۳ سال

۲۰۰۷

دوم: ضروری است که از طرف وزارت کار و رفاه تامین اجتماعی مکانی برای خانواده هایی که مورد آزار و اذیت قرار گیرند ساخته شود.

سوم: قوربانیان آزار و اذیت خانواده ها از طرف حزب مردمی حمایت شوند.

چهارم: از طرف وزارت بهداشت با همکاری وزارت کار و رفاه حمایت بهداشتی و درمانی و همچنین راهکارهایی برای جلوگیری از آزار و اذیت تدوین بکنند.

پنجم: از طرف دولت قوانینی سنگین برای جلوگیری از آزار و اذیت بر سر زنان تدوین شود که می تواند آسیب های ناشی از آن را کاهش دهد.

ششم: از طرف دولت مکانی در کلانتری ها و سازمانهای پلیسی درست کند که توسط بانوان اداره شود و همچنین فقط به حمایت از این نوع خانواده ها که مورد آزار و اذیت قرار می گیرند بپردازند.

هفتم: وظیفه وزارت داخلی و گروه متخصص این زمینه است که تبلیغ کنند برای روشنگری و مبارزه با مشکلات خانواده (منازعات و درگیریهای درون خانواده)

ماده ی چهارم:

اول: دادگاه ها (به منظور جلوگیری از آزار و اذیت) افرادی که در خانواده ها که می توانند حمایت کننده باشند و از آسیب های اجتماعی جلوگیری کنند، آموزش دهند و همچنین برای حمایت از آزار و اذیت در دادگاه ها حضور داشته باشد.

دوم: ضروری است که کسی که حمایت کننده قرار می گیرد در صورت آزار و اذیت و آسیب های جدی از دادگاه تقاضای طلاق و جدایی کند.

سوم: حمایت کننده بایستی موارد زیر را انجام دهد:

- ۱- استشهاد نامه ی محلی تهیه کند که فرد مورد نظر مورد آزار و اذیت قرار گرفته است.
- ۲- جابجا کردن قربانی به نزدیک ترین بیمارستان یا مرکز بهداشت در موارد ضروری و مورد آزار و اذیت یا زمانی که از طرف قربانی خواسته شود.
- ۳- پیشنهاد می شود در زمانی که در دادگاه از طرف شکایت شده است قربانی به دلیل ترس و دلهره و آسیب های بعد از آن به وسیله حکم دادگاه در منزل خانواده پدري بماند.
- ۴- کسی که از قانون سرپیچی کند و بخواهد علیه خانواده آزار و اذیت کند، آزار دهنده به مدت ۴۸ ساعت بازداشت و یا (۳۰۰/۰۰۰ دینار) سیصد هزار دینار به عنوان غرامت ازش گرفته می شود.

ماده پنجم:

ضروری است که طرفین قبل از حضور در دادگاه برای حل اختلاف مابین اقدام گردد و جهت آشتی دادن و درست کردن اوضاع اقدامات لازمه صورت بگیرد به شرط اینکه آزار و اذیتی که صورت گرفته تکرار نشود.

ماده ششم:

برای تشدید نشدن آزار و اذیت بیش تر در میان مردم قوانینی به صورت زیر وضع شده است:

یک: کسی که پیشنهاد ختنه کردن (دختران) را داد غرامتی که از (۱/۰۰۰/۰۰۰ دینار) یک میلیون دینار کم تر نباشد و از (۵۰/۰۰۰/۰۰۰ دینار) بیش تر نشود از طرف گرفته شود.

۲- هر کسی که عمل انجام دادن ختنه کردن (دختران و در در دختران ناکامل) را انجام داد و یا در انجام آن سهیم بود باید زندانی شود که مدت زندانی آن باید از ۶ ماه کم تر نباشد و از ۲ سال هم بیش تر نشود و غرامتی هم ازش گرفته خواهد شد که از (۲/۰۰۰/۰۰۰ دینار) دو میلیون دینار کم تر نباشد و از (۵/۰۰۰/۰۰۰ دینار) پنج میلیون دینار بیش تر نشود. یا نه هر دو تنبیه باید انجام شود.

۳- هر کسی که عمل انجام دادن ختنه ناکامی را داد و یا در انجام آن سهیم بود باید زندانی شود که مدت زندانی آن باید از ۱ سال کم تر نباشد و از ۳ سال هم بیش تر نشود و غرامتی هم ازش گرفته خواهد شد که از (۵/۰۰۰/۰۰۰ دینار) پنج میلیون دینار کم تر نباشد و از (۱۰/۰۰۰/۰۰۰ دینار) ده میلیون دینار بیش تر نشود. یا نه هر دو تنبیه باید انجام شود.

چهارم: اگر پزشک نتواند وضعیت بوجود آمده را درمان کند جرم طرف سنگین تر می شود در دادگاه فرمان حکم اینکه حتی در کارش یا فعالیتش به مدت ۳۰ سال قذغن شود وجود دارد.

ماده هفتم:

برای پیشگیری و جلوگیری از آزار و اذیت بیش تر در میان مردم و خانواده ها قوانینی به صورت زیر آمده است:
هر کسی که خانواده خود را آزار و اذیت دهد به مدتی بایستی زندانی شود که از ۶ ماه کم تر نباشد و از ۳۰ سال هم بیش تر نشود و به غرامتی محکوم که از (۱/۰۰۰/۰۰۰) دینار) یک میلیون دینار کم تر نباشد و از (۵/۰۰۰/۰۰۰) دینار) پنج میلیون دینار کم تر نباشد. یا نه هر دو تنبیه همزمان انجام گیرد.

ماده ی هشتم:

قانون حکومتی آزار و اذیت عراق به شماره (۱۱۱) سال ۱۹۶۹ و قانون اصولی دادگایی کردن آزاردهنگان به شماره (۲۳) سال ۱۹۷۱ تدوین شده است و همچنین عملی کردن قانون شماره ۱۵ هم نوعی و بشر دوستی سال ۲۰۰۸ آمده است.
ضروری است که از طرف انجمن وزیران و همچنین کار به دستان حکومتی که این قوانین وضع و عملی شود.
این قوانین در روز پخش شدن آگهی در روزنامه محلی فه رمی (وه قایعی کوردستان) وضع خواهد شد.

ⁱ. <http://www.familymatters.org.ph/Family%20Code/FC%20Title%20III%20rights%20obligations%20husband%20wife%20.htm#article73>

ⁱⁱ <http://www.familymatters.org.ph/Family%20Code/FC%20Title%20IV%20property%20relations%20.htm>

ⁱⁱⁱ <http://www.familymatters.org.ph/Relevant%20Laws/RA%207610%20Anti-Child%20Abuse.htm>

^{iv}. <http://www.familymatters.org.ph/Family%20Code/FC%20Title%20III%20rights%20obligations%20husband%20wife%20.htm#article73>

^v <http://www.familymatters.org.ph/Relevant%20Laws/RA%208369%20Family%20Courts%20Act.htm>

^{vi}. <http://www.familymatters.org.ph/Procedural%20Laws/Supreme%20Court%20Rule%20on%20Legal%20Separation.htm>

^{vii}. <http://www.familymatters.org.ph/Procedural%20Laws/Supreme%20Court%20Rule%20on%20Annulment.htm>

^{viii} <http://www.familymatters.org.ph/Relevant%20Laws/RA%209262%20Anti-Violence%20Against%20Women.htm#section5>

^{ix}. <http://www.familymatters.org.ph/Family%20Code/FC%20Title%20II%20Legal%20separation%20.htm#article58>

^x. <http://www.familymatters.org.ph/Procedural%20Laws/Supreme%20Court%20Rule%20on%20Violence%20Against%20Women.htm#section37bond>

^{xi}. <http://www.familymatters.org.ph/Relevant%20Laws/RA%208369%20Family%20Courts%20Act.htm#section7>